

Het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat bij de mensen

Het Boek van de Hemel

Deel 20

Oproep aan de mensen om terug te keren
naar de plaats, de rang en het doel
waarvoor zij door God zijn geschapen

Luisa Piccarreta

De kleine Dochter van de Goddelijke Wil

Deel 20
20 september 1926 – 21 februari 1927

**Deze tekst is een voorlopige
vertaling van het Italiaanse Manuscript,
met imprimatur.**

**Wij wachten op de officiële Tekst
Van het Vaticaan.**

Studie- uitgave - voor privé-gebruik

SG- de Goddelijke Wil - Lumen Luminis

<https://lichtopdeweg.lumenluminis.xyz>

<https://volontedivine.lumenluminis.xyz>

<https://goddelijkewil.lumenluminis.xyz>

20-1- 17 september 1926 – Alles wat door God geschapen is, heeft zijn plaats. Wat buiten de Goddelijke Wil valt, verliest deze plaats. Het belang van het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat.

(1) Mijn Jezus, ik aanroep uw Heilige Wil, opdat Hijzelf met de meest belangrijke en welsprekende woorden op papier zet, de meest geschikte woorden gebruikt, zodat alles goed begrepen wordt. Beschrijf het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat met de mooiste kleuren, met het stralendste licht en met de meest aantrekkelijke kenmerken.

Leg in de woorden die U mij op papier laat zetten een magnetische kracht en een krachtige aantrekkingskracht, zodat niemand zich kan verzetten tegen de heerschappij van uw Allerheiligste Wil.

En u, mijn Moeder, Soevereine Koningin van het Allerhoogste Fiat, laat mij niet alleen. Kom mijn hand leiden, geef mij de Vlam van uw Moederhart.

Wanneer ik schrijf, houd mij dan onder uw azuurblauwe mantel, zodat ik alles kan volbrengen wat mijn geliefde Jezus van mij verlangt.

(2) Ik voelde me helemaal overspoeld door de Allerhoogste Wil. Hij trok mij in zijn immens Licht en Hij liet mij de orde van de Schepping zien en hoe alles zich bevond op de plaats die de Schepper het toegewezen had.

Mijn geest geraakte verdwaald en ik bleef betoverd door het zien van de orde, de harmonie, de pracht en de schoonheid van de hele Schepping.

Mijn lieve Jezus was bij mij en **Hij zei mij**:

(3) “Mijn dochter, alles wat uit onze scheppende Handen kwam, kreeg zijn eigen plaats en zijn eigen specifieke functie toegewezen.

Alles bevindt zich op zijn plaats. En alles verheerlijkt met onophoudelijke lofprijzingen het eeuwig Fiat dat alles beheerst, in stand houdt en nieuw leven geeft. Zo blijft alles altijd mooi, intact en nieuw.

De beweging is deze van het Allerhoogste Fiat dat in hen heerst.

Aan de mens werd ook zijn plaats toegewezen en hem werd zijn taak gegeven als heerser over alle geschapen dingen.

Er was één verschil: alle dingen bleven zoals God hen geschapen had, zonder ooit te groeien, toe te nemen of af te nemen.

Mijn Wil gaf de mens echter de suprematie over alle werken van onze Handen en wilde hem blijken geven van zijn overgrote Liefde voor hem geven.

Hij gaf de mens de mogelijkheid om voortdurend te groeien in Schoonheid, Heiligheid, Wijsheid en Rijkdom, zodanig dat hij tot de gelijkenis met zijn Schepper kon verheven worden.

Dit was op voorwaarde:

- dat hij zich liet beheersen en leiden, en
- dat hij het Opperste Fiat de vrije hand gaf om in hem het goddelijk Leven te vormen. Dan kon deze voortdurende groei in goedheid, schoonheid, in oneindig geluk, gerealiseerd worden.

Zonder de overheersing van mijn Wil kan er geen groei, geen schoonheid, geen geluk, geen orde noch harmonie zijn.

Mijn Wil is de Oorsprong, de Meester en het Beginsel van het hele Scheppingswerk.

Waar Hij heerst, heeft Hij de Kracht om de schoonheid van zijn Werk in de staat te behouden zoals Hij het geschapen heeft.

Waar mijn Wil niet aanwezig is, ontbreekt de verbinding met zijn vitale levenssappen om het Werk dat uit onze Handen voortgekomen is, te behouden. Begrijp je nu de grote ellende voor de mens bij de afwezigheid van onze Wil?

Alle dingen, zelfs de kleinste, hebben hun plaats.

Wij kunnen zeggen dat zij thuis zijn, veilig, en dat niemand hen kan verstoren. Ze bezitten een overvloed aan goede dingen.

Mijn Wil verblijft immers in hen. En zo bezitten zij de Bron van alle goede dingen. Zij zijn allemaal in de orde, in harmonie en in vrede met elkaar.

Door uit onze Wil te treden, heeft de mens zijn plaats verloren.

Hij bevindt zich buiten ons Huis, blootgesteld aan gevaren.

Alles kan hem raken en verwonden.

Zelfs de elementen zijn machtiger dan hem omdat zij een Hogere Wil bezitten, terwijl hij slechts een gedegradeerde menselijke wil bezit. Deze kan hem enkel ellende, zwakheden en hartstochten brengen.

Omdat hij zijn oorsprong, zijn plaats, verloren is, blijft hij in wanorde, in disharmonie met de anderen.

En hij kent geen vrede, zelfs niet met zichzelf.

Je kan zeggen dat hij het enige wezen in de Schepping is, dat van rechtswege niets toekomt.

Wij geven immers alles aan degene die in onze Wil leeft.

Want hij is van ons Huis – hij is van onze familie.

De relaties, de banden van afstamming die hij heeft door in Hem te leven,

geven hem recht op al onze bezittingen.

Maar *wie niet vanuit het Leven van onze Wil leeft,*

heeft in één klap alle banden, alle relaties verbroken.

Wij beschouwen hem dan als iets dat niet van Ons is.

O, beseft iedereen maar wat het betekent om te breken met onze Wil en in welke afgrond zij vallen, dan zouden ze allemaal beven van angst.

En dan zouden ze zich inspannen om terug te keren naar het Koninkrijk van het Eeuwig Fiat om de plaats die God hen toegewezen had opnieuw in te nemen!

(4) *Mijn dochter*, mijn eeuwige Goedheid wil het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat teruggeven aan de mens, die het zo ondankbaar afgewezen heeft. Denk je niet dat dit het grootste Geschenk is dat Ik aan de menselijke generaties kan geven?

Maar vooraleer Ik het kan schenken, moet Ik het vormen en samenstellen. En Ik moet bekendmaken wat tot nu toe niet bekend was over mijn Wil.

Deze Kennis zal ervoor zorgen dat degenen die mijn Wil kennen, Hem zullen waarderen, beminnen en zullen verlangen om in Hem te leven.

De Kennis zal de band zijn - maar geen opgelegde band. Het zullen veeleer de mensen zelf zijn die zich vrijwillig zullen laten vastbinden.

Deze Kennis zal het wapen zijn, de zegevierende pijlen, die de nieuwe kinderen van het allerhoogste Fiat zullen veroveren.

Maar weet je wat deze Kennis bevat?

De verandering van zijn natuur in deugdzaamheid, in het goede, in mijn Wil,

zodat zij Hem in hun bezit zullen hebben.

(5) Toen ik dit hoorde, zei ik: "Mijn Liefde, Jezus, als deze Kennis van uw aanbiddelijke Wil zoveel weldaden bevat, waarom hebt U deze dan niet aan Adam bekend gemaakt?"

Hij had deze Kennis dan aan zijn nageslacht kunnen doorgeven.

Zij zouden zo'n groot Goed meer gewaardeerd en gekoesterd hebben.

Dat zou de harten voorbereid hebben op de tijd waarin U, Goddelijke Verzoener, besluit om ons deze grote gave van het Koninkrijk van het allerhoogste Fiat te schenken."

Jezus nam het woord en Hij voegde eraan toe:

(6) Mijn dochter, zolang Adam in het aardse Paradijs verbleef, leefde hij in het Koninkrijk van de Allerhoogste Wil.

Hij *bezat alle Kennis* over alles wat tot dit Koninkrijk dat hij bezat behoorde, voor zover dat mogelijk is voor een mens.

Maar zodra hij het Paradijs verliet, werd zijn verstand verduisterd.

Hij was het Licht van zijn Koninkrijk verloren. En hij kon geen woorden meer vinden voor de kennis die hij over de Allerhoogste Wil verworven had.

Diezelfde Goddelijke Wil, die hem de nodige woorden gaf om aan anderen door te geven wat hij wist, ontbrak hem nu.

Bovendien, telkens wanneer hij zich herinnerde dat hij zich uit mijn Wil teruggetrokken had en zo'n groot Goed verloren was, werd hij zozeer vervuld van verdriet dat hij zwijgzaam werd.

Hij was verloren in het verdriet omwille van het verlies van zo'n groot Koninkrijk en het onherstelbaar kwaad dat hij niet meer kon herstellen.

In werkelijkheid kon enkel diezelfde God die hij beledigd had, dit herstellen.

Hij ontving geen bevelen van zijn Schepper. En wat had het voor zin om een Kennis te tonen die hem het goede dat zij bevat, niet zou geven?

Ik maak een Goed enkel bekend wanneer Ik het wil geven.

Maar ook al sprak Adam niet veel over het Koninkrijk van mijn Wil, hij wist veel belangrijke dingen over dit Koninkrijk. Zozeer zelfs dat in de vroege geschiedenis van de wereld, tot aan Noah, de generaties geen wetten nodig hadden en er geen afgoderij (noch verscheidenheid aan talen) was.

Iedereen erkende hun Ene God (één taal) omdat zij van mijn Wil hielden.

Door zich steeds meer van mijn Wil te blijven verwijderen, ontstond er afgoderij. En dit onttaardde in groot kwaad. *En om de menselijke generaties te beschermen, zag God de noodzaak om zijn Wetten af te kondigen.*

Degene die mijn Wil doet heeft geen wet nodig. Want mijn Wil is Leven, Hij is Wet. Hij is alles voor de mens. Het belang van het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat is enorm.

Ik bemin het zozeer dat Ik er meer doe dan in een nieuwe Schepping en Verlossing. In feite werd in de Schepping mijn almachtige Fiat slechts zes keer uitgesproken om alles te ordenen en naar buiten te brengen wat Hij bevat.

Ik heb niet veel gesproken in de Verlossing. Omdat ik niet sprak over het Koninkrijk van mijn Wil, dat oneindige kennis en onmetelijke rijkdommen bevat, had Ik geen reden om meer te zeggen. Aangezien alles wat Ik onderwees van beperkte aard was, waren enkele woorden voldoende om de Verlossing bekend te maken.

Maar om mijn Wil bekend te maken, mijn dochter, is veel meer nodig. De geschiedenis ervan is onbegrensd. Zij omvat een eeuwigheid: zonder begin en zonder einde. En hoewel Ik er voortdurend over spreek, vind Ik altijd nog iets te zeggen. Dat is wat Ik nu aan het doen ben, o! nog een beetje meer.

Mijn Wil is belangrijker dan alles. Hij bevat meer Kennis, meer Licht, meer Grootheid, meer Wonderen. *Daarom zijn er meer woorden voor nodig.*

En hoe meer Ik het bekendmaak, hoe meer Ik de grenzen verleg van het Koninkrijk, dat Ik aan de kinderen die het zullen bezitten wil geven.

Daarom is alles wat Ik bekendmaak met betrekking tot mijn Wil een nieuwe Schepping die Ik in mijn Koninkrijk tot stand breng, voor degenen die het geluk zullen hebben het te leren kennen. **Wees daarom zeer aandachtig bij het bekendmaken ervan.**

20-2- 20 september 1926 - Wie de Wil van God niet doet, is als een hemels sterrenbeeld dat uit zijn plaats geraakt is, als een ontwricht lichaamsdeel. Het is dag voor wie in Gods Wil leeft en nacht voor wie erbuiten leeft.

(1) Toen ik net een schrift afgerond had en me klaarmaakte om aan een ander te beginnen, voelde ik de zwaarte van dit schrijven. En een beetje bedroefd, slaakte ik een zucht. Toen zag ik mijn lieve Jezus in mij bewegen en het Hoofd schudden. **Zuchtend, zei Hij mij:**

(2) "Mijn dochter, wat is er, wil je niet schrijven?"

(3) Bevend, toen ik Hem zag zuchten omwille van mij, **antwoordde ik:** "Mijn Liefste, ik wil wat U wilt. Het is waar dat het schrijven voor mij een offer is, maar uit liefde voor U zal ik alles doen." **Toen voegde Jezus eraan toe:**

(4) "Mijn dochter, je hebt niet goed begrepen wat het betekent om in mijn Wil te leven. Terwijl je zuchtte, heeft de Schepping, iedereen, zelfs Ik, met jou mee gezucht. Want voor wie in Hem leeft, is er maar één leven, één handeling, één beweging, één echo. Je kan niet anders dan hetzelfde reproduceren.

Aangezien God de Oerbeweging is, hebben alle geschapen dingen, voortgekomen uit één beweging vol leven, elk hun eigen beweging en draaien ze rond de Oerbeweging van hun Schepper. Bijgevolg is de hele Schepping in mijn Wil. Haar draaiing is voortdurend, snel, geordend. En wie in Hem leeft, heeft zijn plaats onder hen en draait onophoudelijk en snel mee met de anderen.

Mijn dochter, je zucht van spijt vond weerklank bij allen, en weet je wat zij voelden? Het was alsof een sterrenbeeld zijn plaats had willen verlaten, de gehele orde, zijn snelle draaiing rond hun Schepper.

Toen ze dit hemelse sterrenbeeld zagen dat op het punt stond hen te verlaten, werden ze allemaal door elkaar geschud, gehinderd in hun draaiing. Maar, onmiddellijk gerustgesteld door jouw snelle toetreding, hervatten ze ordelijk hun snelle draaiingen. En zij verheerlijken hun Schepper die hen dicht tegen Zich houdt zodat ze om Hem heen draaien.

Wat zou je denken als je een ster uit zijn groep zou zien stappen en naar beneden zou zien duiken? Zou je niet zeggen: ze is uit haar plaats getreden, ze heeft geen gemeenschappelijk leven meer met de anderen, het is een verdwaalde ster?

Zo is degene die leeft in mijn Wil en die naar eigen goeddunken wil handelen.

Zij wijkt af van haar plaats,

- zij daalt neer uit de hoogte van de hemelen,
- zij verliest de gemeenschap van de hemelse familie,

ze dwaalt af:

- van mijn Wil, van het Licht, van de Kracht,
- van de Heiligheid, van de goddelijke Gelijkens,
- van de orde, van de harmonie, en

zij verliest de snelheid van de omwenteling rond haar Schepper.

Wees dus, aandachtig, want in het Rijk van mijn Wil is er geen spijt, geen bitterheid. Alles is vreugde. Er is geen inspanning. Alles is spontaan.

De mens wil uit zichzelf doen wat God wil.”

(5) Toen ik hoorde wat mijn lieve Jezus zei, was ik bang, omdat ik begreep hoe schadelijk het was om zijn eigen wil te doen.

En ik smeekte Hem uit de grond van mijn hart om mij de nodige genade te schenken, opdat ik nooit in zo'n groot ongeluk zou vallen.

Terwijl ik mijn gebed uitsprak, kwam mijn Geliefde terug. Ik zag Hem met gekneusde ledematen, die Hem verschrikkelijk deden lijden.

Terwijl Hij zich in mijn armen wierp, **zei Hij mij:**

(6) “Mijn dochter, al deze gekneusde ledematen die Mij zoveel pijn doen, zijn een symbool voor de zielen die mijn Wil niet doen.

Door op aarde te komen, werd Ik het Hoofd van de menselijke familie

en de zielen zijn mijn ledematen. Zij zijn gevormd en opnieuw verbonden.

Zij zijn verbonden dankzij de vitale krachten van mijn Wil.

Hierdoor zijn zij verbonden met mijn Lichaam. En elk is op zijn plaats gevestigd.

Mijn Wil, als medelevende arts, laat niet alleen de vitale en goddelijke Krachten stromen die nodig zijn voor de circulatie tussen het Hoofd en de ledematen. Hij vormt ook perfecte verbanden om de ledematen verbonden en stevig onder hun Hoofd te houden.

Zonder mijn Wil ontbreekt het hen echter aan degene die de warmte, het bloed, de kracht en het bevel van het hoofd brengt, dat de ledematen leidt.

Het ontbreekt hen aan degene die het verband vernieuwt wanneer ze gekneusd zijn. Het ontbreekt hen aan alles.

Je zou kunnen zeggen dat alle verbindingen tussen het Hoofd en de ledematen verbroken zijn en zij in mijn Lichaam blijven om Mij te laten lijden.

Enkel mijn Wil brengt:

- de Schepper en de mens,
 - de Verlosser en de verlostten,
 - de Heiligmaker en de geheiligden
- met elkaar in overeenstemming en in verbinding.

Zonder Hem zouden de Schepping en de Verlossing niets voor hen betekenen. Het ontbreekt hen immers aan Hem die het leven en al zijn zegeningen laat stromen.

Zelfs de Sacramenten zouden hen veroordelen. Want zonder mijn Wil in hen, zal er niemand zijn die de sluier van de Sacramenten wegtrekt, waardoor de vrucht en het leven die zij bevatten, kunnen verkregen worden.

Daarom is mijn Wil alles

Zonder Hem blijven onze mooiste Werken, onze grootste Wonderen vreemd voor de arme mensen. Aangezien mijn Wil de bewaarder is van al onze Werken, komen zij door Hem tot leven voor de mensen.

Oh, indien zij wisten wat het betekent om mijn Wil te doen of niet te doen,

dan zouden zij het allemaal met Hem eens zijn om

- alle mogelijke en denkbare Goede Dingen te ontvangen en
- de overdracht van het Goddelijke Leven zelf te ontvangen.

(7) Op het moment dat ik, zoals gewoonlijk, mijn handelingen in de Allerhoogste Wil verrichtte, brak de dag spoedig aan.

Toen zei ik: "Jezus, mijn Liefde, het is al dageraad.

En ik wil, in uw Wil, alle mensen bezoeken, opdat zij, wanneer zij uit hun slaap ontwaken,

- in uw Wil herboren worden en
- U de aanbidding van alle verstand,
- de liefde van alle harten,
- de verrijzenis van al hun werken en van hun hele wezen schenken in het licht dat deze nieuwe dag over alle generaties zal doen schijnen."

Terwijl ik dit zei, bewoog mijn lieve Jezus zich in mij. En Hij zei mij:

(8) "Mijn dochter, in mijn Wil zijn er geen dagen of nachten, geen dageraad of zonsondergang, want zijn Dag is heel, altijd in de volheid van zijn licht

En wie in Hem leeft, kan zeggen:

"Voor mij zijn er geen nachten, het is altijd dag. Mijn dag is vol."

En in haar handelen om mijn Wil te vervullen en haar leven in Hem te leiden, vormt zij evenzoveel stralende lichten in de dag van haar leven. Hierdoor wordt de Dag van mijn Wil waarin zij leeft, nog glorieuzer en mooier.

Weet je voor wie de dag en de nacht, de dageraad en de zonsondergang ontstaan? Voor wie soms mijn Wil doet, soms de zijne:

- als hij de Mijne doet, scheidt hij de Dag,
- als hij de zijne doet, scheidt hij de nacht,
- wie volledig in Hem leeft, vormt de volheid van de Dag,
- wie gedeeltelijk en met moeite in mijn Wil leeft, vormt de dageraad,

- wie klaagt over wat Hij vraagt en zich eraan wil onttrekken, vormt de zonsondergang.

Voor wie mijn Wil helemaal niet doet, is het eeuwige nacht, het begin van die eeuwige nacht van de hel die nooit een einde zal kennen.

20-3- 23 september 1926 – Zij die het universeel Goede wil doen, moet voor iedereen compenseren. De drie niveaus van de Wil van God.

(1) Ik ging volledig op in de Heilige Goddelijke Wil, met een ziel die gekwetst was door de afwezigheid van mijn lieve Jezus. Oh! Toen ik probeerde mijn daden in zijn Wil te verrichten, zonder Hem bij mij te voelen, had ik het gevoel dat er een stukje van mijn vlees werd weggerukt.

Toen ik zo mijn klein en arm bestaan zonder Jezus in flarden zag uiteenvallen, smeekte ik om zijn medelijden en zijn terugkeer in mijn ziel.

Het duurde lang vooraleer Hij terugkeerde.

Ik zag Hem zo bedroefd vanwege het menselijke verraad.

Gehele naties vochten onderling. Zij legden wapenvoorraden aan en creëerden onvoorziene situaties om de gevechten weer aan te wakkeren.

Welke waanzin, welke menselijke blindheid.

In plaats van hun ogen te gebruiken om het goede, de harmonie en de orde te zien, gebruiken zij hen om het kwaad te zien. En omdat deze blindheid hun hersenen aangetast heeft, doen zij waanzinnige dingen.

Toen ik zag hoezeer Jezus hierover bedroefd was, zei ik Hem:

"Mijn Liefste, wees niet bedroefd.

Als U hen zal verlichten, zullen zij het niet doen. En als mijn lijden nodig is, ben ik er klaar voor, op voorwaarde dat zij allemaal in vrede blijven."

Jezus antwoordde mij met waardigheid en strengheid:

(2) "Mijn dochter, Ik bewaar je voor Mijzelf, om in jou het Koninkrijk van het Allerhoogste FIAT te vormen, niet voor hen. Ik heb je al te veel laten lijden om de wereld te sparen, maar vanwege hun trouweloosheid verdienen ze het niet dat Ik je opnieuw voor hen laat lijden."

(3) Terwijl Hij dit zei, hield Hij een metalen staaf in zijn Handen en zwaaide ermee boven de mensen. Bang, en omdat ik Hem van zijn leed wilde verlossen, zei ik Hem:

"Jezus, mijn Leven, laten we ons voorlopig bezighouden met het Koninkrijk van uw Wil, opdat U tot rust komt. Ik weet dat uw vreugde, uw plezier schuilt in het spreken over uw Wil. Laten wij dus onze daden samen laten vloeien. Zo zullen zij, met het licht van uw Wil, - sterker dan de zon - , alle mensen doordringen. En zo kan ik voor elk van hen:
- een daad vormen voor elke daad,
- een gedachte vormen voor elke gedachte.

Ik zal alles omvatten, al hun daden in mijn hand nemen. Ik zal alles doen wat zij niet doen. En wanneer U alles in mij vindt, zal uw Hart bevrijd worden van uw Droefheid."

Jezus, stemde in met mijn verlangens. Hij vergezelde mij. En Hij zei mij:

Mijn dochter, welke Kracht schuilt er in mijn Wil!
Als licht dringt Hij overal doorheen en verspreidt Hij zich overal. Hij geeft zich aan elke handeling en vermenigvuldigt zich tot in het oneindige. Terwijl Hij zoveel dingen doet en zich vermenigvuldigt, blijft Hij echter altijd Eén. Hij behoudt al zijn daden, zonder er ook maar één te verliezen.

(4) Zie je, mijn dochter, *Het eerste niveau in Mijn Wil* werd gevormd door **de Soevereine Koningin**. Zij handelde voor alle mensen en in naam van allen. En Zij verkreeg het hoogste Goed, door de langverwachte Verlosser naar de aarde te laten neerdalen. De ziel die voor allen handelt, in naam van

allen, en die voor allen compenseert, verdient universele Goede Dingen die ten dienste staan van allen.

*(5) Het tweede niveau in mijn Allerhoogste Wil werd gevormd door **mijn Mensheid**.*

Ik heb alle mensen en alle dingen omhelsd alsof alles één was. Ik heb voor iedereen voldaan. Ik heb geen enkele daad van de mens afzijdig gelaten zonder die tot de Mijne te maken, zodat de glorie, de liefde en de aanbidding van mijn hemelse Vader voor elke handeling van de mens volledig zou zijn.

En dit heeft het mogelijk gemaakt

- om de Vruchten van mijn Komst op aarde te verkrijgen en
- om de redding en heiligheid voor iedereen te verdienen.

Als velen deze niet aannemen, is dat hun schuld, en niet de schuld van de gever. Mijn Leven heeft universele Goede Dingen voor iedereen verkregen.

Ik opende de deuren van de Hemel voor iedereen.

*(6) Het derde niveau in mijn Wil zal **door jou** gevormd worden.*

Daarom laat Ik je in alles wat je doet, voor iedereen handelen, iedereen omhelzen, voor de daden van iedereen compenseren.

Jouw handelen moet gelijk zijn aan het Mijne,

Het moet verenigd zijn met de Daden van de hemelse Heerseres.

Dit zal dienen om het Koninkrijk van het allerhoogste Fiat te vragen.

Niets mag ontsnappen aan degene die een Universeel Goed moet verkrijgen om aan alle mensen het Goede te binden dat hij wil geven.

Om alles te compenseren, vormen de Handelingen die gedaan worden in mijn Wil, dubbele kettingen, maar kettingen van Licht. Deze zijn de sterkste en de langste en zij kunnen niet breken.

Niemand kan een ketting van Licht breken. Hij is meer dan een zonnestraal die niemand kan breken en nog minder de weg kan versperren om elke plaats te bereiken die de lengte en breedte van die de straal wil bereiken.

Deze kettingen van Licht verplichten God ertoe om universele Goede

Dingen te schenken, en de mens om deze te ontvangen.

20-4- 26 september 1926 - De eenvoudige uitdrukking "Gods Wil" bevat een Universeel Wonder. Alles wordt omgezet in Liefde en Gebed.

(1) Ik voelde me helemaal ondergedompeld in de allerhoogste Wil. Mijn arme geest dacht aan alle bewonderenswaardige effecten die Hij teweegbrengt

(2) Mijn altijd liefdevolle **Jezus zei mij:**
"Mijn dochter, de eenvoudige uitdrukking 'Gods Wil' draagt een eeuwig wonder in zich dat niemand kan evenaren.

Het is een term die alles omvat – de Hemel en de aarde.
Dit Fiat bevat de scheppende Bron
En er is geen Goed dat daar niet uit voortkomt.

Zij die mijn Wil bezit, verwerft krachtens mijn Wil en van rechtswege alle goede dingen die dit Fiat bezit. Bijgevolg
- heeft zij recht op de gelijkenis met haar Schepper en
- verwerft zij recht op goddelijke Heiligheid, zijn Goedheid, zijn Liefde.
Van rechtswege behoren de Hemel en de aarde haar toe.
Alles komt immers voort uit dit Fiat.
Daarom strekken haar rechten zich uit over alles.

Zo is het grootste Geschenk, de grootste Genade, die Ik aan een mens kan geven, hem mijn Wil te schenken.
Alle mogelijke en denkbare Goede Dingen zijn immers aan Hem verbonden en van rechtswege behoort alles hem dan toe.

(3) Vervolgens kwam mijn lieve Jezus uit mij tevoorschijn en begon mij aan te kijken. Zijn blikken waren zo doordringend, alsof Hij zijn beeld in mijn arme ziel wilde inprenten. Toen ik dat zag, **zei ik Hem:**
"Mijn Liefste Jezus, heb medelijden met mij.
Zie je niet hoe lelijk ik ben? Het missen van U gedurende de laatste dagen heeft me nog lelijker gemaakt. Ik voel me nergens goed voor. Zelfs de rondgangen in uw Wil doe ik met moeite.

O, wat voel ik me slecht! Het missen van U is als een vuur dat mij verteert. En terwijl het alles in mij verbrandt, ontnemt het mij zelfs de zin om goed te doen. Het laat me alleen uw aanbiddelijke Wil over, die:

- mij volledig aan Zich bindt,
- mij alleen nog laat verlangen naar uw Fiat,
- mij enkel nog uw allerheiligste Wil laat zien en aanraken.

(4) En Jezus hervatte zijn woorden en **Hij voegde eraan toe:**

Mijn dochter, overal waar mijn Wil aanwezig is, is alles Heiligheid, is alles Liefde, is alles Gebed.

Aangezien zijn Bron in jou is, zijn je gedachten, je blikken, je woorden, je hartkloppingen en al je bewegingen, alles, Liefde en Gebed.

Het is niet de vorm van de woorden die het gebed vormt.

Neen, het is mijn werkzame Wil die je hele wezen beheerst, die van je gedachten, woorden, blikken, hartkloppingen en bewegingen kleine fonteintjes maakt die voortkomen uit de Allerhoogste Wil.

Terwijl zij in hun stille taal naar de Hemel opstijgen, bidden sommige, beminnen sommige, aanbidden sommige, zegenen sommige.

Kortom, mijn Wil zorgt ervoor dat de ziel doet:

- wat heilig is,
- wat tot het Goddelijke Wezen behoort.

Daarom is de ziel die de Allerhoogste Wil als Leven bezit de ware Hemel, die, ook al is zij stom, de glorie van God vertelt en zichzelf bekend maakt als het Werk van zijn scheppende Handen.

Hoe mooi is het om een ziel te zien waarin mijn Goddelijke Wil heerst!

Haar gedachten, blikken, woorden, ademhalingen en bewegingen

- vormen de sterren die de hemel sieren
- vertellen over de glorie van Degene die haar geschapen heeft.

Mijn Wil omvat alles als in één ademtocht en laat niets verloren gaan van wat goed en heilig is aan de ziel.

20-5- 28 september 1926 - Luisa is zeer bedroefd door de publicatie van haar geschriften. Jezus wil dat ze aan zijn Zorg

toevertrouwd worden. Jezus dringt aan bij de priester die zich met de publicatie moet bezighouden.

(1) Ik voelde me bedrukt en alsof ik verpletterd werd onder het gewicht van een diepe vernedering. Er was mij immers verteld dat niet enkel wat betrekking had op de Wil van God gepubliceerd moest worden, maar ook alles wat mijn lieve Jezus mij gezegd had.

Ik leed zo erg dat ik geen woord kon uitbrengen om hen ervan te weerhouden. En ik kon mijn geliefde Jezus ook niet vragen om het niet toe te staan. Alles was stil in mij en om mij heen.

Toen toonde mijn lieve Jezus zich in mij. Hij drukte mij tegen zich aan om mij kracht en moed te geven, en **Hij zei mij:**

(2) Mijn dochter, Ik wil dat je, datgene wat je geschreven hebt, niet beschouwt als iets van jezelf, maar wel als iets dat van Mij is, niet van jou.

Hou je er niet mee bezig. Ik zal voor alles zorgen.

Daarom wil Ik dat je alles aan mijn zorg toevertrouwt.

En Ik wil dat je datgene wat je schrijft, aan Mij schenkt, zodat Ik ermee kan doen wat Ik wil. Ik wil ook dat je enkel datgene voor jezelf houdt, wat nodig is om in mijn Wil te leven.

Ik heb je evenzovele kostbare geschenken gegeven als kennis die Ik je bekend gemaakt heb. En jij - wil jij Mij geen geschenken geven?

(3) Ik antwoordde: "Mijn Jezus, vergeef me.

Ik wil zelf dat gevoel ook niet. De gedachte dat wat er tussen ons gebeurd is, door anderen gekend moet worden, stoort me en doet me pijn.

En ik kan dit niet uitleggen. Geef me daarom kracht.

Ik geef me aan U over en ik geef U alles.

(4) Jezus voegde eraan toe: "Goed, mijn dochter.

Het is mijn Glorie, de triomf van mijn Wil die dit alles wil.

Maar Hij wil, Hij eist, dat jij zijn eerste triomf bent.

Ben je niet blij dat je de overwinning, de triomf van deze Allerhoogste Wil wordt? Wil je niet elk offer brengen zodat dit Allerhoogste Koninkrijk door de mensen gekend en bezeten kan worden?

Ik weet dat je veel lijdt omdat na zovele jaren van geheimen tussen jou en Mij, waarin Ik je jaloers verborgen heb gehouden, onze geheimen nu onthuld zijn. Maar als Ik het wil, moet jij het ook willen. Laten Wij het daarom eens worden en maak je geen zorgen. Daarna liet Hij mij de eerwaarde priester zien. En **Jezus**, die naast hem stond, legde zijn heilige Rechterhand op zijn hoofd om hem vastberadenheid, hulp en wilskracht te geven.

En Hij zei hem:

"Mijn zoon, haast je, verspil geen tijd.

Ik zal je helpen, Ik zal bij je zijn zodat alles volgens mijn Wil verloopt. Net zoals Ik wil dat mijn Wil bekend wordt en net zoals Ik de geschriften over het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat met vaderlijke goedheid heb gedictieerd, zal Ik ook toezien op de publicatie ervan.

Ik zal bij degenen zijn die zich hiermee bezighouden, zodat alles door Mij wordt geregeld. Haast je dus, haast je.

20-6- 2 oktober 1926 - De generaties zijn met elkaar verbonden. Daarom: sommigen bidden, anderen bereiden voor en weer anderen bezitten. Jezus schenkt naargelang onze bereidheid. Zijn Woord is een nieuwe Schepping. In de Hemel zijn er geen geheimen.

(1) Ik was met veel bitterheid gevuld vanwege het gemis van mijn lieve Jezus. Oh, wat ging het slecht met mij! Ik kon het niet meer verdragen.

Maar toen ik het hoogtepunt van mijn pijn bereikte, toonde Jezus zich in mij.

En vol verdriet, **zei Hij mij:**

(2) Mijn dochter, Ik kijk hoe ver Ik de grenzen van het Koninkrijk van mijn Wil kan uitbreiden om het aan de mensen te geven. Ik weet dat zij niet in staat zijn om het Oneindige te bevatten dat het Koninkrijk van mijn Wil bevat. Voor hen, als schepselen, is het immers onmogelijk om een Wil te omarmen die overeenkomt met een onbegrensd Koninkrijk.

Als schepselen zijn zij immers altijd beperkt en begrensd.
Maar zelfs in hun beperkte staat beschik Ik over de Goede Dingen en volgens hun bereidheid kan Ik hen uitbreiden en hen meer laten bezitten.

Ik kijk naar het nageslacht en de bereidheid die de mensen zullen hebben. Ik kijk naar de mensen in het heden om te zien wat hun ingesteldheid is.

Want degenen van het nu moeten bidden, smeken en het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat voorbereiden voor het nageslacht.

Afhankelijk van de ingesteldheid van het nageslacht en voor het welzijn van de huidige mensen, blijf Ik de grenzen van mijn Koninkrijk uitbreiden.

De generaties zijn immers goed met elkaar verbonden. Het is altijd zo dat de ene bidt, een andere voorbereidt, een andere vraagt en een andere krijgt en bezit.

Hetzelfde gebeurde toen Ik naar de aarde kwam om de Verlossing te volbrengen. Het zijn niet degenen die aanwezig waren die gebeden, gezucht en geweend hebben om dit Goede te verkrijgen, maar degenen die vóór mijn komst leefden. En afhankelijk van de ingesteldheid van de mensen op dat moment en die uit het verleden, heb Ik de grenzen van de Weldaden van mijn Verlossing uitgebreid.

In feite schenk Ik een Goed enkel als het kan nuttig zijn voor de mensen.

Waarom zou Ik het geven als het niet nuttig voor hen kan zijn?

En dat nut hangt af van hun bereidheid.

Weet je wanneer Ik de grenzen van het Koninkrijk van mijn Wil verleg?

Wanneer Ik je nieuwe kennis geef over dit Koninkrijk.

Daarom kijk Ik, vooraleer Ik je iets bekend maak, om te zien wat hun bereidheid is, of het nuttig voor hen zal zijn of dat het zal zijn alsof Ik niets gezegd heb.

Ik wil mijn grenzen verder verleggen om hen meer goede dingen, meer vreugde, meer geluk te geven. Maar Ik zie dat ze daar niet toe bereid zijn.

Ik ben daar bedroefd over.

En Ik wacht op je gebeden, je rondgangen in mijn Wil, je lijden, om de huidige mensen, evenals die van het nageslacht, bereid te maken. En dan kom Ik terug met nieuwe verrassingen in meer geopenbaarde kennis van mijn Wil. Daarom ben Ik bedroefd wanneer Ik niet tot je spreek.

Mijn Woord is het grootste Geschenk. Het is een nieuwe Schepping.

Ik kan het niet uit Mijzelf laten komen vanwege de mensen die niet bereid zijn het te ontvangen. Zo voel Ik in Mijzelf het gewicht van het Geschenk dat Ik wil geven.

En Ik blijf bedroefd en zwijgzaam. En mijn verdriet wordt nog groter omdat Ik zie dat jij verdrietig bent omwille van Mij. Als je eens wist hoezeer Ik jouw verdriet voel, en hoe het mijn Hart vult! Mijn Wil voert het naar het diepst van mijn Hart. Ik heb immers niet twee goddelijke Willen, maar slechts één. ***Die heerst in jou.*** Daarom brengt Hij jouw verdriet in Mij.

Bid en zet je vlucht voort in het Allerhoogste Fiat om te vragen dat de mensen zich bereid maken en dat Ik terug kan beginnen te spreken."

(3) Na deze Woorden zweeg Hij. En ik bleef nog meer bedroefd achter dan voorheen. Ik voelde het hele gewicht dat Jezus droeg vanwege het gebrek aan bereidheid van de mensen.

Ik dacht dat Jezus niet langer met mij wilde praten Maar om mij uit mijn verdriet te halen en ook om zelf vreugde te vinden, **zei Hij mij:**

(4)"*Mijn dochter*, houd moed, denk je dat alles wat tussen Mij en jou is gebeurd bekend zal worden? Nee, mijn dochter, Ik zal bekendmaken wat nodig is, wat betrekking heeft op het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat.

Of beter gezegd, Ik zal nog vrijgeviger zijn, dan wat de mensen van dit Koninkrijk zullen nemen, om hen de vrije ruimte te geven om steeds verder te gaan en hun bezit in het allerhoogste Fiat te laten uitbreiden. Zo zullen ze nooit kunnen zeggen: "Het is genoeg, we hebben geen andere plaatsen meer te bereiken."

Nee, nee, Ik zal een zodanige overvloed gebruiken dat de mens altijd iets zal hebben om zijn reis verder te zetten. Maar ondanks een dergelijke overvloed zullen niet allen onze geheimen kennen.

Net zoals niet iedereen weet wat er tussen Mij en mijn Moeder gebeurd is om het Koninkrijk van Verlossing te vormen, noch de verrassende genaden, noch de ontelbare gunsten. Ze zullen het te weten komen in de Hemel, waar geen geheimen meer bestaan. Terwijl ze op aarde zijn, hebben ze enkel gekend wat Ik hen in overvloed voor hun welzijn gegeven heb.

Dat is wat Ik met jou zal doen. Als Ik gekeken heb, dan was dat om te zien wie er in het Koninkrijk van Mijn Wil wil komen wonen.

Maar voor jou, voor de kleine dochter van mijn Wil, voor haar die dit Koninkrijk met Mij gevormd heeft door zovele offers te brengen, zal mijn Liefde ooit in staat zijn:

- om "genoeg" te zeggen, of
- om niet langer de stroom van mijn Genade over jou uit te storten?

Nee, dat kan Ik niet, mijn kleine dochter.

Dat ligt niet in de aard van mijn Hart noch van mijn Wil.

Mijn Wil bevat een voortdurende, nooit onderbroken handeling, *om steeds nieuwe verrassingen te geven*

aan degene die geen ander leven kent dan het Leven in mijn Wil.

Als je Me zwijgzaam ziet, is dat niet vanwege jou.

Want jij en Ik hebben geen woorden nodig om elkaar te begrijpen.

Elkaar zien is elkaar begrijpen. Ik stort Mij volledig in jou uit, en jij in Mij.

En terwijl Ik Mij uitstort, schenk Ik je nieuwe genade en neem jij die aan omdat het nodig is, omdat jij de eerste grond (*causa prima*) moest zijn om het Koninkrijk van het Eeuwig Fiat te vormen.

Dit zal niet nodig zijn voor degenen die alleen maar in Hem hoeven te leven. Bij jou gaat het er niet om, om enkel in dit Koninkrijk te leven, maar wel om het te vormen.

Daarom moet Jezus je overvloedig voorzien om je de grondstoffen te geven die nodig zijn om zo'n heilig Koninkrijk te vormen.

Dat gebeurt ook in de lage wereld:

wie een koninkrijk wil stichten, heeft veel middelen nodig, veel grondstoffen,

terwijl iemand die alleen een stad wil stichten veel minder nodig heeft,

en wie er gewoon wil wonen, kan dat met heel weinig middelen doen.

De offers die iemand moet brengen die een koninkrijk wil stichten, zijn niet nodig voor iemand die besluit om in dat koninkrijk te gaan wonen. Daarom wil Ik dat je werkt aan de vorming van het Koninkrijk van het allerhoogste Fiat. Uw Jezus zal voor de rest zorgen.

20-7- 6 oktober 1926 - Nieuw Martelaarschap. Wie de Goddelijke Wil niet doet, berooft zichzelf van het Goddelijke Leven. Luisa's Geschriften worden haar ontnomen. Jezus troost haar door haar te laten zien dat alles in het diepste van haar ziel geschreven staat.

(1) Ik was ondergedompeld in intens lijden vanwege het gemis van mijn lieve Jezus. Ik zei tegen mezelf:

"Mijn Jezus, hoe kunt U geen medelijden hebben met uw kleine dochter die zonder U het gevoel heeft dat het leven uit haar weggerukt wordt?

Het is niet enkel een lijden. Dat zou nog draaglijk zijn.

Maar het is het leven zelf dat ik mis.

Ik ben klein, ik ben zwak. Vanwege mijn overmatige kleinheid zou u medelijden moeten hebben met uw arme kleine dochter,

- die altijd voelt dat het leven haar ontbreekt,

- en die het alleen terugvindt om zich opnieuw te voelen sterven.

Mijn Jezus, mijn Liefde, welk nieuw martelaarschap is dit, dat nog nooit eerder gevoeld is:

- steeds opnieuw sterven en toch nooit sterven.

- het leven voelen dat ik mis, zonder de zoete hoop om naar mijn Hemels

Vaderland te vliegen."

Dat dacht ik. Toen toonde mijn altijd liefdevolle Jezus zich in mij.

En op een zeer tedere toon zei Hij mij:

(2) Kleine dochter van mijn Wil, houd moed. Je hebt gelijk als je zegt dat je het Leven mist. Want omdat je Mij mist, voel je dat het Leven van uw Jezus afwezig is. Je bent een klein schepsel en terecht, voel je de harde marteling van het leven dat in jou ten einde loopt.

Maar je moet weten dat mijn Wil Leven is.

Telkens wanneer mensen mijn Wil niet doen, Hem verwerpen, dan verwerpen en vernietigen zij een goddelijk Leven in zichzelf.

En denk je dat het lijden, de voortdurende marteling van mijn Wil, iets onbelangrijks is: zoveel Daden van Leven die Ik in de mensen met zoveel goedheid wil doen ontstaan zijn afgesneden van zichzelf als door een dodelijk zwaard.

En in plaats van dit Goddelijke Leven, laten de mensen het leven van hartstochten, van zonde, van duisternis en van zwakheden in zichzelf opkomen.

Als de mensen mijn Wil niet doen, verliezen zij een Goddelijke Leven. Ik heers in jou. En daarom laat mijn afwezigheid je het lijden ondergaan van de vele goddelijke Levens die door de mensen verworpen zijn, om in jou de vele levensdaden die zij Mij doen verliezen, te herstellen en te compenseren.

Weet je niet dat om het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat te vormen, Hij in jou evenveel handelingen moet vinden als Hij er verloren heeft? Dit is de reden voor het afwisselen van mijn aanwezigheid en mijn afwezigheid. Zo geef Ik je immers de kans om vele daden van onderwerping aan mijn Wil te verrichten. En zo kan jij de daden van goddelijk Leven die anderen afgewezen hebben in jezelf binnenlaten.

Toen Ik je je zending met betrekking tot het eeuwig Fiat bekend maakte, heb Ik je gevraagd om het offer te brengen om evenveel keer te sterven, als er mensen geboren zijn die het Leven van mijn Wil verworpen hebben.
Ben je dat vergeten?

Ach, mijn dochter,
door mijn Wil niet te doen, verwerpen de mensen het goddelijke Leven.
Dat is niet hetzelfde als het niet beoefenen van de deugden.
Daar verwerpen ze juwelen, edelstenen, sieraden, kledingstukken die je kan missen als je ze niet begeert.

Mijn Wil weigeren is de middelen verwerpen die je in staat stellen te

leven, de bron van het leven vernietigen. Het is het ergste kwaad dat kan bestaan.

Daarom verdient het wezen dat zo'n groot kwaad doet, het niet om te leven.

Integendeel, het verdient om alle Goede Dingen te verliezen.

Wil je dan mijn Wil niet compenseren voor al die Levens die de mensen Hem ontnomen hebben? Daarvoor moet je een afwezigheid van goddelijk Leven voelen, dit is. Mij missen.

Om zijn Koninkrijk in jou te vormen, wil mijn Wil in jou vinden:

- alle voldoeningen vinden die de mensen Hem niet gegeven hebben, en

- alle Levens die mijn Wil in hen wilde doen ontstaan.

Anders zou het een Koninkrijk zijn zonder fundament, zonder gerechtigheid en zonder verschuldigde genoegdoening.

Weet echter dat je Jezus je niet te lang zal verlaten. Want Ik weet ook dat je niet kunt leven onder de druk van zo'n zwaar martelaarschap.”

(3) Mijn verdriet nam alleen maar toe, doordat de eerwaarde vader, die zich moest bezighouden met de uitgave van de geschriften over de Allerheiligste Wil van God, hen allemaal wilde krijgen. En hij wilde mij zelfs deze, waarvan hij reeds een kopie had, niet laten.

Enkel de gedachte dat de meest intieme zaken tussen Jezus en mij openbaar zouden gemaakt worden en dat ik niet meer zou kunnen herlezen wat Jezus mij gezegd had over zijn Heilige Wil, bedrukte mij zeer.

Toen Jezus terugkwam **zei Hij mij**:

(4) “Mijn dochter, waarom maak je je zo druk?

Je moet weten dat wat Ik je op papier laten zetten heb, Ik zelf het eerst in het diepste van je ziel geschreven heb en dat ik je het vervolgens heb laten opschrijven. Bovendien staat er veel meer in jou geschreven dan op papier.

Als je dus dingen wil terugzien betreffende de Waarheden van het allerhoogste Fiat, kijk dan gewoon in jezelf. En je zal onmiddellijk zien wat je wil. En om zeker te zijn van wat Ik je zeg, kijk nu in je ziel. Je zal in een perfecte orde zien wat Ik je getoond heb.

(5) Terwijl Hij dit zei, keek ik in mezelf en ik kon alles in één oogopslag zien.

Ik zag ook wat Jezus me verteld had en wat ik niet opgeschreven had. Ik bedankte mijn geliefde God en legde me erbij neer. Ik bood Hem al mijn offers aan. En ik vroeg Hem mij in ruil daarvoor de genade te schenken dat zijn Wil bekend, bemind en verheerlijkt zou worden.

20-8- 9 oktober 1926 - Het Koninkrijk van de Wil van God is als een nieuwe Schepping. Jezus verheugt zich wanneer Hij over zijn Wil hoort spreken.

(1) Terwijl ik mijn gebruikelijke rondgang maakte in de Allerhoogste Wil, plaatste mijn lieve Jezus een lichtbol in mij. Hoe meer ik mijn handelingen in het Goddelijke FIAT herhaalde, hoe groter werd deze bol.

En de stralen die eruit kwamen werden steeds langer.

(2) Mijn altijd geliefde **Jezus zei mij**: "Mijn dochter, hoe vaker je rondgangen maakt in mijn Wil en je handelingen herhaalt,

- hoe meer de lichtbol zal groeien,
- hoe krachtiger zijn licht zal worden en
- hoe verder zijn stralen zich zullen uitstrekken om het Koninkrijk van het Eeuwig FIAT te verlichten.

Jouw daden, versmolten en opgelost in mijn Wil, zullen een bijzondere Zon vormen om dit heilig Rijk te verlichten.

Zij zal de scheppende kracht bezitten.

En door haar stralen uit te strekken, zal zij de afdruk drukken van haar goedheid, heiligheid, licht, schoonheid en goddelijke Gelijkens.

Wie in haar Licht baadt, zal de kracht voelen van een nieuwe Schepping vol voortdurende Vreugde, Tevredenheid en eindeloze Zegeningen.

Daarom zal het Rijk van mijn Wil, dat alle daden beheerst van degenen die in Hem leven, een voortdurende Schepping zijn.

Daardoor zal de mens onder een nieuwe, voortdurende Daad van de

Allerhoogste Wil blijven, die hem zozeer in de ban zal houden dat er geen speelruimte meer zal zijn voor zijn ego.

Het is voor Mij zo belangrijk dat het Koninkrijk van mijn Wil bekend wordt, omwille van de grote voordelen die de mensen zullen ontvangen en de vrije handelingsruimte die mijn Wil zal hebben.

Op dit moment wordt de Allerhoogste Wil belemmerd door het ego van de mens. Maar wanneer Hij bekend zal zijn, zullen zijn leven gevende, doordringende Stralen, vol levend Licht, de menselijke wil overschaduwen.

En zo zal de mens onder een voortdurende werking van deze Allerhoogste Wil verblind worden door zijn stralende Licht. Als hij het grote Goed zal zien dat daarmee gepaard gaat, zal hij aan mijn Wil alle vrijheid van handelen geven en Hem de volledige heerschappij geven. In dit Koninkrijk zal een nieuw tijdperk beginnen voor mijn Wil, een nieuwe voortdurende Schepping. Hij zal alles tevoorschijn brengen wat Hij vastgesteld had om aan de mensen te geven, indien zij altijd zijn Wil gedaan hadden. Dit heeft Hij vele eeuwenlang in Zichzelf moeten bewaren, als in bewaring, om het uiteindelijk vrij te geven voor het welzijn van de kinderen van zijn Koninkrijk.

(3) Daarna bleef ik bidden, maar terwijl ik bad zag ik dat mijn hoogste Goed, Jezus, haastig, uit het diepst van mijn innerlijk naar buiten kwam. Hij duwde een lichtgewaad weg dat over Hem heen lag, dat Hem als het ware overschaduwde en mij belette Hem te zien. Daarom duwde Hij het haastig weg en kwam naar buiten

Ik zei Hem: "Mijn Jezus, waarom heb je zo'n haast? Is er iets dat je zo erg interesseert?".

(4) En Jezus: "Zeker, zeker dochter, dat is wat mij het meest interesseert. Weet je, Ik heb diep in jou gevoeld dat de vader (priester) die onze geschriften meegenomen heeft, met zoveel liefde over mijn Wil sprak tegen de mensen rondom om hem, dat mijn Hart er diep door geraakt was.

Daarom wilde Ik uit jou komen om naar hem te luisteren. Het zijn mijn

eigen Woorden, die Ik over mijn Wil gezegd heb, die in mijn oren klinken.

Ik hoor mijn eigen echo. En daarom wil Ik met veel plezier naar hem luisteren, en Ik wil jou dat ook laten doen, als beloning voor de offers die je gebracht hebt.

(5) Op dat moment zag ik een straal van Licht uit Jezus komen die zich uitstreckte tot aan de plaats waar de eerwaarde vader stond. Toen zij hem overspoelde, bracht zij hem tot spreken. En Jezus was volledig getroost toen Hij hem over zijn aanbiddelijke Wil hoorde spreken.

20-9- 12 oktober 1926 - Wat het betekent om eerstgeboren dochter van de Goddelijke Wil te zijn. Hoe Jezus door zijn Wil aangetrokken wordt om de ziel te bezoeken en haar klaar te maken om met Hem om te gaan.

(1) Ik was ondergedompeld in een zee van pijn door het gemis van mijn allergrootste Goed, Jezus. Hoe meer ik de Hemel en de aarde overal doorzocht, hoe minder ik Hem, naar wie ik zozeer verlangde, kon vinden.

Ook het water van het lijden steeg steeds hoger en verdronk mij in pijn en verdriet, door het lijden dat alleen Jezus kan veroorzaken bij een arm klein hartje dat Hem bemint. En omdat het klein is, kan het de onmetelijkheid van de bittere wateren van het lijden van Hem te missen, niet dragen.

Daardoor blijft het verdronken en bedrukt, in afwachting van Degene naar wie het al zo lang zo verlangt.

Terwijl ik me zo helemaal bedrukt voelde, toonde mijn altijd vriendelijke Jezus zich in mijn binnenste, in een wolk van licht. **Hij zei mij:**

(2) Eerstgeboren dochter van mijn Wil, waarom ben je zo bedrukt? Als je denkt over het groot geluk dat je hebt, zal je bedrukking verdwijnen.

Weet je wat het betekent om eerstgeboren dochter van mijn Wil te zijn?

Dat betekent:

- eerste dochter te zijn in de Liefde van onze Hemelse Vader, en
- de eerste te zijn die bemind wordt.

Dat betekent:

- eerste dochter te zijn van Genade, van Licht,
- eerste dochter van Glorie,
- eerste dochter die die de rijkdommen van haar Goddelijke Vader bezit,
- eerste dochter van de Schepping.

Als eerstgeboren dochter van de Allerhoogste Wil bevat zij alle banden, alle relaties, alle rechten die een eerstgeboren dochter toekomen:

- alle banden van dochter-zijn,
- relaties van communicatie met alle beschikkingen van haar Hemelse Vader,
- het recht op bezit van al zijn goederen.

Maar dat is nog niet alles.

Weet je wat het betekent om *de eerste dochter* te zijn, *die uit mijn Wil voortgekomen is?*

Dat betekent niet alleen de eerste zijn in de liefde en in alle dingen van haar Schepper, maar ook dat zij alle liefde en alle goederen van de andere kinderen in zich verenigt. De anderen zullen elk hun eigen deel bezitten. En als eerstgeborene, zal zij alle goederen van de anderen samen bezitten.

En dat, met recht en gerechtigheid. Want als eerstgeboren dochter, heeft mijn Wil haar alles toevertrouwd, alles gegeven.

Bijgevolg is zij:

- de oorsprong van alle dingen,
- de reden waarom de Schepping geschapen werd,
- het doel waarvoor de Goddelijke Liefde en Actie in het veld gekomen zijn.

Zij die de eerstgeboren dochter van onze Wil zou worden, *was de primaire oorzaak van alle Werken van een God.*

Bijgevolg zijn alle Goede dingen afkomstig van haar. Zij komen van haar voort en zij keren naar haar terug. Zie dan hoe gelukkig je bent! Je kunt niet volledig begrijpen wat het betekent om *voorrang hebben in de Liefde en in alle Dingen van uw Schepper*"

(3) Toen ik dat hoorde, zei ik Hem: "Mijn Liefde, wat zegt U daar? En bovendien, wat heb ik aan dat groot geluk waarover U spreekt, als U mij van Uzelf berooft? Zonder U verandert al het goede in bitterheid.

En ik heb U vaak gezegd dat ik alleen U wil. Omdat U mij genoeg bent in alles. En als ik alles had zonder U, zou alles veranderen in een marteling en onbeschrijfelijk lijden.

De Liefde, de Genade, het Licht, de gehele Schepping spreken tot mij over U. Zij laten mij weten wie U bent.

En als ik U niet vind, geraak ik in de war. Ik geraak in doodsangst.

Daarom, geef het voorrecht, de rechten van de eerstgeborene, aan wie U maar wilt. Dit interesseert me niet.

Als U me gelukkig wil maken, blijf dan bij mij.

Alleen U – dat is genoeg voor mij.

(4) Jezus voegde eraan toe: "Mijn dochter, Ik moet alles voor jou zijn. Maar Ik wil niet dat je zegt dat de rest je niet interesseert. Nee, nee! Als het voor Mij niet genoeg is om Mij aan jou te geven zonder je al mijn Dingen te geven en als het Mij interesseert dat je het voorrecht hebt van de eerstgeboren dochter, dan moet jij dat ook willen.

Weet je niet dat mijn frequente bezoeken te maken hebben met het feit dat je mijn eerstgeboren dochter bent?

Weet je niet dat zolang Adam de eerstgeboren zoon van mijn Wil bleef,

en dus voorrang had op alle andere dingen, Ik hem vaak bezocht?

Mijn Wil, die in Adam regeerde, gaf hem alles wat nodig was om bij Mij te zijn als een zoon die zijn Vader troost.

Ik sprak tot hem als tot een zoon en hij sprak tot Mij als tot een Vader.

Door zich terug te trekken uit mijn Wil, verloor hij zijn voorrang, zijn eerstgeboorterechten, en daarmee al mijn Bezittingen. Hij had niet langer de kracht om in mijn Aanwezigheid te vertoeven. Ik was niet langer aangetrokken door een Goddelijke Kracht en Wil om naar hem toe te gaan.

Al zijn banden met Mij waren verbroken. Hij had geen enkel recht meer op iets. Hij zag Mij niet langer zonder sluier, maar alleen tussen bliksemflitsen en overschaduwd door mijn Licht:

- het Licht van mijn Wil dat hij afgewezen had.

Weet je niet:

- dat het primaat dat Adam, als eerstgeborene van mijn Wil verloren heeft, op jou overgegaan is,
- dat Ik aan jou nog alle Goede Dingen verschuldigd ben, die Ik in hem had moeten leggen, als hij zich niet van mijn Wil teruggetrokken had?

Daarom beschouw Ik jou als de eerste mens die uit onze Handen voortgekomen is. Want degene die in mijn Wil leeft, staat altijd op de eerste plaats voor zijn Schepper.

En zelfs als hij later in de tijd geboren wordt, betekent dat niets: **in onze Wil is degene die nooit uit onze Wil gegaan is, altijd de eerste.**

Je ziet dus dat je je voor alles moet interesseren: mijn Komst zelf en de onweerstaanbare Kracht van mijn Wil die Mij naar jou toetrekt en jou bereid maakt. Daarom wil Ik van jou de grootste dankbaarheid voor het geluk om de eerstgeboren dochter van mijn Wil te zijn.

(5) Ik wist niet wat ik moest antwoorden. Ik bleef verward en diep in mijn ziel zei ik: "Fiat, Fiat."

20-10- 13 oktober 1926 – De Kennis van de Goddelijke Wil zal de eclips van de menselijke wil vormen.

(1) Ik versmolt volledig met de heilige en Goddelijke Wil. En ik was er volledig van doordrongen. Terwijl ik mijn handelingen verrichtte, toonde mijn geliefde Jezus zich in mij. **Hij zei mij:**

(2) “Mijn dochter, elke handeling, elk gebed en elk lijden dat de ziel in het Licht van mijn Wil brengt, wordt Licht en vormt een extra straal in de Zon van de eeuwige Wil. Deze stralen vormen de mooiste glorie die een mens aan het Goddelijke Fiat kan geven.

Wanneer Hij zichzelf verheerlijkt ziet door zijn eigen Licht, verleent Hij deze stralen nieuwe Kennis die, omgezet in stemmen, de ziel andere verrassingen betreffende mijn Wil openbaren.

Maar weet je wat deze Kennis voor de mens betekent?
Zij vormt een verduistering voor de menselijke wil.

Hoe sterker het Licht, hoe meer stralen er zijn en hoe meer de menselijke wil verblind en verduisterd wordt door het Licht van mijn Kennis,
zodanig dat hij zich bijna machteloos voelt om te handelen en hij ruimte geeft aan de werking van het Licht van mijn Wil om te handelen.

De menselijke wil blijft bezig met de werking van mijn Wil.
En hij heeft geen tijd en geen ruimte om zijn eigen wil te laten werken.

Het is zoals voor het menselijk oog wanneer het naar de zon kijkt: de kracht van het licht overspoelt de pupil en maakt het onmogelijk om andere dingen te zien.

Maar het oog heeft toch zijn zicht niet verloren.

Het is de kracht van het licht die deze macht heeft. Het doet alle andere objecten verdwijnen en laat het alleen dit licht zien.

Ik zal nooit de vrije wil van de mens wegnemen, een groot geschenk dat ik hem bij zijn schepping gegeven heb.
Het stelt hem in staat te onderscheiden of hij mijn waar kind wil zijn of niet.

Maar met het Licht van de kennis over mijn Wil zal Ik meer dan zonnestrallen vormen. En wie deze wil kennen en aanschouwen, zal

door dit Licht overspoeld worden. De menselijke wil zal verduisterd worden en vreugde en liefde vinden in het aanschouwen van dit Licht. Hij zal zich zo gelukkig voelen dat de werking van het Licht de plaats van zijn eigen wil inneemt. En hij zal de liefde en vreugde voor andere dingen verliezen.

Daarom spreek Ik zo veel over mijn Wil: om dit krachtige Licht te vormen.

Want hoe sterker het zal zijn, hoe groter de verduistering zal zijn, die de de menselijke wil zal overschaduwen.

Kijk naar de hemel. Hij is er het beeld van.

Als je 's nachts naar de hemel kijkt, zie je hem bezaaid met sterren. Maar als je er overdag naar kijkt, bestaan de sterren niet meer voor het menselijk oog. Toch staan ze nog steeds op hun plaats, net als 's nachts.

Wie heeft dan de macht om de sterren overdag te laten verdwijnen, terwijl ze er nog steeds zijn? De zon. Door de kracht van haar licht heeft zij hen overschaduwd, maar niet vernietigd. En dat is zo waar dat wanneer de zon ondergaat, ze weer te zien zijn aan het hemelgewelf.

Ze lijken bang te zijn voor het licht. Ze verstoppen zich om het veld vrij te laten voor de werking van het zonlicht. Omdat ze in hun stille taal weten dat de zon meer goede effecten voor de aarde heeft en dat het juist is om het veld vrij te laten voor de grote werking van de zon. Om haar te eren, laten ze zich dus overschaduwen door haar licht. Maar wanneer de verduistering voorbij is, laten ze zich zien, aanwezig en op hun plaats.

Zo zal het ook zijn met de Zon van Kennis over het Allerhoogste Fiat . De menselijke wil zal zich laten verlichten door de stralen van het Licht van mijn Kennis. Deze zullen de verduistering brengen van de menselijke wil. Wanneer hij het grote goed van de werking van zijn Licht ziet, zal hij zich immers schamen en bang zal zijn om met de menselijke wil te handelen.

Hij zal het veld vrijlaten voor de werking van het Licht van de Goddelijke Wil.

Daarom geldt:

- hoe meer je bidt en lijdt in mijn Wil,
- hoe meer je Kennis in jezelf aantrekt en
- hoe sterker wordt het Licht,
zodanig dat het de zachte verduistering van de menselijke wil vormt.

Op deze manier zal Ik in staat zijn om het Koninkrijk van het allerhoogste Fiat te vestigen.

20-11- 15 oktober 1926 - De ziel zal in de Hemel evenveel glorie, gelukzaligheid en vreugde bezitten als zij op aarde aan Goddelijke Wil verworven heeft.

(1) Terwijl ik mijn gebruikelijke ronde in de Allerhoogste Wil voortzette,
zei ik in mezelf: "Mijn Jezus, uw Wil omvat en omsluit alles.

In naam van de eerste mens die uit uw scheppende Handen kwam tot het laatste die geschapen zal worden, wil ik
- alle tegenwerkingen van de menselijke wil met de Uwe herstellen, en
- alle daden van uw aanbiddelijke Wil die de mensen verworpen hebben, in mij opnemen, om U te vergoeden in liefde en aanbidding.

Zo zal er geen enkele Daad van U zijn die niet overeenkomt met een daad van mij. En wanneer je mijn kleine handeling als het ware in elk van uw Handelingen terugvindt, zal U tevreden zijn en triomfantelijk op aarde kunnen regeren.

Is het misschien niet op de menselijke handelingen dat uw eeuwig Fiat de steun wil vinden, waarop Hij kan heersen? Daarom bied ik in elk van uw Handelingen de mijne aan, als een veld waarop U uw Koninkrijk kunt vestigen.

Terwijl ik dit dacht zei, bewoog mijn altijd vriendelijke Jezus zich in mij en **Hij zei mij**:

(2) "Kleine dochter van mijn Wil, het is rechtvaardig, het is noodzakelijk,
het is een recht van beide kanten, zowel van jou als van mijn Wil,

dat degene die zijn Kind is, de veelheid van de daden van mijn Wil volgt
en dat mijn Wil deze in zijn Daden ontvangt.

Een vader zou ongelukkig zijn als hij zijn kind niet aan zijn zijde voelde
om door zijn kind in zijn daden gevolgd te worden.
En het kind zou zich niet geliefd voelen door de vader als hij het aan de kant zou zetten en zijn kind niet toestaat hem te volgen.

Daarom betekent 'Dochter van mijn Wil en eerstgeborene in Hem' juist dit: ***al zijn daden volgen als een trouwe dochter.***

Je moet namelijk weten dat mijn Wil in de Schepping het actieterrein binnengegaan is in de menselijke daden van de mens.
Om te kunnen handelen, wil Hij echter de handeling van de mens in zijn eigen Handeling, om zijn Werk te kunnen verderzetten en te kunnen zeggen: ***'Mijn Koninkrijk is te midden van mijn kinderen en juist in het centrum van hun diepste handelingen.'***

In feite is het in de mate waarin de mens mijn Wil aanneemt
- dat Ik mijn Koninkrijk in hem uitbreid en
- dat hij zijn koninkrijk uitbreidt in mijn Wil.

Maar in de mate waarin hij mij toestaat om in zijn handelingen te heersen,
breid Ik zijn grenzen in mijn Koninkrijk uit. En hoe meer Ik geef,
hoe meer vreugde, geluk, zegeningen en glorie ontvangt hij.

Het staat zelfs vast dat zij in het Hemelse Vaderland evenveel glorie, zaligheid en geluk zullen ontvangen als zij van mijn Wil in hun ziel op aarde opgenomen hebben. Hun glorie zal worden afgemeten aan diezelfde Wil van Mij die hun ziel bezit.
Zij zullen ook niet meer kunnen ontvangen omdat hun vermogen en ruimheid gevormd worden door diezelfde Goddelijke Wil die zij gedaan en bezeten hebben toen zij op aarde leefden. En zelfs als mijn Vrijgevigheid hen meer zou willen geven, zouden ze niet genoeg ruimte hebben om dit te bevatten, en zou het naar buiten overlopen.

Mijn dochter, van alles wat mijn Wil bepaald heeft om aan de mensen

te geven, van al zijn Daden, hebben zij zeer weinig genomen. Ze wisten tot nu toe zeer weinig omdat zijn Koninkrijk niet bekend was, zelfs niet bezeten.

Hij kan in de Hemel niet alle glorie, noch alle vreugde en al het geluk geven dat Hij bezit. Hij bevindt zich immers tussen onbekwame kinderen van kleine gestalte.

Daarom wacht Hij met zoveel liefde en tederheid op de tijd van zijn Koninkrijk. Dan zal Hij zijn volledige heerschappij hebben.

En dan zal Hij vanuit zijn Fiat alles kunnen geven wat Hij bepaald heeft om aan de mensen te geven. En zo zal Hij de kinderen vormen die in staat zijn al zijn Goede Dingen te ontvangen.

Alleen deze kinderen zullen de glorie van alle zaligen vormen.

Want het Koninkrijk van mijn Wil zal worden vervuld in het Hemels Vaderland door de kinderen die hebben omsloten wat mijn Wil wilde, en Hem volledige vrijheid en volledige heerschappij gegeven hebben.

Zij zullen daarom de 'essentiële glorie' bezitten. En allen samen zullen zij genieten van de volledige glorie en het volledig geluk van mijn Wil. Zo zal het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat zijn volledige triomf beleven in de Hemel en op aarde.

Ik ig dan bij mezelf: "In het '**Onze Vader**' leert Onze-Lieve-Heer ons om tijdens het bidden te zeggen: '**Uw Wil geschiede**'.
Waarom zegt Hij dan dat Hij wil dat wij in zijn Wil leven?"

Jezus, altijd welwillend, raakte me aan en **Hij zei me:** *Mijn dochter, het 'uw Wil geschiede' dat Ik in het 'Onze Vader' onderwezen heb, betekende dat iedereen moest bidden om ten minste de Wil van God te kunnen doen.*

En dat geldt voor alle christenen en voor alle tijden.

En dat men zich geen christen kan noemen als men niet bereid is de Wil van de hemelse Vader te doen.

Maar je hebt niet nagedacht over wat onmiddellijk daarna volgt:
'Op aarde zoals in de Hemel'.

Dit betekent leven in de Goddelijke Wil.

Dat betekent bidden dat het Koninkrijk van mijn Wil op aarde mag komen

om in Hem te leven.

In de hemel doen zij niet mijn Wil, maar zij leven in Hem.

Zij bezitten Hem als hun eigen bezit en hun eigen Koninkrijk.

En als zij Hem wel deden, maar Hem niet bezaten, zou hun Geluk niet volledig zijn. ***Want echt geluk begint in het diepst van de ziel.***

De Wil van God doen, betekent niet Hem bezitten, maar *zich onderwerpen* aan wat Hij gebiedt. Leven in mijn Wil, betekent Hem bezitten.

Daarom staan in het Onze Vader de woorden ***'uw Wil geschiede'***.

Dit is het gebed dat iedereen tot de allerhoogste Wil kan bidden.

De woorden ***'op aarde zoals in de Hemel'***, helpen de mens terug te keren naar deze Wil waaruit hij voortgekomen is, om zijn geluk, zijn verloren Goede Dingen en het bezit van dit goddelijke Koninkrijk terug te vinden.

20-12- 17 oktober 1926 - De ziel doorloopt de hele Schepping en Verlossing, houdt de Goddelijke Wil gezelschap in al zijn Daden en vraagt in elk van hen om zijn Koninkrijk. Het Fiat is het fundament van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil.

Het lijkt alsof ik niet kan stoppen met mijn rondgang in de Allerhoogste Wil.

Het lijkt mijn ware thuis te zijn.

Ik ben alleen gelukkig als ik erdoorheen ga omdat ik daar alles gevonden heb wat aan mijn lieve Jezus toebehoort. Krachtens zijn Wil is immers alles wat van Hem is, ook van mij.

Daarom heb ik mijn geliefde God veel te geven.

Sterker nog, ik heb hem zoveel te geven dat ik er nooit mee klaar ben. Ik kom dan altijd terug op het verlangen om terug te keren en mijn rondgang verder te zetten, om Hem alles te kunnen geven wat tot zijn aanbiddelijke Wil behoort.

Ik deed mijn rondgang en ik dacht aan het grote Goed, dat de Allerhoogste Wil de ziel brengt. Intussen bad ik Jezus om het spoedig aan iedereen bekend te maken, zodat zij aan zo'n groot Goed kunnen deelnemen.

**En om dat te bereiken, ging ik naar elk geschapen ding.
En ik zei tegen Jezus:*

"Ik kom naar de zon om uw Wil gezelschap te houden. Hij heerst en regeert immers in haar met al de pracht van zijn majesteit.

En terwijl ik U gezelschap houd in de zon, bid ik

- dat uw eeuwig Fiat bekend mag worden en
- dat Hij, zoals Hij triomfantelijk in de zon regeert, ook triomfantelijk mag heersen onder de mensen.

Zie, ook de zon bidt tot U: al haar licht verandert in gebed. En terwijl het zich over de aarde verspreidt om de planten en bloemen, de bergen en vlaktes, de zeeën en rivieren met zijn licht te bedekken, bidt zij dat uw Fiat op aarde mag komen, in harmonie met alle mensen.

Ik ben dus niet de enige die bidt.

Ik bid immers ook met de Kracht van uw Wil die in de zon heerst.

Het licht bidt.

Zijn ontelbare effecten, de goede dingen en kleuren die het bevat, bidden.

Ze bidden allemaal dat uw Fiat over alle dingen mag heersen.

*Kan U zo'n massa van Licht weerstaan,
die bidt met de Kracht van uw eigen Wil?*

En ik, hoe klein ik ook ben, terwijl ik U gezelschap houd in deze zon, zeggen ik, aanbid ik en verheerlijk ik uw aanbiddelijke Wil, met die pracht en glorie, waarmee uw eigen Wil Zichzelf verheerlijkt in zijn werken.

Het is dus alleen in de mensen dat uw Wil niet de volmaakte glorie van zijn werken vindt? Kom daarom – laat uw Fiat komen.

Door dit te doen, *voel ik al het licht van de zon bidden dat het eeuwige Fiat mag komen. Of beter gezegd, het is zijn zeer aanbiddelijke Wil die het Licht doordringt en dus bidt.*

En terwijl ik de zon laat bidden, ga ik over tot andere geschapen dingen

om mijn kleine bezoekje te brengen en om de aanbiddelijke Wil een beetje gezelschap te houden in elk van de handelingen die Hij in elk geschapen ding uitvoert.

Daarom reis ik door *de hemelen, de sterren, de zee*, zodat

- de hemelen kunnen bidden,
- de sterren kunnen bidden,
- de zee kan bidden met haar ruisen

opdat het Allerhoogste Fiat bekend wordt en triomfantelijk heerst over alle mensen, net zoals Hij in hen heerst.

Nadat ik :

- alle geschapen dingen doorlopen heb om het goddelijke Fiat gezelschap te houden
- in elk geschapen ding gevraagd heb dat Hij op aarde mag komen regeren,

is het zo mooi om de hele schepping te zien en haar te horen vragen dat zijn Koninkrijk onder de mensen moge komen.

*****Vervolgens ga ik binnen in alles wat mijn Jezus in de Verlossing gedaan heeft:***

- in zijn Wenen, in zijn Gekreun als een klein kind,
- in zijn Werken, in zijn Stappen en in zijn Woorden,
- in zijn Lijden, in zijn Wonden, in zijn Bloed en zelfs
- in zijn Dood,

opdat:

- zijn Tranen mogen bidden dat zijn Fiat moge komen,
- dat zijn gekreun en alles wat Hij gedaan heeft, in koor mogen smeken

dat zijn Fiat bekend wordt en

- dat zijn Dood zelf het Leven van de Goddelijke Wil in de mensen, opnieuw kan doen heersen.

Terwijl ik dit en nog veel meer deed - het zou te lang duren om alles te vertellen -, drukte mijn lieve Jezus zich tegen mij aan. En **Hij zei mij**:

Kleine dochter van mijn Wil, je moet weten
dat mijn Wil zich in de hele Schepping liet heersen,
om de mensen in staat te stellen er evenveel bezoeken te brengen
als er geschapen dingen zijn.

Zij wilde het gezelschap van de mens in de stomme taal van het hele
universum. Hoe hard is de eenzaamheid van deze zo heilige Wil,
die wil heiligen en niemand vindt om zijn Heiligheid mee te delen!
Hij is zo rijk en Hij verlangt ernaar om te geven,
maar Hij vindt niemand om aan te geven.
Hij is zo mooi en Hij vindt niemand om mooi te maken.
Hij is zo gelukkig en Hij vindt niemand om gelukkig te maken.

In staat zijn om te geven, willen geven, en niemand vinden om aan te
geven
- is altijd een kwelling en een onbeschrijfelijke pijn,
- is als het toppunt van lijden: geïsoleerd achterblijven.

Daarom is mijn Wil zeer blij wanneer Hij een mens ziet die het veld
van de Schepping betreedt om Hem gezelschap te houden.
En Hij voelt dat de reden waarom Hij zich in elk geschapen ding heeft
laten heersen, in vervulling gaat.

Maar wat Hem nog gelukkiger maakt en meer verheerlijkt, is dat jij:
bij elk bezoek aan elk geschapen ding,
- vraagt dat zijn Fiat bekend wordt en over alles heerst,
- mijn Wil zelf bezielt in de zon, in de hemel, in de zee,
- overal bidt dat het Koninkrijk van mijn Wil moge komen.

Aangezien mijn Fiat in jou is, kunnen Wij zeggen dat het mijn Wil zelf
is
die bidt en al mijn Werken bezielt, zelfs mijn Tranen en Zuchten,
opdat het Koninkrijk van mijn Wil moge komen.

Je kunt je niet voorstellen hoeveel vreugde je Mij geeft, hoezeer mijn
Hart en mijn Wil geraakt zijn, wanneer Ik al onze werken hoor vragen
om ons Fiat. Zie mijn vreugde wanneer Ik zie dat je niets voor jezelf

vraagt: geen glorie, geen liefde, geen genade. Omdat jouw kleinheid zo'n groot Koninkrijk niet kan verkrijgen, doorloop je al mijn Werken, overal waar een Daad van mijn Wil aanwezig is, en je laat **mijn eigen Fiat zeggen**:

"Uw Koninkrijk kome". O, ik smEEK U, dat uw Wil gekend, bemind mag worden en de menselijke generaties Hem mogen bezitten!

Een Goddelijke Wil die bidt met onze Werken en met zijn kleine Dochter,
is het grootste Wonder. Deze Macht die bidt is gelijk aan de Onze.
Het is voor Ons dus onmogelijk om niet te geven wat gevraagd wordt.

Het Koninkrijk van onze Wil is zo heilig, zuiver, edel en volkomen goddelijk, zonder enige schaduw van menselijkheid!

Zijn fundament en de diepte ervan zullen ons Fiat zelf zijn. Dit Fiat zal zich onder, tussen en boven deze kinderen van de hemelse Familie verspreiden. Hij zal hun schreden verstevigen en het Koninkrijk van mijn Wil voor onwankelbaar maken".

20-13- 19 oktober 1926 - Het Goddelijke Fiat bezit de Bron van vernieuwing en de ziel die zich door Hem laat beheersen, staat onder invloed van een nieuwe, voortdurende, nooit onderbroken Handeling. Zij ontvangt de Effecten en het Leven van alles wat de Goddelijke Wil volbracht heeft.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. Mijn geliefde Jezus verscheen in mij, met een Zon die uit de Hemel neerdaalde en zich in zijn borst bevond.

Terwijl ik bad, ademde en handelde in zijn Wil, ontving ik het Licht. En Jezus breidde zich verder uit in mijn ziel en nam meer ruimte in.

Ik was verrast bij het zien dat alles wat ik deed dit Licht uit de Borst van Jezus ontving en ik er steeds meer mee vervuld geraakte.

Jezus zei mij: "Mijn dochter,
mijn Godheid is een nieuwe en voortdurende Daad.
Mijn Wil is zijn regime, de uitvoerder van onze werken, de drager van deze nieuwe daad. Hij bezit de Volheid van deze Daad

Hij is bijgevolg altijd *nieuw in zijn werken, nieuw in zijn geluk, in zijn vreugde, en steeds nieuw in de openbaringen van zijn Kennis.*

Daarom vertelt Hij je altijd nieuwe dingen over mijn Fiat.
Hij bezit immers de Bron van het nieuwe.

En als veel dingen op elkaar lijken, elkaar de hand reiken,
is dat vanwege het oneindige Licht dat zij bevatten. Dit is ondeelbaar.
En hierdoor lijken zij op onderling verbonden lichten.

In het licht is de substantie van kleuren aanwezig. Deze zijn als talrijke
afzonderlijke handelingen van het licht. Wij kunnen dus niet zeggen
dat er slechts één kleur is, maar alle kleuren met de verscheidenheid
aan nuances: bleek, levendig en donker.

Wat deze kleuren echter mooier en helderder maakt,
is het feit dat ze doordrongen zijn van de Kracht van het Licht.
Anders zouden ze lelijke kleuren zijn en zonder aantrekkingskracht.

Dit geldt eveneens voor de vele Kennis die over mijn Wil gegeven is.
Zij komt voort uit zijn oneindig Licht. Zij zijn doordrongen van Licht en
daarom lijken zij op elkaar en reiken zij elkaar de hand.

In hun essentie zijn zij echter, meer dan kleuren, steeds nieuw in de
Waarheden, in de Weg, in het Goede dat zij brengen,
Zij zijn nieuw in de Heiliging die zij overbrengen.
Zij zijn nieuw, in de gelijkenissen, in Schoonheid.

En zelfs *één nieuw Woord meer in de manifestaties van mijn Wil is
steeds*

- een nieuwe goddelijke Kleur,
 - een eeuwige nieuwe Daad,
- die aan de mens een Daad brengt die nooit eindigt
- in Genade, in Goede Dingen en in Glorie.

En weet je wat het betekent om deze Kennis over mijn Wil te bezitten?

Het is alsof men een muntstuk bezit, waarmee je er zoveel kunt
maken als je wil. Als je de bron van een goed bezit, bestaat armoede
niet meer.

Op dezelfde manier bezitten mijn Kennissen het Licht, de Heiligheid, de Kracht, de Schoonheid en de Rijkdom die voortdurend **opkomen**. Zo zullen degenen die deze bezitten de Bron van Licht en Heiligheid bezitten.

Daardoor zullen de duisternis, de zwakheden, de lelijkheid van de zonde en de armoede aan goddelijke Goede Dingen voor hen voorbij zijn.

Alle kwaad zal verdwijnen en zij zullen de Bron van Heiligheid bezitten.

Kijk, dit Licht dat je in mijn Borst ziet, is ***mijn Allerhoogste Wil***.

Door je daden te verrichten, ontstaat het Licht en wordt het aan jou doorgegeven. Het brengt je nieuwe Kennis over mijn Fiat die je leeg maakt Hierdoor vergroot de ruimte waar Ik Mij meer in jou kan uitstrekken.

En naarmate Ik Me uitbreid, komt er een einde aan je natuurlijke leven.

Jouw wil, je hele wezen eindigen, omdat je plaats maakt voor het Mijne.

Ik ben bezig om in jou het Koninkrijk van het allerhoogste Fiat steeds meer te vormen en uit te breiden. Zo krijg je een groter werkterrein om Mij te helpen bij het nieuwe werk ***van de vorming van mijn Koninkrijk in de mensen***.

Daarna zette ik mijn daden voort in de oneindige Hemel van het goddelijk Willen. Ik kon met mijn eigen handen voelen dat in alles wat voortkwam uit het eeuwige Fiat, in de Schepping, in de Verlossing en in de Heiliging, wij talrijke wezens en ontelbare dingen vinden, die allemaal nieuw zijn en verschillend van elkaar.

Hooguit kan je zeggen dat ze op elkaar lijken, elkaar de hand reiken. Maar er is geen enkel wezen of ding dat kan zeggen: "Ik ben identiek aan een ander."

Zelfs de kleinste insect, de kleinste bloem, draagt het stempel van "nieuwheid".

Ik zei toen tegen mezelf: "Het is echt waar dat het Fiat van de goddelijke Majesteit de kracht bevat, de bron van een nieuwe en voortdurende daad.

Wat een geluk om je te laten beheersen door deze almachtige Fiat om onder de invloed te staan van een nieuwe, nooit onderbroken Daad."

Dat dacht ik toen mijn lieve Jesus terugkwam. Hij keek me met een onuitsprekelijke liefde aan en Hij riep alle dingen om Zich heen.

Bij deze oproep, werd Jezus omringd door de hele Schepping en alle Weldaden van de Verlossing. Hij verbond mijn arme ziel met de hele schepping en de verlossing om mij alle Weldaden te laten ontvangen van alles wat zijn aanbiddelijke Wil gedaan had.

Hij voegde eraan toe:

Mijn dochter, *wie zich laat leiden door mijn Wil*

- *staat onder de invloed van al Zijn daden en*

- *ontvangt de effecten en het Leven van wat Ik gedaan heb in de Schepping en de Verlossing.*

Alles heeft een relatie met hem en is met hem verbonden.

20-14- 22 oktober 1926 - Het grote Goed dat het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat zal brengen. Het zal de beschermer zijn tegen alle kwaad. De heilige Maagd Maria heeft schijnbaar geen wonderen verricht.

Zij verrichtte wel het grote Wonder om een God aan de mensen te geven. Zij die het Koninkrijk bekend moet maken, zal het grote Wonder verrichten om een Goddelijke Wil te geven.

Ik dacht aan de heilige en Goddelijke Wil. Ik zei tegen mezelf: "Maar wat zal het grote Goed zijn van dit Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat?"

Jezus onderbrak mijn gedachten
Hij bewoog zich snel in mij en **Hij zei mij:**
Mijn dochter, wat zal het grote Goed zijn?

Het Koninkrijk van mijn Fiat zal alle Goede Dingen, alle wonderen,
alle meest sensationele wonderwerken bevatten.

Meer nog, het zal hen allemaal overtreffen.
En als een wonder betekent: een blinde het gezichtsvermogen te
geven,
een kreupele rechtop te laten staan, een zieke te genezen, een dode
op te wekken, enz., dan zal het Koninkrijk van mijn Wil een
bewarende Kracht hebben.

Voor wie er ook binnengaat, zal er geen gevaar zijn dat hij blind,
kreupel of ziek wordt. De dood zal geen macht meer hebben over de
ziel.

En als zij nog macht heeft over het lichaam, zal het geen dood meer
zijn, maar een overgang.

De voedingsbodem van de schuld en de ontaarde menselijke wil, die
het verval in de lichamen veroorzaakt, zal er ontbreken.

En de preventieve-werking van mijn Wil is er aanwezig.

Daarom zullen ook de lichamen niet onderworpen zijn aan ontbinding
en aan verval. Dit is nu zo verschrikkelijk dat het zelfs de sterksten
angst inboezemt. Zij zullen echter rustig blijven in hun graf in
afwachting van de dag van de opstanding van allen.

Wat is volgens jou een groter Wonder:

- een arme blinde het gezichtsvermogen teruggeven,
- een kreupele weer rechtop laten lopen,
- een zieke genezen,

of ervoor zorgen:

- dat het oog nooit zijn gezichtsvermogen verliest,
- dat men altijd rechtop loopt en altijd gezond blijft?

Ik geloof dat het preventieve Wonder groter is dan het wonder dat
plaatsvindt nadat het ongeluk gebeurd is.

*Dat is het grote verschil tussen het Rijk van de Verlossing
en het Rijk van het Allerhoogste Fiat.*

Het eerste was het een wonder voor de arme ongelukkigen, zoals het nog steeds is, voor hen die in het ene of het andere ongeluk verkeren.

En daarom gaf Ik ook uiterlijk het voorbeeld, door vele verschillende genezingen te verrichten. Deze waren een symbool voor de genezingen die Ik aan de zielen gaf, die gemakkelijk terugkeren naar hun kwalen.

Het tweede zal er een beschermend Wonder zijn.

Mijn Wil bezit de wonderbare Kracht dat iedereen die zich door Hem laat leiden, niet onderhevig zal zijn aan enig kwaad. Het zal dus niet nodig zijn om wonderen te verrichten. Mijn Wil zal hen immers altijd gezond, heilig en mooi behouden, die schoonheid waardig, die uit onze scheppende Handen kwam bij het scheppen van de mens.

Het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat zal het grote wonder verrichten van de verbanning van alle kwaad, alle ellende, alle angsten.

Hij zal geen wonder verrichten volgens de tijd en de omstandigheden. Maar Hij zal de kinderen van zijn Koninkrijk in Zichzelf bewaren met een voortdurende wonderbare Daad. En Hij zal hen behoeden voor alle kwaad

door hen tot kinderen van zijn Koninkrijk te maken.

Dit gebeurt in de zielen.

Maar er zullen ook *veel veranderingen plaatsvinden in de lichamen*.

Want het is altijd de zonde die alle kwaad voedt. Als de zonde weggenomen is, zal er geen voedsel meer zijn voor het kwaad.

Bovendien, aangezien mijn Wil en de zonde niet naast elkaar kunnen bestaan, zal de menselijke natuur ook haar heilzame effecten hebben.

(3) Mijn dochter, *Ik moet nu het grote Wonder van het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat voorbereiden. Daarom doe Ik met jou, eerstgeboren dochter van mijn Wil, **wat Ik deed met de soevereine Koningin, mijn Moeder**, toen Ik het Koninkrijk van Verlossing moest voorbereiden.*

Ik heb haar zeer dicht bij Mij gebracht

Ik heb haar zeer druk bezig gehouden in haar innerlijk om samen met

haar het Wonder van de Verlossing te kunnen vormen waar zo'n grote behoefte aan was.

Wij moesten samen zoveel dingen doen, opnieuw doen en voltooien. Daarom moest Ik in haar uiterlijke verschijning alles verbergen, wat een wonder genoemd zou kunnen worden, met uitzondering van *haar volmaakte deugdzaamheid*.

Hierdoor heb Ik haar vrijer gemaakt om haar de oneindige Zee van het Eeuwig Fiat te laten oversteken, zodat zij toegang zou krijgen tot de Goddelijke Majesteit, om het Koninkrijk van Verlossing te verkrijgen.

Wat zou het grootste Wonder zijn:

- dat de hemelse Koningin aan blinden het gezichtsvermogen teruggegeven had, aan stommen de spraak, enz.,
- of het Wonder om het Eeuwig Woord op aarde te laten neerdalen?

De eerste wonderen zouden toevallige, voorbijgaande en individuele wonderen geweest zijn. *Het tweede Wonder* is een permanent Wonder. Het is er voor iedereen die het wil. Daarom zouden de eerste wonderen in vergelijking met het tweede als niets geweest zijn.

Zij was de ware Zon die alles overschaduwde, die in zichzelf het Woord van de Vader overschaduwde, en uit haar licht alle goede dingen, alle effecten en wonderen voortbracht die de Verlossing teweegbrachten.

Maar als de zon bracht zij de goede dingen en wonderen voort, zonder zich te laten zien, of te laten zien dat zij de primaire oorzaak van alles was.

In feite deed Ik al het goede dat Ik op aarde deed, omdat de Keizerin van de Hemel haar Rijk in de Godheid verkreeg en Mij met haar Rijk uit de Hemel haalde om Mij aan de mensen te geven.

(4) Om het Koninkrijk van het allerhoogste Fiat voor te bereiden, doe Ik nu hetzelfde met jou.

Ik houd je bij Mij. Ik laat je zijn oneindige Zee oversteken om je toegang te geven tot de hemelse Vader, zodat je tot Hem kunt bidden,

Hem kunt overwinnen en heerschappij over Hem kunt hebben om het Fiat van mijn Koninkrijk te verkrijgen.

En om in jou alle wonderbare kracht te volbrengen en te voltooien die nodig is voor zo'n heilig Koninkrijk, houd Ik je voortdurend bezig in je innerlijk met het werk van mijn Koninkrijk.

Ik laat je voortdurend rondgaan om te doen, opnieuw te doen, alles te voltooien wat nodig is en wat iedereen zou moeten doen, om het grote Wonder van mijn Koninkrijk te vormen.

Uiterlijk laat Ik niets wonderbaarlijks in jou verschijnen, behalve het Licht van mijn Wil.

Sommigen zouden kunnen zeggen: 'Hoe is dat mogelijk?

“De gezegende Jezus verricht zoveel wonderen voor deze mens met betrekking tot zijn Koninkrijk van het goddelijke Fiat.

En de Goede Dingen die Hij zal brengen, zullen *de Schepping en de Verlossing* overtreffen. Sterker nog, *het zal de kroon zijn van beide.*

Maar ondanks zo'n groot Goed, is er uiterlijk niets wonderbaarlijks aan te zien, als bevestiging van het grote Goede van dit Koninkrijk van het eeuwige Fiat. Terwijl de andere heiligen, zonder het wonder van dit grote Goed, bij elke stap wonderen verrichtten.”

Maar als zij kijken naar mijn lieve Moeder, de heiligste van alle mensen,

en het grote Goed dat zij in zich had om aan de mensen te brengen, kan niemand zich met haar vergelijken.

Zij verrichtte het grote Wonder verrichtte om het goddelijke Woord in haar te ontvangen, en het Wonder om God aan elke mens te schenken.

En voor dit grote Wonder, dat nog nooit gezien of gehoord is, om het Eeuwige Woord aan de mensen te kunnen geven, zijn alle andere wonderen samen, als kleine vlammen voor de zon.

Wie het grootste moet doen, hoeft het mindere niet doen.

Op dezelfde manier, tegenover het Wonder van het Koninkrijk van mijn Wil dat bij de mensen hersteld is, zullen alle andere wonderen kleine vlammetjes zijn voor de grote Zon van mijn Wil.

Elk Woord, elke Waarheid en elke Manifestatie over dit Koninkrijk is een Wonder dat voortkomt uit mijn Wil,
- als Beschermmer tegen alle kwaad, en
- om de mensen te binden aan een oneindig Goed, aan een grotere Glorie,
en aan een nieuwe, geheel goddelijke Schoonheid.

Elke waarheid over mijn Eeuwig Fiat bevat meer Kracht en wonderbare Deugd dan wanneer:

- een dode zou tot leven gewekt worden,
- een melaatse zou genezen worden,
- een blinde zijn gezichtsvermogen terug zou krijgen of
- een stomme zou kunnen spreken.

In feite zullen mijn Woorden over de Heiligheid en de Kracht van mijn Fiat, de zielen terugbrengen naar hun Oorsprong.

Zij zullen hen genezen van de melaatsheid van de menselijke wil. Zij zullen hen het gezichtsvermogen geven om de Goede Dingen van het Koninkrijk van mijn Wil te zien. Want tot nu toe waren zij blind. Zij zullen het Woord teruggeven aan vele mensen die over veel dingen kunnen spreken, maar stom zijn ten aanzien van mijn Wil. Zij zullen het grote Wonder verrichten om elke mens een Goddelijke Wil te geven die alle Goeds bevat.

Wat zal mijn Wil hen niet geven wanneer Hij in het bezit is van alle kinderen van zijn Koninkrijk! Daarom wil Ik dat je blijft werken aan mijn Koninkrijk

Er is veel te doen om het grote Wonder voor te bereiden dat dit Koninkrijk van het Fiat bekend wordt en in bezit genomen wordt.
Wees daarom aandachtig bij het oversteken van de oneindige Zee van mijn Wil, opdat de orde tussen de Schepper en de mens hersteld wordt.

Zo zal Ik door jou in staat zijn om het grote Wonder te verrichten van de terugkeer van de mens naar Mij, naar zijn Oorsprong.

(5) Ik dacht toen aan wat hierboven geschreven staat, vooral dat elk Woord en elke Manifestatie over de Allerhoogste Wil een Wonder is.

Om mij te bevestigen in wat Hij gezegd had, voegde Jezus eraan toe:

(6) “Mijn dochter, wat is volgens jou het grootste Wonder toen Ik naar de aarde kwam: Mijn Woord, het Evangelie dat Ik verkondigd heb, of het feit dat Ik de doden tot leven gewekt heb, de blinden het gezichtsvermogen teruggegeven heb, de doven het gehoor, enz.?”

Ach mijn dochter, mijn Woord, mijn Evangelie, was een groter Wonder.

Temeer omdat de wonderen zelf voortkwamen uit mijn Woord. De basis, de essentie van alle wonderen kwam voort uit mijn scheppend Woord. De Sacramenten, de Schepping zelf, permanente wonderen, hadden het Leven van mijn Woord. Mijn Kerk zelf heeft mijn Woord, mijn Evangelie, als regime en als fundament.

Zo was mijn Woord, mijn Evangelie, een groter Wonder dan de wonderen zelf. Deze hadden enkel leven dankzij mijn wonderbaar Woord.

Wees er daarom zeker van dat het Woord van uw Jezus het grootste Wonder is.

Mijn Woord is als een krachtige wind die:

- waait, op het gehoor beukt doordringt tot in de harten,
- verwarmt, zuivert, verlicht,
- van volk tot volk gaat

Het bedekt de hele wereld en doorkruist alle eeuwen.

Wie zou ook maar één van mijn Woorden kunnen doden en begraven? Niemand.

En ook al lijkt het soms alsof mijn Woord zwijgt en verborgen is, het verliest echter nooit zijn leven. Wanneer je dit het minste verwacht, komt het tevoorschijn en is het overal te horen.

Eeuwen zullen voorbijgaan waarin alles, mensen en dingen, zal verzwolgen worden en verdwijnen. Maar mijn Woord zal nooit voorbijgaan, omdat dit het Leven is, de wonderbare Kracht van Hem van wie het voortkomt.

Daarom bevestig Ik dat ***elk Woord en elke Manifestatie die je ontvangt over mijn eeuwige Fiat het grootste Wonder is, dat het Koninkrijk van mijn Wil zal dienen.***

En daarom dring Ik er zo op aan en leg Ik er zo de nadruk op dat elk van mijn Woorden bekend gemaakt wordt en opgeschreven wordt. Ik zie dan immers een wonder van Mijzelf naar Mij terugkeren, dat zoveel goeds zal brengen voor de kinderen van het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat.

20-15- 24 oktober 1926 - Niets is heiliger en brengt meer geluk dan de Goddelijke Wil. Alle daden van de Schepping en de Verlossing hebben tot doel het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat te vestigen.

Ik deed mijn gebruikelijke ronde in de Goddelijke Wil. Ik legde in alles een *'ik bemin U'*. En ik vroeg dat het Koninkrijk van het Fiat op aarde zou komen en er bekend zou worden.

Toen ik aankwam bij alle daden die mijn lieve Jezus verrichtte in de Verlossing, vroeg ik bij elke Daad *'Laat uw Koninkrijk komen!'*

Ik zei tegen mezelf: "toen ik vroeger door de hele Schepping en de Verlossing ging, plaatste ik alleen mijn *'ik bemin U'*, *ik aanbid U'* en mijn *'ik dank U.'*

En waarom vraag ik nu steeds om het Koninkrijk van het Fiat?

Ik heb het gevoel dat ik alles wil overweldigen:

- zowel het kleine als het grote, de hemel en de aarde,
- de daden van Jezus en Jezus Zelf,

om hen te dwingen, zodanig dat *alles en iedereen samen met mij zeggen:*

"Wij willen het Koninkrijk van de Allerhoogste Fiat!
Wij willen dat Hij over ons regeert en heerst!"

En veel meer dan iedereen dit wil, ***zeggen de Daden van Jezus zelf,*** zijn Leven, zijn Tranen, zijn Bloed, zijn Wonden, van binnenuit: 'Laat ons Koninkrijk op aarde komen'.

En ik ga mee in de Daad van Jezus en *ik herhaal samen met Hem:*

'Laat het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat spoedig komen'.

Terwijl ik dit dacht, kwam mijn geliefde Jezus uit mijn innerlijk tevoorschijn. En met een onuitsprekelijke tederheid **zei Hij mij**: "Mijn dochter, wie in mijn Wil geboren is, voelt zijn Leven in zich stromen en wil van nature voor iedereen wat zij zelf bezit. En aangezien mijn Wil immens is en alles en iedereen omvat, gaat iemand die Hem bezit rond bij alle dingen die Hij omvat, om Hem te smeken en Hem te overtuigen om op aarde neer te dalen om zijn Koninkrijk te vormen.

Je moet echter weten dat om heerschappij over hen te hebben en hen te laten zeggen wat je wilt, je alle dingen die uit mijn Wil voortkomen en die mijn Wil omvat, eerst moest leren kennen en vervolgens liefhebben.

Dan gaf Liefde je het recht om hen te bezitten en hen te laten doen en zeggen wat je wilt.

Daarom wilde je vroeger, toen je al mijn Werken doorliep, jouw "*ik bemin U, ik aanbid U, ik dank U*" erop drukken. Je verwierf kennis van mijn Werken en je nam hen in bezit.

Wat kun je nu, na het bezit van mijn Werken, en samen met hen, nog vragen wat nog groter, nog heiliger, nog mooier is en nog meer geluk brengt aan de menselijke generaties, dan *dat het koninkrijk van mijn Wil komt?*

Na het bezit van mijn Werken,

- wat is er nu nog groter, heiliger en mooier en
- wat brengt meer geluk aan de menselijke generaties?

Wat kan je in het midden van mijn werken en samen met hen nog vragen behalve *de komst van het Koninkrijk van mijn Wil?*

Temeer daar Ik, zowel in de Schepping als in het Koninkrijk van de Verlossing, het Koninkrijk van het Fiat bij de mensen wilde vestigen.

Al mijn Daden, mijn Leven zelf, hun oorsprong, hun inhoud, in hun diepste wezen:

- zij vroegen om het allerhoogste Fiat,

- zij werden volbracht voor het Fiat.

Als je in elk van mijn Tranen, in elke druppel van mijn Bloed, in elk Lijden en in al mijn Werken, kon kijken, dan zou je in hen zien dat zij het Fiat vroegen en dat zij alle gericht waren op het Koninkrijk van mijn Wil.

En zelfs als ze ogenschijnlijk gericht waren op de Verlossing en het heil van de mens, was dit de weg die zij volgden om het Koninkrijk van mijn Wil te vormen.

Dat is ook wat er gebeurt met mensen wanneer ze besluiten bezit te willen nemen van een koninkrijk, een huis, een land.

Ze zijn er niet onmiddellijk, in één oogwenk, de eigenaar van. Zij moeten een weg afleggen. Wie weet hoeveel lijden, strijd en moeilijkheden zijn er om daar te komen en het in bezit te nemen.

Mijn dochter, als alle daden en pijnen die mijn Mensheid heeft geleden niet als principe, essentie en leven, het herstel van het koninkrijk van mijn Fiat op aarde gehad hadden, dan had Ik mij verwijderd van het doel van de Schepping en was Ik dit doel uit het oog verloren. Dit kan niet gebeuren. *Want wanneer God zich een doel stelt, zal Hij en kan Hij dat doel bereiken.*

En als jij in alles wat je doet, lijdt en zegt,
- niet om mijn Fiat vraagt en
- mijn Wil niet als oorsprong en inhoud hebt,
verwijder je je van je missie en vervul je die niet.

En het is noodzakelijk dat je keer op keer rondgaat in mijn Wil, te midden van mijn werken, om allen samen in koor te vragen om de komst van het Allerhoogste Fiat.

Dan zal jij, samen met de hele Schepping en met al mijn Werken die ik in de Verlossing gedaan heb, tot de rand toe gevuld worden met alle daden die nodig zijn voor de Hemelse Vader om het Koninkrijk van mijn Wil op aarde bekend te maken en te verkrijgen.

Je moet weten dat de hele Schepping en al mijn Werken die in de Verlossing volbracht zijn, het moe zijn van te wachten.

Zij bevinden zich in de toestand van een adellijke en rijke familie. Alle kinderen zijn mooi van gestalte, knap, intelligent, altijd goed gekleed en verzorgd. Ze maken altijd een zeer goede indruk op anderen.

Maar na zoveel geluk wordt deze familie door een groot ongeluk getroffen:

één van de kinderen geraakt in verval en hij verliest zijn adellijke status.

Hij loopt overal rond in vuile kleren en hij doet onwaardige en verachtelijke dingen die de adel van de familie te schande maken.

Wat ze ook doen om hem op zijn broers te laten lijken, het heeft geen succes. Integendeel, het gaat van kwaad naar erger, zodanig dat hij het mikpunt van spot voor iedereen wordt.

De hele familie lijdt voortdurend pijn. Hoezeer ze ook de schande van deze zoon voelen, ze kunnen de band met hem niet verbreken en zeggen dat hij niet bij hen hoort en dat hij niet voortkomt uit dezelfde vader als zij.

Dat is de toestand waarin de hele Schepping en alle Werken van mijn Verlossing zich bevinden. Ze behoren allemaal tot de hemelse Familie.

Hun Oorsprong is van goddelijke Adel.

Allen hebben de Wil van hun hemelse Vader als teken, regel en leven. Daarom behouden zij allen hun mooie, zuivere adel en een betoverende schoonheid, deze Wil die hen bezielt waardig.

Na zoveel glorie en eer voor deze hemelse Familie, hebben zij het ongeluk gehad dat één enkele – de mens – die van dezelfde Vader afkomstig is, zichzelf verlaagd heeft. En te midden van hun grote glorie en schoonheid is hij altijd vuil, doet hij dwaze dingen – onwaardig en verachtelijk.

Ze kunnen niet ontkennen dat hij één van hen is, maar ze willen hem niet zo vuil en dwaas onder hen.

Daarom bidden zij allemaal, hoewel zij zeer moe zijn, dat het Koninkrijk van mijn Wil onder de mensen mag komen, zodat de Adel,

de Eer en de Glorie van deze Familie één mogen zijn.

En wanneer ze zien dat de kleine dochter van mijn Wil onder hen komt, hen bezielt en ervoor zorgt dat iedereen vraagt om de komst van het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat onder de mensen, zijn ze allemaal zeer blij dat hun verdriet bijna ten einde is.

20-16- 26 oktober 1926 - Alle Daden van Jezus waren gericht op het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat. Adam voelt dat de eer die hij verloren was, hem teruggegeven wordt.

(1) Terwijl ik mij bleef verenigen met *de Daden die Jezus* tijdens de *Verlossing* verrichtte, *zei mijn altijd beminnelijke Jezus mij:*

(2) “Mijn dochter, zie hoe alle daden die Ik verrichtte om de mens te verlossen, zelfs de wonderen die Ik tijdens mijn openbaar Leven verrichtte, niets anders tot doel hadden, dan het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat onder de mensen te herstellen.

Daarbij vroeg Ik mijn Hemelse Vader om het onder de menselijke generaties bekend te maken en te herstellen.

Als Ik blinden het gezichtsvermogen teruggaf, was mijn eerste Daad het verdrijven van de duisternis van de menselijke wil, die de primaire oorzaak is van de blindheid van de ziel en het lichaam. Zo kon het Licht van mijn Wil de zielen van zovele blinden verlichten en konden zij het gezichtsvermogen verkrijgen om mijn Wil te aanschouwen en lief te hebben. Dan zouden ook hun lichamen bevrijd zijn van de blindheid.

Als Ik doven het gehoor teruggaf, vroeg Ik aan de Vader eerst dat zij het gehoor zouden krijgen om de stemmen, de kennis en de wonderen van mijn Goddelijke Wil te horen. Dan kon Hij in hun harten binnendringen en over hen heersen. Dan zouden zij niet meer doof zijn in de wereld, noch in de ziel, noch in het lichaam.

Bij de doden die Ik opgewekt heb, vroeg Ik dat de zielen in mijn eeuwige Wil zouden herrijzen, zelfs die welke door de menselijke wil verrot en meer dan lijken geworden waren.

Toen Ik touwen nam om de ont-heiligers van de tempel te verdrijven,

verdreef Ik de menselijke wil, opdat de Mijne, in hen zou binnengaan en er regeren en overheersen. Dan kunnen zij werkelijk rijk zijn in de ziel en niet langer onderworpen aan natuurlijke armoede.

En zelfs toen *Ik triomfantelijk Jeruzalem binnenkwam onder het gejuich van de menigte*, omringd door eer en glorie, vestigde Ik de triomf van mijn Wil onder de volkeren.

Ik heb geen enkele Daad op aarde verricht waarin mijn Wil niet de eerste plaats innam. Hij moest onder de mensen opnieuw gevestigd worden. Want dat was voor Mij het belangrijkste.

Als Ik in alles wat Ik gedaan en geleden had, niet de eerste Daad gehad had, om het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat onder de mensen te herstellen, dan zou mijn Komst op aarde, slechts de helft van het Goede aan de generaties gebracht hebben en niet het volledig Goede. En de Glorie van mijn hemelse Vader was dan door Mij niet volledig hersteld.

Mijn Wil is de Bron is van elk Goed.
Hij is de enige reden van de Schepping en de Verlossing.
Hij is bijgevolg het einde van de voltooiing van al onze Werken.

Zonder deze Wil blijven onze mooiste werken onvolledig en onvoltooid. Want alleen deze Wil is de kroon op onze Werken en het zegel dat ons Werk volbracht is. Daarom moest, voor de eer en de glorie van het Werk van de Verlossing zelf, het herstel van het Koninkrijk van mijn Wil de eerste daad zijn.

(3) Daarna ***begon ik mijn ronde in de Goddelijke Wil.***

Toen ik in het aardse Eden binnenkwam, waar Adam voor het eerst zijn wil van de Goddelijke Wil onttrokken had. *Ik zei tegen mijn lieve Jezus:*

"Mijn Liefste, ik wil mijn wil in de Uwe tenietdoen, opdat deze nooit zal leven, om ervoor te zorgen dat de Uwe in alles en voor altijd leven zal hebben. Hiermee wil ik die eerste daad van Adam herstellen, om al de glorie terug te geven aan uw Allerhoogste Wil, alsof Adam zich nooit aan Hem onttrokken had.

O, hoezeer wil ik hem de eer teruggeven, die hij verloren is door zijn eigen wil te doen en de Uwe te verwerpen!

En ik wil deze daad even zoveel keer verrichten als de mensen:

- hun eigen wil gedaan hebben, de oorzaak van alle kwaad, en
- uw Wil verworpen hebben, de Oorsprong en Bron van alle Goed.

Daarom vraag ik *dat het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat* spoedig mag komen, zodat:

- allen, vanaf Adam tot alle mensen die hun eigen wil gedaan hebben, de eer en glorie mogen ontvangen die zij verloren hebben en
- uw Wil, de triomf, de glorie en de vervulling ervan mag ontvangen.

Ik zei dit. Mijn allergrootste Goed, Jezus was ontroerd en geraakt. Hij liet

mijn eerste vader Adam zich aan mij tonen. Met veel liefde zei hij mij:

(4) Zalige dochter, eindelijk heeft mijn Heer God, na zovele eeuwen, het daglicht geschonken aan degene die eraan zou denken om mij de eer en glorie terug te geven die ik helaas verloren heb, door mijn wil te doen.

Hoezeer voel ik mijn geluk verdubbeld. Tot nu toe heeft niemand eraan gedacht om mij deze verloren eer terug te geven.

Ik ben God dan ook zeer dankbaar dat hij je het leven geschonken heeft.

Ik dank jou, mijn lieve dochter, dat je de belofte gedaan hebt, om:

- God de glorie terug te geven alsof zijn Wil nooit door mij beledigd was, en
- mij de grote eer te geven, dat het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat opnieuw onder de menselijke generaties gevestigd wordt.

Het is rechtvaardig dat ik jou de plaats geef die voor mij bestemd was, als eerste mens uit de Handen van onze Schepper.

(5) Daarna drukte mijn lieve Jezus mij tegen zich aan en Hij zei: "Mijn dochter, niet alleen Adam, maar de hele Hemel wacht op jouw daden in mijn Wil, om de eer te ontvangen die de menselijke wil hun ontnomen heeft.

Je moet weten dat Ik meer Genade in jou gelegd heb dan in Adam, zodat

- mijn Wil jou kan bezitten en triomfantelijk over jou kan heersen en
- jouw wil zich vereerd kan voelen om nooit leven te hebben en plaats te maken voor mijn Wil.

Ik heb mijn Mensheid niet in Adam gelegd, om hem hulp en kracht te geven, en als gevolg van mijn Wil, omdat Ik deze nog niet had.

Maar Ik heb mijn Mensheid in jou gelegd om je alle nodige hulp te bieden.

Zo kan jouw wil op zijn plaats blijven en kan de Mijne heersen en met jou meegaan op je rondgangen in mijn eeuwige Wil, om zijn Koninkrijk te vestigen.

(6) Toen ik dit hoorde, was ik verbaasd en ik zei Hem:

"Mijn Jezus, wat zegt U daar?

Het lijkt alsof U mij op de proef wil stellen en mij voor de gek houden.

Hoe is het mogelijk dat U meer genade in mij gelegd hebt dan in Adam? "

(7) Jezus antwoordde: "Zeker, zeker, mijn dochter.

Jouw wil moest ondersteund worden door een andere goddelijke Mensheid,

om niet te wankelen, maar standvastig te blijven in mijn Wil.

Ik lach niet met jou.

Ik zeg je dit zodat je met Mij meewerkt en aandachtig bent."

20-17- 29 oktober 1926 - God heeft zijn Liefde voor de mens in alle geschapen dingen gecentraliseerd. Uitstorting van Liefde in de schepping van de mens . Het Fiat heeft de mens doen leven in de weerspiegeling van zijn Schepper.

(1) Ik vervolgde mijn rondgang door de Schepping om elke daad van de Allerhoogste Wil in elk geschapen ding te volgen.

Mijn altijd vriendelijke Jezus kwam uit mijn binnenste tevoorschijn om

mij te begeleiden doorheen de hele ruimte van het hemelgewelf.

Bij elk geschapen ding jubelde Jezus in vreugde en liefde.

Toen Hij stil bleef staan, **zei Hij mij**:

(2) Mijn dochter, *Ik heb **de hemel** geschapen en Ik heb mijn Liefde voor de mens in de hemel geconcentreerd.* Om hem nog meer vreugde te schenken, heb Ik hem bezaaid met sterren.

Ik hield niet van de hemel, maar Ik hield van de mens in de hemel.

Ik heb hem geschapen voor hem.

Toen Ik dit azuurblauwe gewelf boven het hoofd van de mens uitspreidde was mijn Liefde groot en vurig. Ik heb het versierd met de meest schitterende sterren, zoals een paviljoen, dat zelfs koningen en keizers niet kunnen hebben.

Maar Ik was niet tevreden met het concentreren van mijn Liefde voor de mens in het hemelgewelf, dat zou dienen om ervan te genieten.

Ik wilde Mij liefdevol met hem verheugen. Daarom **schiep Ik de zon**.

Toen Ik in de zon zoveel liefde voor de mens concentreerde, hield Ik van de mens in de zon, niet van de zon zelf.

Ik legde in haar:

- de liefde van *noodzaak*. Daarom was de zon noodzakelijk voor de aarde. Zij moest dienen voor de planten en het welzijn van de mens.
- de liefde van licht, die hem moest verlichten;
- de liefde van vuur, die hem moest verwarmen;
- alle effecten die door deze planeet worden voortgebracht.

Ze zijn ontelbaar.

Zij is een voortdurend wonder in het hemelgewelf.

En haar licht daalt neer voor het welzijn van iedereen.

Ik heb even zoveel variëteiten van Liefde voor de mens in de zon geconcentreerd als zij weldaden en effecten voortbrengt.

Oh! Als de mens tenminste aandacht zou schenken aan mijn Liefde, die door de zon gegeven wordt! Dan zou Ik gelukkig zijn en beloond worden voor de grote Liefde die Ik in deze goddelijke Bemiddelaar gelegd heb.

Zij vertelt over mijn Liefde en mijn Licht. En zij draagt hen.

Mijn Wil werkte en maakte zich in elk geschapen ding tot leven, om zich, ook door middel van de zon, als leven aan de menselijke

generaties te schenken. Intussen centraliseerde mijn Liefde, die haar weg vond in mijn Eeuwig FIAT, zich in haar, om de mens te beminnen.

Zo centraliseerde Ik mijn Liefde in alles wat geschapen is:

- in de wind, in de zee,
 - in het bloemetje, in het zingende vogeltje,
 - in alle dingen,
- zodat alles hem Liefde kon brengen.

Maar om deze taal van Liefde te horen, te begrijpen en te ontvangen, moest de mens Mij beminnen. Anders zou de hele Schepping voor hem als stom en levenloos blijven.

Nadat Ik alle dingen geschapen had, *vormde Ik de natuur van de mens met mijn eigen scheppende Handen.*

Ik centraliseerde mijn Liefde en vormde de botten, de pezen en het hart.

Daarna heb Ik hem met vlees bekleed. En Ik heb zijn prachtig beeld gevormd, dat geen enkele andere kunstenaar ooit had kunnen maken.

Toen keek Ik naar hem en Ik beminde hem zozeer dat Ik mijn liefde niet langer kon bedwingen en Zij vloeyde over.

En door op hem te blazen, blies Ik hem leven in.

Maar Wij waren nog niet tevreden. *In een uitbarsting van Liefde wilde de heilige Drie-eenheid hem begiftigen met verstand, geheugen en wil.*

En volgens zijn vermogen als schepsel *hebben Wij hem verrijkt met alle deeltjes van ons goddelijke Wezen.*

De hele Godheid was vastbesloten om de mens te beminnen en zich in hem uit te storten. Vanaf het eerste moment van zijn leven voelde hij de volle kracht van onze Liefde. Vanuit het diepst van zijn hart drukte hij met zijn eigen stem zijn liefde voor zijn Schepper uit.

Oh, wat waren wij blij om ons Werk, het beeld dat Wij gemaakt hadden,

te horen zeggen dat het Ons beminde. Het was een volmaakte liefde! De weerspiegeling van onze Liefde kwam immers uit hem voort. Deze liefde was niet besmet door zijn wil. Daarom was zijn liefde

volmaakt, omdat hij de volheid van onze Liefde bezat.
Tot dan toe had nog geen enkel van de door Ons geschapen wezens,
had nog geen enkel ding Ons gezegd dat het Ons beminde.

Toen Wij hoorden dat de mens Ons beminde, waren onze vreugde en
onze voldoening zeer groot. Om ons feest compleet te maken, stelden
Wij hem daarom aan tot koning van het hele universum en het
mooiste juweel van onze scheppende Handen.
Hoe mooi was de mens in de eerste dagen van zijn schepping!

Hij was onze weerspiegeling. En deze weerspiegelingen gaven hem
een schoonheid die onze Liefde verrukte.

En zij maakten hem volmaakt in al zijn daden:

- volmaakt was de eer die hij zijn Schepper bewees,
- volmaakt was zijn aanbidding,
- volmaakt was zijn liefde,
- volmaakt waren zijn werken.

Zijn stem was zo harmonieus dat ze door de hele schepping
weerklonk.

Hij bezat immers de goddelijke Harmonie en de harmonie van het Fiat
dat hem het leven gegeven had. Alles in hem was orde. Onze Wil
bracht hem immers de orde van zijn Schepper.

Dat maakte hem gelukkig en deed hem groeien in onze gelijkenis en
volgens onze Woorden: *'Laten Wij de mens maken naar ons beeld en
onze gelijkenis.'*

Bij elk van zijn daden, die hij verrichtte in de eenheid van het Licht
van het allerhoogste Fiat, verwierf hij een nuance van goddelijke
Schoonheid.

In elk van zijn woorden weerklonk een extra harmonieuze noot.
Alles in hem was Liefde.

In alle dingen zong hij de lof
- van onze Glorie, van onze Macht en
- van onze oneindige Wijsheid.

Alle dingen - de hemel, de zon en de aarde - brachten hem de

vreugde, het geluk en de liefde van Degene die hem geschapen had.

Als je het mooiste beeld zou kunnen maken en je zou jezelf er volledig in uitstorten, en het alle vitale stromingen geven, en als je het met de kracht van je liefde leven zou geven, hoezeer zou je dat dan beminnen!
En hoe graag zou je willen dat het jou bemint!

Hoe oplettend zou je zijn uit liefde, opdat het volledig tot jouw beschikking blijft. En je zou niet aanvaarden dat ook maar één slag van dit hart niet voor jou is! Ah! Je zou jezelf in je standbeeld zien. Bijgevolg zou je bij elk klein ding dat niet voor jou gedaan wordt, een scheuring in jezelf voelen. Zo is het bij Mij.

Bij alles wat de mens niet voor Mij doet, voel Ik een scheuring.
Meer nog, want

- de aarde die de mens ondersteunt is van Mij,
 - de zon die hem verlicht en verwarmt, is van Mij,
 - het water dat hij drinkt en het voedsel dat hij eet, zijn van Mij.
- Alles is van Mij.

Hij leeft op mijn kosten.

En terwijl Ik hem alles geef, is hij, het prachtige beeld, niet voor Mij. Hoe groot moeten dan het verdriet, de belediging en de kwetsuur zijn die dit beeld Mij berokkent! Denk daar zelf maar eens over na, mijn dochter.

Je moet weten dat enkel mijn Wil mijn beeld zo mooi kan maken als Ik het gemaakt heb. Mijn Wil bewaart immers al onze Werken en is drager is van al onze weerspiegelingen.

Voor de ziel die van onze weerspiegelingen leeft, geldt dat:

- als zij liefheeft, schenkt mijn Wil haar de volmaaktheid van onze Liefde,
- als zij werkt, geeft mijn Wil haar de volmaaktheid van onze Werken.

Kortom, alles wat zij in mijn Wil doet, is volmaakt.

Deze volmaaktheid schenkt haar zoveel verschillende nuances van

schoonheid die de Schepper, die haar gevormd heeft, zeer aantrekken.

Daarom verlang Ik zozeer dat het Allerhoogste Fiat bekend is en zijn

Koninkrijk vormt onder de menselijke generaties, om

- de orde tussen de Schepper en de mensen te herstellen, en
- hen te laten terugkeren om onze Goede Dingen met hen te delen.

En alleen onze Wil heeft deze macht.

Zonder Hem kan er niet veel goeds zijn. Ook kan ons beeld niet zo mooi terugkomen als het uit onze scheppende Handen gekomen is.

20-18- 1 november 1926 - Wat het Allerhoogste Fiat doet in elk geschapen ding. De Lessen van de Goddelijke Wil aan de mensen om onder hen te komen heersen.

(1) Ik maakte mijn gebruikelijke rondgang doorheen de Schepping. Ik wilde kunnen beminnen en verheerlijken zoals het goddelijke Fiat Zelf bemint en verheerlijkt in alle geschapen dingen.

Ik zei tegen mezelf:

"Mijn lieve Jezus heeft mij doorheen de hele Schepping laten reizen:

- om zijn Wil in al zijn Daden te vinden en Hem gezelschap te houden,
- om Hem een *'ik bemin U, ik dank U, ik aanbid U'* te geven en
- om te vragen dat zijn Koninkrijk spoedig moge komen.

Ik weet echter niet alles wat deze Goddelijke Wil in elk geschapen ding doet. Ik zou het graag willen weten, zodat mijn handeling één kan zijn met de Zijne. Dat dacht ik.

Mijn altijd vriendelijke Jezus, vol goedheid, kwam uit mijn binnenste tevoorschijn en *Hij zei mij:*

(2) "Het is terecht dat de kleine dochter van mijn Wil weet wat Hij, die van Wie zij voortkomt, doet.

Je moet weten dat mijn eeuwig Fiat niet alleen de hele Schepping vervult en het leven is van alles wat geschapen is. Hij bewaart ook al onze eigenschappen die verspreid zijn over de hele Schepping.

De Schepping moest immers dienen als een aards paradijs voor de menselijke familie. En zij moest daarom een weerspiegeling zijn van de zaligheid en het geluk van de Hemel.

Als zij niet de vreugde en voldoening van het Hemelse Vaderland zou bevatten, hoe kon zij dan het geluk van het aardse vaderland vormen?

Temeer daar de Wil die de aarde gelukkig moest maken en de Wil die de Hemel gelukkig maakte één was.

Je wil weten wat mijn Wil doet in de hemel, in dat azuurblauw dat altijd vast en uitgestrekt boven je hoofd lijkt...

Er is geen enkel punt waar je de hemel niet kunt zien.

Zowel overdag als 's nachts blijft hij altijd op zijn plaats.

Onze Wil houdt onze Eeuwigheid uitgestrekt, onze Standvastigheid verandert nooit. Hij blijft altijd in perfect evenwicht zonder ooit te veranderen door omstandigheden.

Door onze Eeuwigheid, ons onveranderlijke Wezen, te beminnen en te verheerlijken, maakt het de aarde gelukkig.

Hij zegt tegen de mens: "Kijk, neem de hemel, die altijd boven je hoofd uitgestrekt is, als voorbeeld. Wees altijd standvastig in het goede, zoals ik dat ben. Ik ben van hieruit altijd uitgestrekt om je te beschermen.

Deze hemel is bezaaid met sterren, die in jouw ogen zo goed verbonden lijken met de hemel, dat je kan zeggen dat de sterren dochters van de hemel zijn.

Wees als een tweede hemel bezaaid met sterren

- zodat jij ook standvastig bent in het goede, en
- zodat de hemel van je ziel bezaaid is met sterren als evenzovele dochters die uit jou geboren zijn.

Wanneer je dan je een rondgang door de Schepping maakt en bij de hemel aankomt, zal ook jij, onze eeuwigheid liefhebben en

verheerlijken, ons onwankelbare Wezen dat nooit verandert.
En jij zal Hem bidden om de mensen standvastig te maken in het goede, opdat zij een weerspiegeling van de hemel zijn en genieten van het geluk dat een voortdurend en nooit onderbroken goed met zich meebrengt".

(3) Vervolgens, terwijl je je rondgang door de ruimte van de Schepping verderzet, kom je **bij de zon**, *een sterrenlichaam dat dichter bij de aarde staat dan de hemel*.

Zij is geschapen om de mensen de bron van het aardse geluk en de gelijkenissen van de zaligheden en smaken van het geluk van het Hemelse Vaderland te brengen.

Wil je weten wat mijn Wil in de zon doet?

Zij verheerlijkt ons oneindig Licht, onze ontelbare Smaken.
Zij bemint en verheerlijkt de oneindigheid van onze Zoetheid, de onbeschrijfelijke nuances van onze Schoonheid.

Met haar warmte weerspiegelt zij onze immense Liefde.

De zon zingt onze lof.

En zij bemint Ons en verheerlijkt ons goddelijk Wezen!

En Onze Godheid, onthuld, verheft het hele Hemelse Vaderland, door steeds nieuwe daden.

Op dezelfde manier is *de zon*:

- een trouwe echo van haar Schepper,
- de hemelse drager van de Allerhoogste Majesteit.

Verhuld door haar licht waarin mijn Wil heerst en regeert,
brengt zij aards geluk naar de aarde.

Zij brengt licht en warmte. Zij geeft zoetheid en bijna ontelbare smaken aan planten, kruiden en vruchten.

Zij brengt kleur en geur aan bloemen, en zoveel verschillende nuances van schoonheid die de hele natuur verrukken en verfraaien.

O, hoezeer schenkt de zon – of liever gezegd *mijn Wil in de zon* –
– via planten, vruchten en bloemen
het menselijk geslacht echt aards geluk!

En als zij daar niet ten volle van genieten, dan is dat omdat ze zijn

afgeweken van deze Wil die in de zon heerst. De menselijke wil, die zich verzet tegen de Goddelijke wil, breekt immers zijn geluk.

Mijn Wil is verhuld in het licht van de zon, die onze goddelijke kwaliteiten liefheeft en bezingt.

Vanuit de hoogte van haar sfeer zegt ze tegen de mens:

'Wees in alles wat je doet altijd licht, net als ik,

- zodat het licht je volledig kan omzetten in warmte en
- zodat je een vlam van Liefde voor je Schepper kunt worden.

Kijk naar mij: door altijd licht en warmte te zijn, bezit ik zoetheid. Zozeer zelfs dat ik die overbreng op de planten, en van de planten op jou.

Door altijd licht en warmte te zijn, zal ook jij de goddelijke Zoetheid bezitten, Je zult geen bitterheid of woede meer in je hart hebben. Je zult de smaken en de verschillende nuances van schoonheid van het Opperwezen bezitten. Je zult een zon zijn, net als ik.

Bovendien, aangezien God mij voor jou gemaakt heeft en jij voor Hem gemaakt bent, is het niet meer dan terecht dat jij meer zon bent dan ik."

Zie, mijn dochter, hoeveel dingen jij, verenigd met mijn Wil in deze sfeer van de zon te doen hebt.

- Je moet ons Licht, onze Liefde, onze oneindige Zoetheid, onze ontelbare Smaken en onze onbegrijpelijke schoonheid, loven, beminnen en verheerlijken.
- Je moet alle goddelijke Eigenschappen die de zon bevat, vragen voor alle mensen. Wanneer deze Eigenschappen dan in hen aangetroffen worden, kan mijn Wil onthuld komen heersen onder de menselijke generaties, met zijn volledige triomf.

En nu, mijn dochter,

laten we afdalen naar het lagere deel van de aarde.

Laten we naar de zee gaan waar zich immense hoeveelheden kristalhelder water verzamelen - symbool van *goddelijke Zuiverheid*.

Dit water is altijd in beweging. Het stopt nooit. Het is stemloos en

fluistert. Het is levenloos. Maar het is zo krachtig dat het golven vormt die zo hoog zijn dat ze schepen, mensen en dingen overspoelen en vernietigen, hun kusten overspoelen nadat ze de dingen die ze bedekken omvergeworpen hebben. En vredig, alsof ze niets gedaan hebben, gaan ze verder met hun gebruikelijk gefluister.

*O, hoezeer zingt **mijn Wil in de zee** onze lof, bemint Hij en verheerlijkt Hij onze Macht, onze Kracht, onze eeuwige Beweging die nooit ophoudt.*

Onze Gerechtigheid vormt haar rechtvaardige, brullende golven om steden en volkeren omver te werpen. Maar als een vredige zee na de storm, wordt onze vrede nooit verstoord.

Mijn Wil, verhuld door het water van de zee, zegt tegen de mens: *'Wees zuiver als dit kristalheldere water...*

Maar als je zuiver wilt zijn, ga dan altijd naar de hemel, anders ga je rotten, net zoals dit zeer zuivere water zou gaan rotten als het niet altijd in beweging was.

Laat het gefluister van je gebed voortdurend zijn

- als je sterk en krachtig wilt zijn zoals ik
- als je de sterkste vijanden en je opstandige wil wilt verslaan die Mij verhinderen
- Mij te openbaren en uit deze zee te komen
- om te komen heersen en
- om in jou de vredige Zee van mijn Genade te verspreiden.

"Is het mogelijk dat je lager wilt blijven dan deze zee die Mij zo verheerlijkt?"

Ook jij, mens, blijf verenigd met mijn Wil, die in de zee op jou wacht als haar eigen dochter en zing de lof, bemin en verheerlijk onze zuiverheid, onze macht, onze kracht en onze gerechtigheid.

Onze beweging naar de mensen toe, voor hun welzijn, is eeuwig. Het gefluister van onze Liefde gaat verder in de geschapen dingen.

*Door zijn Liefde te fluisteren,
wil Hij dat de mensen voortdurend woorden van liefde terug
fluisteren.*

Smeeek mijn Wil om hen de goddelijke Eigenschappen te geven die Hij in de zee uitoefent, zodat Hij kan komen heersen onder degenen die Hem nu in de hele Schepping verwerpen.

*Als je wil weten wat mijn Wil in de hele Schepping doet,
doorloop haar dan.*

Mijn Fiat, die haar dochter in alle geschapen dingen vindt, zal zich openbaren. Hij zal je vertellen wat hij doet voor de goddelijke Majesteit en welke oproep en lessen Hij de mensen wil geven.

20-19- 2 november 1926 - Zijn daden verbergen in de Handelingen van de Hemelse Moeder. De Verlossing zal niet langer dienen als voedsel voor de zieken, maar als voedsel voor de gezonde mensen.

(1) Ik zette mijn leven verder in het goddelijke Fiat. Ik verrichtte mijn daden in Hem en ik nam het Licht in mij op. Terwijl Hij zijn weerspiegelingen vormde, kwamen er vele stralen van Licht uit, die een net van Licht boven de aarde vormden om de mensen te omringen.

(2) Jezus toonde zich in mij en **Hij zei mij**: “Mijn dochter, telkens wanneer je je rondgang doet in mijn Wil, krijg je meer licht om het net te vormen, waarmee Ik de mensen omring. En weet je wat dat net is? Het is gevormd uit mijn Kennis.

Hoe meer kennis Ik je geef over mijn eeuwig Fiat, hoe meer Ik het net uitspreid en vergroot om de zielen samen te brengen die in mijn Koninkrijk zullen leven. Dit maakt de Heer bereid hen aan jou te geven.

Wanneer je je rondgang in onze Wil doet, dan worden jouw daden, krachtens die Wil, Licht. En zij strekken zich zover uit dat ze de

Godheid raken en ander Licht van Waarheid onder de mensen aantrekken.

(3) Terwijl ik mijn rondgang verderzette in alles wat in de Allerhoogste Wil gedaan was, *kwam ik bij **alles wat mijn hemelse Moeder** in Hem gedaan had. Ik zei haar:*

"Soevereine Koningin, ik kom bij u

- om mijn kleine liefde te verbergen in de grote zee van uw Liefde,
- en om mijn aanbidding van God in de immense oceaan van de uwe te leggen.

Ik verberg:

- mijn dankzeggingen in de zee van de uwe.
- mijn smeekbeden, mijn zuchten in de zee van de uwe,
- mijn tranen en mijn lijden in de zee van de uwe.

Moge:

- mijn zee van liefde en de Uwe één zijn,
- mijn aanbidding en de Uwe één zijn,
- mijn dankzeggingen de onmetelijkheid van de Uwe verkrijgen,
- mijn smeekbeden, tranen en lijden één zee worden met de Uwe, opdat ook ik mijn zeeën van liefde, aanbidding, enz. mag hebben.

Uw soevereine Grootheid vroeg zo om de langverwachte Verlosser. Zo kan ook ik mij voor de goddelijke Majesteit presenteren met al deze zeeën, om te bidden voor het Koninkrijk van het allerhoogste Fiat, het te vragen en af te smeken.

Mijn Moeder Koningin,

ik moet uw eigen leven gebruiken, uw eigen zeeën van liefde en genade

- om het Fiat te veroveren en
- om Hem zijn Koninkrijk op aarde te laten toekennen, net zoals u het veroverd hebt om het eeuwige Woord neer te laten dalen.

Wilt u uw kleine dochter niet helpen door haar uw zeeën te geven, zodat ik kan bekomen dat het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat spoedig op aarde komt?

Terwijl ik dit deed en zei, *dacht ik bij mezelf:*

"Mijn hemelse Moeder heeft niet veel belangstelling getoond voor het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat, opdat Hij op aarde zou kunnen regeren. Haar interesse ging uit naar de langverwachte Verlosser, en zij heeft Hem gekregen. zij maakte zich geen zorgen betreffende Goddelijke Fiat, dat noodzakelijker was, en dat een volmaakte orde tussen de Schepper en de mens moest herstellen.

*Als **Koningin en Moeder** moest zij de menselijke wil en de Goddelijke Wil met elkaar verzoenen zodat Hij volledig kon heersen en triomferen.*

Hierop toonde mijn altijd vriendelijke Jezus zich in mij.

(4) Vol goedheid **zei Hij**: "Mijn dochter, de zending *van mijn onafscheidelijke Moeder had betrekking op de langverwachte Verlosser*. Zij heeft deze perfect vervuld.

Je moet echter weten dat de grondslag, de bron en de eerste oorzaak van alles wat zij en Ik gedaan hebben, het Koninkrijk van mijn Wil was.

Om dat te bereiken was de Verlossing nodig. Terwijl het *Koninkrijk van het Fiat in onze innerlijke Daden aanwezig was*, hielden Wij ons *uiterlijk* voornamelijk bezig met *het Koninkrijk van Verlossing*. *Jouw zending betreft echter uitsluitend het Rijk van de Allerhoogste Wil.*

Alles wat wij waren, de Soevereine Koningin en Ik, stellen Wij tot je beschikking om je te helpen, om je aan te vullen, om je bij de goddelijke Majesteit te introduceren en om Hem onophoudelijk te vragen om de komst van het Koninkrijk van het Eeuwige Fiat.

Om de voordelen van de langverwachte Verlosser te ontvangen, had je je deel moeten doen. Maar omdat je er toen niet was, heeft mijn Moeder dat in jouw plaats gedaan. *Nu is het aan jou om hetzelfde te doen, voor het Koninkrijk van mijn Wil.*

Zo was de Moeder er voor de dochter, en is de dochter er voor de Moeder. Temeer omdat de Koningin van de Hemel de eerste dochter van mijn Wil was. En zij heeft altijd in onze grenzen

geleefd. Zij heeft haar eigen oceanen van liefde, genade, aanbidding en licht gevormd.

Nu ben jij de tweede dochter van mijn Wil.

Alles wat van haar is, is van haar en is van jou.

Omdat je Moeder je beschouwt als een geboorte uit haarzelf.

En zij verheugt zich erover haar dochter in haar eigen zeeën te zien om het langverwachte Koninkrijk van het Goddelijke Fiat op aarde te vragen.

Zie daarom hoezeer je moeder je steunt door je alles te geven wat zij heeft. Meer nog, zij voelt zich vereerd dat haar immense zeeën je kunnen dienen om zo'n heilig Koninkrijk te vragen.

(5) Daarna volgde ik in de Goddelijke Wil alles **wat Jezus gedaan had in de Verlossing.**

Mijn lieve Jezus kwam terug. **Hij voegde eraan toe:**

(6) “Mijn dochter, **mijn Verlossing kwam als een remedie voor de mens.**

Zij dient daarom als medicijn, als voedsel:

- voor zieken, blinden, stommen en
- voor allerlei soorten ziekten.

Omdat de mensen ziek zijn, kunnen zij niet alle kracht die de remedies die Ik hen voor hun welzijn gebracht heb, bevatten, nemen, noch ontvangen.

Het Sacrament van de Eucharistie heb Ik hen nagelaten als Voedsel voor een perfecte gezondheid.

Velen eten het steeds weer, maar zij lijken nog steeds ziek.

Arm Voedsel van mijn eigen Leven, verborgen onder de sluiers van de gedaanten van het brood: hoeveel verdorven verhemeltes, hoeveel luie magen die de mensen verhinderen mijn Voedsel te proeven en alle Kracht van mijn sacramenteel Leven te verteren.

Hierdoor blijven zij zwak en koortsig.

En zij nemen dit Voedsel zonder eetlust tot zich.

Daarom verlang Ik zozeer dat het Koninkrijk van het allerhoogste Fiat op aarde komt. Dan zal alles wat Ik gedaan heb door naar de aarde te komen, als Voedsel dienen voor hen die in perfecte gezondheid verkeren.

Wat is het verschil tussen een zieke die hetzelfde voedsel eet en iemand die in perfecte gezondheid verkeert?

- De zieke eet zonder eetlust, zonder smaak. Het voedsel houdt hem in leven en voorkomt dat hij sterft.
- De gezonde persoon eet met eetlust. Hij geniet ervan en hij neemt nog een portie. En hij blijft sterk en gezond.

Hoe groot zal mijn voldoening zijn als Ik zie dat in het Koninkrijk van mijn Wil alles wat Ik gedaan heb, niet langer als Voedsel voor de zieken zal dienen, maar als Voedsel voor de kinderen van mijn Koninkrijk.

Zij zullen allemaal vol kracht en in perfecte gezondheid zijn! Daar zij mijn Wil bezitten, zullen zij mijn permanent Leven in zich hebben, net zoals de zaligen dit in de Hemel bezitten.

Zo zal mijn Wil de sluier zijn die mijn Leven in hen verbergt.

De gelukzaligen bezitten Mij in zichzelf als hun eigen leven. Echt geluk vindt immers zijn oorsprong in de ziel. En het geluk dat zij voortdurend van de Godheid ontvangen is gelijk is aan hun innerlijke Geluk, de reden waarom zij altijd gelukkig zijn.

Op dezelfde manier zal de ziel die mijn Wil bezit, in zichzelf mijn eeuwig Leven hebben. Dit zal haar zal dienen als voortdurend Voedsel, en niet één keer per dag zoals het Voedsel van mijn Sacramenteel Leven.

In feite zal mijn Wil geen genoeg nemen met zich één keer per dag te geven. Hij wil zich immers voortdurend geven. Want Hij weet dat zij die een zuiver verhemelte en een sterke maag hebben, op elk moment de Kracht, het Licht, het goddelijke Leven kunnen proeven en verteren.

En de Sacramenten, mijn Sacramenteel Leven, zullen dienen als Voedsel en nieuw Geluk voor het Leven van het Allerhoogste Fiat dat zij zullen bezitten.

Het Koninkrijk van mijn Wil zal de ware echo zijn van het Hemels Vaderland.

In het hemels Paradijs bezitten de zaligen hun God als hun eigen leven. Zij ontvangen Hem zelfs buiten zichzelf.

Daardoor bezitten zij van binnen het Goddelijke Leven en ontvangen zij het buiten zichzelf.

Hoe groot zal mijn vreugde zijn om mij sacramenteel te geven aan de kinderen van het eeuwig Fiat en om in hen mijn eigen Leven te vinden!

Mijn Sacramenteel Leven zal dan zijn volledige vruchten dragen.

Als de Gaven geconsumeerd zijn, hoef Ik mijn kinderen niet meer zonder het Voedsel van mijn voortdurend Leven laten.

Want mijn Wil, meer nog dan de Sacramentele Gedaanten, zal zijn Goddelijk Leven altijd in zijn volle bezit houden.

In het Koninkrijk van mijn Wil zal er geen onderbreking zijn, maar een voortdurend Voedsel en Communie. Alles wat Ik in de Verlossing gedaan heb, zal niet langer als remedie dienen, maar steeds grotere Verrukkingen, Vreugde, Geluk en Schoonheid geven.

Zo zal de triomf van het Allerhoogste Fiat de volledige vruchten geven aan het koninkrijk van de Verlossing”.

20-20- 3 november 1926 - Hoe meer een ziel op aarde in de Goddelijke Wil geleefd heeft, hoe meer wegen zij geopend heeft om voorbeden in het Vagevuur te ontvangen. Hoe meer een ziel van de Goddelijke Wil bezit, hoe meer waarde haar gebeden, werken en lijden hebben.

(1) Ik blijf leven, volledig overgegeven aan de aanbiddelijke Wil.

Terwijl ik bad, zei ik tegen mezelf:

"Wat zou ik graag afdalen in de gevangenissen van de louterende zielen in het vagevuur, om hen allemaal te bevrijden, en hen in het

Licht van de Eeuwige Wil, allemaal naar het Hemels Vaderland brengen."

Op dat moment toonde mijn lieve Jezus zich in mij. **Hij zei mij:**
(2) "Mijn dochter, hoe meer de zielen die naar het andere leven overgegaan zijn, zich aan mijn Wil onderworpen hebben en hoe meer daden zij in Hem verricht hebben, des te meer wegen hebben zij gevormd om de voorbeden van de aarde te ontvangen.

Dus hoe meer zij mijn Wil gedaan hebben, hoe meer zij de wegen gevormd hebben voor de communicatie van de Goede Dingen die in de Kerk zijn en die Mij toebehoren.

Er is geen weg die zij gemaakt hebben, die hen niet iets brengt. De ene brengt een verlichting, de andere een gebed, weer een andere een vermindering van hun straffen.

De voorbeden volgen deze koninklijke wegen van mijn Wil, om aan elke ziel, de verdienste, de vrucht en het kapitaal te brengen dat zij in mijn Wil gevormd heeft.

Daarom zijn er zonder mijn Wil geen wegen en middelen om de voorbeden te ontvangen.

Hoewel de voorbeden en alles wat de Kerk doet, altijd naar het vagevuur afdalen, gaan ze naar degenen die de wegen gevormd hebben.

Voor **de anderen die mijn Wil niet gedaan hebben**, zijn de wegen gesloten of bestaan ze helemaal niet.

En als zij gered zijn, dan is dat omdat zij op het moment van hun dood ten minste de opperste heerschappij van mijn Wil erkend hebben, deze aanbeden hebben en zich eraan onderworpen hebben. En deze laatste daad heeft hen gered, anders hadden zij zich niet eens kunnen redden.

Voor de ziel die altijd mijn Wil gedaan heeft, zijn er geen wegen naar het vagevuur. Haar weg leidt rechtstreeks naar de Hemel.

En de ziel die mijn Wil erkend heeft en zich eraan onderworpen heeft, niet altijd en in alle dingen, maar voor een groot deel,

heeft voor zichzelf zoveel wegen gevormd en ontvangt zoveel, dat het vagevuur haar snel naar de Hemel stuurt.

De zielen in het vagevuur moesten wegen vormen om de voorbeden te ontvangen.

Zo moeten de levenden, om voorbeden te sturen, mijn Wil doen, om wegen te vormen om de voorbeden naar het vagevuur te laten stijgen.

Als zij ver van mijn Wil af staan, missen zij de communicatie met mijn Wil, die als Enige verenigt en samenbrengt.

Hun voorbeden zullen geen wegen hebben om op te stijgen, voeten om te lopen, noch kracht om verlichting te brengen.

Het zullen stemmen zonder leven zijn, omdat ze het Leven van mijn Wil missen. Alleen Hij heeft de kracht om alle goede dingen Leven te geven.

Hoe meer de ziel mijn Wil bezit,

des te meer waarde hebben haar gebeden, haar werken, haar lijden.

En zo kan zij verlichting brengen aan deze gekwetste zielen.

Ik meet en waardeer alles wat de ziel kan doen, op basis van wat zij van mijn Wil bezit.

Als mijn Wil in al haar daden aanwezig is, is de dimensie enorm.

Sterker nog, Ik stop met meten en schenk hen zoveel Waarde dat hun gewicht niet kan berekend worden.

Als de ziel Mijn Wil nauwelijks vervult, is de maatstaf ontoereikend en de waarde gering.

En voor degene die mijn Wil helemaal niet doet,

heb Ik geen maatstaf of waarde om te geven.

Als ze dus geen waarde hebben, hoe kunnen ze dan verlichting brengen aan die zielen, die in het vagevuur niets erkennen en niets kunnen ontvangen, behalve wat mijn Eeuwig Fiat voortbrengt.

Maar weet je wie alle verlichting kan brengen en het Licht dat zuivert, de liefde die transformeert?

Degene die het Leven van mijn Wil in alle dingen bezit, waarin zij triomfantelijk heerst. Deze ziel heeft zelfs geen wegen nodig. Omdat zij, door mijn Wil te bezitten, recht heeft op alle wegen.

Zij kan overal naartoe gaan, omdat zij in zich de koninklijke weg van mijn Wil bezit om naar die diepe gevangenis te gaan en om iedereen verlichting en bevrijding te brengen.

Des te meer omdat Wij bij het scheppen van de mens, hem onze Wil als een bijzonder erfdeel gegeven hebben. En Wij erkennen alles wat hij gedaan heeft, binnen de grenzen van het erfgoed dat Wij hem geschonken hebben.

Niets kan worden erkend of toegelaten tot de Hemel dat niet door de mens gedaan is:
- *hetzij in onze Wil, of*
- *ten minste om Hem te volbrengen.*

De Schepping is voortgekomen uit ons eeuwige Fiat. Zo staat onze jaloerse Wil geen enkele daad toe om het Hemelse Vaderland te betreden, die niet door zijn Fiat gegaan is.

(3) Oh, als iedereen maar wist wat de Wil van God betekent en hoe alle werken, zelfs die welke goed lijken, maar leeg zijn van mijn Wil,
werken zijn zonder Licht, zonder Waarde, zonder Leven.
Werken zonder Licht, zonder Waarde en zonder Leven komen niet in de Hemel. O, hoe aandachtig zouden zij zijn om in alles en voor altijd mijn Wil te doen!

Wat een prachtig Koninkrijk zal dat zijn:
- een koninkrijk van Licht, van oneindige rijkdom,
- een koninkrijk van Heiligheid en van volmaakte heerschappij.

Onze kinderen in dit Koninkrijk zullen allemaal koningen en koninginnen zijn. Zij zullen allemaal lid zijn van de goddelijke en koninklijke Familie.
Zij zullen de hele schepping in zich dragen.

Ze zullen de gelijkenis en het uiterlijk van onze hemelse Vader hebben. Zij zullen bijgevolg de vervulling zijn van onze Glorie en de Kroon op ons Hoofd.

20-21- 4 november 1926 - De Heilige Maagd was de getrouwe afspiegeling van haar Schepper en van de hele Schepping. De Goddelijke Wil heeft de kracht om waterdruppels te veranderen in een zee. De Goddelijke Wil is verborgen in de geschapen dingen.

(1) Ik was in mijn gebruikelijke toestand, in de Allerhoogste Wil. Ik bad onophoudelijk tot mijn Koningin-Moeder om mij te helpen dit Koninkrijk van het eeuwige Fiat te vragen. Mijn lieve Jezus openbaarde zich in mij en **Hij zei:**

(2) Mijn dochter, ***de meest volmaakte kopie van de kinderen van het Koninkrijk van mijn Wil was mijn hemelse Moeder.*** De Verlossing kwam omdat mijn Koninkrijk in haar zijn eerste dochter had.

Indien Wij niet de eerste dochter van onze Wil gehad hadden, zou Ik, het eeuwige Woord, nooit uit de Hemel neergedaald zijn. Om naar de aarde af te dalen, had Ik nooit mijn vertrouwen kunnen stellen op kinderen die vreemd waren aan onze Wil.

Zo zie je dat er een dochter van onze Wil nodig was voor de komst van het Koninkrijk van de Verlossing.
Omdat zij een dochter was van het Koninkrijk van het eeuwige Fiat,
- was zij een getrouwe kopie van haar Schepper en
- de volmaakte afspiegeling van de hele Schepping.

Zij moest alle Handelingen bezitten die de Allerhoogste Wil in alle geschapen dingen uitoefent.
Omdat zij de suprematie en soevereiniteit over de hele Schepping had,
moest zij in zichzelf de hemelen, de sterren, de zon en alle dingen omvatten, zodat de kopie van de hemelen, de zon, de zee en ook de bloeiende aarde zich in haar Soevereiniteit bevonden.

Als je naar mijn Moeder keek, kon je in haar, tot dan toe onbekende wonderen zien:

- de hemel,
- een stralende zon,
- een kristallen zee waarin Wij ons weerspiegelden om onze dochter te zien.
- de aarde in de lente, altijd bloeiend, die de hemelse Schepper aantrok om er te wandelen.

O, wat was onze hemelse Soevereine Dame mooi,
in wie Wij niet alleen onze kopie zagen, maar al onze Werken!
En dit omdat zij onze Wil in zich had.

Maar voor de komst *van het Koninkrijk van de Allerhoogste Fiat* was er een andere dochter van onze Wil nodig.

Want als zij niet onze dochter was, kon onze Wil haar zijn geheimen, noch zijn smarten, noch zijn kennis, zijn wonderen, zijn heiligheid, zijn rijk meedelen.

Het is net zoals een vader en een moeder, die zich verheugen door hun kinderen kennis te laten maken met hun bezittingen en hen daarvan te laten genieten. Meer nog, zij zouden nog meer willen bezitten om hen nog rijker en gelukkiger te maken.

Mijn Wil verheugt zich

- om zijn kinderen zijn Bezittingen te laten kennen
- om hen rijk en gelukkig te maken, met een eindeloos Geluk.

Welnu, in het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat zullen Wij de kopieën van de Soevereine Koningin hebben. Ook zij verlangt naar dit goddelijke Koninkrijk op aarde om haar kopieën te krijgen.

(3) Ik dacht aan wat Jezus mij had gezegd en *ik zei tegen mezelf:*

"Vooraleer zij wist dat ze de Moeder van het Woord zou worden,
- had mijn moeder geen leed, noch verdriet, en
- leefde zij in de domeinen van de Allerhoogste Wil en was zij gelukkig.

Daarom was er onder de vele zeeën die zij bezat, geen zee van

pijn. Maar zij vroeg om de langverwachte Verlosser, zonder deze zee van lijden "

(4) Jezus nam het woord. En ***Hij voegde eraan toe:*** "Mijn dochter, zelfs vooraleer zij wist dat zij ***mijn Moeder*** zou worden, had mijn lieve Mama haar zee van Pijnen.

Die Zee was het leed van de beledigingen aan haar Schepper.
Oh, wat heeft zij daaronder geleden!

Dit lijden werd gevoed door een Goddelijke Wil, die zij bezat en die de Kracht bevat van de Bron en alles wat daarmee te maken heeft, om alles wat in Hem gedaan wordt, te transformeren, de kleinste dingen, zelfs de waterdruppels, in een oneindige zee.

Mijn Wil kan geen kleine dingen doen.
Alles wat Hij doet is groots.

Bovendien volstaat één Woord, één *Fiat*,

- om een hemel uit te spreiden waarvan we de grenzen niet kunnen zien,
- om een zon te vormen die de hele aarde met licht overspoelt, en nog veel meer dingen.

Dit maakt duidelijk dat, als mijn Wil een atoom of een kleine handeling bewerkt of investeert, dat atoom of die kleine handeling, een zee wordt.

En als mijn Wil neerdaalt om kleine dingen te doen, compenseert Hij, dankzij zijn regenererende Kracht, door hen in zo'n groot aantal te reproduceren dat niemand hen allemaal kan tellen.

Wie kan tellen

- hoeveel vissen en hoeveel soorten de zee bevat?
- hoeveel vogels en hoeveel planten de aarde rijk is?

Daarom

- wordt het kleine *'ik bemin U'* een oceaan van liefde,
- het kleine *gebed* een zee van gebeden;
- het *'ik aanbid U'* een zee van aanbidding;
- het kleine *lijden* een zee van lijden.

En als de ziel haar **'Ik bemin U', haar aanbidding, haar gebeden** in mijn Wil herhaalt, en als zij in Hem lijdt, stijgt mijn Wil op.

Hij vormt gigantische golven van liefde, gebeden en lijden die zich zullen uitstorten in de oneindige zee van de Eeuwige om de Liefde van God en die van de mens te verenigen omdat de Wil van beiden één is.

Bijgevolg bezit degene die zich door mijn Wil laat beheersen evenveel zeeën als er daden in Hem verricht zijn. Hoewel zij weinig doet, verkrijgt zij veel.

Zij heeft een Goddelijke Wil, die er behagen in scheidt om de kleine daad van de mens om te zetten in een zee. Enkel met deze zeeën kan zij om het langverwachte Koninkrijk van het Goddelijke Fiat vragen.

Daarom was onze pasgeborene, de kleine dochter van mijn Wil, nodig. Door haar klein lijden, haar 'ik bemin U' en alles wat zij doet te veranderen in zeeën die in verbinding staan met de Zee van de Eeuwige, kan zij invloed hebben om het Koninkrijk van mijn Wil te vragen.

(5) Daarna zei ik tegen mezelf: "Wanneer mijn lieve Jezus over Zijn Wil spreekt, verwijst Hij bijna altijd naar de Schepping. Waarom is dat?"

(6) Jezus antwoordde: "Mijn dochter, zij die in het Koninkrijk van mijn Allerhoogste Fiat moet leven, moet eerst alles weten wat mijn Wil uit Liefde voor haar gedaan heeft en blijft doen. In feite wordt mijn Wil niet bemind omdat Hij niet bekend is.

De Schepping is het levende Woord van mijn Wil.

In alle geschapen dingen is mijn Wil verborgen als een nobele Koning die, vooraleer hij naar buiten komt, gekend wil worden. Kennis zal de sluier die Hem verbergt verscheuren en Hem in staat stellen naar buiten te treden en over zijn kinderen te heersen.

En wie kan beter dan de Schepping, die door iedereen gezien en aangeraakt kan worden, laten zien wat mijn Wil uit Liefde voor de mensen doet!

Mijn dochter, ***kijk naar de hartstochtelijke Liefde van deze nobele Koning. Hij gaat zelfs zo ver dat hij zichzelf met aarde bedekt om deze stevig te maken***, zodat de mens er veilig over kan reizen.

En wanneer hij over de sluier van de aarde loopt die Hem verbergt, neemt Hij ***de voetzolen van zijn voeten*** in zijn edele en koninklijke handjes zodat de mens niet struikelt en om zijn tred te verstevigen.

Via de aarde ondersteunt Hij de voetzolen stevig tegen zijn edele borst.

Hij zou willen naar buiten komen, deze sluier van aarde die Hem bedekt, willen verwijderen. Maar de mens loopt over haar heen zonder zelfs maar op te merken wie zijn voetstappen ondersteunt, wie zo stevig deze grote massa aarde voor hem vasthoudt, zodat hij niet struikelt.

En de nobele Koning blijft bedekt door de aarde.

En met een onbeschrijfelijk geduld dat alleen een Goddelijke Wil bezit, wacht Hij tot Hij erkend wordt om bemind te worden en om zijn lang verhaal te vertellen: alles wat Hij, verborgen door deze aarde, uit Liefde voor de mens gedaan heeft.

Zijn Liefde is zo groot dat Hij vaak de noodzaak voelt om deze sluier van aarde die Hem bedekt te verscheuren.

Hij schudt de aarde en verbergt steden en mensen in haar schoot zodat de mens kan weten dat er op deze aarde, onder zijn voeten, een Wil is: die heerst en domineert, die bemint en niet bemind wordt, en die, helaas, beeft om zich bekend te maken.

In het Evangelie lezen we met verbazing dat Ik, neergeworpen aan de voeten van mijn apostelen, hun voeten waste. Ik heb zelfs de verraderlijke Judas niet gemedan.

Deze daad, die de Kerk zich herinnert, was zeker zeer nederig en van onbeschrijfelijke tederheid. En ik heb deze daad slechts één keer verricht.

Maar mijn Wil daalt nog verder naar beneden af.

Hij plaatst zich onder de voeten door een voortdurende Daad, om hen te ondersteunen, om de aarde stevig te maken, zodat ze niet in de afgrond vallen. En toch schenken zij er geen aandacht aan...

Deze nobele Koning is al eeuwenlang verborgen in alles wat geschapen is en wacht met een onoverwinnelijk geduld dat zijn Wil bekend wordt.

En wanneer Hij bekend zal zijn, zal Hij de vele sluiers, die Hem verbergen, verscheuren. En Hij zal Hij laten weten wat Hij gedurende zoveel eeuwen uit Liefde voor de mens gedaan heeft. Hij zal ongekende dingen vertellen, onvoorstelbare uitingen van Liefde.

Wanneer Ik over mijn Wil spreek, spreek Ik daarom dikwijls over de Schepping: Mijn Wil is immers het Leven is van alle geschapen dingen. En dit Leven wil bekend worden, zodat het Koninkrijk van het Eeuwig Fiat kan komen.

Mijn versluisde Wil is overal. Hij is verhuld in de wind

Met zijn sluiers brengt Hij de mens zijn frisheid, alsof Hij hem wil strelen.

Hij brengt zijn verjongende adem om hem voortdurend te verjongen, tot een nieuw leven dat steeds meer groeit in Genade.

Maar de edele Koning, verhuld in de wind, voelt zijn liefkozingen afgewezen door beledigingen, zijn frisheid verworpen door de hartstocht van menselijke passies. In ruil voor zijn verjongende adem, krijgt hij een adem die dodelijk is voor zijn Genade.

Dan wappert mijn Wil met zijn sluiers en de wind verandert in een storm. Met zijn kracht voert hij mensen, steden en regio's mee als veren, en hij toont zo de kracht van de edele Koning die verborgen is in de wind.

Er is geen enkel geschapen ding waarin mijn Wil niet verborgen is.

Daarom wachten ze allemaal dat mijn Wil bekend wordt en dat het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat en zijn volledige triomf komt.

20-22- 6 november 1926 - Jezus belooft Luisa naar de Hemel te brengen wanneer Hij zijn Lessen voltooid heeft. De nieuwe apostelen van het Fiat. De ziel die in Hem leeft, centraliseert de hemel, de zon en alle dingen in zichzelf.

(1) Ik voelde me helemaal bedrukt onder het gewicht van het gemis van mijn lieve Jezus. Oh, hoe verlangde ik naar het Hemels Vaderland, waar ik Hem nooit meer uit het oog zou verliezen. Ik zou er nooit meer onderworpen zijn aan de zware marteling van het gevoel te sterven!

Ik was moe en uitgeput van het wachten. Toen bewoog mijn lieve Leven, mijn dierbare God, mijn lieve Jezus, zich in mij. Hij was zeer verdrietig, alsof Hij straffen over de aarde uitzond. En het was alsof Hij niet wilde dat ik het wist, om mij niet nog meer pijn te doen.

Maar toen ik Hem zag, begreep ik de straffen die Hij zond.

Zuchtend **zei Hij mij**:

(2) “Mijn dochter, houd moed, laat Mij je tonen wat nodig is met betrekking tot het Koninkrijk van mijn Wil, zodat niets ontbreekt om het in de menselijke familie te vormen.

Als alles dan voltooid is, zal Ik je snel naar ons Vaderland brengen.

Denk je dat je de volledige triomf van het Koninkrijk van het eeuwige Fiat zult zien vooraleer je naar de hemel komt?
Je zal zijn volledige triomf zien vanuit de Hemel.

Het zal voor jou zijn zoals voor Mij met het Koninkrijk van Verlossing.

- *Ik heb alles gedaan wat nodig was.*
- *Ik heb het fundament gelegd,*
- *Ik heb de nodige wetten en adviezen gegeven.*
- *Ik heb de Sacramenten ingesteld,*
- *Ik heb de Evangelieën achtergelaten als norm voor hun leven,*
- *Ik heb ongekend Lijden doorstaan tot aan de Dood.*

Maar toen ik op aarde was, heb ik maar heel weinig of bijna niets gezien van de vruchten en de vervulling van de Verlossing.

Ik had alles gedaan en Ik had niets meer te doen.

En dan heb Ik alles toevertrouwd aan de apostelen:

- zodat zij de verkondigers van het Koninkrijk van Verlossing zouden kunnen zijn, en

- zodat de vruchten van de Werken die Ik voor het Koninkrijk van Verlossing volbracht heb, zouden kunnen komen.

Hetzelfde zal gebeuren voor het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat. We zullen het samen doen, mijn dochter.

Ik zal jouw lijden, jouw lange offers, jouw onophoudelijke gebeden, opdat mijn Koninkrijk spoedig moge komen, en mijn openbaringen daarover, allemaal samen, met Mij verenigen en Ik zal de fundamenteën leggen.

En wanneer Ik alles volbracht heb, zal Ik mijn Rijk aan mijn dienaren toevertrouwen, opdat zij, als tweede apostelen, het Rijk van mijn Wil, bekend maken.

Geloof je dat de komst van Priester di Francia, die zoveel belangstelling toont en die de publicatie van de teksten die mijn Wil betreffen, ter harte genomen heeft, toevallig gekomen is?

Nee, nee – Ikzelf heb dit geregeld.

Het is een Daad van Voorzienigheid van de Allerhoogste Wil, *die hem als eerste apostel en verkondiger van het Goddelijke Fiat wil.*

Omdat hij de stichter van een orde is, is het voor hem gemakkelijker om contact te leggen met bisschoppen, priesters en mensen, ook binnen zijn eigen instituut, om het Koninkrijk van mijn Wil te verkondigen.

Daarom help Ik hem zo veel en geef Ik hem een bijzonder Licht.

Want om mijn Wil te begrijpen, *zijn grote Genaden nodig*, geen kleine lichtjes, maar een zon, om een goddelijke, heilige en eeuwige Wil te begrijpen, *evenals een grote bereidheid* van degene aan wie deze taak toevertrouwd is.

Ik ben het ook die ervoor gezorgd heb dat dagelijks een priester komt, om snel de eerste apostelen van het Fiat van mijn Koninkrijk te kunnen vinden, zodat zij hetgeen betrekking heeft op mijn eeuwige Wil kunnen bekendmaken.

Laat Mij daarom mijn werk afmaken, zodat Ik, wanneer Ik klaar ben, alles kan toevertrouwen aan de nieuwe apostelen van mijn Wil. Jij zult dan naar de Hemel kunnen komen en van daarboven de vruchten zien van het langverwachte Koninkrijk van het Eeuwig Fiat.

(3) Ik ging toen verder met mijn gebruikelijke handelingen in de Allerhoogste Wil. *Ik zei tegen mezelf:*

"Mijn arme geest doorkruist de zee, de zon, de hemelen om overal de Daden te volgen die zijn aanbiddelijke Wil in de Schepping volbracht heeft. Maar als ik klaar ben, bevind ik me weer beneden, in mijn harde ballingschap.

O, wat zou ik graag in de azuurblauwe hemel blijven en de taak van een ster voor mijn Schepper vervullen. Maar ik zou verdwijnen tussen de sterren, omdat ik niet mooi ben en niet lichtgevend zoals de sterren. En daarom zouden ze me allemaal wegsturen en me terugwerpen naar de bodem van mijn lang ballingschap".

Terwijl ik dit dacht, bewoog mijn lieve Jezus zich in mij.

En *Hij zei mij:*

(4) "Mijn dochter, zij die in mijn Wil leeft, leeft in de eenheid van haar Schepper. Hij bewaart de hele Schepping in zichzelf, door haar in zijn Eenheid te houden. En Hij bewaart de ziel die leeft in het eeuwige Fiat ook in zijn Eenheid.

Deze Eenheid brengt de ziel de weerspiegelingen van haar Schepper, en haar eenheid met de hele Schepping. Zo kan in de ziel het levend Beeld van Hem die haar geschapen heeft, gezien worden.

En door haar eenheid met alle dingen te tonen, *behoudt Hij deze ziel in de weerspiegelingen van alle dingen die Hij geschapen heeft.*

Deze weerspiegelingen vormen de zee, de zon, de hemel, de sterren en alle betoverende verscheidenheid van de natuur in het diepste van de ziel. Zo zou de ziel zijn die in mijn Wil leeft en geplaatst is in de azuurblauwe hemel: de mooiste versiering van het hemelgewelf.

En terwijl zij de hemel en de aarde verbaast, zou zij
- haar Schepper helemaal voor zichzelf hebben,
- een hemel, een zon, een zee alleen voor zich
- evenals de bloeiende aarde,
- het zachte gezang van de vogels, dat vreugde en harmonieuze muziek
van hun Schepper brengt,
Want er zit een goddelijke noot in alles wat geschapen is.

Daarom, in plaats van je naar beneden te sturen,
zouden de sterren blij zijn je bij zich te hebben.
Want onder de ontelbare wonderen die mijn Wil bevat,
heeft Hij de macht om al onze werken in de ziel te schilderen en
zijn eigen Daden in haar te centraliseren.

Mijn Wil is enkel tevreden als Hij zijn Schoonheid in de ziel ziet en
als Hij in haar zijn echo, zijn vreugde en zijn hele Wezen, Zichzelf,
terugvindt.

20-23- 10 november, 1926 – De ziel die in de Goddelijke Wil leeft, bevat de hele Schepping in zich. Zij is de weerspiegeling van haar Schepper. Twee gevolgen van de zonde.

(1) Mijn dagen worden steeds afgewisseld door het gemis en de korte bezoeken van mijn lieve Jezus. Vaak is het alsof hij als een bliksemflits verdwijnt. En terwijl hij verdwijnt, blijf ik achter met een doorborende spijker. Wanneer komt hij terug?

En zuchtend roep ik hem: "Mijn Jezus, kom, keer terug naar je kleine balling en keer voor eens en voor altijd terug. Keer terug om me naar de Hemel te brengen. Laat me niet langer in mijn lange ballingschap. Ik kan het niet meer aan."

Maar hoe vaak ik hem ook riep, mijn roepen was tevergeefs. Dus gaf ik me over aan de heilige Goddelijke Wil en deed ik zo goed als ik kon mijn gebruikelijke handelingen, terwijl ik door de hele Schepping zwierf.

Mijn lieve Jezus, bewogen door medelijden met mijn arme ziel, die het niet meer aankon, stak een arm uit mijn binnenste.

En **Hij zei** vol medelijden:

(2) “Mijn dochter, moed, stop niet. Jouw vlucht in mijn eeuwige Wil moet voortdurend zijn. Je moet weten dat mijn Wil in alle geschapen dingen zijn voortdurende taak vervult en een eigen onderscheiden handeling in elk ding.

Hij doet niet in de hemel wat Hij in de zon doet. En Hij doet niet in de zon wat hij in de zee doet. Elk ding heeft zijn eigen speciale handeling: mijn Wil. En hoewel mijn Wil één is, zijn zijn handelingen ontelbaar.

Nu omvat de ziel die in Hem leeft alle handelingen die Hij in de hele Schepping verricht.

Zij moet dus doen wat Hij in de hemel, in de zon, in de zee, enz. doet. Zij moet alles in zich omvatten, niet alleen om ervoor te zorgen dat de ziel al zijn Handelingen volgt, maar ook om de handelingen van de mens te vervangen.

Als je handeling dus niet continu is, wacht mijn Wil niet op jou, maar Hij volgt zijn gang. En Hij laat in jou de leegte van zijn Handelingen achter. En dan blijft tussen jou en Hem een zekere afstand en ongelijkheid bestaan.

(3) Nu moet je weten hoeveel Goede Dingen jij in jezelf hebt, door alles wat mijn Wil in de Schepping doet, in jezelf te bevatten.

Terwijl je zijn Daden volgt, ontvang je de weerspiegeling:

- van de hemel en vormt en strekt zich de hemel in jou uit,
- van de zon en vormt de zon zich in jou,
- van de zee en vormt zich de zee in jou,
- van de wind, van de bloem, van de hele natuur, kortom alles.

En oh!, hoe rijst vanuit het diepste van je ziel:

- de hemel op die beschermt,
- de zon die verlicht en verwarmt en bevrucht,
- de zee die overspoelt en golven van liefde, barmhartigheid, genade en
kracht vormt ten voordele van allen,
- de wind die zuivert en regen brengt op de zielen,

die door hartstochten verschroeid zijn,
- de bloem van eeuwige aanbidding aan je Schepper.

Daarom is het wonder der wonderen: het leven in mijn Wil.
Het is de ware triomf van het Allerhoogste Fiat, omdat de ziel de weerspiegeling wordt van haar Schepper en van al onze Werken.
Onze Wil triomfeert immers volledig wanneer Hij in de ziel legt wat Hij kan en weet te doen. Hij wil niet alleen Hem zien die haar geschapen heeft, maar ook al zijn Werken. Hij is niet tevreden als ook maar het minste dat Hem toebehoort ontbreekt.

De zielen van het Hoogste Fiat zullen onze Werken zijn, niet onvolledig, maar volledig. Zij zullen de nieuwe wonderen zijn, die noch door de aarde, noch door de Hemel ooit gezien of gekend zijn.
Hoe groot zal de betovering, de verrassing van de zaligen zelf zijn, wanneer zij de eerste dochter van het Goddelijke Fiat hun Hemels Vaderland zien binnengaan?

Hoe groot zal hun vreugde en glorie zijn wanneer zij haar zien aankomen met haar Schepper, met al zijn Werken, namelijk de hemel, de zon, de zee, de hele bloeiende aarde met haar vele schoonheden? Zij zullen in haar het voltooide Werk van de eeuwige Wil herkennen. Want alleen Hij kan deze wonderen en deze voltooide werken verrichten.

(4) Terwijl ik mij bleef overgeven aan het eeuwige Fiat, om zijn weerspiegelingen te ontvangen, **voegde mijn lieve Jezus eraan toe:**

(5) "Mijn dochter, mijn Hemelse Moeder was de eerste, die de eerste plaats in de Hemel innam, als Dochter van de Allerhoogste Wil. En omdat zij de eerste was, houdt zij rondom zich plaats vrij voor alle kinderen van het Allerhoogste Fiat. Zo zijn er rond de Koningin van de Hemel zovele lege plaatsen te zien, die door niemand anders kunnen ingenomen worden dan door haar kopieën.

En omdat Zij de eerste was van de generatie van mijn Wil, zal het Koninkrijk van het Fiat ook wel "het Koninkrijk van de Maagd" genoemd worden.

Oh! Hoe zal in deze kinderen van Ons, de Soevereiniteit over de hele Schepping herkend worden! Want zij zullen krachtens mijn Wil

onlosmakelijke banden met alle geschapen dingen bezitten. Zij zullen voortdurend in contact met hen staan. Zij zullen de ware kinderen zijn waarin de eeuwige Schepper zich vereerd en verheerlijkt zal voelen omdat hij hen tot kinderen heeft. Want Hij zal in hen zijn Goddelijke Wil aan het werk zien, die zijn ware Beelden voortgebracht heeft".

(6) Daarna dacht ik bij mezelf: "Vooraleer hij zondigde, bezat mijn eerste vader Adam al deze banden en communicatierelaties met de gehele Schepping. Hij bezat immers volledig de Hoogste Wil. Daarom was het voor hem natuurlijk om alle communicatie, waar deze ook plaatsvond in zich te voelen.

Toen hij zich onttrok aan deze zo heilige Wil, voelde hij dan niet
- de scheuring, die hij in de hele Schepping veroorzaakte,
- het verbreken van alle communicatie en alle banden, alsof ze in één adem door hem verbroken waren?

Alleen al bij de gedachte of ik een daad moet verrichten of niet, en alleen al bij het aarzelen, voel ik de hemel beven. De zon trekt zich terug.

De hele schepping wordt geschokt en staat op het punt om mij alleen te laten. En dan ben ik zodanig geschrokken dat ik onmiddellijk, zonder aarzeling, samen met hen doe wat ik moet doen. Hoe kon hij dat doen? Voelde hij die zo pijnlijke en wrede scheur niet?"

Jezus bewoog zich in mij en Hij zei:

(7) "Mijn dochter! Adam voelde deze hartverscheurende scheuring. En daarmee viel hij in het labrynt van zijn wil, dat hem noch zijn nakomelingen nog vrede gaf.

Het was alsof in één adem, de hele schepping zich van hem terugtrok, en daarmee ook het geluk, vrede, kracht, soevereiniteit, alles. Hij bleef alleen achter, arme Adam!

Wat kostte het hem om zich aan mijn Wil te onttrekken: alleen al het gevoel geïsoleerd te zijn, niet langer het voorwerp van de aandacht van de hele Schepping!

Hij voelde zo'n angst en afschuw dat hij een angstige mens werd. Hij vreesde alles en zelfs mijn eigen Werken,.

En terecht, want er wordt gezegd: "Wie niet met Mij is, is tegen Mij". Omdat hij niet meer met hen verbonden was, moesten zij zich uit rechtvaardigheid tegen hem keren.

Arme Adam, er is veel medelijden met hem. Hij had geen voorbeeld van iemand anders die gevallen was en van het grote kwaad dat hem overkomen was, zodat hij op zijn hoede kon zijn om niet te vallen. Hij had geen idee van het kwaad.

Want mijn dochter, het kwaad, de zonde, de val van iemand anders, heeft twee effecten:

- voor wie slecht is en wil vallen, dient het als voorbeeld, als aansporing, als stimulans om zich in de afgrond van het kwaad te storten.
- voor wie goed is en niet wil vallen, dient het als tegengif, als rem, als hulp en als verdediging om niet te vallen.

Want door het groot kwaad te zien, het ongeluk van een ander, dient het als voorbeeld om niet te vallen en niet dezelfde weg te bewandelen om niet in hetzelfde ongeluk terecht te komen. Zo houdt het kwaad van anderen je alert en op je hoede.

Daarom is de val van Adam voor jou een grote hulp, een les, een waarschuwing. Hij had echter nog geen les geleerd over het kwaad, omdat het kwaad toen nog niet bestond".

20-24- 14 november 1926 - Als de ziel de Goddelijke Wil in de Schepping niet volgt, kan zij geen weerspiegeling van zijn Werken hebben. Het is noodzakelijk om grote Genade te ontvangen om de Heiligheid te bereiken van het Leven in de Goddelijke Wil.

(1) Ik zette mijn daden in de Goddelijke Wil verder. Ik zei tegen mezelf: "Als ik ook maar één dag zou doorbrengen zonder deze daden te verrichten, wat voor goeds zou ik dan verliezen en wat voor kwaads zou ik dan doen?"

(2) Mijn altijd vriendelijke Jezus zei mij: "Mijn dochter, weet je wat je zou doen?"

*Door je daden niet te verrichten in mijn wil,
zou je de weerspiegeling van de hele Schepping missen.*

Zonder deze weerspiegeling zou op die dag

- de hemel zich niet in jou uitstrekken,
 - de zon niet in jou opkomen,
 - de zee niet in jou stromen en
 - de nieuwe bloei niet tot bloei komen op aarde
- zouden Wij ook niet in jou horen
- de vreugde, de muziek, het gezang van de bewoners van de lucht,
 - de zachte symfonie van de sferen.

Mijn Wil, die geen weerklank in jou vindt, zou daarom verdrietig zijn

Want op die dag zou de dochter van zijn Wil,

- Hem geen hemel gegeven hebben, in ruil voor de zijn, als bewijs van
- haar liefde, omdat ze de weerspiegeling van zijn hemel miste;
- de zon niet hebben laten opkomen in ruil voor zijn eeuwige licht,
 - Hem niet hebben laten luisteren naar de beweging van de zee, noch naar haar zacht geruis, noch naar het gerommel van de stomme bewoners van de golven.

Mijn Wil zou in jou de afwezigheid voelen

- van al zijn Daden,
- de weerspiegeling van zijn Werken.

Hij zou in jou zijn Echo niet kunnen vormen.

En in zijn verdriet *zou Hij zeggen:*

‘Ach! Vandaag heeft de kleine dochter van mijn Wil Mij:

- geen hemel gegeven zoals Ik haar gegeven heb,
- noch de zon, de zee, de bloemen, de liederen, de muziek en
- ook geen vreugde gegeven.

Zo heeft zij haar gelijkenis met Mij verloren.

Haar tonen klinken niet meer in harmonie met de Mijne.

Ik heb haar bemind door vele manifestaties en met een onophoudelijke Liefde. Maar zij bemint Mij niet.

Zie je wat er zou gebeuren? Mijn Wil zou in jou, zijn kleine dochter, de leegte van zijn Werken niet tolereren.

(3) Toen ik dat hoorde, zei ik: "Mijn Jezus, mijn Liefde, ik wil uw aanbiddelijke Wil nooit zo'n lijden geven! U zal mij helpen. Je zal mij meer Genade schenken. Ik zal mij inspannen om deze weerspiegeling, de echo van uw Wil, die in de hele Schepping weerklinkt, te ontvangen, zodat de mijne daarmee in overeenstemming is."

(4) Jezus nam het woord en Hij voegde eraan toe:
"Mijn dochter, je moet weten dat er enorme Genade nodig is om de Heiligheid van het Leven in mijn Wil te vormen in de ziel. Andere vormen van heiligheid kunnen met kleine genaden gevormd worden, omdat zij geen oneindige en eeuwige Wil hoeven te omarmen of te bezitten, maar enkel zijn kleine deeltjes, zijn bevelen, zijn schaduw.

Voor deze Heiligheid echter, moet de ziel mijn Wil bezitten als haar eigen Leven, Hem vergezellen en haar daden als de Zijne doen. Er zijn dus oceanen van Genade nodig om deze Heiligheid te vormen.

Mijn Wil moet zich verdubbelen

- om zijn Zee uit te breiden op de bodem van de ziel,
- en vervolgens zijn eigen Zee uit te breiden om haar kunnen ontvangen, om te kunnen geven wat zijn Heiligheid toekomt, zijn grenzeloos licht, zijn onmetelijkheid zonder grenzen.

En de goede wil van de ziel is niets anders dan de bodem van de zee, die, door het strand te vormen, het water omringt om zo de zee te vormen.

Mijn dochter, *er is veel nodig om een Goddelijke Wil in de ziel te ondersteunen en te behouden.*

De Godheid weet dat de mens niet over de middelen beschikt voor zo'n heilige Wil. Hij stelt alles ter beschikking, zodat hij de Heiligheid van het Leven in mijn Wil kan vormen.

God zelf treedt tegelijkertijd op als acteur en toeschouwer.
Mijn Mensheid geeft alles prijs, alles wat Hij deed, leed en verwierf,

eindeloze zeeën, om deze volledig goddelijke Heiligheid te helpen verwezenlijken.

De Koningin-Moeder stelt zelf haar oceanen van Genade, Liefde en Lijden ter beschikking om deze ziel te helpen.

Ze voelt zich vereerd dat zij dienen aan de Allerhoogste Wil om de heiligheid van het eeuwige Fiat in de mens te volbrengen.

De hemel en de aarde willen geven, en zij geven.

Want zij voelen zich vervuld van deze Wil. Ze verlangen ernaar en streven ernaar om de gelukkige mens te helpen om het doel van de Schepping, de oorsprong van de Heiligheid, die de Allerhoogste Wil in de mens wil, te bereiken.

Daarom zal je niets tekortkomen van je Jezus. Temeer omdat het mijn altijd bestaande wens is, waar Ik al 6000 jaar zozeer naar verlang, van droom, naar streef en naar smacht:

- ons Beeld gereproduceerd zien in de mens,
- onze Heiligheid ingeprent,
- onze Wil werkzaam,
- onze Werken in haar ingesloten, en ons volbracht Fiat.

Ik wilde de vreugde en het plezier hebben *om onze weerspiegeling te zien in de mens*. Zonder dat kan de Schepping Ons geen plezier, geen vreugde, geen harmonie geven.

Onze echo zou niet weten waar te weerklinken.

Onze Heiligheid zou niet weten waar ze zich moest afdrukken,

- onze Schoonheid zou geen plaats hebben om te schitteren,
- onze Liefde zou geen plaats vinden om zich te uitstorten,
- onze Wijsheid en ons Vakmanschap zouden geen plaats vinden om te werken en zich te ontplooien.

Ook de werking van al onze Eigenschappen zou belemmerd worden. Omdat ze het nodige materiaal niet zouden vinden, om hun Werk te vormen, om hun weerspiegeling te hebben.

Daarentegen, bereidt mijn Wil de ziel, waar mijn Wil heerst, voor, om dit materiaal te worden, zodat onze Eigenschappen hun wonderbare kunst kunnen uitoefenen.

20-25- 16 november 1926 - Elke daad van de menselijke wil is een sluier die de ziel verhindert de Goddelijke Wil te kennen. Jaloezie van de Goddelijke Wil. Hij neemt alle functies voor de ziel op zich. Dreiging van oorlogen en straffen

(1) Mijn gebruikelijke staat van overgave aan het Allerhoogste Fiat blijft voortduren. Maar tegelijkertijd roep ik Hem aan, die mijn hele geluk, mijn leven, mijn alles is.

Jezus, toonde zich in mij. En Hij zei mij:

(2) “Mijn dochter, hoe meer je je overgeeft aan de allerhoogste Wil,
- hoe meer je vooruitgang boekt op zijn Wegen,
- meer kennis je verwerft en
- hoe meer je bezitneemt van de Goede Dingen die in de Goddelijke Wil zijn. Want in Hem is er altijd iets te leren en te ontvangen.

Aangezien Hij de eerste erfenis is die God aan de mens gegeven heeft, en aangezien Mijn Wil eeuwige Goede Dingen bezit, heeft Hij de taak om aan degene die in deze erfenis leeft, altijd te geven. Hij is tevreden, en Hij stelt zich ten dienste wanneer Hij de mens binnen de grenzen van zijn Wil vindt. Dan begint Hij begint een feest te vieren door zijn erfgename nieuwe dingen te geven.

Zo is de ziel die in mijn Wil leeft, het feest van mijn Wil.

Zo is ook, omgekeerd, degene die buiten Hem leeft, zijn Pijn.

Want zij maakt het Hem onmogelijk om te kunnen geven, zijn ambt uit te oefenen en zijn taak te vervullen.

Des te meer, omdat elke daad van de menselijke wil een sluier is, die de ziel voor haar ogen legt. Deze belet haar om mijn Wil en de Goede Dingen die in Hem aanwezig zijn, duidelijk te zien.

En aangezien de mensen voor het grootste deel voortdurend vanuit hun wil leven, vormen zij vele sluiers. En zij zijn bijna blind om mijn Wil te kennen en te zien, hun bevoorrecht erfdeel, dat hen gelukkig had moeten maken in de tijd en in de eeuwigheid.

Oh! Als de mensen het grote kwaad van de menselijke wil en het grote goed van mijn Wil maar konden begrijpen, dan zouden ze hun

wil zo haten, *dat ze hun leven zouden geven om mijn Wil te kunnen doen.*

(3) De menselijke wil maakt de mens tot slaaf.

Het maakt hem behoeftig aan alles. Hij voelt dat hij voortdurend de Kracht en het Licht mist. Zijn bestaan is altijd in gevaar.

Hij krijgt alleen door te bidden en met moeite wat hij wil.

Daarom is de mens die leeft vanuit zijn wil in werkelijkheid een bedelaar.

Degene die echter in Mijn Wil leeft, heeft niets tekort.

Hij heeft alles tot zijn beschikking.

Mijn Wil geeft hem heerschappij over zichzelf.

Daardoor bezit hij *Kracht en Licht*, en niet menselijke kracht en licht, maar *goddelijke*. *Zijn bestaan is altijd veilig.*

En omdat hij eigenaar is, kan hij alles nemen wat hij wil en hij hoeft niet te vragen om te ontvangen.

Dit is zo waar *dat vooraleer Adam zich terugtrok uit mijn Wil, het gebed niet bestond.*

Het is de behoefte die het gebed doet ontstaan.

Maar hij had niets nodig, hij had niets te vragen of te wensen.

Hij beminde, hij loofde en hij aanbad zijn Schepper.

Het gebed had geen plaats in het aardse Eden.

Het gebed kwam na de zonde, als een extreme behoefte van het hart van de mens. Als hij bidt, betekent dit dat hij iets nodig heeft en hoopt. Hij bidt om iets te verkrijgen.

Daarentegen leeft de ziel die in mijn Wil leeft, als eigenaar in de weelde van de Goederen van haar Schepper.

Als zij iets verlangt, terwijl zij zich te midden van zoveel Goeds bevindt,

is dat om anderen haar Geluk en de Goede Dingen van haar grote fortuin te geven.

Als een ware afspiegeling van haar Schepper, die haar zoveel, zonder enige beperking, gegeven heeft, wil zij Hem navolgen door aan anderen te geven wat zij bezit.

O, hoe mooi is de hemel van de ziel die in mijn Wil leeft!

Het is een hemel zonder stormen, zonder wolken, zonder regen. Want het water dat haar dorst lest, haar vruchtbaar maakt, haar groei en gelijkenis met Hem die haar geschapen heeft, is **mijn Wil.**

Zijn jaloezie is zo groot dat de ziel niets wil nemen dat niet van Hem komt. Zij is zo groot dat Hij alle taken vervult:

- *als zij wil drinken*, maakt Hij zelf het water dat haar verfrist en alle andere dorst lest, zodat haar enige dorst zijn Wil kan zijn

- *als zij honger heeft*, maakt Hij zijn eigen voedsel dat, door haar honger te stillen, haar alle eetlust voor ander voedsel ontnemt.

- *als zij mooi wil zijn*, wordt Hijzelf het penseel dat haar penseelstreken van zulke schoonheid geeft, dat mijn Wil zodanig verrukt is van een zo zeldzame schoonheid die Hijzelf in de mens gedrukt heeft,

dat **Hij tegen de hele Hemel moet kunnen zeggen:**

"Kijk eens hoe mooi zij is! Zij is de bloem, zij is de geur, zij is de kleurnuances van mijn Wil die haar zo mooi gemaakt hebben."

Kortom, mijn Wil geeft haar zijn Kracht, zijn Licht, zijn Heiligheid. En dat alles om te kunnen zeggen:

"Zij is een Werk dat volledig uit mijn Wil voortkomt. Daarom wil Ik dat het haar aan niets ontbreekt om te zijn zoals Ik en Mij te bezitten."

Kijk in jezelf om het Werk van mijn Wil te zien: hoe onze Daden, doordrongen van zijn Licht, de aarde van je ziel veranderd hebben. Alles is Licht dat in jou omhoog rijst en Hem verwondt die jou doordrongen heeft.

Daarom **is de grootste belediging die Ik van de mensen kan ontvangen, het niet doen van mijn Wil.**

(4) Daarna haalde Hij mij uit mijn lichaam om mij het grote kwaad van de menselijke generaties te laten zien.

Hij hernam het woord en **Hij voegde eraan toe:**

(5) "Mijn dochter, zie al het kwaad dat de menselijke wil veroorzaakt heeft. Ze hebben zichzelf blind gemaakt.

Ze hebben verschrikkelijke oorlogen en revoluties voorbereid.

Deze keer zal het niet alleen Europa zijn, maar zullen ook andere

volkeren zich aansluiten. De cirkel zal groter zijn.
Andere delen van de wereld zullen eraan deelnemen.

Hoeveel kwaad kan de menselijke wil aanrichten! Hij maakt de mens blind, verarmt hem en maakt hem tot zijn eigen moordenaar.

Maar Ik zal dit gebruiken voor mijn grootste Goed.
En de samenkomst van zoveel rassen zal dienen om de communicatie van de Waarheden te vergemakkelijken, zodat zij zich kunnen voorbereiden op het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat.

De straffen die zijn gevallen, zijn dus slechts een voorbode van wat nog komen gaat. Hoeveel steden zullen verwoest worden, hoeveel inwoners zullen onder de puinhopen begraven worden en in de afgrond gestort worden!

De natuurelementen zullen zich aan de kant van hun Schepper scharen.

Mijn Gerechtigheid heeft haar grenzen bereikt. Mijn Wil wil zegevieren en zou willen dat haar Koninkrijk door Liefde gevestigd wordt.

Maar de mens wil deze Liefde niet ontmoeten.

Daarom is het noodzakelijk om Gerechtigheid te laten geschieden.

(6) Terwijl Hij dit zei, toonde Hij mij een immense vuurzee die uit de aarde opsteeg. Degenen die zich in de buurt van deze vuurzee bevonden, werden door dit vuur overspoeld en verdwenen.

Ik was bang en ik bad in de hoop dat mijn geliefde God zich zou kalmeren.

20-26- 19 november 1926 – De Goddelijke Wil wordt gekweld door de mensen en wil uit deze toestand komen.

(1) Mijn altijd vriendelijke Jezus trok mij naar zijn liefdevolle Wil. Hij liet me de pijnlijke omstandigheden zien en voelen waarin Hij zich bevindt door de ondankbaarheid van de mensen.

Met een zucht van verdriet zei Hij tegen mij:

(2) Mijn dochter, de smarten van mijn Goddelijke Wil zijn onbeschrijfelijk en onvoorstelbaar voor de menselijke natuur. Mijn Wil is in alle mensen aanwezig, maar het is in de nachtmerrie van een vreselijke en gruwelijke kwelling. Want in plaats van Hem te laten heersen, Hem zijn Leven in hen te laten leven, onderdrukken de mensen Hem. Zij geven Hem geen enkele vrijheid om te handelen, te ademen, zijn Hart te laten kloppen.

Dus is het de menselijke wil die handelt, vrij ademt, wiens hart klopt, zoals hij wil. Intussen is mijn Wil er enkel om hen te dienen, om bij te dragen aan hun daden en om daar gekweld en verstikt sinds eeuwen, te blijven.

Mijn Wil kronkelt van pijn in de mensen. Zijn stuiptrekkingen zijn: gewetenswroeging, de ontgoochelingen, de tegenslagen, de kruisen, de levensmoeheid en alles wat de arme mensen kan hinderen

Aangezien de mensen de Goddelijke Wil gekruisigd en altijd gekweld houden, roept de Goddelijke Wil hen door zijn stuiptrekkingen.

Hij kan niet anders, omdat Hij verhinderd wordt van te regeren.

Wie weet dat wanneer de mensen in zichzelf inkeren en het ongeluk zien dat hun slechte wil hen brengt, zij Hem een beetje ademruimte en respijt geven in zijn kwellende Doodstrijd.

Deze Doodstrijd van mijn Wil is zo pijnlijk dat mijn Mensheid, die haar in de Hof van Getsemane wilde ondergaan, hulp zocht bij mijn eigen apostelen. En zelfs dat werd Hem geweigerd.

De krampen waren zo hevig dat Ik bloed zweette. En toen Ik voelde dat Ik bezweek onder het enorme gewicht van het Lijden van mijn Goddelijke Wil, riep Ik de hulp in van mijn hemelse Vader door te zeggen:

'Vader, indien het mogelijk is, laat deze kelk aan Mij

voorbijgaan.'

In alle andere Pijnen van mijn Passie, hoe verschrikkelijk die ook waren,

heb Ik nooit gezegd: 'Als het mogelijk is, laat dit Lijden dan voorbijgaan.'

Integendeel, aan het kruis ***riep Ik:***

'Ik heb dorst.' – Ik heb dorst naar lijden.

Maar ***in dit Lijden van de Allerhoogste Wil*** voelde Ik

- het volle gewicht van zo'n lange marteling,

- alle kwelling van een Goddelijke Wil

die lijdt, die zich kronkelt van pijn in de menselijke generaties.

Wat een kwelling! Er bestaat geen gelijke!

Maar het Allerhoogste Fiat wil er nu uitkomen. Hij is moe en wil koste wat kost deze voortdurende kwelling achter zich laten.

Als je hoort spreken over straffen, verwoeste steden, vernietigingen,

dan zijn dat niets anders dan de stuiptrekkingen van zijn kwelling.

Omdat Hij het niet langer kan verdragen, wil mijn Fiat de menselijke familie zijn pijn laten voelen en hoeveel Hij in hen worstelt, zonder dat iemand medelijden met Hem heeft.

En door gebruik te maken van geweld, door zijn stuiptrekkingen, wil Hij hen laten voelen dat Hij in de mensen bestaat, maar dat Hij niet meer wil lijden.

Hij wil vrijheid, het Koninkrijk. Hij wil Zijn Leven in hen leven.

Wat een chaos in de samenleving, mijn dochter!

Omdat mijn Wil er niet heerst!

Hun zielen zijn als huizen in wanorde. Alles staat op zijn kop.

De stank is verschrikkelijk, erger dan die van een rottend lijk.

En mijn Wil, zijnde wat Hij is, met zijn Onmetelijkheid,

kan zich zelfs niet terugtrekken uit één enkele hartslag van de mensen.

En Hij lijdt te midden van zoveel kwaad.

En dat gebeurt overal in het algemeen, maar nog meer
- in de religieuze orden, in de geestelijkheid,
- bij degenen die zich katholiek noemen,
waar mijn Wil, niet alleen lijdt, maar ook in een staat van lethargie
gehouden wordt, alsof Hij zonder Leven is.

O, hoezeer doet Mij dat nog meer pijn. Als ik lijd, kan ik tenminste Mij kronkelen van de pijn, laten horen dat Ik in de mensen besta, ook al is het in lijden.

Maar in deze staat van lethargie, heerst totale onbeweeglijkheid.
Het is een toestand van voortdurende dood.

En er blijft alleen de schijn over, het kleed van een religieus leven, omdat zij mijn Wil in lethargie houden. Hun innerlijke leven is dan slaperig, alsof het Goede en het Licht niet voor hen waren.

En wanneer ze uiterlijk iets doen, is die handeling leeg van Goddelijk Leven. En zij gaat verloren in de rook van ijdelheid, eigenliefde

het verlangen om anderen te behagen

En Ik, in mijn allerhoogste Wil, hoewel Ik in hen leef,
trek Mij terug uit hun werken.

Mijn dochter, wat een belediging.

Wat zou ik graag willen dat iedereen mijn vreselijke kwelling, de lethargie waarin zij mijn Wil houden, bemerken.

Want het is 'hun' wil, die zij willen doen en niet de Mijne.

Ze willen niet dat Hij regeert. Zij willen Hem niet kennen.

En daarom wil mijn Wil met zijn kwelling uit zijn oevers treden.

En als zij Hem niet via de wegen van de Liefde willen ontvangen, dan zullen ze Hem leren kennen via de Weg van de Gerechtigheid.

Moe van een kwelling die al eeuwenlang duurt, wil mijn Wil naar buiten treden.

Daarom bereidt Hij twee wegen voor:

- ***de weg van de Triomf***, vertegenwoordigd door zijn Kennis,

zijn Wonderen en al het Goede dat het Koninkrijk van het
Allerhoogste
Fiat zal brengen
- en de weg van de Gerechtigheid, voor de mensen die Hem niet
als
triumferende Wil willen erkennen.

Het is aan de mensen om de weg te kiezen waarlangs
zij Hem willen ontvangen.

**20-27- 20 november 1926 – Alle goddelijke Eigenschappen
hebben als taak om in de ziel de nieuwe kleine zee van hun
kwaliteiten te vormen. Ze hebben allemaal een beweging.**

*(1) Ik maakte mijn gebruikelijke rondgang doorheen de
Schepping*

om de Handelingen van de Allerhoogste Wil te volgen. Mijn altijd
vriendelijke Jezus liet mij in elk geschapen ding zijn milde Stem
horen.

Hij zei mij:

(2) "Wie roept mijn Liefde, zodat mijn Liefde in haar kan neerdalen,
of zodat haar eigen liefde in de Mijne kan opstijgen,
- om zich met elkaar te versmelten, om één enkele liefde te vormen,
- om mijn Liefde de vrijheid te geven om een nieuwe kleine zee van
Liefde in haar ziel te laten ontstaan?"

Telkens mijn Liefde de vrijheid gegeven wordt om te handelen en
zich uit te storten, triomfeert Zij en verheugt Zij zich.

(3) Toen ik in de zon, in de hemel, in de zee aankwam,

hoorde ik zijn Stem zeggen:

(4) 'Wie roept mijn eeuwig Licht, mijn oneindige Zachtheid, mijn
onvergelijkbare Schoonheid, mijn onwankelbare Standvastigheid,
mijn Onmetelijkheid, om hun gevolg te vormen en hen de vrijheid te
geven om in haar zoveel zeeën van Licht, Zachtheid, Schoonheid,
Standvastigheid te laten opkomen.

Dan zijn zij immers blij van niet werkloos te blijven, maar gebruik te
kunnen maken van de kleinheid van de mens om al hun kwaliteiten
in hem te sluiten?

Wie is zij? Ah! Zij is de kleine dochter van onze Wil.

(5) Toen ik Hem in elk geschapen ding hoorde zeggen: "*Wie roept Mij?*", kwam mijn lieve Jezus uit mij tevoorschijn.

Hij drukte zich tegen mij aan en **Hij zei mij:**

(6) "Mijn dochter, wanneer je mijn Wil doorloopt om daarin elk geschapen ding te vinden, horen al mijn Eigenschappen jouw oproep en komen ze in actie om, één voor één, de kleine zee van hun kwaliteiten te vormen.

O, hoe triomferen zij wanneer ze zien dat ze actief zijn en elk hun eigen kleine zee kunnen vormen.

Maar hun vreugde wordt nog groter door in het kleine schepsel hun zee van Liefde, Licht, Schoonheid, Tederheid en Kracht te vormen.

Mijn Wijsheid werkt als een getalenteerde ambachtsman en met een wonderbare vindingrijkheid om haar immense en oneindige Kwaliteiten in het kleine te plaatsen.

O, hoezeer is de ziel die in mijn Wil leeft in harmonie met mijn Eigenschappen. Elk van hen neemt zijn taak op zich om zijn goddelijke Kwaliteit te vestigen.

Als je het grote Goed dat je verwerft door mijn Wil in al zijn Daden te volgen, zou beseffen, en het kunstwerk dat Hij in jou vormt, dan zou ook jij je verheugen in een voortdurend feest."

(7) Daarna bleef ik de Schepping volgen. Ik kon deze eeuwige beweging zien die nooit ophoudt en overal stroomt.

Ik zei tegen mezelf: "Hoe kan ik de allerhoogste Wil overal volgen als Hij zo snel in alle dingen voortraast? Ik heb noch zijn deugdzaamheid, noch zijn snelheid. Daarom moet ik achterblijven zonder zijn eeuwige fluisteren in alle dingen te kunnen volgen."

(8) Toen toonde mijn lieve Jezus zich in mij en **Hij zei:**

"Mijn dochter, alle dingen hebben een onophoudelijke beweging.

Zij komen immers voort uit een Allerhoogste Wezen dat een beweging vol Leven bevat. Alle dingen die uit God voortkomen, moeten bijgevolg een vitale beweging bezitten die nooit ophoudt. En als dit ophoudt, betekent dit dat het leven stopt. Je hebt zelf een fluisteren in jou, een voortdurende beweging.

Bovendien heeft de Godheid, door de mens te scheppen, de gelijkenis van de drie Goddelijke Personen gegeven.

Hij heeft in hem drie bewegingen geplaatst, die voortdurend moesten fluisteren om zich te verenigen met deze beweging en dit voortdurende gefluister van Liefde van hun Schepper

Dit zijn de beweging **van de hartslagen** die nooit ophouden, **het bloed** dat zonder ophouden circuleert, **de ademhaling** die nooit ophoudt. Dit is wat betreft **het lichaam**.

In de ziel zijn er nog drie andere bewegingen die voortdurend fluisteren: **het intellect, het geheugen en de wil**.

Bijgevolg staat alles in verband met de beweging van uw Schepper om samen te fluisteren met zijn eeuwige Beweging.

Zo volg je mijn Wil

- in zijn onophoudelijke Beweging,
 - in zijn Daden die nooit ophouden, en
- zo brengt je je beweging terug in de Schoot van je Schepper die met zoveel Liefde wacht op de terugkeer
- van zijn Werken,
 - van zijn Liefde, en
 - van zijn Fluisteren.

Door mensen te creëren, handelt de Godheid als een vader die zijn kinderen, voor hun eigen bestwil uitzendt:

- de ene naar een stad,
- een ander naar een veld,
- een ander naar de overkant van de zee
- sommigen naar nabijgelegen plaatsen en
- anderen naar verre oorden.

Hij gaf aan elk een taak. Maar terwijl hij hen uitzendt, wacht hij vol ongeduld op hun terugkeer.

Hij kijkt steeds of ze al terugkomen.

Als hij praat, heeft hij het over zijn kinderen.

- als hij liefheeft, gaat zijn liefde uit naar zijn kinderen,
- zijn gedachten vliegen naar zijn kinderen.

Arme vader, hij voelt zich gekruisigd omdat hij zijn kinderen ver weggestuurd hebben hij smacht ernaar hen terug te zien.

En als – moge dat nooit gebeuren – als hij ze niet allemaal terugziet, dan is hij ontroostbaar. Hij weent en kreunt van pijn en ontlokt zelfs de hardste harten tranen.

En pas wanneer hij hen allemaal terugziet in zijn vaderlijke schoot en hen tegen zijn borst kan drukken, die brandt van liefde voor zijn kinderen, is hij tevreden.

O, hoe zucht hij, brandt hij en hoe vurig verlangt hij naar zijn kinderen, omdat Hij hen uit zijn schoot heeft laten komen en wacht op hun terugkeer om hen in zijn armen te sluiten.

En het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat is precies dat: de terugkeer van onze kinderen in onze vaderlijke armen.

Daarom verlangen Wij er zozeer naar.

(9) Ik voelde me toen helemaal ondergedompeld in de aanbiddelijke Wil van God. Ik zei tegen mezelf: hoe fantastisch zou het zijn als iedereen dit heilig Fiat zou kennen en vervullen. Welke grote vreugde zouden zij onze hemelse Vader schenken!

Mijn lieve Jezus hernam het woord en ***Hij voegde eraan toe***:

(10) “Mijn dochter, bij het scheppen van de mens, toen Wij hem met onze scheppende Handen vormden, voelden Wij een zo grote vreugde, een zo grote voldoening uit ons Hart opkomen.

Hij zou immers dienen om Ons op aarde voortdurend te vermaken en voortdurend feest te laten vieren.

Dus *toen Wij zijn voeten vormden*, dachten Wij dat zij onze kussen zouden ontvangen, omdat zij onze voetstappen zouden omsluiten en het middel zouden zijn om elkaar te ontmoeten en van elkaar te genieten.

En *toen Wij zijn handen vormden*, dachten Wij dat zij Onze kussen en omhelzingen zouden ontvangen – omdat Wij in hem de navolger van Onze werken zouden zien.

Toen *Wij zijn mond en zijn hart vormden*, die zouden dienen als de echo van ons Woord en van onze Liefde – en toen Wij hem met *onze Adem* leven inbliezen en zagen dat het leven dat volledig van Ons was uit Ons voortkwam – drukten Wij hem tegen onze Borst en kusten Wij hem als het zegel van ons Werk en onze Liefde.

En opdat hij zichzelf geheel en al zou kunnen houden:

- in onze voetsporen,
- in onze werken,
- in de echo van ons Woord en onze Liefde, en
- van het Leven van ons Beeld dat in hem is gegrift,
hebben wij hem onze Goddelijke Wil als erfenis gegeven
- zodat Hij hem kan bewaren zoals wij hem geschapen hebben en
- om ons vermaak, onze liefdevolle kussen en onze zachte gesprekken met het werk van onze handen te kunnen voortzetten.

Wanneer Wij onze Wil in een ziel zien, zien Wij in haar

- onze Stappen, onze Werken, onze Liefde,
- onze Woorden, ons Geheugen en ons Intellect.

Wij weten immers dat onze Allerhoogste Wil niets zal toelaten dat niet van Ons is. En omdat zij van ons is, geven Wij haar alles: onze kussen, Liefkozingen, Gunsten, Liefde, meer dan vaderlijke Tederheid.

En Wij willen geen stap van haar verwijderd blijven. Want de minste afstand belet Ons om voortdurend blij te zijn, kussen uit te wisselen, vreugde en zeer intieme geheimen te delen.

Maar in de ziel waarin Wij Onze Wil niet zien, kunnen Wij ons niet vermaken, omdat We daar niets zien dat van Ons is.

We voelen in deze ziel zo'n gebrek aan harmonie, zo'n ongelijkheid in stappen, werken, liefde, omdat zij zichzelf afscheidt van haar Schepper.

De krachtige magneet van onze Wil doet Ons de oneindige afstand die bestaat tussen de Schepper en het schepsel vergeten.

Maar wanneer Wij zien dat mijn Wil niet aanwezig is in de ziel, dan kunnen Wij geen vreugde aan haar beleven en haar niet overladen met onze kussen en gunsten.

Door zich terug te trekken uit onze Wil, heeft de mens onze vreugde onderbroken en onze Plannen, die Wij hadden bij het vormen van de Schepping, gedwarsboomd.

Heet is enkel door de heerschappij van ons allerhoogste Fiat,
- *door zijn Koninkrijk te herstellen*,
dat onze plannen zullen verwezenlijkt worden en Wij opnieuw onze vreugde op aarde kunnen hervatten.

20-28- 21 november 1926 – De tederheid van Jezus op het moment van de dood. Wie leeft in de Goddelijke Wil heeft voorrang op alles.

(1) Ik was zeer verdrietig vanwege de plotselinge dood van een van mijn zussen. De angst dat mijn lieve Jezus haar niet bij zich zou houden, kwelde mijn ziel. Jezus, mijn allergrootste Goedheid, kwam en ik vertelde hem over mijn lijden.

(2) Vol goedheid, **zei Hij mij**: “Mijn dochter, wees niet bang. Maakt Mijn Wil niet alles goed – voor de sacramenten zelf en voor alle hulp die aan een arme stervende ziel kan gegeven worden? Dit geldt des te meer wanneer de persoon geen weerstand heeft tegen het ontvangen van de sacramenten en alle hulp die de Kerk op het laatste moment als een moeder geeft.

Door haar plotseling van de aarde weg te nemen, omringde mijn Wil haar met de tederheid van mijn Mensheid.

Mijn Hart, menselijk en goddelijk, activeerde mijn tederste vezels, zodat haar gebreken, zwakheden, hartstochten bekeken en afgewogen werden met een oneindige en goddelijke Tederheid.

Telkens wanneer Ik mijn tederheid in actie breng, kan Ik niet anders dan medeleven hebben en haar naar een goede haven leiden, als een triomf van de tederheid van uw Jezus.

Bovendien, weet je niet dat *als menselijke hulp ontbreekt, de Goddelijke Hulp overvloedig aanwezig is?*

Je bent bang dat er niemand om haar heen was en dat als ze hulp nodig had, ze niemand had om die te vragen.

Ach, mijn dochter, menselijke hulp houdt op dat moment op.
Ze heeft geen waarde en geen effect.

Want de ziel van stervenden gaat binnen in de enige en oorspronkelijke daad van haar Schepper. Niemand heeft het recht om deel te nemen aan deze oorspronkelijke daad.

En voor een wezen dat niet verdorven is, verhindert een plotselinge dood dat de duivelse actie in werking treedt met de verleidingen en angsten die hij zo kunstig bij stervenden opwekt. Hij voelt dat ze hem ontnomen zonder dat hij hen kan verleiden of vervolgen. Bijgevolg is wat door mensen als een ramp beschouwd wordt, dikwijls meer dan een zegen.

(3) Daarna gaf ik me volledig over aan de Allerhoogste Wil. Mijn lieve Jezus hernam zijn woorden en **Hij zei mij**:

(4) Mijn dochter, zij die in mijn Wil leeft, geniet voorrang op alles en op alle handelingen van de mensen. Haar handeling neemt de eerste plaats in, in liefde voor haar Schepper.

Als andere mensen beminnen, is de ziel die in mijn Wil leeft de eerste in liefde. Anderen komen op de tweede plaats, nog anderen komen op de derde, vierde plaats, afhankelijk van de intensiteit van hun liefde.

Als de andere mensen Mij aanbidden, Mij verheerlijken, tot Mij bidden, is de ziel die in mijn Wil leeft de eerste in haar aanbidding, haar verheerlijking, haar gebed.

En dat is natuurlijk, *want mijn Wil is het Leven en de eerste Daad van alle mensen. En degene die in Hem leeft, bevindt zich in zijn eerste Daad. En zij is de eerste voor God, vóór alle mensen. En zij doet al hun daden en ook alle daden die zij niet doen.*

De Soevereine Koningin van de Hemel gaf nooit leven gaf aan haar eigen wil. Zij had haar leven volledig in mijn Wil.

Daarom heeft zij het Recht op voorrang. Daarom is Zij de eerste in het Ons beminnen, het Ons verheerlijken en het bidden tot Ons.

Als Wij zien dat de andere zielen Ons liefhebben, blijft hun liefde achter bij de Liefde van de Hemelse Koningin. En als Wij zien dat andere zielen Ons beminnen, dan is dat dankzij de Liefde van de hemelse Koningin.

Als zij Ons verheerlijken en tot Ons bidden, dan is dat dankzij de glorie en de gebeden van Haar die het primaat heeft en bijgevolg de heerschappij over alle dingen.

Hoe mooi is het om te zien, dat wanneer de mensen ons beminnen, zij nooit haar eerste plaats in de Liefde opgeeft.

Meer nog: zij stelt zich als eerste handeling en zij laat haar zee van Liefde rond de Majesteit stromen. De andere zielen blijven met hun kleine druppeltjes liefde achter op de zee van Liefde van de hemelse Moeder.

Dit geldt zo ook voor alle andere handelingen.

Ach, mijn dochter, *leven in mijn Wil is een Woord, maar een Woord dat even zwaar weegt als de Eeuwigheid.*
Het is een Liefde die alles en alle dingen omvat.

20-29- 23 november 1926 - Dreigingen met straffen. Zij die in de Goddelijke Wil leven, vormen de ware Zon. Waaruit bestaat deze Zon?

(1) Ik was in mijn gebruikelijke toestand en mijn lieve Jezus toonde zich in mij. Zijn Gelaat kwam uit mijn borstkas. Zijn Ogen straalden Licht uit en Hij keek in de verte.

In dit Licht zag ik ook:

- overstromende rivieren, zeeën die hun oevers overspoelden,
- weggevoerde boten, ondergelopen steden,
- orkanen die alles wegvaagden en vele andere rampen, die, terwijl ze op sommige punten leken te kalmeren, op andere plaatsen opnieuw met volle kracht terugkwamen.

O, hoe beangstigend was het om te zien hoe het water, de wind, de zee en de aarde, gewapend door de Goddelijke Gerechtigheid, de arme mensen troffen.

Ik bad toen tot mijn allerhoogste Goedheid om te kalmeren en om de opdracht tot Gerechtigheid die Hij aan deze natuurelementen gegeven had, in te trekken.

Mijn lieve Jezus sloeg zijn armen om mijn nek, Hij drukte me zeer stevig tegen zich aan en Hij liet mij zijn Gerechtigheid voelen. **Hij zei:**

(2) “Mijn dochter, Ik kan er niet meer tegen, mijn gerechtigheid moet zijn beloop hebben. Wees niet ongerust over wat je ziet, maar zorg liever voor het Koninkrijk van mijn eeuwig Fiat.”

(3) Ik was zeer bedroefd vanwege de grote ellende die zal komen. Ik gaf mij over aan de aanbiddelijke Wil van mijn Jezus en ik sloot alle gedachten, blikken, woorden, werken, stappen en hartslagen in Hem op. Zo konden allen samen met mij beminnen en vragen dat het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat spoedig zou komen en gevestigd worden in de menselijke generaties.

(4) Mijn geliefde Jezus nam het woord en **Hij voegde eraan toe:** “Mijn dochter, het Leven in mijn Wil vormt de ware Zon tussen de Hemel en de aarde.

Zijn stralen doordringen elke gedachte, blik, woord, daad en stap. Door hen met zijn Licht te verbinden, vormt Hij er een kroon mee om zich heen. En hij houdt deze stevig vast zodat er niets kan uit ontsnappen.

Zijn stralen stijgen op en overspoelen de hele Hemel, alle Zaligen. En door hen allen in zijn Licht te houden, laat Hij niets ontsnappen zodat de Zon triomfantelijk kan zeggen:

"Ik bevat alles. Niets ontbreekt van de werken van mijn Schepper en van wat Hem toebehoort. Met mijn vleugels van licht bedek ik alles, omhels ik alles, triomfeer ik over alles, zelfs over mijn eeuwige Schepper.

Want in het Licht van zijn Wil, is er niets dat Hij wil en dat ik Hem

niet breng. Er is geen enkele daad die ik niet voor Hem doe, er is geen enkele Liefde die ik Hem niet geef.

Met mijn vleugels van Licht, die mijn eeuwig Fiat mij geeft, ben ik de ware Koning die alles investeert en over alles heerst. “

Wie kan zich verzetten tegen de stralen van de zon of zich ervan bevrijden wanneer hij buiten is? De kracht van het licht is onweerstaanbaar.

Waar het zich uitstrekt, kan niemand aan zijn aanraking ontsnappen.

Hij laat zachtjes zijn kussen van licht en warmte achter en hij houdt hen

triomfantelijk onder de indruk van zijn licht.

Er kunnen ondankbare mensen zijn die geen aandacht schenken aan dit licht en zelfs geen '*dankjewel*' zeggen.

Maar het licht trekt zich daar niets van aan. Het vervult zijn taak als licht en het blijft standvastig het goede geven dat het bezit.

Bovendien **is de Zon van mijn Wil niet** zoals de zon die we aan het firmament kunnen zien, waarvan de lichtbol beperkt is.

Als die bol zo groot was dat hij een tweede hemel zou vormen,

- zou de aarde, terwijl ze draait, altijd haar zon zien en

- zou er dus nooit duisternis en nacht zijn op aarde.

En net zoals de aarde nooit de hemel die zich overal uitstrekt, uit het oog verliest, zou zij ook nooit de zon uit het oog verliezen en zou het voortdurend dag zijn op de aarde.

De bol van de Zon van mijn Wil is niet beperkt en daarom bezit zij het volle daglicht.

De mens die in Hem leeft, omvat alle tijden, alle generaties. En hij omvat alle handelingen. Hij vormt één enkele daad, één enkele liefde en één enkele Glorie voor zijn Schepper.

Maar weet je waaruit deze Zon van mijn Allerhoogste Wil bestaat?

Mijn Eigenschappen zijn de stralen van deze Zon. Hoewel zij onderling verschillen in kwaliteit en functie, zijn zij in hun essentie Licht.

En mijn Wil is het verenigde Licht, dat al deze Lichten samenvat en al mijn eigenschappen leidt.

Dus wanneer mensen het verdienen om getroffen te worden, richt Ik de straal van mijn Gerechtigheid. En als verdediging van mijn rechten, treft deze de mensen.

20-30- 27 november 1926 - Zij die een zending vervult, kan moeder genoemd worden. Om dochter genoemd te worden, moet je in haar voortgebracht worden. De andere heiligheden zijn lichten, terwijl de Heiligheid van de Goddelijke Wil de Zon is. Het fundament van deze Heiligheid is de Mensheid van Onze-Lieve-Heer.

(1) Ik was helemaal overgeleverd in de armen van de aanbiddelijke Wil.

Ik bad mijn lieve Jezus om een daad van zijn Macht te gebruiken, zodat de allerhoogste Wil de menselijke generaties zou doordringen en zich eraan hechten om zijn eerste kinderen te vormen, die Hij zo graag wenst.

(2) Jezus, mijn allergrootste Goedheid, bewoog zich in mij en **Hij**
zei mij:

“Mijn dochter, wanneer iemand een speciale zending heeft, wordt die persoon moeder of vader genoemd.

De persoon die uit deze zending voortkomt, wanneer deze vervuld is,
kan de dochter van deze moeder genoemd worden.

Echt ‘moeder-zijn’ betekent: een wezen uit je schoot baren, het vormen uit je eigen bloed, het lijden en de offers aanvaarden, en indien nodig
je eigen leven opofferen om een kind uit je eigen schoot te baren.

En wanneer die geboorte in haar schoot tot stand gekomen is en wanneer het kind op de wereld gekomen is, dan wordt dit terecht zoon(dochter) genoemd. En degene die het kind voortgebracht heeft, wordt moeder genoemd.

Om moeder te zijn, is het dus noodzakelijk eerst alle ledematen in zichzelf te vormen, hen uit je eigen bloed voort te brengen. En de handelingen van de kinderen moeten voortkomen uit het hart van hun moeder zelf.

Mijn dochter, om dochter van mijn Wil te zijn, ben je in Hem voortgebracht.

Je bent gevormd in mijn Wil. Door je te vormen, heeft het Licht, de Liefde van mijn Wil, meer dan het bloed, haar wegen, handelwijze, haar werking in jou geënt, waardoor je alle mensen en alle dingen omarmt.

Dit is echt zo. En omdat je uit mijn Wil bent geboren, noem Ik je soms de 'pas-geborene van mijn Wil' genoemd, dan weer de 'kleine dochter'.

Alleen degene die door mijn Wil voortgebracht is, kan kinderen van mijn Wil voortbrengen. Daarom zal jij de moeder zijn van de generatie van de kinderen van mijn Wil.

(3) Ik zei Hem: "Mijn Jezus, wat bedoel je daarmee? Ik ben niet goed in het 'dochter'-zijn. Hoe kan ik dan een moeder zijn?"

(4) Jezus antwoordde: "Toch moet uit jou de generatie van deze kinderen voortkomen. Welke moeder heeft zoveel geleden als jij? Wie is er meer dan veertig jaar aan bed gekluisterd geweest, uit liefde, om een geboorte in zichzelf te vormen en de generatie van haar kinderen ter wereld te brengen? Niemand!"

Welke moeder – hoe goed ook – heeft haar hele bestaan opgeofferd zodanig dat ze alle gedachten, daden en hartslagen in zichzelf opsloot, zodat alles opnieuw geordend kon worden in de geboorte die zij droeg, en die zij wou laten geboren worden, - niet één keer, maar zo vaak als het kind handelingen verricht? Niemand!

Voel je zelf de generaties van deze kinderen niet in jezelf, door hun gedachten, woorden, werken en stappen te volgen, om ze allemaal te herschikken in mijn Wil? Voel je niet dat je elk van hen leven wilt geven, op voorwaarde dat ze mijn Wil kennen en daarin geregenereerd worden?

Alles wat je in jezelf doet en lijdt, is niets anders dan de vorming en de rijping van deze volkomen hemelse Geboorte. Daarom heb Ik je vaak gezegd dat je missie groot is. Niemand heeft zo'n belangrijke missie.

En ze vereist een uiterste opmerkzaamheid.”

(5) Toen voelde ik me bedrukt omdat mij geschreven was dat eerwaarde Vader Di Francia mijn jeugdherinneringen liet publiceren, evenals alles wat daarna kwam.

En in mijn verdriet zei ik tegen mijn geliefde Jezus: "Mijn Liefde, kijk eens wat ze me aandoen. Eerst hebben ze bekendgemaakt wat U mij vertelde over de deugden en over uw aanbiddelijke Wil, en nu publiceren ze dingen over mij!

Ze zouden dit hoogstens na mijn dood moeten doen, niet nu. Enkel ik moet deze verwarring en diepste droefheid verdragen, terwijl de anderen dat niet hoeven. Ach, Jezus, geef mij de kracht om ook hierin uw heilige Wil te doen!"

(6) Jezus nam mij in zijn armen om mij kracht te geven. En vol goedheid zei Hij mij: "Mijn dochter, wees niet zo bedroefd. Je moet weten dat de andere heiligheden kleine lichtjes zijn die in de ziel gevormd worden.

En deze lichtjes kunnen toenemen, afnemen en zelfs uitdoven.

Daarom is het niet correct om verslagen over hun heiligheid te drukken terwijl ze nog in leven zijn. Het licht kan immers nog steeds gedoofd worden vooraleer zij overgaan naar het volgende leven.

Wat voor indruk zou het maken als mensen vernamen dat dit licht gedoofd was?

Anderzijds is de Heiligheid van het Leven in mijn Wil geen licht, maar een Zon. Daarom is zij niet onderhevig aan een afname aan licht of aan het volledig uitdoven ervan.

Wie kan ooit de zon aanraken?

Wie kan er ook maar één druppel licht aan onttrekken? Niemand.

Wie kan ook maar één atoom van haar warmte doven?

Wie kan haar ook maar één duizendste laten dalen van de hoogte waar zij heerst en de hele aarde regeert? Niemand.

Als de Zon van mijn Allerhoogste Fiat niet in hen was, zou Ik niet toegestaan hebben dat zij gedrukt werden.

Maar in plaats daarvan haast Ik Mij, omdat het goede, dat een zon kan doen, niet door een licht kan gedaan worden. Het goede van een licht is immers te beperkt. Het is geen grote zegen als het getoond wordt, noch een groot kwaad als het niet mag schijnen.

Anderzijds omvat de weldadigheid van de zon alles. Ze doet goed aan iedereen. Het zou veel schade berokkenen als je haar zou verhinderen om zo vroeg mogelijk op te komen. Het zou zelfs een grote zegen zijn om haar een hele dag eerder te laten opkomen.

Wie kan alle weldaden beschrijven die een zonnige dag kan schenken!

Dit geldt des te meer voor de Zon van mijn Eeuwige Wil. Hoe groter de vertraging, hoe meer zonnige dagen aan de mensen ontnomen worden en hoe meer dagen aan de Zon ontnomen worden. Haar stralen worden dan immers beperkt tot ons Hemels Vaderland.”

(7) Maar ondanks alles wat Jezus gezegd had, bleef mijn bedrukking voortduren. Mijn arme geest werd ondergedompeld in somberheid door de gedachte, dat mijn arm, onbeduidende bestaan, - dat verdiende om begraven te worden zonder dat iemand zelfs maar zou merken dat ik op aarde geleefd had, - voor de ogen en in de handen van wie weet hoeveel mensen zou geplaatst worden.

Mijn God, mijn God – wat een verdriet!
Maar terwijl ik hierover nadacht, toonde mijn geliefde Jezus zich in mij.

Hij strekte zich plat uit, alsof zijn heilige Mensheid in mijn arme, kleine ziel als een fundament fungeerde.

(8) Toen Hij opnieuw begon te spreken, **zei Hij mij**:
“Mijn dochter, laat je niet afleiden. Zie je niet dat het fundament van het Koninkrijk van het Eeuwige Fiat in jou gevormd wordt:

- door mijn Voetstappen, door mijn Werken,
- door mijn Hart dat klopt van liefde, ter ere van mijn Wil

- door mijn vurige Zuchten en door de brandende tranen van mijn Ogen?

Mijn hele Leven ligt in jou uitgestrekt om dit fundament te leggen. En daarom is het niet gepast dat je, je kleine werk op dit uiterst solide en heilig fundament verstrooid doet, of dat je rondes in de Allerhoogste Wil in de schaduw gedaan worden.

Nee, nee, Mijn dochter, Ik wil dit niet voor jou.

Wees niet bang: je zult begraven blijven in de Zon van mijn Wil

Wie, meer dan Mijn Wil, zal je kunnen verduisteren, zodat niemand je opmerkt? De Zon van het Allerhoogste Fiat zal er goed voor zorgen om het kleine lampje van je ziel omringd te houden door zijn Stralen. De Zon kan dan daarin verschijnen, terwijl jouw stralen verborgen blijft in Hemzelf.

Blijf dus in vrede. Als je je Jezus gelukkig wilt maken, laat dan alles aan Mij over. ***En Ik zal voor alles zorgen.***

20-31- 29 november 1926 - De Allerhoogste Wil, die Koning is, handelt als dienaar van de menselijke wil omdat de mensen Hem niet laten regeren.

(1) Terwijl ik mij zoals gewoonlijk overgaf aan de lieflijke Wil, was de hele Schepping aanwezig.

De allerhoogste Wil stroomde, heerste en triomfeerde in haar, als Licht en als primair Leven, zowel in grote als in kleine dingen. Wat een betovering, wat een orde, wat een zeldzame schoonheid, wat een harmonie tussen hen.

Eén is immers de Wil die hen beheerst, die in hen stroomt en hen zodanig verbindt dat de ene niet zonder de andere kan bestaan.

Mijn lieve Jezus onderbrak mijn verwondering en **Hij zei mij:**

(2) “Mijn dochter, mijn Wil bleef als een actief Leven in elk geschapen ding, om vrijelijk te heersen met zijn volledige triomf. Zo bezit Hij het actief leven:

- van het licht en de warmte in de *zon*,

- van zijn onmetelijkheid en de veelheid van zijn werken in de

hemel,

- van zijn macht en gerechtigheid in de zee.

In feite is mijn Wil niet zoals de wil van de mensen.

Zelfs als zij dat willen,

- als zij geen handen hebben, kunnen zij niet werken,

- als zij geen voeten hebben, kunnen zij niet lopen,

- als zij stom of blind zijn, kunnen zij niet spreken en niet zien.

Mijn Wil daarentegen volbrengt alle handelingen in Eén Handeling:

terwijl Hij werkt, loopt Hij. Hij heeft alle Ogen om te zien en Hij heeft tegelijkertijd de Stem om met een ongeëvenaarde welsprekendheid te spreken. Hij spreekt:

- in het geraas van de donder, in de bliksem,

- in het gefluit van de wind,

- in het geraas van de golven van de zee,

- in het gezang van een klein vogeltje.

Hij spreekt overal, zodat iedereen zijn Stem kan horen

- soms luid, soms zacht, soms brullend.

Mijn Wil, hoe bewonderenswaardig bent U!

Wie kan beweren dat hij de mensen zozeer bemind heeft als U!

Mijn Mensheid – oh, hoezeer blijft zij achter bij U.

Ik blijf overschaduwd door U.

En U zet uw Werk verder, dat geen begin en geen einde kent.

U bent altijd op uw plaats. U geeft leven aan alle geschapen dingen om uw Leven aan de mensen te brengen.

Oh, als allen wisten wat Hij voor hen doet, hoeveel Hij hen bemint, hoezeer zijn Levensadem hen leven schenkt.

Oh, hoe zouden zij Hem dan liefhebben!

Ze zouden zich allemaal rond mijn eeuwig Fiat verzamelen, om het Leven dat Hij hen wil geven te ontvangen.

Weet je, mijn dochter, waarom mijn allerhoogste Wil in elk geschapen ding heerst om daarin zijn specifieke functie te vervullen?

Omdat Hij zichzelf wil dienen, zijn eigen Wil.

Zijn Wil was er om te leven en te heersen in de mens,
voor wie Hij alle dingen geschapen had.

Hij handelde als een koning die een verblijfplaats wil bouwen om te regeren en te wonen. Hij richt daar talrijke kamers in. Hij installeert talrijke lichten om de duisternis te verdrijven.

Hij plaatst kleine fonteinën met zeer fris water.

Voor zijn plezier laat hij er muziek horen.

Zijn residentie is omgeven door prachtige tuinen.

Kortom, hij installeert alles wat hem gelukkig kan maken en wat zijn koningschap waardig is.

*Als koning moet hij zijn dienaren, ministers en soldaten hebben.
Maar wat gebeurt er?*

Zijn koningschap wordt hem ontzegd. In plaats van koning te zijn, zijn het de dienaren, ministers en soldaten die de macht hebben.

Hoe groot zou het verdriet van deze koning zijn als hij ziet dat zijn werken hem niet dienen, maar ten onrechte zijn dienaren dienen en dat hij gedwongen is om dienaar van zijn dienaren te worden.

Wanneer een dienst, een werk, alleen zichzelf dient, dan kan je geen dienaar genoemd worden. *Mijn Wil moest zichzelf dienen in de mensen.*

Hij bleef daarom als een edele Koning in alle geschapen dingen opdat niets zou ontbreken aan zijn koningschap, als Koning in de mens.

*Niemand is immers waardig om mijn Wil waardig te dienen,
behalve mijn Wil zelf.*

Hij had zich ook niet kunnen aanpassen aan het gediend worden door dienaren. Want niemand zou zijn nobele en goddelijke manieren hebben gehad om Hem te dienen.

Luister nu naar het groot verdriet van mijn Allerhoogste Wil.

*Het is terecht dat jij, die zijn dochter bent, de pijn kent
van je Vader (moeder), je Koning en Degene die jouw Leven is.*

In de Schepping handelt Hij als de Dienaar van dienaren.
Hij dient de menselijke wil omdat de Mijne niet heerst in de mensen.

Hoe moeilijk is het om dienaren te dienen, en dit gedurende zo vele eeuwen.

Wanneer de ziel zich terugtrekt uit mijn Wil om haar eigen wil te doen, plaatst zij mijn Wil in dienstbaarheid in de Schepping. En zijn pijn is groot wanneer Hij, als Koning, als dienaar optreedt, zonder dat iemand zo'n bittere pijn kan verzachten.

En als Hij in de Schepping blijft als Dienaar van de dienaren, is dat omdat Hij op zijn kinderen wacht. Hij wacht op de tijd waarin zijn Werken de kinderen van zijn eeuwig Fiat zullen dienen, die Hem laten heersen en domineren in hun ziel.

Zij zullen Hem zijn eigen adel laten dienen. Oh! Alleen zijn kinderen zullen zo'n lang en bitter lijden kunnen verzachten. Zij zullen zijn tranen van zoveel eeuwen van dienstbaarheid drogen. *Zij zullen Hem de rechten van zijn Koningschap teruggeven.*

Daarom **is het zo noodzakelijk om mijn Wil bekend te maken:**

- wat Hij doet, wat Hij wil,
- hoe Hij alles is en hoeveel Goede Dingen Hij bevat,
- hoeveel verdriet Hij heeft omdat Hij niet kan regeren.

(3) Daarna bleef mijn geest zo doordrongen van het lijden van de Allerhoogste Wil, dat ik, terwijl de hele Schepping voor mijn geest oprees, deze nobele Koning kon zien, vervuld van een immense droefheid, die, verhuld in elk geschapen ding, de mensen diende.

Hij trad op als dienaar in de zon,
- en Hij gaf de mensen licht en warmte.

Hij trad op als dienaar in het water,
- en Hij bood zich aan hun lippen aan om hun dorst te lessen
Hij trad op als dienaar in de zee, door hen vissen te schenken.
Hij trad op als dienaar in de aarde door hen fruit, allerlei soorten voedsel, bloemen en nog veel meer te geven.

Kortom, ik kon Hem in alle dingen zien, verhuld met droefheid. Want het was niet passend dat Hij de mensen diende.

Integendeel, het was ongepast voor zijn Koninklijke Waardigheid om te handelen als dienstbode van ondankbare en verdorven

mensen. Deze genoten van zijn diensten

- zonder er zelfs de geringste aandacht aan te schenken,
- zonder zelfs maar een "dankjewel" - of de minste beloning, zoals normaal gesproken het geval is bij bedienden.

Wie kan zeggen wat ik begreep *van dit lijden van het eeuwige Fiat, dat reeds zo lang duurde en zo intens was?*

Ik was ondergedompeld in dit lijden toen mijn geliefde Jezus in mij bewoog. Hij drukte mij teder tegen zich aan. En **Hij zei**:

“Mijn dochter, het is buitengewoon triestig en vernederend voor mijn Allerhoogste Wil om te handelen als dienaar van mensen die Hem niet bij hen laten regeren.

Maar Hij zal zich nog meer verheerlijkt en bemind voelen bij degenen die Hem laten heersen.

Kijk in jezelf – hoe gelukkig is Hij om jou te dienen.

Hij regeert in jou wanneer je schrijft,

Hij voelt zich vereerd en gelukkig om je te dienen door je hand te leiden, zodat je de woorden op papier kunt zetten die Hem bekend zullen maken.

Hij stelt zijn Heiligheid tot jouw dienst in jouw geest om je de ideeën, de termen en de tederste voorbeelden met betrekking tot mijn Allerhoogste Wil te geven, om zijn wegen onder de mensen te openen om zijn Koninkrijk te vormen.

Hij dient:

- je blik om je te laten zien wat je schrijft;
- je mond om je te voeden met zijn Woorden,
- je hart om het te laten kloppen met zijn eigen Wil.

Wat een verschil!

Hij is blij je te dienen omdat Hij zichzelf dient –

- Hij dient om zijn Leven te vormen.
- Hij dient de Kennis van Zichzelf, van zijn eigen Heiligheid.
- Hij dient om zijn Koninkrijk te vormen.

Mijn Wil heerst in jou wanneer je bidt en Hij dient jou

- door je in Hem te laten vliegen,
- door je zijn Daden te laten volbrengen en
- door je zijn Goede Dingen te laten bezitten.

Deze manier van dienen van mijn Wil is glorieus, triomfantelijk, regerend.

Mijn Wil lijdt alleen wanneer de ziel Hem niet toestaat zich volledig en in alle dingen door Hem te laten dienen.

20-32- 3 december 1926 - De Goddelijke Wil overschaduwde de Mensheid van Jezus in de ziel. De menselijke wil creëert afstand tussen God en de ziel. Wij zijn Stralen van Licht die uit God voortkomen. De gevangenschap van Jezus tijdens de Passie symboliseert de gevangenis van de menselijke wil.

(1) Terwijl ik voortging in mijn gebruikelijke staat van overgave aan mijn allerliefste Fiat, verlangde ik vurig naar Jezus, mijn allergrootste Goed.

In dit oneindige Licht van de eeuwige Wil, waarvan de grenzen onzichtbaar zijn, zonder begin of einde, probeerde ik met mijn ogen Degene te zien die ik zo ongeduldig verwachtte.

Om mijn onrust te kalmeren kwam Jezus uit mijn binnenste tevoorschijn.

Ik zei Hem: "Mijn Liefde, hoe laat U mij smachten en zuchten naar uw Liefde. U wacht echt tot ik het niet meer aankan.

Dat toont duidelijk aan dat U me niet meer bemint zoals vroeger. Toch hebt U me gezegd dat u me steeds meer zal beminnen en dat U altijd bij mij zult blijven.

Nu laat U me soms zelfs een hele dag overgeleverd aan mijn lijden en

onder de druk van uw gemis, alleen en verlaten.

Jezus onderbrak me en Hij zei:

(2) Mijn dochter, houd moed, wanhoop niet. Ik verlaat je niet.

Het is zo waar, dat Ik, om een korte tijd met jou door te brengen, altijd vanuit je innerlijk kom.

Als je Mij niet altijd ziet, is dat om je in staat te stellen om de Ene Daad van mijn Wil te volgen die alle daden samen bevat.

Zie je niet dat het Licht van mijn Allerhoogste Wil uit je hart, je mond, je ogen, uit je handen en voeten, uit je hele wezen stroomt?

Mijn Wil overschaduwde Mij in jou en je ziet Mij niet altijd. Omdat Hij oneindig is, - hetgeen mijn Mensheid niet is-, heeft Hij de macht om Mij te overschaduwen. Ik hou van deze verduistering van mijn Allerhoogste Wil.

Van binnenin jou zie Ik je, jouw daden oprijzen in het goddelijk Fiat. Als Ik Mij altijd zou laten zien, om tijd met Mij door te brengen en om te genieten van mijn zachte en vriendelijke Aanwezigheid, zou je je alleen maar bezighouden met mijn Mensheid.

Wij zouden onze Liefde uitwisselen.

Je zou het niet over je hart kunnen krijgen om Mij te verlaten om de vlucht van mijn Wil te volgen in de Schepping en in de Daden die mijn Mensheid in de Verlossing verricht heeft.

Daarom, om je in staat te stellen de zending die je toevertrouwd is, te volbrengen, en om je vrijer te maken, blijf Ik verborgen in jou om jouw daden in het Eeuwig Fiat te volgen.

Ben je vergeten dat Ik dit tegen mijn apostelen zelf gezegd heb: dat het noodzakelijk was dat zij zich zouden losmaken van mijn Mensheid, die zij zozeer beminden en die zij niet konden verlaten?

Dit is echt zo en zolang Ik op aarde leefde, hebben zij Mij niet verlaten om de wereld rond te reizen om het evangelie te prediken en om mijn komst op aarde bekend te maken.

Maar nadat Ik naar de Hemel vertrokken was, werden zij vervuld van de goddelijke Geest. Zij kregen de kracht om hun streek te verlaten om de Goede Dingen van de Verlossing bekend te maken en zelfs om hun leven te geven uit liefde voor Mij.

Mijn Mensheid zou dus een belemmering geweest zijn voor de zending van mijn apostelen. Ik zeg niet dat dit bij jou het geval is. Want tussen jou en Mij bestaat die belemmering niet.

In feite ontstaat er een belemmering wanneer twee wezens van elkaar gescheiden zijn.

Maar wanneer ze zich zozeer met elkaar vereenzelvigd hebben, dat de een in de ander leeft, verdwijnt de hindernis. Want overal waar de ene kan gaan, is de andere ook.

Omdat ze samen zijn, kan de ene moeiteloos gaan waar hij maar wil omdat de geliefde in hem is en hem overal volgt.

Ik zeg alleen dat de verduistering vaak optreedt vanwege het sterke Licht van mijn Wil. Hij overheerst jou en mijn Mensheid in jou en zo overschaduwde Hij en laat ons zijn Daden volgen.

Dat betekent niet dat Ik je niet meer bemin zoals voorheen en dat Ik zonder jou kan zijn, - helemaal niet.

Integendeel, mijn Wil schenkt je de eeuwige en totale Liefde van je Jezus. Door zich met zijn Licht als een muur om Mij heen te plaatsen, staat Hij zelfs geen moment toe dat Ik Mij van jou kan verwijderen.

Weet je wat een afstand creëert tussen God en de ziel?

De menselijke wil!

Elke daad van de menselijke wil is een stap die afstand creëert tussen de Schepper en mens. Hoe meer de menselijke wil handelt, hoe verder de ziel zich verwijderd van Degene die haar geschapen heeft. Zij verliest Hem dan uit het oog en zij verliest haar Oorsprong. Ze verbreekt alle banden met de hemelse Familie.

Stel je voor dat een zonnestraal zich losmaakt van het centrum van haar sfeer: Naarmate hij zich van de zon verwijderd, voelt hij het licht verminderen en hij dwaalt zover af dat hij de zon volledig uit het oog verliest. Deze straal verspreidt al zijn licht en wordt duisternis.

Omgezet in duisternis, voelt deze straal een beweging van leven in zich, maar hij is niet meer in staat om licht te geven, omdat hij dit licht niet meer bezit. Bijgevolg kunnen zijn beweging, zijn leven, enkel nog diepe duisternis verspreiden.

Zo zijn de mensen: lichtstralen die uit de sfeer van de Zon van de Godheid gekomen zijn.

Door zich van mijn Wil te verwijderen, worden zij leeg van Licht.

Want enkel mijn Wil bewaart het Licht van deze stralen.
En dan veranderen zij in duisternis.
Oh, als iedereen eens wist wat het betekent om mijn Wil niet te
doen!

Oh, hoe zouden zij ervoor zorgen dat het gif van de menselijke wil,
die al het goede vernietigt, in hen niet binnenkomt.

(3) Daarna volgde ik mijn **Jezus in zijn Passie, in zijn pijnlijke
Gevangenis.**

Hij was op een barbaarse wijze **aan een zuil vastgebonden:**
Hij kon niet rechtop staan.

Zijn benen gingen, gebogen en vastgebonden aan die zuil, heen en
weer. Ik sloeg mijn armen om zijn knieën om Hem op zijn plaats te
houden. Ik streek zijn verwarde haren glad die zijn lief Gelaat
bedekten, dat onder de vieze spuugvlekken zat.

O, wat zou ik Hem graag losgemaakt hebben, Hem bevrijd hebben
uit deze zo pijnlijke en vernederende houding!

(4) Mijn gekwelde, gevangen Jezus zei mij: “Mijn dochter, weet je
waarom Ik toegestaan heb om tijdens mijn Passie gevangen gezet
te worden? Om de mens te bevrijden uit de gevangenis van zijn
menselijke wil. Kijk eens hoe afschuwelijk deze gevangenis is.

Het was een kleine, krappe ruimte die geschikt was om het afval en
de uitwerpselen van de mensen te verzamelen.

De stank was er dan ook ondraaglijk.

De duisternis was dik. Ze gaven Mij zelfs geen lampje.

Mijn situatie was ondraaglijk: Ik zat onder het speeksel,
Mijn haar zat in de war. Ik had pijn in al mijn ledematen.

Ik was voorovergebogen vastgebonden, zonder zelfs rechtop te
kunnen staan. Ik was niet in staat om enige beweging te maken om
Mezelf te verlichten. Ik was zelfs niet in staat om het haar dat me
hinderde uit mijn ogen te halen.

*Deze gevangenis is vergelijkbaar aan de gevangenis die gevormd
wordt door de menselijke wil van de mensen.*

De stank die eruit komt is ondraaglijk. Er is een dikke duisternis. Vaak hebben ze zelfs niet eens het kleine lampje van het gezond verstand. Ze zijn er altijd onrustig, opgewonden, verontrust, bevuild en van streek, ten prooi aan de laagste hartstochten.

Oh, er is reden om te wenen omwille van deze gevangenis van de menselijke wil.

Hoezeer voelde ik in deze gevangenis het ware kwaad dat de menselijke wil de mensen aangedaan had!

Mijn pijn was zo groot dat ik bittere tranen weende. Ik smeekte mijn hemelse Vader om de mensen uit deze gevangenis, die zo pijnlijk en zo vernederend was, te bevrijden. *Bid ook met Mij, opdat de mensen zich van hun eigen wil kunnen losmaken.*

20-33- 6 december 1926 – Het contract tussen Jezus en de ziel. Een daad kan alleen volmaakt genoemd worden wanneer de Goddelijke Wil erin heerst.

(1) Deze morgen liet mijn lieve Jezus niet lang op zich wachten. Hij heeft zelfs vrij lang met mij gesproken, iets wat Hij al lang niet meer gedaan had. Als Hij komt, is zijn bezoek namelijk altijd erg kort. En Hij laat me niet veel tijd om met Hem te praten.

Hij is de enige die spreekt om mij te vertellen wat Hij wil. Of Hij spreekt voortdurend tot mij over het eeuwige Licht van Zijn Wil, zodat Jezus zelf overschaduwd wordt door dit Licht, en ik met Hem.

Dan raken we elkaar uit het oog, omdat dit Licht zo sterk en verblindend is, dat mijn kleine en zwakke ogen het niet kunnen verdragen. Daardoor verlies ik alles – en ook Jezus.

Toen Hij vandaag bij mij was, was Hij zo opgewonden dat zijn Hart zeer fel klopte. Hij leunde met zijn Borst tegen de mijne. En ik voelde de hevigheid van zijn Hartslagen.

Hij bracht zijn lippen dicht bij de mijne en Hij gaf mij een deel van het vuur dat Hem verteerde. Het was als een vloeibaar vuur, maar zeer zacht, van een onbeschrijflijke zachtheid.

Maar onder die kleine beekjes die uit zijn Mond als kleine

fonteintjes in de mijne vloeiden, waren er druppels van bitterheid, die de menselijke ondankbaarheden in het Hart van mijn lieve Jezus zonden.

Hij had dit al lang niet meer gedaan, terwijl Hij het vroeger bijna dagelijks deed.

Nadat Hij zich verlicht had en hetgeen Hij in zijn allerheiligste Hart had, in mij uitgestort had, **zei Hij mij**:

(2) "Mijn dochter, Wij moeten een overeenkomst sluiten:

- dat jij niets zonder Mij mag doen en
- dat Ik niets zonder jou mag doen."

(3) En ik: "Mijn Liefste, dat is prachtig. Ik vind deze afspraak *om niets zonder U te doen fantastisch.*"

En als U niet komt, wat moet ik dan doen? Dat betekent dan dat ik niets moet doen. En U zal dan uw Wil in de mijne leggen.

Zo zal ik niet in staat zijn om iets te willen wat U niet wil.

Zo zal U altijd winnen en alles doen wat U wil – en zonder mij."

(4) Vol goedheid **zei Jezus mij**: "Mijn dochter, als Ik niet kom, moet je niet niets doen – nee, nee. Je moet verder doen wat wij samen gedaan hebben, wat Ik jou gevraagd heb om te doen.

Dat betekent niet dat je dingen zonder Mij moet doen.

Want die dingen zijn al tussen jou en Mij gebeurd.

Ga verder zoals wij het samen deden.

Bovendien, wil je niet dat Ik altijd win?

De overwinning van uw Jezus is ook jouw overwinning.

Dus door te winnen, verlies je. Door te verliezen, win je.

Wees er echter zeker van dat Ik niets zonder jou zal doen.

Daarom heb Ik je in mijn Wil geplaatst met mijn Licht, mijn

Heiligheid, mijn Liefde, mijn Kracht, zodat,

als je mijn Licht, mijn Heiligheid, mijn Liefde, mijn Kracht wilt,

- je daarover kunt beschikken en

- je het Licht kunt nemen dat je wilt,

- je de Heiligheid, de Liefde, de Kracht kunt nemen die je wilt bezitten.

Hoe mooi is het om te zien dat je mijn Goede Dingen bezit. Dit stelt

Mij in staat om niets zonder jou te doen. Ik kan deze overeenkomst enkel sluiten met een mens waarin mijn Wil heerst en regeert.”

(4) Daarna deed ik mijn gebruikelijke handelingen in het allerhoogste Fiat. Ik wou mijn kleine liefde, mijn schamele aanbidding en alles wat ik kon doen, verbergen:

- in de eerste handelingen van Adam, toen hij de eenheid van het Licht van de Goddelijke Wil bezat, en
- in de handelingen van de Koningin-Moeder, die allemaal volmaakt waren.

(5) Mijn geliefde Jezus voegde eraan toe:

“Mijn dochter, enkel wanneer een daad alle andere daden in zich verenigt, kan hij volmaakt genoemd worden.

En enkel mijn Wil bevat deze volmaakte Daad, die met één enkele Daad alle denkbare daden voortbrengt die in de Hemel en op aarde bestaan.

Deze Ene Daad van mijn Wil wordt gesymboliseerd door een Bron:

Deze Bron is enig. Maar uit haar komen de zeeën, de rivieren, het vuur, het licht, de hemel, de sterren, de bloemen, de bergen en de aarde voort. Alles komt voort uit deze ene Bron.

Aangezien Adam in zijn staat van onschuld en de Soevereine Koningin in haar verheven staat, mijn Wil bezaten, was er aanbidding, glorie, lofprijzing, zegening en gebed in elk van hun daden van liefde. Niets ontbrak aan hun kleinste daad.

De Ene Daad van mijn Allerhoogste Wil, deed hen alles omarmen. En zijn vele eigenschappen vloeiden in hen, zodat zij in één Daad alles aan hun Schepper gaven, wat Hem toekwam. Dus als zij beminden, aanbaden zij. Als zij aanbaden, beminden zij.

Geïsoleerde handelingen, die niet alle handelingen samen omvatten, kunnen niet volmaakt genoemd worden. Het zijn magere handelingen, die slecht ruiken naar de menselijke wil.

Daarom kan de ziel alleen in het Fiat ware volmaaktheid vinden in haar handelingen en een goddelijke handeling aan haar Schepper aanbieden.

20-34- 8 december 1926 - Degene die in de Goddelijke Wil leeft, is de echo en de kleine zon. Deze Geschriften komen uit het Hart van Onze-Lieve-Heer. De Werken van Onze-Lieve-Heer zijn sluiers die de edele Koning van de Goddelijke Wil verbergen.

(1) Ik deed mijn gebruikelijke handelingen in de eeuwige Wil. Mijn altijd vriendelijke *Jezus bewoog zich in mij en Hij zei mij*:

(2) Mijn dochter, jij bent onze Echo. Wanneer je onze Wil binnengaat om te beminnen, te loven en om de komst van ons Koninkrijk te vragen, horen Wij in jou de echo van onze Liefde, de echo van onze Glorie, de echo van ons Fiat:

- dat op aarde wil komen regeren,
- dat steeds opnieuw gebeden wil worden, en
- dat ernaar verlangt om te komen heersen op aarde zoals Het heerst in de Hemel.

En wanneer je door de hele Schepping reist om de Daden van de Allerhoogste Wil te volgen, horen Wij jouw echo

- in de zee, in de valleien, op de bergen,
- in de zon, in de lucht en in de sterren,
- in alle dingen.

Wat is deze echo mooi!

Het is onze echo die in al onze dingen weerklinkt.

In deze echo horen Wij:

- de echo van onze Stem, de beweging van onze Werken,
- het spoor van onze Voetstappen,
- de bewegingen en slagen van ons Hart.

Wij verheugen ons in jouw kleinheid wanneer jij in jouw echo:

- onze Stem imiteert,
- de bewegingen van onze Werken kopieert,
- het geluid van onze Voetstappen nabootst, en
- bemint met onze eigen Hartslagen.

(3) Zuchtend voegde Hij eraan toe: “Mijn dochter, als de zon verstand had en een plant zou zien, een wezen, dat zon wilde worden, dan zou zij haar licht, haar warmte en al haar effecten op

dat wezen versterken om het tot zon te laten worden.
En zelfs dan, zou zij haar licht en haar effecten niet weigeren te geven aan andere wezens. Want het licht in de aard van het licht om zich, overal waar het zich bevindt, te verspreiden en iedereen goed te doen.

Het gelukkige wezen, dat alle weerkaatsingen en alle goede dingen ontvangt die de zon bevat, zou dan een zon worden.
Welke glorie, welke voldoening zou de zon niet ontvangen als zij in staat zou zijn om een andere zon te vormen?

De hele aarde heeft gedurende vele eeuwen, door de vele effecten van de zon, nog nooit zoveel glorie en liefde ontvangen, als dit wezen, dat een zon zou geworden zijn.

Door in Onze Fiat te leven, doet de ziel niets anders dan haar Schepper navolgen.

En de eeuwige Zon concentreert al haar weerspiegelingen in haar. Hierdoor wordt zij een kleine zon naar het beeld van de Goddelijke Zon. Was dat niet ons doel **toen Wij zeiden**:
"Laten Wij de mens maken naar ons Beeld en onze Gelijkheid." ?

Het zou niet gepast geweest zijn en het zou geen waardig Werk van onze Handen geweest zijn, indien Wij de mens geschapen hadden
- zonder onze Gelijkheid en
- zonder in hem het Beeld in te prenten van Degene,
die hem geschapen heeft.
De kracht van deze vernieuwende Adem die uit onze Schoot kwam, had geen wezen kunnen voortbrengen dat niet op Ons geleek.

Wat zou je zeggen van een moeder die
- geen kind zou baren met ogen, een mond, handen, voeten, en dat in alles op haar zou gelijken, kleiner dan zij, zonder ook maar één orgaan van de moeder te missen,
- maar een plant, een vogel, een steen zou voortbrengen, allemaal dingen die niet op haar gelijken?

Dat zou ongeloofwaardig zijn, onnatuurlijk en onwaardig voor een moeder die niet in staat zou geweest zijn om haar beeld en al haar ledematen in haar pasgeborene te leggen.

Als alle dingen nu dingen voortbrengen en vormen die op zichzelf lijken, hoeveel te meer dan doet God dat, de eerste Schepper, wiens eer en glorie bij het vormen van mensen erin bestond hen op Zichzelf te laten gelijken.

Mijn dochter, laat je vlucht in mijn Wil constant zijn, zodat Hij zijn Stralen op jou kan concentreren. En door jou met zijn stralen te doordringen, kan Hij van jou zijn kleine zon maken.

(4) Daarna voelde ik me moe en kon ik me er niet toe aanzetten om op te schrijven wat mijn geliefde Jezus mij gezegd had. Maar tot mijn verbazing, om mij de wil en de kracht te geven om het te doen, **zei Hij**:

(5) “Mijn dochter, weet je niet dat deze Geschriften uit het diepste van mijn Hart komen, en dat Ik er
- mijn *Tederheid* in gelegd heb, om degenen die hen lezen te ontroeren, en
- de *standvastigheid* van mijn goddelijke Woorden om hen te sterken in de Waarheden van mijn Wil?

In alle woorden, waarheden en voorbeelden die Ik je laat schrijven, laat Ik de waardigheid van mijn hemelse Wijsheid stromen.

Zodat degenen die hen lezen of zullen lezen, als **ze in staat van genade zijn**, in zichzelf mijn Tederheid, de Standvastigheid van mijn Woord en het Licht van mijn Wijsheid zullen voelen. Zo worden zij als door magneten aangetrokken in de kennis van mijn Wil.

Degenen **die niet in staat van genade zijn**, kunnen niet ontkennen dat het zij een licht zijn.

Het licht doet altijd goed, het doet nooit kwaad.

Het verlicht, het verwarmt, het laat de minst zichtbare dingen ontdekken en zet aan om hen te beminnen.

Wie kan zeggen dat de zon hem geen goed doet? Niemand.

In deze Geschriften laat Ik meer dan een zon uit mijn Hart komen, zodat zij iedereen goed kunnen doen.

Dat is de reden waarom Ik je laat schrijven. Het is vanwege het grote Goed dat Ik de menselijke familie wil geven.

Ik beschouw hen als mijn eigen Geschriften.

Want Ik ben degene die dicteert. En jij bent de kleine secretaresse van de lange geschiedenis van mijn Wil.

Vervolgens volgde ik in de Goddelijke Wil in alles wat mijn lieve **Jezus deed in zijn Mensheid toen hij op aarde was.**

Bij al zijn handelingen vroeg ik

- dat zijn Fiat bekend zou worden en
- dat Hij triomfantelijk zou regeren onder de mensen.

Mijn allergrootste Goed, Jezus, bewoog in mij en **Hij zei mij:**
“Mijn dochter, de Schepping is een sluier die mijn Wil verbergt.
Op dezelfde wijze zijn mijn Mensheid en al mijn Werken, mijn Tranen en mijn Lijden eveneens sluiers die mijn Allerhoogste Fiat verbergen.

Hij heerste triomfantelijk en regeerde in mijn Daden.

En Hij legde de grondslagen om te komen heersen in de menselijke daden van de mensen.

Maar weet je wie deze sluiers verscheurt, om Hem toe te laten om te heersen in haar eigen hart?

Het is de ziel die Hem herkent in elk van mijn Daden en Hem uitnodigt om zich te tonen.

- Zij scheurt de sluier van *mijn Werken* weg.

Zij gaat er binnen en zij herkent de nobele Koning. Zij bidt tot Hem en zij dringt er bij Hem op aan om niet langer verborgen te blijven. Zij opent haar hart voor Hem en zij nodigt Hem uit om binnen te komen.

- Zij scheurt de sluier van mijn Tranen, mijn Bloed, mijn Lijden.

- Zij scheurt de sluier van de Sacramenten en de sluier van mijn Mensheid.

En terwijl zij zich onderwerpt aan Mijn Wil, smeekt zij Hem om niet langer verborgen te blijven, maar zich te laten erkennen als Koning, wat Hij is, om zijn Rijk te vestigen en de kinderen van zijn Koninkrijk te vormen.

Vandaar de noodzaak om overal, in onze Wil en in al onze Werken, de nobele Koning van onze Wil die daarin verborgen is, te vinden en Hem te smeken zich te tonen, uit zijn vertrekken te komen, zodat iedereen hem kan leren kennen en Hem kan laten regeren.

20-35- 10 december 1926 - De Goddelijke Wil is een voortdurende Handeling die nooit ophoudt. De heilige Maagd Maria laat zich door deze Handeling beheersen en laat Hem zijn Leven in haar vormen. In de Hemel wordt tijdens de Feesten van de Maagd Maria de Goddelijke Wil gevierd.

(1) Mijn arme geest baadde in de oneindige zee van de eeuwige Wil. Mijn aanbiddelijke Jezus toonde mij, als het grootste wonder:

hoe zijn allerheiligste Wil, hoewel oneindig, in de kleinheid van een mens kon bevat worden -en hierbij bleef Hij toch oneindig-, om in hem te heersen en om zijn Leven in hem te vormen.

De mens die ondergedompeld bleef *in de voortdurende Daad van de Goddelijke Wil*, was het Wonder van alle wonderen en een tot dan toe onbekend Wonder.

Vol goedheid zei mijn lieve Jezus:

(2) "Geliefde dochter van mijn Wil, je moet weten dat *enkel mijn eeuwige Wil een voortdurende Handeling bezit, die nooit ophoudt*. Deze Daad is vol Leven en Hij geeft Leven aan alles wat bestaat. Hij bewaart alles en Hij handhaaft het evenwicht in Zichzelf en in alle dingen. Alleen mijn Wil kan bogen op deze voortdurende Daad die voortdurend leven schenkt en oneindig liefheeft, - altijd, altijd, zonder ook maar één ogenblik te stoppen.

Als mijn eigen Mensheid deze voortdurende Daad bezit, dan is dat omdat deze voortdurende Daad van het allerhoogste Fiat in hem instroomt.

Hoe lang heeft het leven van mijn Mensheid op aarde geduurd?
Het was uiterst kort.

Zodra mijn Mensheid volbracht had wat nodig was voor de Verlossing, *vertrok Ik naar het Hemelse Vaderland* en bleven mijn Daden achter.

Maar zij bleven enkel bestaan omdat zij bezielde waren door de voortdurende Daad van mijn Wil.

Mijn Wil verdwijnt echter nooit. Hij is altijd op zijn plaats, reeds bestaande, zonder ooit zijn Daad van Leven te onderbreken in alles wat uit Hem voortkwam.

O, als mijn Wil de aarde en alle geschapen dingen zou verlaten,
- zouden zij al hun leven verliezen en
- zouden ze terugkeren naar het niets.

Want mijn Wil heeft alle dingen uit het niets geschapen.

Als Hij zich zou terugtrekken, zouden zij allemaal hun bestaan verliezen.

Wil je weten:

- wie zich heeft laten regeren door deze voortdurende Daad van mijn Allerhoogste Wil
- wie, zonder ooit haar eigen wil tot uiting te brengen, deze voortdurende Daad van Leven van de Goddelijke Wil ontvangen heeft, om in haar een volledig Goddelijk Leven te vormen naar het evenbeeld van haar Schepper?

Het was de hemelse en soevereine Koningin.

Vanaf het eerste moment van haar Onbevleete Ontvangenis *ontving zij deze Daad van Leven van de Goddelijke Wil*, om deze vervolgens gedurende haar hele leven voortdurend te ontvangen.

***Het was het grote Wonder, het ongehoorde Wonder:
het leven van de Goddelijke Wil in de Koningin van de Hemel.***

In feite kan één enkele Daad van Leven van dit Fiat, hemelen, zonnen, zeeën, sterren en alles wat Hij wil, scheppen.

Alle menselijke daden zijn tegenover één enkele Daad van mijn Wil:
- als druppels water die oplossen in de oceaan,
- als kleine vlammen voor de zon,
- als atomen in de grote ruimte van het universum.

Stel je dan eens voor hoe groot de Onbevleete Koningin is!
In haar is immers dit Leven van de voortdurende Daad van de
Goddelijke Wil, een Goddelijk Leven, een immense en eeuwige Wil
die alle mogelijke en denkbare Goede Dingen bezit.

Tijdens alle feesten waarop de Kerk mijn Moeder eert, viert,
verheerlijkt, prijst en dankt daarom de hele Hemel de Allerhoogste
Wil.

Omdat Hij zijn Leven in haar ziet, de eerste reden waardoor
zij de langverwachte Verlosser verkregen heeft.

Omdat dit Fiat het Leven was dat in haar heerste en domineerde,
is de Hemel in het bezit van het hemelse Jeruzalem.

Stel je eens voor hoe groot deze Onbevleete Koningin is met deze
voortdurende Leven-gevende Daad van de Goddelijke Wil die in
Haar werkzaam is.

Dit was het ware Wonder – het nooit eerder geziene wonder – dat
de kleine Hemelse Koningin in zichzelf een Goddelijk Leven
omsloot – een immense en eeuwige Wil – die alle mogelijke en
denkbare zegeningen bezit.

Daarom, telkens de Kerk mijn Mama eert met een feest,
viert, verheerlijkt, prijst en dankt de hele Hemelse Hofhouding de
Allerhoogste Wil.

Zij zien immers zijn Leven in Haar. En dit is de belangrijkste reden
waarom zij de langverwachte Verlosser verkregen heeft.

En omdat dit Leven-schenkende Fiat in haar regeerde en heerste,
bevinden zij zich in het bezit van het Hemelse Jeruzalem.

Het was precies de Goddelijke Wil, die Zijn leven vormde in dit
Uitmunten Schepsel, die de Hemel opende, die door de
menselijke wil gesloten was.

Wanneer zij de Koningin vieren, is het dus terecht dat zij het
allerhoogste Fiat vieren, die haar tot Koningin maakte, in haar
regeerde, haar leven vormde en de belangrijkste reden is van hun
eeuwige geluk.

Inderdaad, een ziel die mijn Wil laat heersen en die Hem de vrijheid geeft om zijn Leven in haar te vormen, is het grootste wonder. Zij kan hemel en aarde bewegen – zelfs God Zelf.

En het lijkt alsof zij niets doet, terwijl zij alles doet. Alleen zij kan de belangrijkste overwinningen behalen, alle obstakels vernietigen en alles het hoofd bieden – *omdat de Goddelijke Wil in haar heerst.*

De Almacht van het Fiat in een mens was nodig

- om de *Verlossing te vragen.*

En mijn Mensheid, die deze Macht bezat, was nodig

- om de *Verlossing te vormen.*

Zo was nog een andere mens nodig

- om de *komst van het Koninkrijk van mijn Fiat Zelf* te vragen, die Hem in zich zou laten verblijven en Hem de vrijheid zou geven, om zijn Leven te vormen. Zo zou mijn Wil zelf, door middel van deze mens, het enige en belangrijkste Wonder kunnen volbrengen: zijn Komst om op aarde te heersen zoals in de Hemel.

En omdat dit het belangrijkste is en dit het evenwicht in de menselijke familie zal herstellen, doe ik grote dingen in jou.

Ik centraliseer in jou alles wat nodig is en gepast is, om over dit Koninkrijk te weten: het *grote Goed* dat Hij wil geven, het *Geluk* van degenen die in Hem leven, zijn *lange geschiedenis*, zijn *lang Lijden*, en dat gedurende vele eeuwen.

Hij wil immers onder de mensen komen regeren, om hen gelukkig te maken. Maar zij openen de deuren niet voor Hem.

Zij smachten niet naar Hem en zij nodigen Hem niet uit.

Zij kennen Hem niet, terwijl Hij toch onder hen aanwezig is.

Alleen een Goddelijke Wil kon met onoverwinnelijk Geduld onder de mensen zijn en hen het Leven schenken, zonder gekend te worden. Mijn Wil is groot, eeuwig en oneindig.

Hij wil, waar Hij heerst, dingen doen die zijn Grootheid, zijn Heiligheid en de Kracht die Hij in zich heeft, waardig zijn.

Wees daarom aandachtig, mijn dochter. Het gaat niet om zomaar iets of om het vormen van een heiligheid. Het gaat om het vormen van een Koninkrijk voor mijn aanbiddelijke Goddelijke Wil.

20-36- 12 december 1926 - De Klacht van Jezus tijdens zijn Passie toen hij zag dat zijn kleren werden verdeeld en er om zijn tuniek werd geloot. Adam was vóór zijn zonde gekleed in Licht. Nadat hij gezondigd had, voelde hij de behoefte zich te bedekken.

(1) Ik deed mijn gebruikelijke handelingen in de Allerhoogste Fiat. Mijn geliefde Jezus kwam uit mijn binnenste tevoorschijn en Hij zei mij:

(2) "Mijn dochter, tijdens mijn Passie kwam er vanuit het diepste van Mijn gekweld Hart een weeklacht. Met een immense droefheid zei Ik: "Zij hebben mijn Kleren verdeeld en voor mijn Tuniek hebben zij geloot."

Hoe pijnlijk was het voor Mij om te zien hoe mijn kleren verdeeld werden te midden van mijn eigen beulen en er om mijn Tuniek geloot werd.

Het was het enige bezit dat Ik had en het was Mij met zoveel liefde door Mijn bedroefde Moeder gegeven. Nu ontnamen zij het Mij niet alleen, maar zij gebruikten het ook om het te verloten.

Maar weet je wie mijn Hart het meest doorboorde?

In die kledingstukken werd Adam voor Mij aanwezig,

- gekleed in het kleed van onschuld en
- bedekt met de ondeelbare tuniek van mijn Allerhoogste Wil.

Bij het scheppen van Adam, deed de ongeschapen Wijsheid meer dan een zeer liefhebbende moeder. Zij kleepte hem met iets belangrijkers dan een tuniek. Zij kleepte hem met het oneindig Licht van mijn Wil.

Dit was een Kledingstuk dat niet kon ontbonden worden, noch verscheurd, noch versleten. Het moest de mens helpen om het

Beeld van zijn Schepper te bewaren, evenals de Gaven die hij van Hem ontvangen had.

Het moest hem bewonderenswaardig en heilig maken in al zijn dingen. Niet enkel dit: het bedekte hem ook met het bovenkleed van onschuld.

In Eden verdeelde Adam met zijn hartstochten het gewaad van onschuld. En hij verspeelde het Kleed van mijn Wil, een ongeëvenaard Kleed van schitterend Licht.

Wat Adam in Eden deed, herhaalde zich voor mijn ogen op de berg Golgotha. Toen Ik zag hoe mijn Kleed verdeeld werd, symbool van het koninklijke Kleed dat aan de mens gegeven was, en mijn tuniek verloot werd, was mijn verdriet zo groot, dat Ik het met een klacht uitdrukte.

Ik zag de mensen voor Mij, die wanneer zij hun eigen wil doen, een spel maken van de Mijne, en de zovele keren dat zij het kleed van onschuld met hun hartstochten verscheuren.

Alle goede dingen waren in de mens besloten door de Kracht van dit koninklijk Kleed van de Goddelijke Wil.

Toen dit verloot werd, bleef de mens onbedekt en verloor hij alle goede dingen. Hij mistte immers het Kleed dat hen in hem ingesloten hield.

Inderdaad, aan de vele kwaden die zielen doen door hun eigen wil te doen, voegen zij het onherstelbare kwaad toe van het weggokken van het koninklijke Gewaad van mijn Wil – een gewaad dat door geen ander kan vervangen worden.

(3) Vervolgens toonde mijn lieve Jezus zichzelf. Hij plaatste mijn kleine ziel in een zon. En Hij hield mij met zijn heilige Handen stil in dit Licht. Het bedekte mij volledig, zowel van buiten als van binnen. En het belette mij om iets anders te zien dan het Licht.

(4) **Mijn geliefde Jezus voegde eraan toe:**

Mijn dochter, toen de Godheid de mens schiep, heeft Hij hen in de Zon van de Goddelijke Wil geplaatst, en alle schepselen in hem.

Deze Zon diende als kledingstuk, niet alleen voor zijn ziel.
Haar stralen bedekten ook haar lichaam.
Meer dan een kledingstuk, maakten zij hem zo mooi en zo prachtig
gekleed dat noch koningen, noch keizers ooit met zo'n schitterend
Licht bekleed waren.

*Degenen die zeggen dat Adam naakt was vooraleer hij zondigde,
hebben het mis. Dat is onjuist, onjuist.*

Alle dingen die Wij geschapen hebben zijn allemaal versierd en
gekleed. Wie was ons juweel en voor wie werden alle dingen
geschapen?

Moest hij dan niet het mooiste kledingstuk en de mooiste versiering
van allemaal hebben!

*Het was dus gepast dat hij het prachtige kleed van het Licht van de
Zon van onze Wil ontving.*

Omdat hij dit kleed van Licht bezat, had hij geen materiële kleding
nodig om zich te bedekken.

Toen hij zich terugtrok uit het Goddelijke Fiat, trok ook het Licht zich
terug uit zijn ziel en uit zijn lichaam.

Hij verloor zijn prachtig gewaad.

Omdat hij zich niet langer door Licht omringd zag, voelde hij zich
naakt. Beschaamd dat hij als enige naakt was onder alle geschapen
dingen, voelde hij de behoefte om zich te bedekken en hij gebruikte
overbodige, geschapen dingen om zijn naaktheid te bedekken.

Dit is zo waar dat, na het groot verdriet toen Ik zag dat mijn kleed
verdeeld werd en mijn tuniek verloot werd, **mijn verzezen
Mensheid** geen andere kleren aantrok.

*Ik heb Mij bekleed met het zeer schitterende Kleed van de Zon van
mijn Allerhoogste Wil.*

Het was hetzelfde Kleed dat Adam droeg toen hij geschapen werd.

Om de Hemel te openen, moest mijn Mensheid immers het Kleed
van het Licht van de Zon van mijn Allerhoogste Wil dragen: een
koninklijk Kleed. En omdat het Mij het insigne van een Koning gaf
en de heerschappij in mijn Handen legde, opende Ik de Hemel voor
alle verlost.

En Ik verscheen voor mijn Hemelse Vader en Ik bood Hem het Kleed van zijn Wil aan – waarmee mijn Mensheid bedekt was – heel en mooi, om Hem alle verlost en onze kinderen te laten erkennen.

Dus, hoewel mijn Wil leven is, is Hij tegelijkertijd het ware Kleed van de mens bij zijn schepping. En daarom geniet Hij alle rechten over hem. Maar wat doen zij niet om aan dit Licht te ontsnappen?

Blijf dus in deze Zon van mijn Eeuwig Fiat.

En Ik zal je helpen om in dit Licht te blijven.

(5) Toen ik dit hoorde, zei ik Hem:

"Mijn Jezus en mijn Alles, hoe is dat mogelijk?"

Adam had in zijn staat van onschuld geen kleding nodig, omdat het Licht van uw Wil meer was dan een kledingstuk.

De soevereine Koningin bezat echter uw gehele Wil en U was Zelf uw Wil. Maar noch U, noch de hemelse Moeder droegen een kleed van Licht. U had allebei materiële kleding om u te bedekken. Waarom was dat zo?

Jezus sprak verder. Hij zei:

(6) "Mijn dochter, mijn Moeder en Ik hebben broederlijke banden met de mensen gesmeed. Wij zijn gekomen om de gevallen mensheid op te heffen. En daarom hebben Wij de ellende en vernederingen, waarin zij gevallen was, op Ons genomen, om te herstellen voor de mensen, met de prijs van ons Leven.

Als zij Ons gezien hadden, gehuld in licht, wie had Ons dan durven benaderen en met Ons durven omgaan?

En wie zou Mij dan tijdens mijn Passie hebben durven aanraken? Het Licht van de Zon van mijn Wil zou hen verblind en op de aarde geworpen hebben.

Ik moest daarom een groter Wonder verrichten:

- het Licht verbergen in de sluier van mijn Mensheid en
- verschijnen als één van hen,

Want mijn Mensheid vertegenwoordigde niet de onschuldige Adam, maar de gevallen Adam. Ik moest Mij toen onderwerpen aan zijn kwalen, hen op Mij nemen alsof zij de Mijne waren, om ervoor te boeten voor de Goddelijke Gerechtigheid.

Na de dood kwam Ik opnieuw tot leven. En als vertegenwoordiger van de onschuldige Adam, de nieuwe Adam, stopte Ik dan ook met het Wonder om de kleding van de stralende Zon van mijn Wil verborgen te houden achter de sluier van mijn Mensheid. En Ik kleedde Mij in een zeer zuiver Licht.

Met dit schitterend koninklijk Kleed betrad Ik het Hemelse Vaderland. En Ik opende de deur, die tot dan toe gesloten gebleven was, om iedereen die Mij was gevolgd was, binnen te laten. Door onze Wil te doen, gaat er geen Goed verloren en wordt er geen kwaad verworven."

20-37- 15 december 1926 – De kleine Liefdesnoot. Elke daad van de Wil van God die door de mens volbracht wordt, is een daad van nog meer van Gelukzaligheid.

(1) Ik vervolgde *mijn rondgang in de Schepping* om de Allerhoogste Wil te volgen in alle geschapen dingen.

Terwijl ik dat deed, zei ik tegen mezelf: "Wat voor goeds doe ik? Welke glorie breng ik aan het aanbiddelijke Fiat door alle geschapen dingen te bekijken en door er mijn klein '**ik bemin U**' aan toe te voegen? Misschien is het wel tijdverspilling."

Ik stelde mezelf deze vraag. Toen bewoog mijn lieve Jezus zich in mij. En Hij zei:

(2) " Mijn dochter, wat zeg je? *Met mijn Wil verspil je nooit tijd.* Integendeel, door Hem te volgen, win je Eeuwige Tijd. Nu moet je weten dat elk geschapen ding een bepaalde vreugde bevat, het ene anders dan het andere.

Deze vreugden zijn er door Ons ingelegd om er Zelf, en ook de mens, vreugde aan te beleven.

Welnu, in elk geschapen ding stroomt onze Liefde. En als je in hen rondgaat, laat je ook je kleine noten, je *'Ik bemin U'* klinken.

Wil je dan niet aan al onze Liefde, je kleine (muziek)noten, je punten, je streepjes, je kleine akkoorden toevoegen, die van liefde spreken, die in harmonie zijn met de Onze en die de vreugde vormen die Wij voor Ons en voor jou gewild hebben?

Een vreugde smaakt dan beter als er gezelschap is. Eenzaamheid doet de vreugde verdwijnen. Daarom doet jouw gezelschap, terwijl je door de Schepping wandelt, ons denken aan de vele geneugten die Wij in elk geschapen ding hebben gelegd. Het doet onze voorliefden herleven en terwijl jij Ons een genot schenkt, schenken Wij jou een genot.

En trouwens, wil jij onze Wil dan ook in eenzaamheid laten? Nee, nee, het kleine dochttertje moet haar Moeder (Vader) nooit alleen laten, maar altijd op haar (zijn) Schoot blijven zitten om Haar (Hem) in al haar(zijn) Handelingen te volgen”.

(3) Toen zwom mijn arme geest in de onmetelijke zee van het Eeuwig FIAT. **Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:**

(4) „Mijn dochter, onder de vele eigenschappen en voorrechten die mijn Wil bevat, bevat Hij een nooit onderbroken Daad van Gelukzaligheid.

En naargelang de ziel daden in mijn Wil verricht, neemt zij zoveel verschillende daden van Gelukzaligheid in zich op.

Zo maakt zij zich, naarmate zij meer handelingen in dit FIAT verricht, tot bezitster daarvan.

Zij vormt in zichzelf een groter kapitaal van deze gelukzaligheden, die haar de hoogste vrede op aarde schenken.

En in de Hemel zal zij genieten van alle uitwerkingen en genoegens van deze Gelukzaligheden, die zij in zichzelf gevormd heeft.

Zie je, het is als vanzelfsprekend: zolang je op aarde bent, laat mijn Wil in de Hemel steeds opnieuw een stroom van oneindige

gelukzaligheid uit Zichzelf voortvloeien. Welnu, wie ontvangt deze nieuwe stroom, die nooit ophoudt? De heiligen, de engelen, die in de Hemel leven van de Goddelijke Wil.

Welnu, het is niet rechtvaardig dat degene die in ballingschap is en in Hem leeft, al deze Handelingen van Gelukzaligheid verliest. Zij worden terecht als een voorraad in de ziel opgeslagen, zodat zij, wanneer zij naar haar hemelse vaderland zal gaan, deze allemaal samen zal genieten.

Zij zal zich op hetzelfde niveau van de anderen plaatsen, die deze nieuwe, ononderbroken stroom van Gelukzaligheden ontvangen hebben.

Zie je wat één daad meer of minder in mijn Wil betekent?

Zoveel meer Daden van Gelukzaligheid bezitten,
- voor elke keer dat zij mijn Wil deed, en
er evenveel verliezen voor elke keer dat zij de hare deed.

Telkens zij mijn Wil deed, verzamelde zij niet alleen daden van Gelukzaligheid, maar ook van Heiligheid, Goddelijke Kennis, onderscheiden daden van Schoonheid en Liefde.

En bovendien, als zij altijd in mijn Eeuwig FIAT was, zal zij de Heiligheid bezitten zoals haar Schepper.

„O! Hoe mooi zal het zijn als men in dit gezegende schepsel in de Hemel de weerklank van onze zaligheid, de weerklank van onze heiligheid, de weerklank van onze liefde zal horen.

Kortom, het zal onze weerklank op aarde zijn geweest en onze weerklank in het hemelse Vaderland.”

20-38- 19 december 1926 - De Godheid lokaliseerde zijn Wil in de Schepping. Zijn aard: Geluk. Hoe Hij de universele Daad werd. Het bezit dat Hij aan de mens wil geven.

(1) Ik bleef mij overgeven aan de Allerhoogste Wil.
Ondertussen bewoog ik mij in mijn geest doorheen de hele Schepping.

Ik volgde de Goddelijke Wil in alles wat geschapen was,

opdat mijn wil één zou worden met de Zijne
en één enkele daad zou vormen met de Zijne.

(2) Mijn altijd vriendelijke Jezus deed mij stilstaan en **Hij zei**:
"Mijn dochter, toen de Godheid de Schepping tot stand bracht, heeft
Hij zijn Wil op twee plaatsen gelegd.

De ene Wil bleef binnen in Ons,

- voor onze Orde, onze Vreugde, ons Geluk, onze Teverdenheid en
- voor de ontelbare en oneindige Gelukzaligheden die Wij bezitten.
Onze Wil neemt immers de eerste plaats in al onze Handelingen in.

De andere gebilocaliseerde Wil kwam uit Ons voort in de Schepping
om Ons ook uiterlijk goddelijke glorie en eer en ontelbare vreugden
en gelukzaligheden te geven.

In feite bezit onze Wil vreugde, geluk en gelukzaligheid als zijn
eigen Eigenschappen. Dat is zijn Aard. Als Hij de ontelbare
rijkdommen en gelukzaligheden die Hij bezit, uit Zichzelf niet zou
vrijgeven, dan zou dat voor Hem iets onnatuurlijks zijn.

De Allerhoogste Majesteit bilocaliseerde onze Wil in de hele
Schepping, om het Leven en het handelen van elk geschapen ding
te vormen.

Hij bracht uit Zichzelf ontelbare rijkdommen, grenzeloze
gelukzaligheden en vreugden voort. Enkel de Kracht van mijn
Eeuwig Fiat kon hen bewaren en hun orde in stand houden, zodat
ze nooit hun integriteit en schoonheid zouden verliezen.

Al deze eigenschappen, die uit Ons voortkwamen, verheerlijkten
Ons. Zij gaven Ons de glorie van zoveel voortdurende en goddelijke
Daden als er geschapen dingen aan het licht kwamen.
Zij werden bepaald als de eigenschappen van zielen. Door hun wil
met de Onze te verenigen, zouden zij hun daad hebben in elke
Daad van onze Wil.

Zoals Wij de goddelijke Daad van onze Wil in elk geschapen ding
hebben, zo wilden Wij ook de daad van de mens hebben,

samengesmolten, alsof haar daden en de Onze één waren.

Op deze manier kon de mens de rijkdommen van onze Wil leren kennen. En door hen te kennen, zou hij hen liefhebben en het recht verwerven om hen te bezitten.

Hoeveel goddelijke Handelingen verricht mijn Allerhoogste Wil in elk geschapen ding, zonder dat de mens ook maar enig besef heeft van deze Daden! En als hij hen niet kent, hoe kan hij hen dan liefhebben en bezitten, als zij hem onbekend zijn?

Alle rijkdommen, alle gelukzaligheden, die in de goddelijke Handelingen in de hele Schepping aanwezig zijn, blijven daarom inactief en levenloos voor de mensen.

En als mensen iets ontvangen, dan is dat niet als iets van henzelf, maar als een effect van de Allerhoogste Wil. Hij geeft immers voortdurend van wat Hem toebehoort. Hij geeft als aalmoes, ook aan hen die geen recht hebben om het te bezitten. Anderen eigenen het zich onrechtmatig toe.

Om deze Goede Dingen te bezitten die de hemelse Vader in de Schepping geplaatst heeft, moet de mens echter zijn weg vinden.

Hij moet zich verheffen tot een eenheid met de Goddelijke Wil, om
- met Hem te kunnen samenwerken,
- dezelfde Daden te verrichten, hen te kennen om hen te kunnen doen, zodat hij kan zeggen: *"Wat Hij doet, doe ik ook."*

Zo verwerft hij het recht op het bezit van alle Handelingen van de Allerhoogste Wil. Wanneer twee willen één Wil worden, bestaan 'het mijne' en 'het jouwe' niet meer. Integendeel, van rechtswege is wat van mij is van jou, en wat van jou is van mij.

Daarom roept mijn Opperste Wil je en wacht Hij op jou in elk geschapen ding. Hij wil je immers:
- kennis laten maken met de rijkdommen die in Hem zijn,
- zijn goddelijke Handelingen met Hem laten herhalen, en
- het recht van bezit geven.

Je wordt zelf zijn eigendom. Je blijft opgelost in zijn immense rijkdommen en in zijn Handelingen zelf
En oh, hoe geniet het Goddelijke Fiat ervan om je eigenaar te maken van zijn immense Rijkdommen!

Zijn verlangen om een erfgename aan te wijzen is zo groot, dat Hij dubbel gelukkig is, wanneer Hij een ziel ziet die zijn Bezittingen kent en zich zijn goddelijke Daden eigen maakt.

Op het moment dat Hij zag dat de mens zich aan zijn Wil onttrok en verdwaalde op de weg die hem naar zijn domeinen moest leiden, hield het goddelijke Fiat niet op. Toen Hij zag dat zijn rijkdommen niet gebruikt werden voor het welzijn van de mensen, was er een overdaad aan Liefde en een langdurig Lijden.

Toen nam het eeuwig Woord een menselijke gedaante aan.

Hij maakte zich tot Leven van al zijn Handelingen,
om voor de mensen meer Goede Dingen te vormen.

Hij wou krachtige hulpbronnen en effectieve remedies creëren, die beter binnen het bereik van de gevallen mensheid lagen, om het Plan te verwezenlijken om hen eigenaars van de Schepping te maken.

Niets komt uit Ons, zonder *de bedoeling om de mens terug naar onze Wil te brengen*. Anders zouden Wijzelf vreemden zijn voor onze eigen Werken.

Mijn dochter, de Schepping en de Verlossing hebben dus als voornaamste doel, dat alles onze Wil is, zowel in de Hemel als op aarde. Daarom is onze Wil overal aanwezig en stroomt Hij op alle plaatsen opdat alles van Hem wordt en zodat Hij alles kan geven wat van Hem is.

Wees daarom aandachtig bij het volgen van onze Werken. Geef voldoening aan het zo dringend verlangen van mijn Allerhoogste Wil die verlangt naar hen die zijn Goede Dingen bezitten.

20-39- 22 december 1926 – De tekenen dat men tot de hemelse Familie behoort. De gebruikelijke manier waarop God zijn Werken verricht is in een één-op-één relatie met een schepsel. Zo handelt Hij met zijn Moeder. Hoe groter het Werk dat Jezus verricht, hoe meer dit het beeld van de Goddelijke Eenheid in zich draagt.

(1) Ik dacht aan het Allerhoogste Fiat. En ik bad mijn lieve Jezus mij zo'n grote genade te schenken, dat ik zijn Allerheiligste Wil:
- in alles en voor iedereen zou kunnen volbrengen en
- aan de hele wereld zou kunnen bekendmaken,
Dan kon Hij opnieuw hersteld worden in de Glorie die de mensen Hem ontzeggen.

Terwijl ik dit en nog andere dingen dacht, bewoog de lieve Jezus zich in mij. **Hij zei mij:**

(2) “Mijn dochter, om welke reden wil je dat mijn Wil in jou geschiedt en door iedereen gekend wordt?”

(3) Ik zei: "Ik wil het omdat U het wilt.

- Ik wil het zodat de goddelijke Orde van uw Koninkrijk op aarde kan worden gevestigd.
- Ik wil het zodat de menselijke familie niet langer gescheiden van U leeft, maar opnieuw kan verenigd worden met de Goddelijke Familie waaruit zij voortkomt.

(4) Jezus voegde er zuchtend aan toe:

“Mijn dochter, jouw reden en de Mijne zijn dezelfde. “

Wanneer een kind hetzelfde doel nastreeft als zijn vader:

- wil het wat zijn vader wil,
- woont het nooit in het huis van een ander,
- werkt het op de akkers van zijn vader en
- wanneer het met andere mensen samen is, spreekt hij over de goedheid, de vindingrijkheid en de grote plannen van zijn vader.

Je kan zeggen:

- dat dit kind van zijn vader houdt,

- dat het een perfecte kopie van hem is,
- dat je duidelijk kan zien dat het tot deze familie behoort,
- dat het een waardig kind is die met eer de generatie van zijn vader voortzet.

Dit zijn de tekenen die aantonen dat je tot de Hemelse Familie behoort:

- hetzelfde doel hebben als het Mijne,
- dezelfde Wil willen,
- in Hem verblijven als in je eigen huis,
- werken om Hem bekend te maken.

En als je spreekt kan je niets anders zeggen dan wat onze Hemelse Familie doet en wenst.

Zo'n kind wordt langs alle kanten duidelijk herkend, terecht, rechtmatig en met reden:

- als een kind dat bij Ons hoort,
- als een kind van onze Familie, dat niet afgedwaald is van zijn Oorsprong, maar dat in zichzelf het beeld, de manieren, het gedrag, het leven van zijn Vader bewaart, van Degene die het geschapen heeft.

Ook jij behoort tot onze Familie. En hoe meer je mijn Wil bekendmaakt, hoe duidelijker word je door de Hemel en de aarde herkend als een dochter die Ons toebehoort.

Wanneer het kind daarentegen:

- niet dezelfde doelstellingen heeft,
- nauwelijks in het paleis van onze Wil verblijft,
- voortdurend heen en weer gaat, nu eens in een woning, dan weer in een krot verblijft,
- openlijk rondwaalt in de hartstochten van buitenaf,
- daden begaat die zijn familie onwaardig zijn,
- in vreemde velden werkt, en
- niets vertelt over liefde, goedheid, verstand, de grote plannen van zijn vader,
- in zijn gedrag helemaal niet toont dat hij tot zijn familie behoort, kan je dan van hem zeggen dat hij het kind van deze familie is?

En als hij uit deze familie komt, dan is hij een ontaarde zoon die alle banden met deze familie verbroken heeft.

Daarom kan alleen degene die mijn Wil doet en in Hem leeft, mijn kind genoemd worden, lid van mijn goddelijke en hemelse Familie.

Alle anderen zijn ontaarde kinderen en vreemden voor onze familie.

Dus wanneer je je bezighoudt met mijn goddelijk Fiat, als je spreekt, als je in Hem rondgaat, **maak je Ons blij**, omdat: Wij voelen dat het iemand is die bij Ons hoort, dat het onze dochter is die spreekt, die zich beweegt, die werkt in het veld van onze Wil. En voor onze eigen kinderen staan de deuren open, geen enkel appartement is voor hen gesloten.

Want wat aan de Vader toebehoort, behoort ook aan de kinderen toe. In de kinderen is de hoop van de lange generatie van de Vader gelegd. Zo heb Ik in jou de hoop op de lange generatie van de kinderen van mijn Eeuwig Fiat gelegd.

(5) Mijn gedachten bleven bij de Allerhoogste Wil en ik zei bij mezelf: "Maar hoe is het mogelijk dat ik alleen:

- een klein, onbeduidend en waardeloos wezen, dat geen waardigheid, geen autoriteit en geen superioriteit heeft,
- mij kan doen gelden, kan verspreiden en spreken over deze Zon van de Goddelijke Wil, om Hem bekend te maken en de kinderen van zijn generatie te vormen?"

Ik dacht dit. Mijn lieve **Jezus** onderbrak mijn gedachten en Hij kwam uit mijn binnenste tevoorschijn om mij te zeggen: "Mijn dochter, dit is mijn gebruikelijke manier om mijn Werken te verwezenlijken. De grootste Werken worden verricht: *eerst één op één met één persoon.*

Met mijn Moeder alleen, volbracht Ik het grote wonder van mijn Incarnatie.

Niemand heeft onze geheimen doorgrond.
Niemand is het heiligdom van onze vertrekken binnengedrongen om te zien wat er tussen Mij en de hemelse Vorstin gebeurde. Zij bekleedde ook geen positie van autoriteit of waardigheid in de wereld.

Want wanneer Ik kies, gaat het mij niet om de waardigheid of superioriteit van de persoon. Ik kijk eerder naar de persoon, op wiens gelaat Ik mijn Wil kan zien. En dit is de grootste waardigheid en de hoogste autoriteit.

Het kleine meisje uit Nazareth, had geen positie, geen waardigheid, geen superioriteit in deze lage wereld. Maar zij bezat mijn Wil.

Zo hingen de Hemel en de aarde aan haar.

Het lot van de mensheid lag in haar handen, en ook het lot van al mijn Glorie die Ik van de hele Schepping zou ontvangen.

Het volstond dus dat *het mysterie van de Incarnatie in dit uitverkoren meisje gevormd werd, in haar alleen*, opdat de anderen in staat zouden zijn om de weldaden ervan te ontvangen.

Mijn ene en unieke Mensheid bracht de generatie van de verlostten voort.

Het volstaat om al het goede dat je wil hebben, in één persoon te vormen, om de generatie van dat goede tot leven te brengen.

Evenzo volstaat één zaadje om zich met duizenden en duizenden te vermenigvuldigen, de generatie van dat zaadje te vermenigvuldigen.

Alle kracht, deugd en bekwaamheid die een scheppende deugd nodig heeft, schuilt in de vorming van dit eerste zaadje.

Als dit eenmaal gevormd is, volgen de generaties elkaar op, net als gist. De generaties volgen elkaar op.

Als dus ook maar één ziel Mij de absolute vrijheid geeft om in haar het Goed te bevatten dat Ik wil en Mij in haar de Zon van het Allerhoogste FIAT te laten vormen, zal deze Zon haar stralen op het aardoppervlak

Als dus ook maar één ziel Mij absolute vrijheid geeft

- om in haar het Goede te leggen dat Ik wil,
- om Mij in haar de Zon van het Allerhoogste Fiat te laten vormen, zal deze Zon de generatie van de kinderen van mijn Wil vormen. En zo zal Zij haar stralen op het aardoppervlak laten schijnen.

(7) Je moet weten dat al onze grootste Werken het beeld van de Goddelijke Eenheid in zich dragen,

Hoe meer goed ze doen, hoe meer goed ze oogsten uit deze Allerhoogste Eenheid.

Je kunt ook in de Schepping voorbeelden van de Goddelijke Eenheid zien. Deze Werken, hoewel ze uniek zijn, doen meer goeds, dat de veelheid van onze andere Werken samen.

Kijk naar het hemelgewelf. **Er is maar één zon:**

- hoeveel weldaden bevat zij!
- Hoeveel goeds brengt zij aan de aarde!

Je kan zeggen dat het leven op aarde afhankelijk is van de zon. Hoewel zij alleen is, omhult zij alles en iedereen met haar licht. Zij draagt alles in haar licht en geeft aan alles een eigen functie. Afhankelijk van de verscheidenheid aan dingen die zij omhult, brengt zij vruchtbaarheid, ontwikkeling, kleur, zachtheid en schoonheid over.

De zon staat alleen, terwijl er vele sterren zijn. De sterren brengen echter niet dezelfde weldaden voor de aarde als de zon, ook al staat deze alleen.

De kracht van één enkele daad, bezield door de scheppende Kracht, is onvoorstelbaar. Er is niets waaraan hij geen leven kan geven.

Hij kan het aanzien van de aarde veranderen door haar te transformeren van dor en woestijnachtig naar een bloeiende lente.

Er is maar één hemel en die strekt zich overal uit.

Er is maar één water, ook al is het verdeeld over vele punten op aarde,

en vormt het zeeën, meren en rivieren.
Wanneer het uit de lucht valt, is dat in één enkele vorm.
Het is overal op aarde te vinden.

Onder de dingen die Wij geschapen hebben, zijn deze die het beeld van de Goddelijke Eenheid in zich dragen, het meest heilzaam. Zonder hen zou er geen leven op aarde bestaan.

Dus, mijn dochter, denk niet dat je alleen bent of dat je geen uiterlijke waardigheid en autoriteit hebt. Dat betekent niets.
Ik zal in jou de Eenheid van een groots Werk volbrengen.

Mijn Wil is boven alles. Zijn Licht lijkt stil. Maar in zijn stilzwijgen
- doordringt dit het verstand
- laat het hen met zo'n welsprekendheid spreken, dat zelfs de meest geleerden, verbijsterd, tot zwijgen worden gebracht.

Dit Licht spreekt niet. Maar het toont, het maakt de meest verborgen dingen bekend. Dankzij haar zachte en tedere warmte verwarmt het, verzacht het de hardste dingen, de meest hardnekkige harten.

Dit licht bevat geen zaadjes, geen materie. Alles in haar is zuiver. Wij zien alleen een stralende, zilveren lichtgolf. Maar het weet door te dringen en zelfs de meest onvruchtbare dingen te verwekken, te ontwikkelen en te bevruchten.

Wie kan de kracht van het licht weerstaan? Niemand.
Zelfs blinden, die het niet kunnen zien, voelen de warmte ervan. De stommen en doven voelen en ontvangen de weldaden van het licht.

Wie zal het Licht van mijn Eeuwig Fiat kunnen weerstaan?
Zijn Kennis zal meer zijn dan stralen van het Licht van mijn Wil.
En, door het aardoppervlak te bestralen en in de harten door te dringen, zullen zij het goede brengen dat het Licht van mijn Wil bezit en kan doen.

Zijn stralen moeten echter een punt hebben van waaruit ze kunnen beginnen. Ze moeten gecentreerd zijn in één enkel punt, van waaruit ze kunnen oprijzen om de dageraad, de dag, de middag en de zonsondergang in de harten te vormen, om opnieuw op te rijzen.

De sfeer, het ene punt, dat ben jij. De stralen die daarin gecentreerd zijn, zijn mijn Kennis, die vruchtbaarheid zal geven aan de generatie van de kinderen van het rijk van mijn Wil.

Daarom **herhaal Ik je steeds weer:**

'Wees aandachtig' zodat niets van mijn Kennis verloren gaat.

Als dat het geval zou zijn, zou je een straal aan je sfeer verliezen. Je kunt je niet voorstellen hoeveel Goeds die bevat.

Want elke straal bevat zijn eigen specialiteit onder de weldaden die bestemd zijn voor de kinderen van mijn Wil.

Je zou Mij tegelijkertijd beroven van de glorie van dit goede van mijn kinderen. Je zou jezelf ook beroven van de glorie om nog een straal meer uit je sfeer te verspreiden.

20-40- 24 december 1926 - Weeklagen en lijden vanwege het gemis van Jezus. Het Lijden van Jezus in de Moederschoot. Zij die leeft in de Goddelijke Wil is als een ledemaat die verbonden is met de Schepping..

(1) Ik was helemaal van streek omdat mijn lieve Jezus niet kwam. Maar in mijn delirium zei ik onzin, en in de intensiteit van mijn lijden herhaalde ik: "Jezus, U bent veranderd. Ik had nooit gedacht dat U mij U zo lang zou doen missen."

Terwijl ik mijn verdriet uitstortte, kwam mijn lieve Jezus als een klein kindje en Hij wierp zich in mijn armen. **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, zeg mij: en jij, ben jij veranderd?"

Hou je misschien van iemand anders? Wil je mijn Wil niet meer doen?

(3) Deze vragen van Jezus raakten me diep en, bedroefd, zei ik Hem: "Jezus, wat bedoelt U daarmee?"

Nee, nee, ik ben niet veranderd en ik heb geen andere liefde. En ik zou liever sterven dan uw heilige Wil niet te doen."

(4) Mijn lieve Jezus voegde eraan toe: Ben jij dan niet veranderd? Welnu, mijn dochter, als jij, die van nature aan verandering onderhevig bent, niet veranderd bent, zou Ik dan zelf kunnen veranderen, Ik die onveranderlijk ben?

(5) Ik was in de war en wist niet wat ik moest antwoorden.

(6) Mijn Jezus, vol goedheid, voegde eraan toe:

Wil je zien hoe Ik was in de schoot van mijn soevereine Moeder en wat Ik in haar geleden heb?

(7) Terwijl Hij dat zei, ging Hij in mij liggen, midden in mijn borst, in een staat van volkomen onbeweeglijkheid. Zijn kleine uitgestrekte handjes en voetjes waren zielig om te zien. Hij had geen ruimte om te bewegen, zijn ogen te openen noch om vrij te ademen.

En het moeilijkste was om Hem voortdurend te zien sterven.

Wat een lijden om mijn kleine Jezus te zien sterven.

Ik voelde me met Hem in dezelfde staat van onbeweeglijkheid geplaatst.

Na een tijdje drukte de kleine baby Jezus me tegen zich aan.

Hij zei mij:

(8) Mijn dochter, mijn toestand in de moederschoot was zeer pijnlijk. Mijn kleine Mensheid was begiftigd met een volmaakt verstand en een oneindige Wijsheid. Ik was Mij dan ook vanaf het eerste moment van mijn Conceptie bewust van mijn pijnlijke toestand, zonder zelfs maar een sprankje licht in de duisternis van de Moederschoot!

Hoe lang was *mijn nacht van negen maanden!*

De engheid van de ruimte dwong Mij tot volkomen onbeweeglijkheid, altijd in stilte. Het was mij niet toegestaan van te wenen of te snikken om mijn pijn te verlichten.

Hoeveel tranen heb Ik vergoten in het heiligdom van de schoot van mijn Moeder zonder de minste beweging te maken!
En dat was nog niets;

Mijn kleine Mensheid wou de Goddelijke Gerechtigheid tevreden stellen. Daarom had zij op zich genomen om zoveel keren te *sterven* als de mensen de Goddelijke Wil in zichzelf gedood hadden.

Telkens zij de menselijke wil tot leven brachten, gaven zij de Goddelijke Wil de grote belediging van Hem te doen sterven in hen.

Oh, hoeveel hebben deze sterftes Mij gekost!
Sterven en leven, leven en sterven. Dat was voor Mij het meest hartverscheurend en voortdurend Lijden. Dit was nog erger omdat mijn Godheid één is en onlosmakelijk met Mij verbonden is.

Door deze genoegdoeningen van Mij te ontvangen, trad Hij op als rechter. Hoewel mijn Mensheid heilig en zuiver was, was zij als een lantaarn tegenover de immense Zon van mijn Godheid;

Ik voelde het volle gewicht van de genoegdoeningen die Ik aan deze Goddelijke Zon moest geven, en ook het leed van de gevallen mensheid die zou herrijzen dankzij mijn vele keren sterven.

De verwerping van de Goddelijke Wil, door zijn eigen wil tot leven te brengen, veroorzaakte de ondergang van de gevallen mensheid.

Ik moest mijn Mensheid en mijn menselijke wil in een toestand van permanente dood houden, zodat de Goddelijke Wil voortdurend zijn Leven in Mij kon hebben, om zijn Koninkrijk uit te breiden.

Vanaf het moment van mijn Conceptie dacht Ik aan niets anders en hield Ik Mij met niets anders bezig, dan met het uitbreiden van het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat in mijn Mensheid.

Dit gebeurde door mijn menselijke wil nooit tot leven te laten komen. En op die manier kon Ik de gevallen mensheid terug laten herrijzen.

En zodra het Koninkrijk in Mij gevestigd was, kon Ik beginnen met het voorbereiden van de genaden, de noodzakelijke dingen, het lijden, de gewenste voldoeningen,

om dit Koninkrijk bekend te maken en te vestigen in de mensen.

Daarom is alles wat je doet, alles wat Ik in jou doe voor dit Koninkrijk, niets anders dan de voortzetting van wat Ik gedaan heb vanaf het moment van mijn Conceptie in de schoot van mijn Moeder.

Als je dus wilt dat Ik het Koninkrijk van het eeuwige Fiat in jou uitbreid, geef Mij dan de volledige vrijheid in jou en geef je wil geen enkel leven.

(9) Daarna zette Ik mijn handelingen in de eeuwige Wil verder.

(10) Mijn lieve **Jezus voegde eraan toe:**

“Mijn dochter, mijn Wil vertegenwoordigt de ziel.

De Schepping vertegenwoordigt haar lichaam.

Het lichaam heeft slechts één ziel en deze heeft slechts één wil.

Het lichaam heeft vele zintuigen, zoals verschillende toetsen:

- elk van hen maakt zijn eigen muziekje en
- elk lid heeft zijn eigen functie.

Er heerst echter zo'n orde, zo'n harmonie tussen hen, dat wanneer één lid zijn functie uitoefent, dan concentreren alle andere zich op het actieve lid.

Zij voelen pijn als het lijdt en zij verheugen zich als het zich verheugt. Want de Wil die hen bezielt en de kracht die in hen woont is dezelfde, de Ene.

Zo is ***de hele Schepping:***

zij is als een lichaam dat door mijn Wil bezield wordt

Elk geschapen ding heeft zijn eigen functie. Zij zijn echter allemaal zodanig met elkaar verbonden, dat zij meer zijn dan de ledematen voor het lichaam. Mijn Wil de enige is die hen bezielt en beheerst. Daarom is hun kracht één.

Degene die mijn Wil doet en in Hem leeft,

is een lid dat behoort tot het lichaam van de Schepping.

Hij bezit daarom de universele Kracht van alle geschapen dingen, zelfs de Kracht van zijn Schepper.

Mijn Wil stroomt immers door de aderen van de hele Schepping, meer dan het bloed in het lichaam. Dit Bloed is zuiver en heilig. Het is levend gemaakt door Licht. Het vergeestelijkt zelfs het lichaam.

De ziel is volledig in beslag genomen door het werk van de Schepping, om te doen wat zij doet en om in communicatie te staan met haar daden.

En de hele Schepping is op haar gericht om haar daden te ontvangen. De functie, de kleine sonate van dit lid binnen de Schepping is immers zo mooi, dat allen het wil horen.

Daarom is het leven in Mijn Willen het gelukkigste lot en niet te beschrijven. Het uitgangspunt van haar daden is altijd de Hemel en haar leven is te midden van de hemelse sferen.

20-41- 25 december 1926 - Het klein Kindje Jezus liet zich, pasgeboren, aan zijn Moeder zien. Het Licht dat het kleine Kindje uitstraalde, bracht door zijn komst op aarde aan iedereen de Verlossing. Verschil tussen de grot en de gevangenis van de Passie.

(1) Ik wachtte vol ongeduld op het klein Kindje Jezus.

Na veel zuchten kwam Hij eindelijk

Hij wierp zich als een kleine baby in mijn armen en **Hij zei mij**:

“Mijn dochter, wil je zien hoe mijn onafscheidelijke moeder Mij zag toen Ik uit haar Moederschoot kwam? *Kijk naar Mij en zie.*

(2) Ik keek naar Hem en zag een kleine baby van een zeldzame en betoverende Schoonheid.

Uit zijn gehele kleine Mensheid, uit zijn Ogen, zijn Handen en zijn Voeten, straalden schitterende lichtstralen.

Deze omhulden Hem niet alleen, maar zij verspreidden zich ook tot in het hart van elke mens.

Het was alsof Hij hen bij zijn komst op aarde de eerste groet wou brengen, de eerste kloep op de deur van hun hart, zodat ze voor Hem hun hart zouden openen en Hem binnenlaten.

Deze kloep was zacht, maar doordringend
Omdat het echter een kloep van Licht was, maakte hij geen geluid.
Maar hij was sterker dan welk geluid dan ook.

Ook die nacht voelden allen iets ongewoons in hun hart.
Maar slechts weinigen openden hun deur om Hem te ontvangen.
Het teder klein Kindje kreeg geen teken terug, noch een antwoord op zijn gekloep. En het begon te huilen. Hij snikte, jammerde en zuchtte. Zijn lippen waren blauw en trilden van de kou.

Het Licht dat uit Hem kwam was bezig om de harten van de mensen te raken die Hem als eerste afgewezen hadden.
En zodra Hij uit de schoot van zijn hemelse Moeder kwam, wierp Hij zich in haar moederlijke armen om haar de eerste kus, de eerste omhelzing te geven.

Zijn kleine armpjes konden haar niet helemaal omhelzen, maar het licht dat uit zijn kleine handjes kwam, omringde haar volledig.
Zo baadden de Moeder en de Zoon in hetzelfde Licht.

Oh! Hoe reageerde de Koningin-Moeder op de omhelzing en de kus van haar Zoon! Zij omhelsden elkaar zo innig omhelsd dat ze versmolten leken.

Zij beantwoordde de eerste afwijzing, die Jezus van de harten van de mensen ontvangen had, met haar liefde

De lieve en charmante kleine Baby legde de eerste daad van zijn Geboorte, zijn genade, zijn eerste pijn, in het hart van zijn Moeder.
Zo kon wat bij de Zoon te zien was, ook bij zijn Moeder gezien worden

(3) Daarna kwam de gracieuze kleine baby in mijn armen en Hij drukte me zeer stevig tegen zich aan.

(4) Ik voelde dat Hij in mij kwam en ik in Hem. Toen zei Hij mij:

(5) Mijn dochter, Ik wilde je omhelzen zoals Ik mijn lieve moeder bij mijn geboorte omhelsde.

Dan kon je de eerste daad van mijn geboorte, mijn eerste lijden, mijn eerste tranen en mijn eerste gekreun ontvangen. En zo zou je medelijden krijgen met mijn pijnlijke toestand bij mijn geboorte.

In mijn Moeder kon Ik al het goede van mijn geboorte leggen. En Ik kon het Licht van mijn Godheid dat Ik, het Woord van de Vader, in Mij droeg, op haar laten schijnen. Als Ik mijn Moeder niet gehad had, zou Ik niemand gevonden hebben om de oneindige schat van mijn geboorte in te leggen, noch om het Licht van mijn Godheid, dat uit mijn kleine Mensheid voortkwam, op te kunnen richten.

Je begrijpt dus, dat wanneer *de Allerhoogste Majesteit besluit om een groot Goed te geven aan de mensen, dat als universeel Goed* moet dienen, het noodzakelijk is, dat Wij één mens uitkiezen aan wie Wij zoveel genade schenken, dat hij in zich al het Goede kan ontvangen, dat voor alle anderen bestemd is.

Want als de anderen het niet geheel of gedeeltelijk ontvangen, wordt ons Werk onderbroken en draagt het geen vruchten. De uitverkoren ziel krijgt al dit Goede in zichzelf en ons Werk ontvangt de vruchten ervan.

Dit betekent dat mijn Moeder niet alleen de bewaarder van mijn Leven was, maar ook van al mijn Daden.

Bij al mijn daden keek Ik eerst, vooraleer Ik handelde, of Ik hen in haar kon neerleggen. Ik legde in haar: mijn tranen, mijn wenen, de kou en het lijden dat Ik doorstond.

Zij weerspiegelde al mijn daden en zij ontving alles met een onophoudelijke dankzegging.

Het was een competitie tussen de Moeder en de Zoon:

Ik in het geven en zij in het ontvangen.

Toen mijn kleine Mensheid voor het eerst op deze aarde verscheen, wilde mijn Godheid eruit uitstralen, om overal zijn eerste zichtbaar bezoek aan de hele Schepping te brengen.

De hemel en de aarde, alles heeft dit bezoek van zijn Schepper, goed ontvangen, behalve de mens.

Zij hadden nog nooit zoveel eer en glorie ontvangen, als toen zij allemaal hun Koning, hun Schepper, onder hen konden zien.

Ze voelden zich allemaal vereerd.

En zij wilden Hem dienen, van wie zij het leven ontvangen hadden. Daarom waren ze allemaal in feeststemming.

Bij mijn geboorte ontving Ik grote vreugde en glorie vanwege mijn Moeder en de gehele Schepping.

Maar Ik ontving ook grote pijn vanwege de mensen.

Daarom ben Ik naar jou gekomen:

- om de vreugde van mijn Moeder in Mij te voelen herhalen, en
- om de vruchten van mijn geboorte in jou te plaatsen.

(6) Nadien dacht ik eraan hoe triestig die grot was waar het kleine Kindje Jezus geboren werd— hoe blootgesteld aan alle soorten wind en kou, zodanig dat je verdoofd raakte door de ijzige vorst. In plaats van mensen waren er dieren om Hem gezelschap te houden.

En ik zei tegen mezelf:

"Welke gevangenis was het meest triestig en het pijnlijkste: de gevangenis van de nacht van mijn Passie of de grot van Bethlehem? "

Mijn lieve Baby voegde eraan toe:

"Mijn dochter, de toestand van de gevangenis van mijn Passie is niet te vergelijken met de grot van Bethlehem.

In de grot

had Ik **mijn Moeder** bij Mij, met lichaam en ziel.

Ze was bij Mij, dus had Ik alle vreugde van mijn lieve Moeder, en zij had alle vreugde van haar Zoon, die ons paradijs vormden.

De vreugde van een moeder die haar kind heeft, is groot.

De vreugde van een moeder te hebben, is nog groter.

Ik vond alles in haar, en zij vond alles in Mij.

En dan was er nog mijn lieve **heilige Jozef**, die als mijn vader fungeerde. En ik voelde alle vreugde die hij vanwege Mij voelde.

Tijdens mijn Lijden werd onze vreugde onderbroken

omdat Wij plaats moesten maken voor het Lijden.

En tussen Moeder en Zoon, voelden Wij de grote pijn van de aanstaande scheiding, een scheiding tussen Moeder en Zoon, die zeer voelbaar was en die zou plaatsvinden bij mijn dood.

In de grot

herkenden de dieren Mij. Zij eerden Mij en probeerden Mij te verwarmen met hun adem.

In de gevangenis

herkenden zelfs de mensen Mij niet. En om Mij te beledigen, bespuugden ze Mij en beschimpten ze Mij.

Er is dus geen enkele vergelijking mogelijk tussen beide.

20-42- 27 december 1926 – Wie de Wil van God niet doet, splitst het Licht en vormt de duisternis. Het ware Goede vindt zijn oorsprong in God. De ziel die leeft in de Allerhoogste Wil, vindt in Hem haar evenwicht. Zij leeft met Hem in de hele Schepping.

(1) Mijn geest zwom in de Zon van de Eeuwige Wil.

Mijn Geliefde **Jezus zei mij**:

(2) “Mijn dochter, door mijn Wil niet te doen, begaat de mens een enorme belediging. Hij is meer dan zonlicht.

Hij dringt door in iedereen en alles.

En niemand kan aan Hem, aan zijn oneindig Licht, ontsnappen!

Door zijn eigen wil te doen, wil de mens dit Licht tegenhouden en hij vormt in zich een duisternis.

Mijn Wil stijgt dan omhoog en Hij zet zijn weg van Licht verder.

En de mens blijft achter in de duisternis van zijn wil.

Als iemand het zonlicht zou tegenhouden en een lange nacht voor zichzelf zou creëren, zou je dan niet zeggen dat hij gek is en iets heel ergs doet?

Arme ongelukkige:

- hij zou sterven van de kou, omdat hij geen warmte en licht van de zon meer zou ontvangen.
- Hij zou sterven van verveling, niet in staat om te handelen omdat hij de weldadige invloed van het licht zou missen.
- Hij zou sterven van de honger, omdat hij geen licht en warmte zou hebben om zijn kleine akker te bewerken en vruchtbaar te maken, bedekt door de duisternis van zijn wil.

Je zou over hem zeggen: 'Het zou beter geweest zijn als zo'n ongelukkig wezen nooit geboren was!'

Dit is wat er gebeurt met de ziel die haar eigen wil doet.

Het is dan ook betreurenswaardig dat zij niet de Mijne doet, want zonder mijn Wil:

- *sterft zij van de kou*, omdat zij de hemelse Goede Dingen niet meer heeft;
- *zij sterft van verveling, van vermoeidheid, van zwakheid*, omdat zij mijn Wil niet meer heeft die vreugde, kracht en het leven van de Goddelijke werking brengt;
- *zij sterft van de honger*, omdat zij niet langer het Licht heeft dat het kleine terrein van de ziel vruchtbaar maakt en doet groeien en de voeding brengt die haar doet leven.

De mensen denken dat het geen groot kwaad is om mijn Wil niet te doen. Het bevat echter alle kwaad samen!

(3) Daarna voegde Jezus eraan toe: "Mijn dochter, *elk goed, om echt Goed te zijn, moet zijn oorsprong vinden in God.*

Daarom:

- liefde, het doen van goede dingen, het lijden,
- de heldhaftigheid van mensen die zich halsoverkop in iets storten om iets te bereiken,
- de studie van de wetenschappen, zowel heilige als profane, kortom, *alles wat zijn oorsprong niet in God vindt*, blaast de mens op, het neemt genade van hem weg.

Al deze goede dingen die niet hun oorsprong vinden in God, en een menselijke oorsprong hebben, zijn als werken, die weggevaagd

kunnen worden door een harde wind, die met zijn kracht, steden, dorpen, villa's en weelderige dingen tot een hoopje stof reduceert.

Hoe vaak vernietigt een krachtige wind niet de mooiste kunstwerken en geniale bouwwerken! Het is alsof hij in zijn woede de spot drijft met hun roem en de bewondering die ze opwekken.

Hoe vaak vernietigen mensen, door de krachtige wind van hun eigen hoogmoed, hun eigen roem, de woeste wind van het genot, de meest prachtige werken. Zij maken mij misselijk!

Daarom is er geen meer effectieve, geschikte of meer genezende remedie, die de gewelddadigheid van deze winden in de ziel tenietdoet, dan de Kracht van het Licht van mijn Wil en de verduistering die dit Licht vormt.

Telkens wanneer deze Kracht, deze Eclips die door het Goddelijk Licht gevormd wordt, aanwezig is,

- worden deze winden verhinderd om te waaien, en
- leeft de mens onder de vitale invloed van een Goddelijke Wil.

Dan kan *de stempel van het Fiat* gezien worden in al zijn daden, klein en groot. Zijn motto is dan ook:

'God wil het, dan wil ik het ook.

Als God het niet wil, wil ik het ook niet.'

Bovendien handhaaft mijn Wil een perfect evenwicht in de Schepping. Hij handhaaft het evenwicht:

- van Liefde, Goedheid, Barmhartigheid,
- van Moed, van Macht en zelfs van Gerechtigheid.

Wanneer je dus hoort spreken over straffen en onrust, is dat slechts het effect van mijn evenwichtige Wil.

Ondanks zijn Liefde voor de mensen is Hij niet onderhevig aan onevenwichtigheid. Als Hij zijn evenwicht kon verliezen, zou Hij immers gebrekkig en zwak zijn.

De hele Orde en Heiligheid van mijn Wil ligt hierin:

zijn volmaakt evenwicht,

steeds hetzelfde, zonder ooit te veranderen.

(4) Mijn dochter, eerstgeborene van mijn Wil,
luister nu naar iets moois over mijn allerhoogste Fiat.

Mijn Wil is op twee plaatsen tegelijk en brengt zijn volmaakt evenwicht over in de ziel die in Hem leeft en Hem in haar laat heersen om er zijn Koninkrijk te vormen.

Zo voelt de ziel zich in evenwicht in Liefde, Goedheid, Barmhartigheid, Moed, Kracht en Gerechtigheid.

De Schepping is buitengewoon uitgestrekt. Mijn Wil oefent daarin zijn verschillende handelingen van evenwicht uit in elk ding.

De ziel bezit dit evenwicht.

Zo verheft mijn Wil haar en breidt haar uit tot het punt waarop zij in al haar handelingen het evenwicht tussen alle dingen vindt door hen te verenigen en onlosmakelijk met elkaar te verbinden.

Zo vindt de mens zichzelf in de zon terug, om de evenwichtige handelingen te verrichten die mijn Wil in haar volbrengt.

Hij bevindt zich

- in de zee, in de lucht,
- in het bloeiende bloemetje, om er *zijn geur* aan toe te voegen;
- in het vogeltje dat zingt om de hele Schepping te verblijden met de balans van *de Vreugde*.

Hij is te vinden in de woede van de wind, het water, de stormen, voor het evenwicht van *de Rechtvaardigheid*.

Kortom, mijn Wil kan niet zonder deze mens.

Zij zijn onafscheidelijk en leven samen.

En denk je dat het weinig is *dat de ziel kan zeggen*:

Ik strek mij uit tot in de hemel

- om hem te behouden voor het welzijn van mijn broeders.

Ik ben aanwezig in de zon

- om te laten ontkiemen en vruchtbaar te maken,
- om licht te geven en
- om voedsel te bereiden voor de hele mensheid.

En zo verder voor al het andere?

Wie kan ooit zeggen: 'Ik bemin mijn God zoals Hij Zichzelf bemint.

Ik bemin iedereen en ik doe al het goede dat mijn Schepper voor de hele menselijke familie doet'?

Enkel degene die het Evenwicht van dit Goddelijke Fiat ontvangt en Hem toestaat in haar te heersen.

20-43- 29 december 1926 - Het Koninkrijk van de Allerhoogste Wil werd gevormd in de Mensheid van Onze-Lieve-Heer.

(1) Toen mijn lieve Jezus kwam, liet Hij Zich zien met een Zon in het midden van zijn Borst, stevig in zijn Armen geklemd.

Hij kwam naar mij toe, nam die zon uit het midden van zijn Borst en legde haar met zijn Handen in het midden van de mijne. Toen nam Hij mijn handen in de Zijne en Hij kruiste hen stevig over deze zon. **Hij zei mij:**

(2) Deze Zon is mijn Wil: houd haar goed vast en laat haar nooit los. Want Zij heeft de kracht:

- om jou en al je daden in Licht te veranderen,
- om je volledig in Hem op te nemen,
- om één enkele Zon te vormen.

(3) Daarna dacht ik aan alles wat mijn lieve *Jezus gedaan had toen Hij naar de aarde kwam voor de Verlossing,*

- om mij te verenigen met zijn daden
- en om Hem te vragen, in naam van zijn eigen Daden, om zijn Wil bekend te maken, zodat Hij zou heersen.

(4) Mijn **geliefde Jezus voegde eraan toe:**

"Mijn dochter, op het moment dat mijn Mensheid verwekt werd, begon Ik een nieuwe Schepping. Ik breidde de Heerschappij van mijn Wil uit over alle daden die mijn Mensheid verricht heeft.

Alle handelingen die Ik verrichtte, zowel innerlijk als uiterlijk, werden bezielde door een Goddelijke Wil, die de Scheppende Kracht bevat. Daarom ondergingen mijn daden de nieuwe Schepping en veranderden in Daden van de Goddelijke Wil. En zij breidden zijn Rijk uit in mijn Innerlijk en in al mijn uiterlijke daden.

Inderdaad, wie heeft dit Rijk van mijn Wil in de mens vernietigd en

verworpen? De menselijke wil verwierp Hem uit zich en liet zich niet door Hem beheersen en bezielen. Hij liet zich daarentegen beheersen door zijn eigen wil en vormde zo het Rijk van ellende, hartstochten en verderf.

Nu moest mijn Mensheid eerst dit Rijk van de Allerhoogste Wil in Mij, in mijn menselijke natuur, opnieuw tot stand brengen en terugroepen. Zo kon Ik de Verlossing vormgeven en het menselijk geslacht de middelen geven om zichzelf te redden.

Als Ik dit Rijk in Mijzelf niet in veiligheid gebracht had en als Ik het niet zijn rechten op Heerschappij gegeven had, dan had Ik het Goede van de Verlossing niet kunnen verwezenlijken.

Mijn Goddelijke Wil zou onverbiddelijk zijn geweest in het Mij overdragen van zijn Goede Dingen, als Ik het recht niet gehad had, om eerst zijn Rijk in Mij te vormen en vervolgens, als tweede daad, Mijzelf de middelen te geven om de mensen te redden.

Bijgevolg kwam mijn Allerhoogste Wil tot uiting in al mijn Daden.

Triomfantelijk beheerste Hij en doordrong Hij met zijn creatieve Kracht:

- mijn tranen en mijn kinderlijk gekreun, mijn zuchten,
- mijn hartkloppingen, mijn stappen, mijn werken,
- mijn woorden en mijn pijnen,
- kortom, alles.

Naarmate Hij hen doordrong, vulde Hij hen met zijn oneindige Licht. En Hij vormde de nieuwe Schepping van zijn Koninkrijk in al mijn Daden. Met elke extra handeling die Ik deed, verruimde het Goddelijke Fiat de grenzen van zijn Koninkrijk in mijn Mensheid.

De Schepping werd uit het niets geroepen en gevormd op basis van mijn Scheppend Woord dat sprak, schiep en ordende.

Zo namen alle dingen hun plaats in, in de orde en in harmonie.

De Schepping van het Koninkrijk van mijn Allerhoogste Wil is niet uit het niets gevormd. Mijn Wil wilde, als garantie voor veiligheid: de fundamenteën, de muren en alle Daden en Pijnen van mijn Allerheiligste Mensheid, om de Schepping van zijn Koninkrijk te vormen.

Zie dus hoeveel dit Koninkrijk van mijn Wil heeft gekost en met hoeveel Liefde Ik het in Mij gevormd heb.
Dit Koninkrijk bestaat. Er rest Mij niets anders dan om het bekend te maken, en alle Goeds dat het bevat tevoorschijn te laten komen.

Mijn Mensheid heeft mijn Wil de vrijheid gegeven om zijn Koninkrijk te vormen. Ik wil van jou dat ook jij Mij vrij laat en dat je je in niets tegen Mij verzet. Dan zullen mijn Daden geen weerstand vinden in jou en in jou kunnen stromen. En terwijl zij hun ereplaats innemen, stellen zij zich dan allemaal op, om in jou het Leven van het Koninkrijk van mijn Wil verder te zetten.

(5) Daarna ging mijn lieve Jezus als een bliksemflits van mij weg. Ik wilde Hem volgen, maar met veel bitterheid zag ik in die flits, dat er besmettelijke ziekten zouden komen die zich zouden verspreiden in bijna alle naties, ook in ons Italië.

Velen stierven eraan en de huizen geraakten leeg.
In sommige landen woedde de plaag heviger dan in andere, maar ze waren allemaal, min of meer, getroffen.

Het lijkt alsof ze de hand reiken om de Heer te beledigen en Onze Heer raakt iedereen met dezelfde plagen.
Het lijkt alsof ze elkaar de hand reiken om de Heer te beledigen en Onze Heer raakt iedereen met dezelfde plagen, maar ik hoop dat Hij zich zal kalmeren zodat de volkeren minder zullen moeten lijden.

20-44- 1 januari 1927 - De wil van de ziel als geschenk voor het Kind Jezus. Zijn hele Leven was het symbool en de oproep van de Goddelijke Wil. Kennis is het middel om de komst van het Koninkrijk van zijn Wil te bespoedigen.

(1) Ik mediteerde over het jaar dat eindigde en het nieuwe jaar dat begon.

(2) Ik zette mijn vlucht verder in het Licht van de Goddelijke Wil.
Ik bad tot het mooie Kind Jezus dat
- net zoals het jaar dat ten einde liep nooit meer zou terugkeren,
- Hij mijn wil zou doen sterven om nooit meer te herrijzen.

Ik vroeg Hem:

- dat Hij mij als nieuwjaarsgeschenk zijn Wil zou geven, net zoals ik
Het Boek van de Hemel – Deel 20 – studieverisie 166 SG - De Goddelijke Wil – Lumen Luminis

Hem de mijne gaf als voetbankje voor zijn tedere Voetjes.
- en dat ik geen ander leven meer zou hebben dan alleen zijn Wil.
Ik zei dat en nog andere dingen. Mijn lieve Jezus kwam uit mij.

En Hij zei mij:

(3) “Dochter van mijn Wil, hoezeer verlang Ik, hoezeer houd Ik ervan en hoezeer wens Ik dat jouw wil in jou kan sterven.
O, hoe graag aanvaard Ik jouw geschenk! Het zal mij zoveel plezier doen om hem als voetbankje te gebruiken.

Immers, zolang hij k in de mens blijft, buiten zijn centrum dat God is, is de menselijke wil hard. Maar wanneer hij terugkeert naar het centrum waaruit hij voortgekomen is, om als voetenbankje te dienen voor je kleine Kindje Jezus, dan wordt hij zacht.
En Ik gebruik hem om Mij te vermaken.

Is het niet terecht dat ik, hoe klein Ik ook ben, plezier heb?
En dat Ik te midden van zoveel lijden, ontberingen en tranen
jouw wil heb om Mijzelf te vermaken?

Je moet weten dat de mens die een einde maakt aan zijn eigen wil, terugkeert naar zijn Oorsprong. Dan begint het nieuw Leven, het Leven van licht, het Eeuwig Leven van mijn Wil in hem.

Toen Ik naar de aarde kwam, wilde Ik veel voorbeelden en gelijkenissen geven, zoals ik wou dat de menselijke wil zou eindigen:

Ik wilde om middernacht geboren worden om de nacht van de menselijke wil te delen met de stralende dag van de Mijne.

Na middernacht volgt de nacht nog en hij is niet beëindigd.
Maar het is het begin van een nieuwe dag.

Mijn Engelen, om mijn Geboorte te eren en om aan iedereen de Dag van mijn Wil te tonen, verlichtten vanaf middernacht het hemelgewelf met nieuwe sterren en nieuwe zonnen, zodat de nacht veranderde in een licht dat helderder was dan de dag.

Dat was het eerbetoon dat de Engelen brachten aan mijn kleine Mensheid, waarin de volle Dag van de Zon van mijn Goddelijke Wil woonde, en de oproep aan de mens in de volle dag van Haar.

Toen Ik nog zeer klein was, onderwierp Ik Mij aan de wrede pijn van de Besnijdenis. Zij deed Mij bittere tranen wenen. Niet enkel Ik weende, ook mijn moeder en mijn geliefde heilige Jozef weenden.

Ik wilde een snijwonde maken in de menselijke wil, om er de Goddelijke wil doorheen te laten stromen. Zo zou er geen afgesneden wil meer zijn, maar enkel mijn Wil.

Toen Ik nog klein was, wilde Ik naar Egypte vluchten.

Een tirannieke en onrechtvaardige wil wilde Mij doden: symbool van de menselijke wil die de Mijne wil doden.

Ik ben gevluht om iedereen te zeggen:
'Vlucht voor de menselijke wil,
als jullie niet willen dat de Mijne gedood wordt.'

Mijn gehele Leven was niets anders dan het terugroepen van de Goddelijke Wil in de menselijke wil.

In Egypte leefde Ik als een vreemdeling te midden van dit volk:
- symbool van mijn Wil die door hen als vreemd beschouwd wordt, en
- symboliserend dat de persoon die wil leven in vrede en verenigd met mijn Wil, als een vreemdeling moet leven ten opzichte van de menselijke wil. Anders zal er altijd oorlog tussen beide zijn. Het zijn twee onverzoenlijke willen.

Na mijn ballingschap ben ik teruggekeerd naar mijn vaderland:
symbool van mijn Wil die, na een lange ballingschap van eeuwen, terugkeert naar zijn geliefd Vaderland om daar te regeren onder zijn kinderen.

En terwijl Ik deze fasen van mijn leven doorliep, vormde Ik zijn Koninkrijk in Mij en riep Ik het op met onophoudelijke gebeden, in pijn en tranen, om te komen heersen onder de mensen.

Ik keerde terug naar mijn vaderland en Ik leefde daar verborgen en onbekend.

Oh! Hoezeer symboliseert dit de pijn van mijn verborgen en onbekend levende Wil.

En in deze anonimiteit vroeg Ik

- dat de Allerhoogste Wil bekend zou worden,
- dat Hij de eer en glorie zou ontvangen die Hem toekomt.

Alles wat Ik deed symboliseerde

- een lijden van mijn Wil,
- de toestand waarin de mensen Hem plaatsten, en
- een oproep opdat zijn Koninkrijk terugkeert.

En dat is wat Ik wil dat jouw leven is: *een voortdurende oproep van het Koninkrijk van mijn Wil onder de mensen.*

(4) Vervolgens heb Ik de hele Schepping doorkruist om de hemelen, de sterren, de zon, de maan, de zee, kortom de hele Schepping, aan de voeten van het Kindje Jezus te brengen. En dan hebben wij allen samen gevraagd om de spoedige komst van dit Koninkrijk van zijn Wil op aarde.

In mijn vurig verlangen zei ik Hem:

"Zie, ik ben niet de enige die tot U bidt, maar

- de hemelen bidden met de stem van alle sterren,
- de zon, met de stem van haar licht en haar warmte,
- de zee, met haar ruisen,
- allen bidden

dat Uw Wil op aarde moge heersen.

Hoe kunt U al deze stemmen die tot U bidden weerstaan?

Het zijn onschuldige stemmen, stemmen die door uw Wil zelf bezielde worden en die tot U bidden."

Terwijl ik dit zei, kwam mijn kleine Jezus uit mijn binnenste:

- om het eerbetoon van de hele Schepping te ontvangen en
- om naar haar stomme taal te luisteren.

Terwijl Hij zich tegen mij aan drukte, zei Hij mij:

(5) "Mijn dochter, de gemakkelijkste manier om de komst van mijn Wil op aarde te bespoedigen, is door kennis ervan te verwerven.

Kennis brengt licht en warmte en vormt daarin de eerste Daad van God, waarin de mens de eerste Daad vindt om de zijne te vormen. Als de mens de eerste Daad niet vindt, heeft hij de kracht niet om de eerste daad te vormen, waardoor de daden zouden ontbreken, de dingen die van essentieel belang zijn om dit Koninkrijk te vormen.

Zie dus wat meer kennis over mijn Wil betekent.

Omdat deze Kennis de eerste Daad van God in zich draagt, zal hij een magnetische kracht bezitten, een krachtige magneet om de mensen aan te trekken om de eerste Daad van God te herhalen. Met zijn licht zal hij de ontgoocheling van de menselijke wil brengen en met zijn warmte het zal de hardste harten verzachten om zich voor deze Goddelijke Daad te buigen. En zij zullen zich verrukt voelen om deze daad te willen vormgeven.

Daarom: hoe meer Kennis Ik over mijn Wil openbaar maak, hoe sneller het koninkrijk van het Goddelijke Fiat op aarde zal komen”.

20-45- 4 januari 1927 - Elke Daad in de Goddelijke Wil brengt Goddelijk Leven. Wie de Waarheid wil horen, maar weigert deze uit te voeren, blijft verbrand. Moeilijkheden van de Goddelijke Wil in de zielen.

(1) Mijn arme hart kreunde van de pijn vanwege het gemis van mijn dierbare en geliefde Jezus. De uren lijken eeuwen te duren. En de nachten zijn eindeloos zonder Hem. De slaap ontvlucht mijn ogen. Als ik tenminste kon slapen, dan zou mijn pijn in slaap vallen en zou ik misschien een beetje verlichting vinden. Maar nee, in plaats van te slapen, houd ik mijn ogen wijd open.

Mijn gedachten zijn ogen die willen overal rondgaan om te zien waar Degene is, die ik zoek en niet kan vinden. Mijn ogen zijn oren, om te horen, wie weet, het zachte geluid van zijn voetstappen, de zachte en vriendelijke echo van zijn Stem.

Mijn ogen kijken. Wie weet zullen ze misschien de flits van zijn vluchtige komst zien. Oh, hoeveel kost mij zijn afwezigheid!

Oh, hoezeer verlang ik naar Hem.

Terwijl ik bezig was met deze klaagzangen, bewoog mijn lieve Jezus zich in mij. Hij liet zich in mij zien. Hij zat aan een klein tafeltje van Licht. En Hij zeer druk bezig om de hele orde te zien van wat Hij geopenbaard had over zijn allerheiligste Wil:

- of alles genoteerd was, of er iets ontbrak en
- hoever Hij moest gaan om alles wat betrekking had op zijn Allerheiligste Wil te voltooien.

Alles wat betrekking had op zijn Wil, de Woorden, de Kennis, namen in de Handen van Jezus, de vorm aan van een straal van Licht, die Hij op dat tafeltje van Licht ordende.

Hij was zo in beslag genomen en zo druk bezig dat, hoe vaak ik ook iets zei, Hem riep, Hij geen aandacht aan mij schonk.

Dus ik zweeg en Ik stelde me tevreden met dicht bij Hem te blijven en naar Hem te kijken. Na een lange stilte **zei Hij mij:**

(2) “Mijn dochter, wanneer het gaat om zaken die mijn Wil betreffen, zijn de Hemelen en de aarde stil en eerbiedig, om getuige te zijn van een nieuwe Daad van deze Allerhoogste Wil.

Elke nieuwe Daad van deze Wil brengt iedereen meer Goddelijk Leven, kracht, geluk en betoverende schoonheid. Daarom is de werkende Goddelijke Wil, die een Daad van Zichzelf naar buiten brengt, het grootste wat er in de Hemel en op aarde kan bestaan. Uit een extra Daad van mijn Wil, kunnen nieuwe hemelen, mooiere zonnen voortkomen

Daarom, als het gaat om mijn Wil, moeten jij en Ik alles opzij zetten en ons uitsluitend bezighouden met het Eeuwig Fiat.

Het gaat hier niet om een menselijke wil, een willekeurige deugd, in jezelf te ordenen, maar het gaat erom een Goddelijke en Werkzame Wil te ordenen. Daarom kost het zeer veel moeite.

En omdat Ik bezig ben met zaken die belangrijker zijn voor Mij en die het grote Goed van een nieuwe Daad van deze Allerhoogste Wil zullen brengen, luister Ik niet naar jouw oproepen

Want als het erom gaat het belangrijkste te doen, worden de minder belangrijke zaken opzij gezet”.

(3) Daarna volgde ik mijn geliefde Jezus in zijn Passie. Toen ik bij het punt kwam waarop Herodes Hem met vragen bestookte en Hij zwijgzaam bleef, dacht ik bij mezelf: "Als Jezus gesproken had, zou hij zich misschien bekeerd hebben". Jezus, bewoog zich in mij. En Hij zei mij:

(4) “Mijn dochter, Herodes stelde Mij geen vragen om de waarheid te weten te komen, maar uit nieuwsgierigheid en om Mij belachelijk te maken. Als Ik geantwoord had, dan zou Ik hem belachelijk gemaakt hebben.

Wanneer de wil ontbreekt om de Waarheid te kennen en na te leven, ontbreekt in de ziel immers de stemming om de warmte te ontvangen, die het Licht van mijn Waarheid met zich meebrengt.

Deze warmte vindt geen vocht om de Waarheid te laten ontkiemen en vruchtbaar te maken. Zij brandt dan nog meer en droogt het goede dat ze kan voortbrengen uit.

Het is net als met de zon: wanneer zij geen vocht in de planten vindt, doet haar warmte de planten verdrogen en verbranden. *Maar als de zon vocht vindt, doet zij wonderen.*

De Waarheid is mooi. Zij is vriendelijk. Zij verfrist de zielen en bevrucht hen. Met haar Licht en Warmte verricht zij wonderen van ontwikkeling, genade en heiligheid. Maar dat geldt alleen voor de ziel die haar graag willen kennen om haar in praktijk te brengen. Anderzijds, voor degene die haar niet haar niet graag uitvoert, liefhebben om haar uit te voeren, is het eerder de Waarheid die met hem spot, in plaats van zelf door hem bespot te worden.”

(5) Bovendien voelde ik tijdens het schrijven zo'n krachtverlies dat ik het moeizaam deed. Ik voelde niet dat Jezus mij Woorden in de mond legde om het mij gemakkelijker te maken, noch voelde ik de volheid van het mentale Licht dat zich als een zee in mijn geest vormde, zodanig dat ik maar enkele druppeltjes Licht moest opnemen om hen op papier te zetten.

Als ik alles zou willen opschrijven, zou ik zijn als iemand die naar de zee gaat en al het water van de zee in zijn hand wil nemen. Maar hoeveel hij ook neemt, het ontglipt hem allemaal. Als hij echter slechts een paar druppels neemt, kan hij hen wel meenemen.

Dus alles was moeizaam in mij, in mijn ziel, in mijn lichaam, in alles. Omdat ik me zo slecht voelde, dacht ik bij mezelf: "Misschien is het niet langer Gods wil dat ik schrijf, anders zou Hij me geholpen hebben zoals de andere keren. Maar het kost me zoveel moeite, zoveel inspanning, dat ik niet verder kan. Dus als Jezus het niet wil, wil ik het ook niet."

Maar terwijl ik dit dacht, kwam mijn lieve Jezus uit mijn binnenste tevoorschijn en Hij zei mij:

(6) "Mijn dochter, zij die het koninkrijk van mijn Wil moet bezitten, moet niet alleen doen en leven in deze Wil, maar zij moet ook voelen en lijden wat mijn Wil voelt en lijdt in de zielen.

Wat jij voelt is niets anders dan:

- de toestand waarin Hij zich in de mensen bevindt;
- hoe moeizaam Hij vloeit;
- welke inspanningen Hij moet leveren om de mensen te onderwerpen en hen zijn Wil te laten doen;
- hoe zij Hem in hun binnenste onderdrukken en Hem het mooiste van zijn Leven in hen ontnemen, namelijk zijn energie, zijn vreugde, zijn kracht,
- en hoe Hij gedwongen is om te handelen onder de druk van een menselijke wil, die melancholisch, zwak en wispelturig is.

Oh, in welke pijnlijke, bittere en verpletterende nachtmerrie houden de mensen mijn Wil gevangen!

Wil je dan niet deelnemen aan zijn Lijden?

Mijn dochter, je moet een toets zijn, die mijn Wil wil laten klinken. Je moet je lenen om de klank te vormen die Hij wil laten klinken. En wanneer Hij in jou alle klanken die Hij bezit gevormd heeft: klanken van vreugde, van kracht, van goedheid, van pijn enz., zal zijn overwinning compleet zijn, omdat Hij in jou zijn koninkrijk

gevormd heeft.

Denk daarom liever dat het een andere en aparte klank is die Hij in jou wil laten klinken, een extra toets is, die Hij aan je ziel wil toevoegen.

Hij wil immers in het koninkrijk van het Allerhoogste Fiat alle noten van het muziekconcert van het Hemelse Vaderland vinden, zodat zelfs de muziek niet ontbreekt in zijn Koninkrijk”.

20-46- 6 januari 1927 - De ziel die leeft in de Goddelijke Wil, is altijd zichzelf. De Orde van de Voorzienigheid in de Incarnatie en in de manifestaties van de heilige Wijzen.

(1) Ik deed mijn gebruikelijke dingen in de Allerhoogste Wil. Mijn lieve Jezus kwam uit mijn binnenste tevoorschijn. Hij strekte zijn armen naar mij uit en omhelsde mij zo innig dat ik volledig in Hem ondergedompeld bleef.

Hij zei mij:

(2) “Mijn dochter, ik ben niet tevreden als Ik je niet volledig in Mij ondergedompeld zie, en jij zodanig in Mij opgaat dat je jezelf niet meer in jezelf kunt herkennen, maar alleen Mij in jou.

(3) Vervolgens voegde Hij eraan toe:

“Mijn dochter, iemand die in de Goddelijke Wil leeft, is altijd gelijk aan zichzelf. Haar handelingen worden gesymboliseerd door licht, dat zich gelijkmatig verspreidt naar achteren en naar voren, naar rechts en naar links.

Hooguit, als haar handeling een grotere intensiteit van licht bevat, breidt deze zich sneller uit. Maar zij breidt altijd de omtrek van het licht om zich heen in dezelfde mate uit.

Wat nu betreft de handelingen die in mijn Wil verricht worden,
- gesymboliseerd door licht,
wanneer de handeling van de ziel in mijn Wil binnenkomt, omvat zij het verleden, het heden en de toekomst.

En aangezien zij de volheid van het licht bevat, breidt zij zich overal

uit. En zij verzamelt als in één klap iedereen binnen de omtrek van haar eindeloos licht.

Daarom kan niemand, hoe veel hij ook doet, tegen iemand die in het Goddelijke Fiat leeft, zeggen: "Ik ben gelijk aan jou."

En enkel zij kan zeggen: "Ik ben gelijk aan Degene die mij geschapen heeft: wat Hij doet, doe ik. Eén is het Licht dat ons vervult – één is de Kracht en de Wil."

(4) Daarna dacht ik aan ***de drie koningen toen zij het Kindje Jezus in de grot van Bethlehem bezochten.***

Mijn altijd lieve Jezus zei mij:

(5) "Mijn dochter, zie de orde van mijn Goddelijke Voorzienigheid: voor het grote Wonder van mijn Incarnatie, heb Ik een nederige en arme Maagd gekozen en Ik werkte met haar.

Als beschermer koos Ik de maagdelijke heilige Jozef, die voor Mij als vader optrad. Hij was zo arm dat hij moest werken om ons gezin te onderhouden.

Je ziet dat Wij in de grootste Werken

- **en er kan geen groter Werk zijn dan mijn Incarnatie**

Wij altijd mensen kiezen die geen aandacht trekken.

Want waardigheid, scepters en rijkdom zijn altijd gordijnen van rook

- die de mens verblinden en

- hem verhinderen de hemelse Mysteries binnen te dringen

om een grote Daad van God te ontvangen, en God Zelf.

Om de volkeren de komst van Mij, het Woord van de Vader op aarde, te openbaren, wilde Ik daarentegen gebruik maken van koninklijke autoriteiten, geleerde mannen en wetenschappers.

Door hun autoriteit konden zij de Kennis van God die geboren was, verspreiden en, indien zij dat wilden, dit ook aan de volkeren doorgeven.

Hoewel de ster door iedereen gezien werd, hebben slechts drie mensen haar opgemerkt en haar gevolgd.

Dat betekent dat zij de enigen waren:

- die heerschappij over zichzelf hadden, en
- die in zichzelf een kleine ruimte hadden gevormd waardoor ze, via de ster, de echo van mijn Oproep konden ontvangen.

Zij trokken zich niets aan van de vele offers, het geklets en de spot. Zij gingen immers op weg naar een onbekende plaats en ze kregen veel kritiek te horen.

Zij volgden daarentegen de ster, samen met mijn Oproep:

- die in hen weerklonk, hen verlichtte, hen aantrok en
- hen vertelde over Degene die zij gingen bezoeken.

Vervuld van grote vreugde volgden zij de ster.

Je ziet dus dat er, -om **het grote Geschenk van de Incarnatie** mogelijk te maken-, een Maagd nodig was die geen menselijke wil had en die meer van de Hemel was dan van de aarde.

En er was ook een voortdurend wonder nodig dat haar geschikt maakte voor dit groot Wonder.

Zo hadden Wij geen behoefte aan uiterlijke zaken en menselijke verschijningen die de aandacht van de volkeren zouden kunnen trekken.

Om Mij te doen kennen had Ik mensen nodig die

- *zichzelf konden beheersen* en
 - *in zichzelf een kleine ruimte konden creëren*
- om daarin de echo van mijn Oproep te laten weerklinken.

Wat waren zij verbaasd toen zij zagen dat de ster niet boven een koninklijk paleis stil bleef staan, maar boven een armoedige grot.

Zij wisten niet wat ze ervan moesten denken en waren ervan overtuigd dat dit een Mysterie was - niet menselijk, - maar Goddelijk. Bezield door geloof gingen zij de grot binnen.

En zij knielden neer om Mij te aanbidden.

Ik openbaarde Mijzelf door mijn Godheid vanuit mijn kleine Mensheid te laten schitteren. Zij herkenden Mij als de Koning van alle koningen, Hij die kwam om hen te redden. Onmiddellijk boden zij aan om Mij te dienen en hun leven te geven uit liefde voor Mij.

Maar mijn Wil maakte zich bekend en stuurde hen terug naar hun regio terug naar hun regio om hen onder die volkeren de verkondigers te laten zijn van mijn komst op aarde.

Je ziet hoe noodzakelijk zelfbeheersing is, en de kleine ruimte in het hart waarin Ik mijn Oproep kan laten weerklinken. Immers enkel dan kan je de Waarheid herkennen en aan anderen bekend maken.

20-47- 9 januari 1927 – De ziel die de Wil van God doet, bezit zijn Evenwicht en heeft een daad van Licht voor alles. Er werd een noot van pijn geplaatst. Daarom kijken de Goddelijke Wil en de menselijke wil elkaar met argwaan aan. De eerste vruchten zijn het meest geliefd.

(1) Ik ging op mijn gebruikelijke manier overal rond om de Goddelijke Wil door de hele Schepping te volgen. Mijn lieve Jezus toonde zich in mij en **Hij zei mij:**

(2) “Mijn dochter, hoe verbazingwekkend is het handelen van de ziel in Mijn Wil! Net zoals het Fiat het evenwicht van de hele schepping in stand houdt, brengt zij, door mijn Evenwicht te weerspiegelen, evenwicht tussen alle mensen en plaatst zij het Koninkrijk van mijn Wil in hen.

Zij is als licht dat uit de hoogte neerdaalt. En terwijl zij zich in iedereen vestigt, plant zij in iedereen het Koninkrijk van de Liefde van mijn Wil, van de aanbidding, de glorie en alles wat Hij bezit.

Maar terwijl zij neerdaalt als een lichtstraal, zodat niets aan haar ontsnapt, stijgt zij ook op als licht en brengt zij het evenwicht tussen alle handelingen van de schepping, van alle tijden en van alle harten naar haar Schepper.

Met het evenwicht tussen alle menselijke handelingen waarin de ziel de handeling van de Goddelijke Wil heeft laten binnendringen, maakt zij van haar kant alle menselijke handelingen leeg en zij laat de Goddelijke Wil erin stromen als hun eerste handeling.

En de Goddelijke Wil vestigt zijn Koninkrijk in hen, omdat er een ziel die het ter harte genomen heeft om in elke menselijke handeling zijn Licht te laten schijnen. Zo kan het menselijke dan neergeslagen worden en kan enkel de Goddelijke Wil in alle dingen verschijnen.

Mijn dochter, daarom laat Ik je bijna alles met je hand aanraken. Want Ik wil dat je je verspreid, in iedereen en in alles, om je het Koninkrijk van mijn Wil te laten uitbreiden.

Dit is wat Ik wil: ‘dat mijn Wil in alles stroomt, alles doordringt als Licht, maar boven alle dingen blijft, zodat alles mijn Wil wordt.’

Je kan zeggen dat wanneer iemand voor dit licht vlucht, het hetzelfde is als wanneer iemand voor het zonlicht vlucht. Dat betekent niets voor de zon, want zij, die het evenwicht van het licht bezit, omvat haar handeling van licht voor iedereen en voor alles.

Want de zon schenkt aan iedereen licht schenkt en zo bewaart zij het evenwicht van de glorie van alle handelingen van het licht. Zij getuigt van haar Schepper, want zij is in volmaakte orde. Wie voor het licht vlucht, treedt uit die orde.

Zo bezit de ziel, die de eenheid van het Licht van het Allerhoogste FIAT bezit, alle handelingen van het Licht van de Goddelijke Wil. Daarom kan zij haar handeling van het Licht van de Goddelijke Wil, geven aan de menselijke handelingen, opdat Hij vanuit haar zijn Goddelijk Rijk overal kan uitbreiden.

En als zielen dit vermijden, betekent dat niets. Het Licht van mijn Wil verspreidt zich hoe dan ook, en Ik zie dat mijn Koninkrijk zijn Weg volgt in mijn uitverkorene, dat het zich verspreidt en gevestigd wordt.

Daarom wil Ik jouw daden in mijn Wil zien:

- in elke gedachte van de mens, in elk woord, elke hartslag,
- elke stap en elk werk, in alle dingen.

Laten wij ons voorlopig concentreren op het vormen van ons Koninkrijk. Als het eenmaal gevormd is, zullen wij denken:

- aan hen die wegvluchten en
- aan hen die in het net van het Licht van mijn Wil blijven.

(3) Ik voelde me toen erg moe omdat ik al enkele dagen koorts had. En ik had nauwelijks het bovenstaande kunnen schrijven. Omdat ik niet meer de kracht had om verder te schrijven, ben ik gestopt. En ik ben gaan bidden. Mijn lieve Jezus kwam uit mijn binnenste tevoorschijn en Hij drukte me tegen zich aan. Hij had medelijden met mij.

(4) En Hij zei: "Mijn dochter is ziek, mijn dochter is ziek."

Je moet weten dat er door de mensen:

- een klank van pijn in het Koninkrijk van mijn Wil geplaatst werd;
- een klank die niemand, gedurende vele eeuwen, ooit heeft willen genezen;
- een klank die te pijnlijk was voor het Allerhoogste Fiat en de reden is waarom de Goddelijke Wil en de menselijke wil elkaar met argwaan bekijken.

Vooraleer de eerstgeboren dochter van mijn Wil naar ons Vaderland komt moet zij alles in evenwicht brengen. Zij moet alle leegtes opvullen, om mijn Koninkrijk onder de mensen te vestigen.

Nu mijn dochter ziek is, zal zij in dit Koninkrijk, het Rijk van de Goddelijke Pijn vormen. Dit zal stromen als een golf van Licht en Warmte om deze droevige klank te verzachten.

Weet je niet dat licht en warmte de kracht hebben om de meest bittere dingen om te zetten in de zoetste nectar?

Het is aan jou gegeven, mijn dochter, die in onze Wil leeft:

- om je pijn, je koorts, het innerlijke lijden van Mij te missen, dat je doet sterven zonder te sterven, te laten stromen in onze eindeloze grenzen,
- om deze zo pijnlijke klank van het goddelijke Fiat te omhullen, en om in deze klank een zeer zachte en harmonieuze klank te vormen, zodat de twee willen elkaar niet langer zullen bevechten, maar verzoend zullen zijn.

(5) Toen voegde Hij eraan toe:

"Mijn dochter, je kunt niet bevatten wat Ik voor je voel, de vreugde, het geluk dat Ik voel omdat Ik de eerste vruchten van het Koninkrijk van mijn Wil in jou vind.

Ik vind de vreugde die voortkomt uit de vroege vruchten, de eerste vruchten van de muziek, die alleen de ziel die in Mijn Wil leeft kan maken,

Zij neemt immers al onze klanken uit onze Wil over. Zij maakt hen zich eigen En zij laat haar prachtige muziek in mijn Koninkrijk horen. En Ik, oh, hoe geniet Ik ervan om naar haar te luisteren!

Ik vind de eerste vruchten van *de Orde* en van *de ware Liefde* die mijn Wil haar heeft geschonken.

Ik vind de eerste vruchten van *Schoonheid*, die Mij zo in verrukking brengen dat Ik mijn Blik niet kan afwenden.

Inderdaad, Ik vind al jouw daden als eerste daden, die niemand vóór jou, Mij gegeven heeft.

Het begin is altijd datgene wat het meest bevalt, wat vreugde schenkt, wat het meest welkom is.

En wanneer na het begin, andere soortgelijke dingen volgen, is het dankzij de kracht van de eerste daad, dat de andere soortgelijke daden tot stand konden komen.

Zodus komt alle glorie toe aan de eerste daad.

Inderdaad, jij zal altijd de eerste vruchten hebben in het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat. Er zal nooit iets in gedaan worden dat niet voortkomt uit jouw eerste daad. Allen zullen zich dus tot jou wenden, jij, het begin van de glorie. Daarom wil Ik dat alles bij jou begint, om mijn Hoogste Rijk te vormen.

20-48- 13 januari 1927 - Jezus vraagt aan Luisa om te schrijven. Zijn Woord is Geluk. Zij die in de Goddelijke Wil leeft, wordt gezien als afkomstig uit het Hemelse Vaderland. Luisa bidt samen met de hele Schepping. Jezus belooft dat haar alles zal gegeven worden.

(1) Terwijl ik met koorts doorwerkte, kostte het me zoveel moeite om te schrijven, dat ik besloot om niet meer te schrijven totdat:

- ik het met minder moeite zou kunnen doen, en
- ik ook meer zou kunnen schrijven van hetgeen mijn gezegende Jezus aan zijn kleine dochter bekendmaakt.

Vanwege de moeilijkheid probeer ik het zo veel mogelijk samen te vatten. En terwijl ik er helemaal niet aan dacht dat ik zou moeten schrijven, gezien mijn besluit, toonde mijn altijd vriendelijke Jezus zich in mij. Alsof Hij mij smeekte, zei Hij:

(2) “Mijn dochter, schrijf een beetje. Ik heb liever dat je een beetje schrijft, dan niets. Als je kunt, schrijf je meer.

Ik zal je helpen bij hetgeen je schrijft. Ik zal je niet alleen laten

En als ik zie dat je niet verder kunt, zal ik zelf zeggen:

'Het is genoeg'.

Ik bemin je immers zozeer. En jouw natuur is immers ook de Mijne. Daarom wil ik je niet boven je krachten vermoeien.

Maar ontnem Mij niet het genoeg van verder te gaan met het schrijven van deze steeds nieuwe Waarheden die ik je wil meedelen.

Je weet dat er in de hele wereld geen enkel punt bestaat, waar ik mijn vreugde kan delen en terugkrijgen.

Dat punt van mijn Geluk in de wereld ben jij.

Mijn Geluk wordt gevormd door mijn Woord.

Wanneer ik met een mens kan spreken, mezelf verstaanbaar kan maken, is dat voor mij een vreugde. En het is een volledig en overvloedig geluk voor degene die naar mij luistert.

Bovendien ben jij in mijn Wil.

Wanneer ik met jou spreek, spreek ik vanuit mijn Wil Zelf, niet van buitenaf. Dan ben ik er zeker van dat ik begrepen word.

Sterker nog, wanneer ik met jou over mijn Wil spreek, voel ik in jou het Geluk van mijn Koninkrijk, de echo van het Geluk van het Hemels Vaderland.

Mijn dochter, weet je wat er zou gebeuren als je niet zou luisteren? Omdat ik je in het Allerhoogste Fiat houd, beschouw ik je als een burger van mijn Hemelse Vaderland. Wat zou je zeggen als iemand die al in de Hemel woont mijn nieuwe vreugden niet zou willen ontvangen, - vreugden die ik van nature uit mijn Schoot voortbreng

om alle Gelukzaligen te verblijden? Het is inderdaad mijn aard om steeds nieuwe vreugden te schenken.

Zo'n ziel zou mijn Geluk in de weg staan:

zij zou de vreugden die Ik wil schenken in Mijn schoot opsluiten.

En hetzelfde zou met jou gebeuren als je niet zou luisteren en schrijven: je zou Mijn geluk en de steeds nieuwe vreugden die Mijn Wil bezit, in de weg staan.

Dit geldt des te meer omdat Ik Mij gelukkiger voel als Ik de kleine dochter van mijn Wil gelukkiger maak.

Zij bevindt zich immers alleen omwille van Ons, - om geen andere reden -, in deze nederige ballingschap:

- om Ons de ruimte te geven om ons Koninkrijk onder de mensen te vormen en

- om Ons de Rechten en de Glorie van het Werk van de hele Schepping terug te geven.

Denk je dat mijn Hart het kan verdragen om mijn kleine dochter niet gelukkig te maken? Nee, nee! Dat zou mijn grootste verdriet zijn. Zou het kunnen dat mijn Woord jouw grootste geluk niet is?

(3) En ik zei: "Zeker, o Jezus, als U wist

- hoe ongelukkig U me maakt als U me deze vreugde ontnemt –

- hoezeer ik het gemis voel van een eindeloos Geluk, dat door niets anders, hoe mooi en goed het ook is, kan vervangen worden.

(4) Jezus antwoordde:

"Daarom, mijn dochter, hoewel mijn woord je gelukkig maakt, wil Ik niet dat mijn geluk enkel in de leegte van jezelf blijft.

Maar Ik wil dat het dient om mijn Koninkrijk te vestigen.

Daarom wil Ik, als bevestiging van mijn Woord en van het Geluk dat van Mij komt, dat het op papier geschreven wordt,

Op deze manier zal het ook dienen als bevestiging van onze correspondentie.

(5) Daarna begon ik te bidden en ik bracht de hele schepping met mij mee bij de Allerhoogste Majesteit: dat wil zeggen de hemelen, de sterren, de zon, de zee, kortom, alles.

Ik deed dit opdat mijn gebed bezield zou worden door alle Daden die het Allerhoogste Fiat in de hele Schepping verricht.

Mijn lieve Jezus kwam naast me staan.

Hij leunde met zijn Hoofd tegen het mijne en Hij sloeg zijn arm om mijn nek alsof Hij mij wilde steunen.

Ik zei Hem: "Mijn Liefste, Jezus, ik ben niet de enige die tot U bidt, maar er is met mij, uw Wil die in de hele Schepping werkzaam is. Hij bidt dat uw Koninkrijk moge komen.

Hij wil zijn rechten, volledig en compleet, op iedereen en alles. Alleen met de komst van het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat op aarde zullen al zijn rechten aan Hem teruggegeven worden.

Luister, o Jezus, hoe ontroerend is de Stem van uw Fiat in de hele azuurblauwe hemel, hoe welsprekend is zij in de zon, hoe aantrekkelijk en krachtig in de zee.

Overal kan je zijn Stem horen weerklinken, die de rechten van zijn Koninkrijk opeist. *Ik smEEK U, luister naar uw eigen Fiat.*

Luister naar uw kleine dochter die al zijn Daden tot de hare maakt en bidt en smeekt dat uw Koninkrijk moge komen.

En hoewel ik nog maar een pasgeborene ben, wil ook ik mijn rechten. Weet U, o Jezus, wat die zijn?

Dat ik alle *Glorie en Eer* aan uw Wil teruggeef

- alsof niemand Hem beledigd heeft,

- alsof iedereen Hem heeft vervuld, aanbeden en bemind.

Als ik zijn dochter ben,

- wil ik dat zijn *Rechten* aan Hem teruggegeven worden, en

- ik wil ook dat mijn eerste vader Adam zijn eer terugkrijgt alsof hij zich nooit van uw Wil onttrokken heeft.

Mijn lieve Jezus toonde zich in mij en **Hij zei mij:**

(6) "Aan mijn kleine dochter

- die de Rechten van mijn Goddelijke Fiat zo ter harte neemt en

- die de Kracht van dit Fiat gebruikt om een weg naar mijn Hart te banen, zal alles gegeven worden.

Hoe zou Ik je niet tevreden kunnen stellen, mijn dochter!

Je zult alles krijgen. Meer nog, we zullen samen overeenkomen wat mijn Wil betreft en wat de mensen betreft.
Maakt dat je niet gelukkig?

Kijk, mijn dochter: vanaf het moment dat mijn Wil naar buiten kwam in de Schepping, is Hij altijd standvastig en onwankelbaar geweest in het doen van het goede, ondanks de wispelturigheid van de mensen en hun beledigingen.

Triomferend over alles heeft Hij zijn Weg altijd voortgezet en altijd het goede gedaan. Opdat de mens opnieuw toegang zouden krijgen tot de Standvastigheid, het eeuwig Goede en de onveranderlijkheid van mijn Wil, *wil Ik mijn Koninkrijk onder hen vestigen.*

Zie dus dat Ik je in de Standvastigheid en Onveranderlijkheid van het Fiat geplaatst heb, zodat je dit Koninkrijk van Mij in hem kunt neerleggen.

En net zoals mijn Wil met zijn Standvastigheid alles overwint,
- zal jij alles overwinnen met zijn Standvastigheid en in de Onveranderlijkheid van zijn Daden, en
- zal jij de Goddelijke Orde tussen de twee willen opnieuw ordenen. De Goddelijke Wil zal worden hersteld in zijn Glorie.
En de menselijke wil zal opnieuw in de door God ingestelde Orde geplaatst worden.

(7) Nadat ik het bovenstaande geschreven had, bedacht ik dat wat ik geschreven had, niet nodig was, temeer omdat ik:·
- nog steeds koorts had en met moeite schreef, en
- het alleen maar deed om Jezus een plezier te doen.

(8) Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij en **Hij zei mij**:

Mijn dochter, om in Mijn Wil te leven, moet de ziel zich verheffen. Om zich te verheffen in mijn Wil, moet zij:
- afstand doen van wat niet tot mijn Wil behoort.
- haar ellendige kledij, haar vulgaire gewoonten achterlaten,
- haar slecht voedsel, haar ellende verlaten,·
- alles achterlaten,

om te ontvangen:

- koninklijke Kledij,
- goddelijke Gewoonten,
- kostbare en voedzame Gerechten,
- oneindige Rijkdommen,
- kortom, alles wat tot mijn Wil behoort.

Wat je hebt geschreven dient jou op dit moment en dient het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat.

Daarna zal het de regel zijn voor degenen die in zijn Koninkrijk zullen leven, hoe zij alle werkzame Daden van mijn Wil moeten gebruiken om binnen de grenzen van mijn Koninkrijk te blijven.

Bijgevolg is wat jou niet noodzakelijk lijkt, toch noodzakelijk voor de vorming van mijn Allerhoogste Koninkrijk.”

20-49- 16 januari 1927 - In het Koninkrijk van het Fiat zijn alle dingen volledig, tot in alle kleurschakeringen toe. Zij die in Hem leeft, neemt alles in één keer in zich op.

(1) Ik bleef me verdiepen in het Allerhoogste Willen. Mijn lieve Jezus liet zich zien en Hij drukte zijn Hoofd tegen het mijne.

Omdat ik leed, zei ik Hem: "Mijn Geliefde, kijk, ik ben in uw liefdevolle Wil. Omdat ik met U naar de Hemel wil komen, is het uw Wil, en niet de mijne, die vraagt dat U mij met U meeneemt.

Voldoe daarom aan uw Wil, die overal is.

Hij smeekt U overal, in de hemel, in de zon, in de zee:

- om uw kleine dochter niet langer in ballingschap te houden, ver van U,
- maar dat U haar, na zoveel moeilijkheden en het missen van U, in uw Hemels Vaderland laat landen.

Oh, ik smeek U! Heb medelijden met mij en met uw Wil die U smeekt. Vol medeleven, zei Jezus mij:

(2) "Arm kind, je hebt gelijk. Ik weet hoeveel je ballingschap je kost. Om Mij te overtuigen, laat je Mij bidden vanuit mijn eigen Wil. Er is geen krachtiger middel. Maar weet, mijn dochter,

dat het Allerhoogste Fiat iets anders wil van jou.
Hij wil van jou dat alle Schoonheden, alle variaties van veelkleurige tinten, al hun schakeringen, in zijn Koninkrijk gevormd worden.

De schoonheden zijn er, de kleuren in al hun variëteiten zijn allemaal in orde, maar de schakeringen ontbreken.
Ik wil dat er aan jouw kant niets ontbreekt voor het decorum en de schoonheid van mijn Koninkrijk. Als je eens wist hoezeer een schakering opvalt, hoezeer ze verfraait.

En weet je hoe deze schakeringen kunnen gevormd worden?
Nog een Woord van Mij kan een extra schakering zijn in de verscheidenheid aan kleuren;
Nog een kleine rondgang van jouw kant in mijn Wil,
nog een klein lijden, nog een offertje, nog een gebed in het Fiat,
zijn evenzovele schakeringen die je zult toevoegen
en die mijn Wil je met vreugde zal schenken.

In mijn Wil zijn alle dingen volledig. Hij zou niet aanvaarden dat zijn eerste dochter al zijn Handelingen niet volledig zou overnemen,
- voor zover dit voor een mens mogelijk is,
om zijn Goddelijke Koninkrijk te vormen.

(3) Daarna *vervolgde ik mijn vlucht in het Allerhoogste Willen*
Mijn lieve Jezus toonde zich in mij en Hij zei mij:

(4) "Mijn dochter, zij die leeft in de Goddelijke Wil neemt alles samen op, als één geheel, in één keer.
Aangezien mijn Wil overal is, kan niets aan Hem ontsnappen.
Zijn Leven is eeuwig. Zijn Onmetelijkheid kent geen grenzen of omtrekken.

Daarom neemt de ziel die in Hem leeft:

- de eeuwige God,
- alle hemelen, de zon, alles wat bestaat,
- de Maagd, de Engelen, de Heiligen
- kortom, alles.

En wanneer zij bidt, haar hart klopt, zij ademt of liefheeft,
wordt haar handeling gemeenschappelijk voor iedereen.

Zo

- kloppen alle harten met haar hartslag,
- ademen allen met haar adem,
- beminnen allen met haar liefde.

Want overal waar mijn Wil zich uitstrekt, brengt Hij allen ertoe de daad te volbrengen van degene die in Hem leeft.

Hieruit volgt dat, aangezien **de Soevereine Koningin** de eerste plaats inneemt in het Goddelijke Fiat, zij de kleine dochter die in Hem leeft, zeer dicht bij zich voelt.

En terwijl zij zich met haar verenigt,

- herhaalt zij samen met haar wat zij doet en
- deelt zij haar zeeën van genade, licht en liefde met haar, omdat de Wil van de Mama en die van de kleine dochter één zijn.

Bovendien voelt de Majestueuze Koningin van de Hemel zich in haar vereerd met de handelingen, die zij in de Goddelijke Wil verricht.

Zij voelt dat deze kleine dochter haar zeeën binnengaat, hen met haar handelingen in beweging brengt en hen doet zwellen, om hen te vermenigvuldigen en uit te breiden.

Maar wat wil zij doen? Zij wil haar Schepper twee keer zoveel Goddelijke Glorie en Liefde laten ontvangen. Zij wil Hem Liefde geven uit zijn eigen zeeën van Liefde.

En zij wil de zeeën van haar hemelse Mama als het ware in een bank storten, zodat Hij tweemaal de Glorie kan ontvangen.

Daarom beweegt deze ziel, hoewel ze klein is, alles.

Ze dringt zich aan alles op. En iedereen laat haar handelen.

Zij voelen allemaal de Kracht van de Goedheid die zij hen allemaal wil geven. Inderdaad:

- zij is klein en sterk;
- zij is klein en zij is overal aanwezig.

Zij is klein en haar voorrecht is kleinheid

Zij bezit niets, zelfs niet haar wil, omdat ze die vrijwillig aan Degene die er recht op had, gegeven heeft.

En de Goddelijke Wil geeft haar alles.

Er is niets dat Hij haar niet toevertrouwt. Daarom zijn de wonderen van het Leven in mijn Wil onbeschrijfelijk en ontelbaar.

O, als iedereen wist:

- wat het betekent om in mijn Wil te leven,
- het Goede dat je daardoor ontvangt,
- dat er geen Goed is dat je niet kan nemen en geen Goed dat je niet kan doen!

Dan zouden ze met elkaar wedijveren. En zij zouden er vurig naar verlangen om in mijn heilige en aanbiddelijke Wil te leven.

20-50- 20 januari 1927 - De Communie in de Goddelijke Wil, kan niet geconsumeerd worden. Zijn sluiers zijn onaantastbaar. Luisa verlangt naar de Hemel. Daarom is zij weemoedig en maakt zij de hele Schepping bedroefd.

(1) Ik had de Communie ontvangen en bleef bedroefd en wanhopig. De hoestbuien waren immers zo hevig en zo talrijk, dat ik bijna stikte. En ik was niet in staat om na te denken of zoals gewoonlijk, bij Jezus te zijn. Na meer dan een uur hevig hoesten, kalmeerden de hoestbuien. En ik zei tegen mezelf:

"Het is al meer dan een uur geleden dat ik Jezus ontvangen heb en ik ben er nog steeds niet in geslaagd om me te concentreren en alleen met Hem te zijn. De gedaanten van de Hostie zijn nu weg. Jezus is vertrokken en ik weet niet waar ik Hem kan vinden.

Dus voor mij is het vandaag, alsof ik de heilige Communie niet ontvangen heb. Maar uiteindelijk omhels ik, aanbid ik en zegen ik het Allerhoogste Fiat.

Dat dacht ik toen mijn lieve Jezus uit mij tevoorschijn kwam Hij leunde met zijn Hoofd tegen mijn schouder en Hij ondersteunde mij met zijn arm om mij kracht te geven. Want ik was uitgeput en ik voelde mij stervende.

(2) Vol goedheid zei Hij mij: "Mijn dochter, weet je niet dat er een eeuwige Communie bestaat die zo groot is dat ze nooit kan verminderd of verteerd worden?"

Haar sluiers, die haar voor de ogen van de mensen verbergen, kunnen niet vergaan zoals de sluiers van de sacramentele Hostie. Zij geeft zich in elk ogenblik, bij elke ademhaling, bij elke hartslag en in alle omstandigheden.

Je moet inderdaad altijd met de mond open blijven om al deze Communies te kunnen ontvangen. Dit wil zeggen: je moet altijd deze zo grote en voortdurende Communie willen ontvangen. Zij vermindert nooit en kan niet verteerd worden, hoe dikwijls Zij zich ook geeft. Anders blijven de Communies vaak buiten de ziel, zonder in haar binnen te gaan.

Je hebt al begrepen waar het om gaat. *Deze zo grote en voortdurende Communie is mijn Goddelijk Fiat.*

Hij stroomt

- als Leven in je ziel
- als Warmte om je te bevruchten en te laten groeien
- als Voeding om je te voeden.

Hij stroomt

- in het bloed van je aderen, in de slag van je hart, in alles.

Hij staat altijd klaar om zich aan jou te geven, als je Hem maar wil ontvangen. Hij zou je overspoelen met communies. Hij wil zich zo graag, zoveel, aan jou geven.

Met reden, met rechtvaardigheid en recht, is de Communie van mijn Wil onbeperkt en onvergankelijk.

Hij is immers de Oorsprong, het Middel en het Einde van de mens.

De mens moest in staat zijn van Hem altijd te ontvangen en nooit een tekort aan Hem te hebben.

In feite moet wat oorsprong, middel en einde is, altijd kunnen gegeven en ontvangen worden.

Anders zou de mens het begin van zijn leven, het middel om het in stand te houden en het einde van zijn bestemming verliezen.

Daarom kon mijn oneindige Wijsheid niet toestaan dat de Communie van mijn Wil voor de mens beperkt zou zijn.

De sacramentele Communie werd daarentegen ingesteld:

- niet, als oorsprong en doel van de mens,

- maar, als een middel, een hulp, een verfrissing en een remedie.

De middelen, de hulp, enz. worden op beperkte wijze gegeven. Ze zijn niet eeuwigdurend. De sluiers van de sacramentele gedaanten zijn dus onderhevig aan vertering.

Als de mensen Mij voortdurend willen ontvangen, is er de grote Communie van het Eeuwig Fiat. Hij is altijd klaar om zich voortdurend aan hen te geven.

Je was echter bedroefd en bijna verontrust bij de gedachte dat de sacramentele gedaanten geconsumeerd waren. Je had geen reden om bedroefd te zijn, want in jou en buiten jou, is er de Communie van mijn Wil, die aan geen enkele consumptie onderhevig is.

Zijn Leven is altijd in zijn volheid. Mijn Liefde zou niet kunnen tolereren dat de kleine dochter van onze Wil niet in staat zou zijn om ons Goddelijke Leven te ontvangen, dat altijd nieuw en voortdurend is."

(3) Ik bleef me echter ziek voelen. ***Ik maakte een rondgang door de Schepping*** om de Daden van de Allerhoogste Wil te volgen.

Ik voelde een vleugje droefheid in mij. De gehoorzaamheid had mij immers opgelegd om ermee in te stemmen dat mijn ziekte weggenomen werd, alhoewel ik naar de Hemel verlangde.

Ik had graag een sprong gemaakt vanuit het midden van de Schepping om mijn zo begeerde Vaderland te bereiken.

En ik bad tot de hemel, de sterren, de zon en alle geschapen dingen om mij te vergezellen.

In feite, aangezien het Fiat dat ons leven geeft, één is, had ik rechten. Deze zegden dat ze me niet alleen mochten laten, maar dat ze me moesten vergezellen tot aan de eeuwige poorten. Daar zouden zij wachten tot deze Wil, die mij op aarde bezeten had, mij in de Hemel ontvangen had.

Daarna, na mijn intrede in de Hemelse en Gelukzalige Wil,

konden zij zich dan terugtrekken, elk op zijn plaats.

En terwijl ik door de hele schepping rondging, was ik weemoedig omdat ik dit niet kon doen.

Toen klonk er een krachtige, harmonieuze en zilveren stem vanuit het Centrum van de Schepping. **Zij zei:**

"Jouw droefheid heeft zich over alle geschapen dingen verspreid. Vandaag heb je ons allemaal weemoedig gemaakt.

Wees gerust, wij zullen je allemaal naar de hemel begeleiden. Het is rechtvaardig dat iemand die in ons midden geweest is en ons gezelschap gehouden heeft, niet zonder ons de Hemel mag binnengaan.

Maar de hele Schepping zal achterblijven zonder degene die haar vreugde schenkt, die haar vrolijk maakt.

Uw echo zal niet langer weerklinken in ons midden, de echo waardoor wij spreken, om de Goddelijke Wil die ons geschapen heeft en in stand houdt, lief te hebben, te prijzen en te verheerlijken. Wij zullen degene verliezen die ons bezoekt en ons gezelschap houdt."

De stem verstomde en ik voelde zelf dat de lucht die ik inademde getint was met droefheid. Daarom dacht ik dat ik gezondigd had door de hele Schepping weemoedig te maken met mijn droefheid.

En dus verlangde ik naar de komst van mijn lieve Jezus, zodat ik Hem alles kon vertellen over het kwaad dat ik gedaan had. Ik wou Hem ook vertellen dat de reden waarom Hij mij zoveel dingen over de Goddelijke Wil laten schrijven had, was, opdat deze Waarheden de mensheid zouden bereiken.

Want dan zouden zij, door te leven volgens dit Goddelijke Fiat, een zo heilig Koninkrijk kunnen bezitten.

Ik dacht hieraan en aan nog veel meer. Toen toonde, mijn geliefde Jezus zich in mij toonde. **Hij zei mij:**

(4) Mijn dochter, je hebt gelijk dat je wil komen.

Maar het zal tijd kosten vooraleer alle Kennis over mijn Wil naar

buiten komt en zijn weg gaat. En daarom heeft de Schepping gelijk als ze zegt dat zij opnieuw in stilte zal worden gehuld.

Ik wil je echter niet bedrukken.

Geef je aan Mij over en laat Jezus alles doen.

(5) Ik zei: "Mijn Liefde, wanneer U mij naar de Hemel neemt, vraag ik U dat het spoedig zal zijn, zodat zij geen tijd hebben om mij deze gehoorzaamheid op te leggen."

Terwijl ik dat zei, leek het alsof ik de hemelen, de zon en de hele schepping om mij heen zag buigen om mij eer te bewijzen

Jezus voegde eraan toe:

(6) Mijn dochter, wanneer je sterft, zal de hele schepping je omringen en zul je als een bliksemflits naar de Hemel gaan. Ben je niet gelukkig?

20-51- 23 januari 1927 - Het Goddelijke Fiat is een krachtige magneet die God naar de ziel trekt. De menselijke wil is destructiever dan een aardbeving en hij staat bloot aan alle dieven.

(1) Ik bleef zeker dan normaal en mijn lieve Jezus toonde zich, niet alleen, maar met de drie Goddelijke Personen.

Zij omringden mij en ik was bij Hen.

Maar ik zag niets anders dan hun Allerhoogste Hoogheid en het immense Licht dat Hen omringde.

Alle Drie zeiden ze mij:

(2) "Wij zijn gekomen om onze dochter te bezoeken die ziek is.

Onze Wil, sterker dan een krachtige magneet, trok ons aan en riep ons vanuit de Hemel om naar jou te komen.

Wij moesten komen om degene, die de eerstgeboren dochter van onze Wil is, te troosten en haar een beetje gezelschap te houden in haar lijden.

De kracht van ons Fiat is onweerstaanbaar voor Ons

En het is een vreugde voor Ons om aan zijn Kracht toe te geven."

(3) Wie kan zeggen wat ik voelde en begreep toen ik onder Hen was? Ik heb geen woorden om het uit te drukken.

Omdat ik gedwongen werd om iets te eten – omdat ik niets kon eten – had ik, voordat Jezus kwam, een paar lepels bouillon genomen. En ik voelde het in mijn keel zonder het te kunnen doorslikken.

Ik vroeg Jezus om mij te laten gehoorzamen, en Jezus, in al Zijn goedheid, legde zijn heilige Hand op mijn keel en liet de bouillon naar mijn maag gaan, zodat ik dit kon verteren. Zo braakte ik het niet uit, zoals ik gewoonlijk elke dag doe, wanneer ik alles wat ik eet terug naar boven breng.

Oh, de oneindige goedheid van Jezus jegens mij, ik die de kleinste en armste van alle mensen ben!

Hierna bleef ik bedrukt achter. Ik dacht immers dat Zij mij met Zich zouden meenemen. En omdat Zij dat niet deden, voelde ik mij weemoedig.

Om mij te troosten, plaatste Jezus zijn Gelaat voor mijn borst. En Hij blies. Uit zijn Adem kwam een Licht dat niet alleen mijn ziel, maar ook mijn hele lichaam verkwikte. Als zijn Adem zou ophouden, zou mijn hele lichaam in elkaar zakken.

(4) Om mij gerust te stellen, **zei Jezus**: "*Wees moedig*, mijn dochter! Zie je niet dat enkel reeds de Adem en het Licht van mijn Wil je hele lichaam herstellen?

Als mijn Adem stopt, zal je lichaam uiteenvallen en zul je onmiddellijk de weg naar ons Hemelse Vaderland inslaan."

(5) Ik zei: "Mijn Liefde, ik ben nutteloos en voor niets goed. Zou het niet beter zijn dat U mij wegstuurt naar het Hemelse Jeruzalem?"

(6) Vol goedheid, **voegde Jezus eraan toe**: "Mijn dochter, alles is nuttig voor Mij om te bouwen, zelfs puin en kleine steentjes. Dat geldt ook voor jou: je hele lichaam is een hoop puin.

Maar door de Levenskracht van het Eeuwig Fiat tot leven gewekt, wordt alles kostbaar en van onschatbare waarde. En zo kan Ik uit dit kostbare puin de sterkste en meest onneembare steden bouwen.

Je moet weten dat toen de mens zich terugtrok uit de Goddelijke Wil en zijn eigen wil ging volgen, het was alsof een sterke aardbeving een stad trof.

De sterke schok opent kloven in de aarde. Op sommige plaatsen slokt hij huizen op, en op andere plaatsen scheurt hij ze aan stukken. De kracht van de schok breekt de meest veilig afgesloten kluizen open en gooit diamanten, munten en andere kostbaarheden naar buiten. Dan kunnen dieven binnenkomen en stelen wat ze willen. Zo wordt de arme stad gereduceerd tot een hoop stenen, puin, wrakstukken en ruïnes.

Als een koning die stad nu opnieuw wil opbouwen, gebruikt hij diezelfde hopen stenen, wrakstukken en puin. En omdat hij alles nieuw maakt, bouwt hij haar in een moderne stijl, waardoor zij zo'n weelde aan kunst en schoonheid krijgt dat geen enkele andere stad haar kan evenaren.

En zo maakt hij haar tot de hoofdstad van zijn koninkrijk.

Mijn dochter,

de menselijke wil was erger dan een aardbeving voor de mens.

En deze aardbeving duurt nog steeds voort, soms sterker, soms iets minder sterk, zodanig dat hij het kostbaarste dat God in de diepte van de mens geplaatst heeft, uit hem verdrijft.

Deze aardbeving van zijn eigen wil brengt hem dus volledig in chaos. De sleutel van het Allerhoogste Fiat, die alles in bewaring hield en veiligstelde, bestaat voor hem niet meer.

Omdat hij geen deuren en sleutels meer heeft, maar instortende muren, gaan de dieven van zijn hartstochten aan het plunderen.

En hij blijft blootgesteld aan alle kwaad en wordt vaak verwoest en tot puin gereduceerd. Zo kan je hem nog nauwelijks herkennen als de stad die ooit door zijn Schepper gebouwd is.

Maar Ik wil het nieuwe Rijk van mijn Wil onder de mensen bouwen!
Ik wil gebruik maken van jouw ruïnes en puin.

Door hen te bekleden met de vitale vloeistof van mijn Scheppende Wil, zal Ik de hoofdstad van het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat vormen.

Zo kan je Mij helpen. Ben je daarmee niet blij?

20-52- 25 januari 1927 – Jezus spoort Luisa aan om te schrijven. Zij die in de Goddelijke Wil leeft, ademt het Al. De ziel die in Hem leeft, kopieert God in zichzelf en blijft gekopieerd in God.

(1) Ik voelde me ziek en niet in staat om te schrijven wat mijn gezegende Jezus aan zijn kleine dochter openbaarde. Dus heb ik een paar dagen niet geschreven. Jezus spoorde me innerlijk aan om te schrijven, maar ik weigerde vanwege mijn grote zwakheid. Deze morgen kwam Hij uiteindelijk. Hij kwam uit mijn binnenste tevoorschijn en **Hij zei mij**:

(2) “Mijn dochter moet deze avond schrijven. Want ook al is ze stervende, Ik wil dat ze de hoogste flikkering van het krachtige en verblindende Licht van de Kennis van het Allerhoogste Fiat weergeeft. Zo zullen allen weten dat mijn Wil haar altijd bezig hield voor Zichzelf en voor zijn Koninkrijk.

En haar laatste adem zal niets anders zijn dan een krachtige flikkering van het Licht, dat voor Ons een laatste bewijs van Liefde en de bekendmaking van het Koninkrijk van mijn Wil zal blijven.

Daarom zal Ik je helpen bij het schrijven.

En de kleine dochter van mijn Wil zal niets weigeren:

- aan haar Jezus en
- aan dat Fiat, dat je met zoveel liefde op zijn Schoot houdt, om je zijn Geheimen toe te vertrouwen.

(3) Ik heb toen besloten om te schrijven, al is het maar een klein beetje, omdat mijn lieve Jezus met alles tevreden is.

Toen **zei Hij mij**:

(4) “Mijn dochter, zij die in mijn Goddelijke Wil leeft, ademt het Al in. De adem wordt ingeademd en uitgeademd.

Wij ontvangen hem en geven hem onmiddellijk weer terug.

Zo geeft degene die het 'Al' inademt, dat God is, bij het uitademen, het 'Al' terug dat zij ingeademd heeft.

Zo neemt zij Alles en geeft zij Alles terug.

Zij geeft het Al aan God, zij geeft God aan God, en zij geeft het Al aan de mensen,

om dan opnieuw God en alles wat God doet in te ademen.

Het is natuurlijk dat degene die het Al neemt, ook het Al kan geven. Alleen in de Goddelijke Wil is het Leven van het Allerhoogste Wezen voortdurend in bilocatie vanuit de mensen.

(5) Ik zei: "Mijn Jezus, ik heb het gevoel dat ik niets doe. En U zegt mij dat ik in uw Fiat alles neem en alles geef?"

(6) Jezus voegde eraan toe: "Mijn dochter, wanneer het 'Al' werkt, blijft het 'niets' op zijn plaats. Het maakt zich alleen maar beschikbaar om het 'Al' te ontvangen.

Bovendien, voel je niet in jezelf de Kracht van dit Al,
- dat je alles doet omarmen en doordringen:
hemelen, sterren, zon, zeeën en aarde,
- dat je alle Handelingen doet omarmen die mijn Fiat
in de hele schepping verricht,
om alles naar uw Schepper te brengen, als in één adem,
om Hem het Al en alle dingen terug te geven?

Is er ooit iemand geweest die dit kon geven en kon zeggen:
"Ik geef alles aan God, zelfs God zelf.

Ik leef immers in zijn Wil. Daarom is God van mij
De hemelen zijn van mij, de zon en alles wat dit Allerhoogste Fiat
gemaakt heeft, is van mij.
Zo is alles van mij. Ik kan alles geven en ik kan alles nemen"?

Degene die in mijn Wil leeft, bezit het "Al", dat het Koninkrijk van de
Goddelijke Wil op aarde vormt en aantrekt.
Want om het Koninkrijk van mijn Wil op te bouwen, is de Kracht en
de Macht van het "Al" nodig.

(7) Daarna verscheen hij als een klein Kindje. Hij keek mij zo intens
aan dat het in mijn geheugen gegrift bleef. En Hij wilde dat ik naar
Hem keek, maar zo intens dat ik in zijn Geheugen gegrift bleef.
Toen zei hij mij vol liefde en tederheid:

(8) Mijn dochter, dit is het ware beeld van het Leven in mijn eeuwige Wil: de ziel kopieert de Goddelijke Wil in zichzelf. En de Allerhoogste Wil kopieert de ziel.

Zo bewaart uw Schepper de kopie van jouw beeld in zijn Boezem. Zij is Hem zeer dierbaar, omdat Hij haar ziet zoals zij uit haar oorsprong voortgekomen is. Zij heeft niets haar zijn frisheid en schoonheid verloren. Haar vaderlijke trekken zijn in deze kopie gegrift.

Deze kopie in de Vaderlijke Boezem van God, bezingt de hele Schepping met al zijn Werken. Zij fluistert voortdurend in zijn Oor: "U hebt alles voor mij gedaan. U hebt mij zozeer liefgehad en U bemint mij nog steeds. Ik heb alles. Ik wil alles omzetten in liefde voor U."

Deze kopie is het Wonder van God in zijn Schoot.

Het is de herinnering aan al zijn Werken.

Dat is de kopie van de ziel in God en de kopie van God in de ziel, en het ontvouwen van het Goddelijke Leven in de mens.

Hoe mooi is het Rijk van mijn Wil!

- *het niets is verloren in het "Alles" en*

- *het "Alles" is versmolten in het niets,*

De kleinheid van de mens is verheven in de Goddelijke Hoogte en de Goddelijke Hoogte is neergedaald in de diepte van de mens.

Het zijn twee wezens die met elkaar verbonden zijn,

- onafscheidelijk, gefusioneerd, verenigd,

zodat je nauwelijks kan herkennen dat het twee levens zijn,

waarvan het hart samen klopt.

Alle Pracht, Heiligheid, Verhevenheid en Wonderen van het Koninkrijk van mijn Wil zullen precies dat zijn:

- ***de getrouwe kopie van de ziel in God,***

- ***en de kopie van God, mooi en volledig, in de ziel.***

Daarom zullen de kinderen van het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat als beelden van kleine goden zijn in mijn Koninkrijk.

20-53- 28 januari 1927 - Onze Heer zal drie Koninkrijken hebben. Het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat zal de echo zijn van de Schepping. Armoede en ongeluk zullen verbannen worden. In Onze Heer en in de Maagd was er geen vrijwillige of gedwongen armoede. De Goddelijke Wil zorgt jaloers Zelf voor zijn dochter.

(1) Terwijl ik de daden van het Goddelijk Fiat in de Schepping volgde, voelde ik me helemaal verlaten.

Mijn lieve Jezus kwam uit mijn binnenste en **Hij zei mij:**

(2) Mijn dochter, zie hoe fantastisch mooi de orde van de hemelen is. Op dezelfde manier, wanneer het Koninkrijk van de Goddelijke Wil zijn heerschappij onder de mensen op aarde zal hebben, *zal ook de orde op aarde mooi en volmaakt zijn.*

Ik zal dan drie Koninkrijken hebben:

- één in het Hemels Vaderland,
- een ander in de Schepping, en
- een derde onder de mensen.

Elk van hen zal een echo zijn van het andere, een weerspiegeling van het andere. Alle geschapen dingen zullen hun ereplaats hebben, allemaal geordend en in harmonie met elkaar. Geen enkel ding zal het andere nodig hebben. Omdat elk al het goede zal hebben, dat God het bij de schepping gegeven heeft.

Alle geschapen dingen dragen de stempel van het Geluk en van de Overvloed van de Goede Dingen van hun Schepper, omdat ze geschapen zijn door een gelukkig en immens rijk Wezen, wiens rijkdom nooit vermindert door haar uit te delen.

Net als alle geschapen dingen hebben alle kinderen van het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat hun ereplaats, hun decorum en hun territorium.

Omdat zij de hemelse Orde nog beter bezitten dan de hemelse sferen, zijn zij in perfecte harmonie met elkaar.

De overvloed aan Goede Dingen die elk kind zal bezitten zo groot zijn, dat geen van hen de andere nodig zal hebben. Ieder zal immers de Bron van de Goede Dingen en het eeuwig Geluk van zijn Schepper in zich hebben.

Bijgevolg zullen armoede, ongeluk, noden en kwaad verbannen zijn van de kinderen van mijn Wil. Het zou niet gepast zijn dat mijn Wil, die zo immens rijk en gelukkig is, kinderen zou hebben die iets tekort zouden komen en niet genieten van de weelde van zijn Goede Dingen die Hij voortdurend voortbrengt.

Wat zou je zeggen:

- als je de zon zou zien, arm aan licht en die slechts een paar lichtstralen naar de aarde zou sturen, en
- als je een deel van de hemel zou zien met slechts een paar sterren en al het andere, zonder de betovering van de azuurblauwe lucht?

Zou je dan niet zeggen:

"Degene die de zon geschapen heeft, bezit de oneindigheid van het licht niet. Daarom verlicht hij de aarde slechts met een paar lichtstralen. Hij heeft niet de macht om de hemel overal uit te breiden. Daarom heeft Hij slechts een strook boven onze hoofden geplaatst."?

Je zou dan denken dat God arm is aan licht en dat Hij niet de macht heeft om de Werken van zijn scheppende Handen overal uit te breiden.

Als je integendeel ziet dat de zon een overvloed aan licht bezit en dat de hemel zich overal uitstrekt, dan ben je ervan overtuigd:

- dat God rijk is en de Bron van het Licht bezit,
- dat Hij niets verloren heeft door de zon van zoveel licht te voorzien, en
- dat zijn Macht niet verminderd is door de uitgestrektheid van de hemel.

Op dezelfde manier:

als de kinderen van mijn Wil niet alles in overvloed zouden bezitten, zou je kunnen zeggen dat mijn Wil arm is en niet de macht heeft om

de kinderen van zijn Koninkrijk gelukkig te maken.

Dit kan nooit zo zijn.

Integendeel, want dit Koninkrijk zal immers een weerspiegeling zijn van het Koninkrijk, dat mijn Wil in de Schepping heeft.

Net zoals:

- de hemelen zich overal uitstrekken met een overvloed aan sterren,
- de zon overvloedig licht geeft,
- de lucht vol vogels is,
- de zee vol is met vissen,
- de aarde vol is met planten en bloemen,

op dezelfde manier, zullen de kinderen van mijn Koninkrijk gelukkig zijn en zullen ze alles in overvloed hebben.

Het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat is immers een echo van de Schepping,

Bijgevolg zal ieder van hen, daar waar de Allerhoogste Wil hen geplaatst heeft, de volheid van Goede Dingen en Geluk bezitten. Ongeacht de omstandigheden waarin zij zich bevinden of de functie die zij bekleden, zullen allen gelukkig zijn met hun lot.

En aangezien het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat de perfecte weerspiegeling zal zijn van het Koninkrijk dat mijn Wil in de Schepping bezit, zullen Wij een zon boven hebben en een andere zon beneden onder de mensen die dit Koninkrijk zullen bezitten.

Je zal de weerklank van de hemel zien in deze gelukkige kinderen, die deze door hun daden met sterren zullen bevolken. Bovendien zal elk van hen zal een hemel en een verschillende zon zijn.

Want waar mijn Wil aanwezig is, kan Hij niet zonder hemel en zonder zon zijn.

Aangezien Hij bezit zal nemen van elk van zijn kinderen, zal Hij zijn Hemel en zijn Zon vormen. Want waar mijn Wil aanwezig is, kan Hij niet zonder Hemel en zonder Zon zijn.

Het ligt immers in zijn Natuur dat Hij overal, waar Hij zijn vaste verblijfplaats, zijn Heiligheid, zijn oneindig Licht heeft, Hij als een Hemel en een Zon vormt, die zich overal vermenigvuldigt.

Maar dat is nog niet alles.

De Schepping, een echo van het hemels Vaderland, bevat muziek, echte marsmuziek.

De sferen, de hemel, de zon, de zee en alles bezitten onderlinge orde en volmaakte harmonie en draaien voortdurend rond.

Deze orde, deze harmonie en dit ronddraaien, zonder ooit stil te staan, vormen zo'n prachtige symfonie!

Je zou kunnen spreken van de Adem van het Allerhoogste FIAT, dat alle geschapen dingen als vele muziekinstrumenten bezielt en daarmee de mooiste melodieën vormt. Zodanig dat bij het horen ervan, de mensen in extase zouden geraken.

Het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat zal

- *de echo zijn van de muziek van het Hemelse Vaderland en*
- *de echo zijn van de muziek van de Schepping.*

De Orde, de Harmonie en hun voortdurende beweging rondom hun Schepper zullen zo groot zijn!

Elke handeling, elk woord en elke stap zal een aparte melodie zijn. Ze zullen als zoveel verschillende muziekinstrumenten zijn, die de Adem van de Goddelijke Wil zullen ontvangen.

Het zullen als het ware concerten zijn, die de voortdurende vreugde en feestelijkheid van het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat zullen vormen. Voor jouw Jezus zal er geen verschil meer zijn tussen

- in het Hemels Vaderland te blijven en
- afdalen onder de mensen in het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat op aarde.

Ons Scheppingswerk zal dan de overwinning uitroepen en een volledige triomf kennen.

Wij zullen de drie Koninkrijken in één hebben:

- symbool van de Heilige Drie-Eenheid.

Want al onze Werken dragen het merkteken van Degene die hen geschapen heeft.

(3) Ik zei toen tegen mezelf: "Hoewel de ware kinderen van het Allerhoogste Fiat gelukkig zullen zijn en in overvloed zullen leven, waren mijn Moeder-Koningin en Jezus, die de Goddelijke Wil zelf was, arm op deze aarde.

Ze leden onder de ellende en de moeilijkheden van de armoede."

Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

(4) Mijn dochter, echte armoede is wanneer een mens in nood is:

- je wil iets nemen en er is niets te nemen, en

- je bent genoodzaakt anderen om het hoogstnodige te vragen om te kunnen leven.

Deze armoede is noodzakelijk en bijna onvermijdelijk.

Integendeel, bij Mij en bij mijn hemelse Moeder, in wie de volheid van het eeuwig Fiat was,

was er geen sprake van armoede uit noodzaak en nog minder van gedwongen armoede, maar van een vrijwillige, spontane armoede, geïnspireerd door de goddelijke Liefde.

Alles behoorde ons toe. Wij hadden weelderige paleizen en banketten met onbekende gerechten kunnen laten verschijnen. En inderdaad, indien nodig, volstond een eenvoudige wens om zelfs de vogels Ons te laten bedienen en Ons fruit, vis en andere dingen in hun snavel te brengen. En dat deden ze met vreugde om hun Schepper en hun Koningin te dienen.

Met hun trillers, hun gezang en hun getjilp, speelden ze ons de mooiste melodieën voor.

Om de aandacht van de andere mensen niet te trekken, moesten Wij hen vragen, om te vertrekken en hun vlucht verder te zetten onder de hemelkoepel waar onze Wil hen opwachtte.

Gehoorzaam trokken zij zich terug.

Onze armoede was dus een teken van Liefde.

Het was de armoede als voorbeeld, om de mensen onthechting te leren ten opzichte van alle aardse zaken.

Het was geen armoede uit noodzaak. Dat zou absoluut onmogelijk zijn geweest.

Want waar het Leven van mijn Wil heerst, heerst volheid en verliezen alle kwaden hun leven en verdwijnen ze in één klap.

(5) Toen de eerwaarde priester Di Francia hoorde dat ik koorts had, liet hij me weten dat ik, indien nodig, gebruik kon maken van het geld voor zijn goede werken.

Mijn lieve **Jezus** kwam naar me toe en glimlachend **zei Hij**:

(6) Mijn dochter, zeg aan de priester namens Mij, dat Ik hem dankbaar ben en dat Ik hem zal belonen voor zijn goedheid jegens jou.

Zeg hem echter dat de dochter van mijn Wil niets nodig heeft.

Want mijn Wil voorziet haar in overvloed.

Sterker nog, mijn Wil is jaloers.

Want Hij wil de enige zijn om iets aan zijn dochter te kunnen geven.

Waar mijn Goddelijke Wil heerst, hoef je niet te vrezen dat natuurlijke middelen en overvloed aan goederen, kwaad kunnen doen.

Integendeel,

- hoe meer middelen zij heeft en hoe meer zij in overvloed leeft,
- hoe meer zij daarin de Kracht, de Goedheid en de Rijkdom van het allerhoogste Fiat ziet.

En zij zet alles om in zeer zuiver goud van de Goddelijke Wil.

Zo hoe meer mijn Wil aan de mens geeft, hoe meer Hij zich verheerlijkt voelt:

- door zijn Leven in hem te leven, en
- door zijn eigen Dingen aan te bieden aan degene die Hem laat heersen en regeren.

Het zou absurd zijn als een zeer rijke vader arme kinderen zou hebben. Een dergelijke vader zou veroordeeld moeten worden. Bovendien, wat zou het nut zijn van zijn rijkdom, als zijn eigen kinderen, die uit hem voortkwamen, een leven van ontberingen en ellende zouden leiden?

Zou het geen schande zijn voor deze vader en een ondraaglijke bitterheid voor zijn kinderen om te weten dat terwijl hun vader extreem rijk is, zij alles tekortkomen en nauwelijks hun honger kunnen stillen?

Als dat een schande zou zijn, wat absurd is voor een vader in de natuurlijke orde, dan zou het dat nog veel meer zijn in de bovennatuurlijke orde van het Allerhoogste Fiat.

*De Allerhoogste Fiat is meer dan een vader
Want Hij bevat de Bron van alle Goeds.
Daarom heerst er, waar Hij aanwezig is, geluk en overvloed.*

Temeer omdat het Fiat in de ziel die de Goddelijke Wil bezit, overvloed laat heersen.

Hij schenkt de ziel en het lichaam een scherpe en doordringend blik. Zo kan de ziel doordringen in de natuurlijke dingen, die de Fiat als een sluier verbergen.

En door deze sluiers te verscheuren, ziet de ziel in de natuurlijke dingen de edele Koningin van de Goddelijke Wi, die in hen heerst en domineert.

Zo verdwijnen de natuurlijke dingen voor deze ziel.
Ze vindt in alle dingen de aanbiddelijke Wil die ze bezit.
Zij omarmt Hem, zij aanbidt Hem, en alles wordt Goddelijke Wil voor deze ziel.

Bijgevolg is elk bijkomend natuurlijk ding voor haar een nieuwe Daad van de Goddelijke Wil die zij bezit.

Zo zijn natuurlijke dingen middelen voor haar,
- die een kind van mijn Wil is,
om beter bekend te maken wat mijn Wil doet, kan doen en bezit,
en hoezeer Hij de mens liefheeft.

*Wil je dan weten
- waarom mensen natuurlijke middelen ontberen, en
- waarom deze vaak van hen worden weggenomen om hen tot de meest erbarmelijke ellende te reduceren?*

Ten eerste
omdat mensen niet de volheid van het allerhoogste Fiat bezitten.

Ten tweede omdat ze natuurlijke zaken door elkaar halen.

Ze stellen de natuur in de plaats van God.

Ze zien de Allerhoogste Wil niet in natuurlijke zaken

Ze hechten zich er gretig aan om:

- zich een ijdele glorie te vormen,
- een achting die hen verblindt,
- een afgod voor hun eigenhart.

Daarom is het noodzakelijk dat ze de natuurlijke dingen missen
om hun ziel in veiligheid te brengen.

Maar voor degene die een kind van mijn Wil is,
bestaan al deze gevaren niet.

Ik wil daarom dat zij in overvloed leeft en niets tekortkomt.

20-54- 30 januari 1927 - Waarom Jezus niet geschreven heeft.
In deze Openbaringen zijn er geen dreigementen of angsten, te vinden maar enkel de echo van het Hemelse Vaderland.
Wanneer zal het Koninkrijk komen. Het lijden van de Heilige Maagd en dat van Onze-Lieve-Heer was lijden dat voortkwam uit hun zending. Zij bezaten het ware Geluk. De Kracht van vrijwillig lijden. Het Geluk van het Koninkrijk van het allerhoogste Fiat.

(1) Ik zei tegen mezelf: "Mijn lieve Jezus zegt me vaak dat ik Hem in alles moet navolgen. Maar Hij schrijft nooit.

In de evangeliën staat dat Hij slechts één keer heeft geschreven, en zelfs niet met een pen, maar met zijn Vinger

Maar van mij wil Hij dat ik schrijf.

Hij wil me dus uit zijn navolging halen, aangezien Hij helemaal niet geschreven heeft en ik juist zo veel moet schrijven."

Dat dacht ik toen Hij kwam, als een gracieus kind. En terwijl Hij zich in mijn armen nestelde, zijn Gelaat vlak tegen het mijne,

zei Hij mij:

(2) "Mijn dochter, geef Mij je kussen en Ik zal je de Mijne geven."

(3) Ik kuste Hem meerdere keren, en Hij spoorde me aan om Hem nog meer te kussen.

Toen zei Hij mij:

(4) “Dochter, wil je weten waarom Ik niet geschreven heb? Omdat Ik via jou moest schrijven.

Ik ben het

- die je intelligentie bezielt,
- die je de woorden ingeeft,
- die met mijn Hand de jouwe beweeg, om je de pen te laten vasthouden en de woorden op papier te laten schrijven.

Zo ben Ik het die schrijf, en niet jij.

Jij hoeft alleen maar aandacht te schenken aan wat ik wil schrijven, Dus al je werk bestaat uit aandacht schenken.

De rest doe Ik allemaal zelf

Zie je niet dat je vaak niet de kracht hebt om te schrijven en besluit het niet te doen? Om je met je eigen hand te laten voelen dat Ik het ben die schrijf, overspoel Ik je, beziel Ik je met mijn eigen Leven, en schrijf Ik zelf wat Ik wil. Hoe vaak is dat niet gebeurd!

Er was echter enige tijd nodig vooraleer Ik het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat bekend kon maken. Eerst moest er tijd besteed worden om het Koninkrijk van de Verlossing bekend te maken. En daarna kwam dan het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat.

Daarom heb Ik besloten om in die tijd niet te schrijven. Ik wou via jou schrijven wanneer dat Koninkrijk dichterbij zou komen.

En ook wilde Ik de mensen opnieuw verrassen

door hen *de overvloedige Liefde van mijn Wil* te tonen:

- *wat Hij gedaan heeft,*
- *wat Hij geleden heeft, en*
- *wat Hij uit Liefde voor de mensen wil doen.*

Mijn dochter, vaak brengen nieuwigheden nieuw leven en nieuwe zegeningen. Mensen voelen zich zeer aangetrokken tot deze nieuwigheden. Ze laten zich meeslepen door wat nieuw is.

Dit geldt des te meer in dit geval, aangezien het nieuwe van de Openbaringen over mijn Goddelijke Wil een goddelijke Kracht en

een zoete aantrekkingskracht heeft en als hemelse Dauw zal neerdalen op zielen die door de menselijke wil verschroeid zijn. Deze Openbaringen zullen dragers zijn van Licht, Geluk en oneindige Zegeningen.

In deze Openbaringen is er geen sprake van dreigementen of angsten. Als er iets te vrezen valt, dan is het voor degenen die in het labirint van de menselijke wil willen gevangen blijven.

Verder kan je in al deze Openbaringen niets anders zien dan: de weerspiegeling en de taal van het Hemels Vaderland. Je kan enkel balsem uit de hoogte vinden die heiligt, vergoddelijkt en een belofte geeft van het Geluk dat alleen in het Hemels Vaderland heerst.

Daarom schrijf ik zo graag over de dingen die betrekking hebben op het Goddelijk Fiat – omdat Ik dingen schrijf die tot mijn Vaderland behoren.

Het zou te verraderlijk en ondankbaar zijn als je in deze Openbaringen van Mij niet zou herkennen:

- de weerklank van de Hemel
- de lange keten van liefde van de Allerhoogste Wil,
- de Zegeningen aan Goede Dingen die Onze Hemelse Vader aan de mensen wil geven.

Hij wil alles terzijde schuiven wat er in de geschiedenis van de wereld gebeurd is; En Hij wil een nieuw tijdperk beginnen, een nieuwe schepping, alsof de nieuwe geschiedenis van de schepping nu pas zou beginnen..

Laat Mij dus handelen.

Want alles wat Ik doe is van het hoogste belang.

(5) Daarop zei ik Hem: "Mijn Geliefde, het lijkt dat U dit Koninkrijk van het eeuwig Fiat boven alles bemint.

U concentreert daarin al uw Liefde, al uw Werken.

U draagt deze Werken die dit Koninkrijk zullen dienen, als in triomf.

Als U dit Koninkrijk zodanig bemint, wanneer zal het dan komen?
Waarom haast U zich niet om zijn komst te bespoedigen?

(6) Jezus voegde eraan toe: “Mijn dochter,
pas nadat de Kennis over mijn Goddelijke Wil:

- zijn weg gevonden heeft, en
- de grote weldaden ervan, de goede Dingen waar tot nu toe geen enkele mens aan gedacht heeft, laten zien heeft,
nl. dat het Koninkrijk van mijn Wil:
- de uitstorting van de Hemel zal zijn,
- de echo van het Hemels Vaderland,
- de volheid van aardse goederen,
dan zullen zij, gezien zo’n immens Goed, er vurig naar verlangen en unaniem vragen dat mijn Koninkrijk spoedig moge komen.

En dat is wat de hele Schepping doet in haar stomme taal.
Deze is alleen in schijn stom. Want zij heeft mijn Wil in zich,
Die met krachtige en welsprekende Stem vraagt:

- dat zijn Rechten erkend worden en
- dat mijn Wil overal heerst en regeert.

Daarom zal er één echo zijn van het ene punt van de aarde naar het andere, één zucht, één gebed, dat uit alle wezens zal opstijgen:
“Moge het Koninkrijk van de Allerhoogste Fiat komen”.
Dan zal Hij triomfantelijk onder de mensen komen.

Vandaar de noodzaak van kennis: Deze zal de aansporing zijn,
en zal de eetlust van de mensen stimuleren om van zo'n heerlijk voedsel te proeven.

Zij zullen dan de wil voelen, het verlangen om in zo'n gelukkig Koninkrijk te leven, om zich te bevrijden van de tirannie en slavernij waarin hun eigen wil hen gevangen hield.

En naarmate zij vorderen in de Kennis:

- van alle Openbaringen,
- van de Goede Dingen die in het Allerhoogste Fiat vervat zijn,
zullen zij jouw normen vinden:
- hoe je de Hemel en de aarde op zijn kop gezet hebt, door overal heen te gaan om te vragen dat het Koninkrijk spoedig moge komen.

Zij zullen vinden:

- wat jij geleden hebt om voor hen zulke grote weldaden te verkrijgen,
- welke houding ze moeten aannemen
- hoe ze zich moeten gedragen, en
- wat ze moeten doen om toegang te krijgen tot dit Koninkrijk en om daarin te leven.

Het is daarom noodzakelijk

- dat alles bekend is, zodat mijn Koninkrijk volledig kan zijn,
- dat er niets ontbreekt, van het grootste tot het kleinste.

Zo kunnen bepaalde dingen die jou klein lijken:

- een goddelijke rots zijn die omgevormd is tot zeer zuiver goud, die deel zal uitmaken van het fundament van het Koninkrijk van mijn Allerhoogste Wil.

(7) Ik dacht toen bij mezelf: "Mijn lieve Jezus bezingt zo vaak het Geluk van het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat.

Maar Hij, die de Goddelijke Wil Zelf is, en mijn hemelse Moeder die Hem volledig bezat, waren niet gelukkig op aarde.

Zij waren juist degenen die op aarde het meest geleden hebben.

En ikzelf: Hij zegt dat ik de eerstgeboren dochter van zijn Wil ben.

Toch heeft Hij mij drieënveertig jaar lang aan bed gekluisterd gehouden. En alleen Jezus weet wat ik geleden heb.

Het is waar dat ik ook een gelukkige gevangene was en dat ik mijn gelukkig lot niet zou willen ruilen, zelfs al zou men mij scepters en kronen aanbieden.

Want wat Jezus mij heeft gegeven, heeft mij meer dan gelukkig gemaakt.

Maar in de ogen van mensen, die oordelen op basis van uiterlijkheden, is er voor mij geen mijn geluk. Het lijkt inderdaad alsof dit geluk waar Jezus over spreekt in tegenspraak is met Zijn lijden, dat van de Soevereine Koningin en mijn eigen lijden, ik, de kleinste onder de mensen.

Ik dacht hieraan toen mijn lieve Jezus mij verraste.

Hij zei mij:

(8) "Mijn dochter, er is een enorm verschil tussen:

- degene die iets Goeds moet vormen, een koninkrijk, en
- degene die het moet ontvangen om ervan te genieten.

Ik ben naar de aarde gekomen:

om te boeten, om te verlossen, om de mens te redden

Daarom moest Ik het lijden van de mensen op Mij nemen en het op Mij nemen alsof dit het Mijne was.

Mijn Goddelijke Moeder, die Mede-Verlosseres zou worden, kon in geen enkel opzicht van Mij verschillen.

Integendeel, de vijf druppels bloed die Zij Mij uit haar Allerzuiverste Hart gaf om mijn kleine Mensheid te vormen, kwamen voort uit haar gekruisigd Hart.

Elk Lijden maakte voor Ons deel uit van de taken die Wij moesten vervullen. Al ons Lijden was vrijwillig en het was niet opgelegd door een menselijke zwakheid.

Je moet echter weten dat ondanks zoveel Lijden, dat Wij moesten doorstaan om onze zending te volbrengen, zowel Ikzelf als mijn Moeder- Koningin, Wij altijd een immense Gelukzaligheid, een steeds nieuwe en oneindige Vreugde en een permanent Paradijs, in ons Hart genoten hebben.

Het was voor ons gemakkelijker

- om ons af te sluiten van ons lijden, omdat dit niet van nature deel uitmaakte van Ons, maar enkel vanwege onze zending,
- dan om Ons af te sluiten van de zee van immense Vreugde en Gelukzaligheid, die in Ons voortgebracht werd door de kracht van de Goddelijke Wil, die wij bezaten.

Dit waren Dingen die van Ons waren en die Wij in Ons droegen.

Net als in de natuur

- de zon dient om licht te geven,
- water om de dorst te lessen,
- vuur om te verwarmen en alles in vuur en vlam te zetten

Als ze dat niet zouden doen, zouden ze hun aard verliezen.

*Het is de natuur van mijn Wil om vreugde en geluk te brengen, en om het paradijs te laten ontstaan overal waar Hij heerst.
Gods Wil en ongeluk, dat bestaat niet samen.
En zij kunnen ook niet samen bestaan.*

Anders zou zijn volledige Volheid niet bestaan.
Daarom, als Hij niet in zijn volheid is, veroorzaken de stroompjes van de menselijke wil bitterheid voor de arme mens.

En omdat de menselijke wil in Ons geen toegang had,
- was het Geluk altijd op zijn hoogtepunt, en
- verlieten de Zeeën van Vreugde Ons nooit

Zelfs toen Ik aan het Kruis hing en mijn Moeder aan mijn goddelijke Voeten gekruisigd was, verliet het volmaakte Geluk Ons nooit.

Daarvoor zou het nodig geweest zijn
- dat Ik uit de Goddelijke Wil zou uitgetreden zijn,
- dat Ik me zou losgemaakt hebben van de Goddelijke Natuur en
- dat Ik enkel zou gehandeld hebben vanuit de menselijke wil en de menselijke natuur.

Ons Lijden was dus volledig vrijwillig, in overeenstemming met de zending die Wij kwamen vervullen.

Ons Lijden was niet het gevolg
- van onze menselijke natuur,
- van onze kwetsbaarheid, of
- van de straf die ons door de gevallen natuur opgelegd was.

En bovendien, ben je vergeten dat ook jouw lijden deel uitmaakt van jouw missie? Dat het vrijwillig lijden is?

Toen Ik je riep om slachtoffer te worden, heb Ik je gevraagd of je het vrijwillig zou aanvaarden.

En jij hebt met geheel je wil ingestemd en het Fiat uitgesproken.

De tijd verstreek en Ik herhaalde mijn refrein en vroeg je of je bereid was *om in en met mijn Goddelijke Wil te leven*.

Je herhaalde het Fiat

- dat je een nieuw Leven gaf
- dat je tot zijn dochter maakte om je de zending en het lijden te geven die passen bij de voltooiing van het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat.

Mijn dochter, vrijwillige lijden heeft zo'n macht over de Godheid dat het de kracht en de macht heeft om de Boezem van de Hemelse Vader te verscheuren.

Uit deze Wonde die in Hem ontstaat, laat God zeeën van Genade overstromen die de triomf zijn:

- van de Allerhoogste Majesteit en
- van de mens die de autoriteit bezit over zijn vrijwillig lijden.

Bijgevolg was vrijwillige lijden noodzakelijk:

- voor het grote Wonder van de Verlossing en
 - voor het Wonder van het Koninkrijk van mijn Fiat,
- Het was het lijden van een zending, die bezielde moest worden door een Goddelijke Wil.

Omdat al dit Lijden, heerschappij had over God en over de mensen, moest het de grote zegeningen brengen die hun zending inhield.

Dit Geluk van het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat, dat Ik zo prees, is dus niet tegenstrijdig, zoals je zegt:

- omdat Ik de Goddelijke Wil zelf was en Ik leed, en
- alleen al omdat Ik je zo lang in bed gehouden heb.

Wie iets goeds wil tot stand brengen, moet één ding doen:

- lijden,
- de nodige dingen voorbereiden, en
- God veroveren om dat Koninkrijk te verkrijgen.

Degenen die het moeten ontvangen, moeten iets anders doen, nl.:

- het ontvangen, het waarderen, en dankbaar zijn jegens degene
- die heeft gevochten en geleden, en

- die, nadat hij het verkregen heeft, zijn veroveringen aan hen geeft, om hen gelukkig te maken.

Daarom zal het Koninkrijk van mijn Wil onder de mensen de echo van het Geluk van de Hemel brengen.

Want 'één' zal de Wil zijn, die moet heersen en domineren
- in de Hemel en
- onder de mensen.

Mijn Mensheid is gevormd uit het zeer zuivere Bloed van het gekruisigd Hart van de soevereine Koningin.

De Verlossing werd gevormd door mijn voortdurende kruisiging, totdat Ik op Golgotha de zegel van het Kruis op het Koninkrijk van de verlostten plaatste

Op dezelfde manier zal ***het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat*** voortkomen uit een gekruisigd hart.

Mijn Wil, die de jouwe kruisigt, zal zijn Koninkrijk en Geluk doen ontstaan voor de kinderen van zijn Koninkrijk.

Daarom heb Ik je, sinds Ik je tot slachtoffer geroepen heb, altijd over de kruisiging gesproken.

Je dacht dat het de kruisiging van de handen en voeten was.

En Ik heb je in die gedachte van deze kruisiging gelaten.

Maar dat was het niet. Dat zou niet voldoende zijn geweest om mijn Koninkrijk te laten komen.

De volledige en voortdurende kruisiging van mijn Wil in je hele wezen was noodzakelijk.

En dat was precies waar Ik je over wilde vertellen:
dat jouw wil voortdurend gekruisigd zal worden door mijn Wil,
om het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat te brengen.

20-55- 3 februari 1927 - In het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat zal er slechts één Wil zijn. Een uitspraak over de Goddelijke Wil kan een sleutel, een deur, een weg zijn. In alle geschapen dingen vormt de Allerhoogste Wil evenzoveel borsten, opdat zijn kinderen zijn kennis kunnen drinken. •

(1) Mijn geliefde Jezus trok mij geheel naar zich toe en *Hij zei mij:*

(2) “Mijn dochter, in het centrum van het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat zal er één enkele Wil zijn.

Daarom zal er één Wil zijn onder allen.

Deze Wil zal naar iedereen uitstralen en alles omvatten, en iedereen geluk, orde, harmonie, kracht en schoonheid schenken.

Op deze manier zal dit het Koninkrijk van één enkele Wil zijn:

- één Wil voor allen, en
- allen voor één Wil.

Wat maakt het Hemelse Vaderland gelukkig,
als niet de Wil van God en de Wil van allen?

O, als een andere wil dan de Wil van God de Hemel zou kunnen binnengaan – wat onmogelijk is – dan zouden de Heiligen:

- hun voortdurende vrede verliezen en
- de wanorde ervaren van een wil die niet goddelijk is.

Ze zouden de wanordelijke gevolgen ervaren van een wil

- die niet alle goede dingen bevat,
- die niet heilig is en
- die geen geluk en vrede voortbrengt.

En daarom zouden ze die wil unaniem verstoten.

Daarom zal het Koninkrijk van het Fiat enkel Mijn Wil – en alleen die Wil – als wet, orde en heerschappij hebben.

En door de kracht van die Wil

- zal iedereen gelukkig zijn met één enkel geluk – en
- zal er nooit verdeeldheid zijn, maar eeuwige vrede.

(3) Vanwege de grote inspanning die ik moest leveren om te schrijven en de moeilijkheid die ik ondervond, vroeg ik me af of ik wel of niet moest doorgaan.

Mijn geliefde Jezus spoorde me aan. **Hij zei mij:**

(4) Mijn dochter,

- elk extra woord over mijn Wil kan een extra sleutel zijn om het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat te openen.
- Elke nieuwe parel van kennis hierover kan een nieuwe deur vormen die gemakkelijker toegang geeft tot Mijn Koninkrijk,
 - om nieuwe ingangen te vormen,om de kinderen van zijn Koninkrijk binnen te laten.
- Elke illustratie met betrekking tot mijn Wil vormt een extra weg, om de communicatie van dit Koninkrijk te versnellen.
- Het kleinste ding dat betrekking heeft op mijn Fiat vormt één van zijn Hartslagen, een Hartslag die Hij wil brengen in het midden van de kinderen van zijn Koninkrijk.

Het is niet gepast, mijn dochter, om deze Hartslag te onderdrukken. Deze Hartslag zal een nieuw en Goddelijk Leven brengen –bilocatie deze Hartslag – waarvan degenen die gezegend zijn met het bezit van dit Koninkrijk zullen kunnen genieten.

Weet je niet dat om te kunnen zeggen dat een koninkrijk bestaat, je het eerst moet vormen, en je vervolgens moet zeggen dat het bestaat?

Het is daarom noodzakelijk om wegen aan te leggen, poorten om te beveiligen, gouden sleutels die niet met metaal gesmeed zijn, om de toegang tot het Koninkrijk van mijn Wil te vergemakkelijken.

Een weg minder, een onvindbare sleutel, een gesloten deur kunnen de toegang tot dit Koninkrijk bemoeilijken.

Daarom dient alles wat Ik je zeg:

- niet alleen om dit Koninkrijk te vormen,
- maar ook om het werk te vergemakkelijken van degenen die het willen bezitten.

Zo moet de eerstgeboren dochter van mijn Wil zich inspannen om alles wat betrekking heeft op het Koninkrijk van het Eeuwig Fiat te vergemakkelijken.

(5) Ik zette toen mijn handelingen verder in de Allerhoogste Wil. Ik bevond mij buiten mijzelf en ***ik doorkruiste de hele Schepping om de Goddelijke Wil in elk geschapen ding te volgen.***

Terwijl ik dat deed, werd de sluier van elk geschapen ding weggetrokken. En ik kon daarin de heilige Goddelijk Wil zien die elke handeling volbracht die in elk geschapen ding aanwezig is, altijd in werking, zonder ooit te stoppen.

Mijn lieve Jezus kwam uit mijn binnenste. ***Hij zei mij:***

(6) Mijn dochter, zie de uitbundige Liefde van mijn Wil
- altijd stabiel, altijd werkzaam, altijd in de daad van het geven, zonder ooit iets terug te nemen van wat Hij bepaald heeft om te doen toen het Allerhoogste Fiat in de Schepping weerklonk.

Mijn Wil heeft zich ertoe verbonden

- alle kunsten te beoefenen, alle functies te vervullen,
- alle dienstbaarheden uit te oefenen, elke vorm aan te nemen, om de mens gelukkig te maken.

Meer nog, Hij handelde nog beter dan een zeer tedere moeder door bijna alle geschapen dingen te ordenen als borsten waarin Hij zich verborg, zodat de mens zich eraan kon voeden.

Zo *maakte Hij zich tot zon* om hem te voeden met zijn Licht.

Hij maakte Zichzelf tot *hemel* om hem te voeden met de vitale Liefde van de Onveranderlijkheid.

Hij maakte zichzelf tot *sterren* om hem te voeden met de verscheidenheid aan goede dingen die zijn Werken bevatten.

Hij werd *water, planten en bloemen*

- om hem te voeden met het water van *de Genade*,
- om zijn dorst te lessen en
- om hem te voeden met zijn *Zoetheid* en zijn reine Geuren.

Mijn Wil heeft alle vormen aangenomen, van de vogel, het lam, de duif, kortom, van alle dingen,

- om de mond van de mens te bereiken en hem te kunnen voeden,
- om hem het Goede te geven dat elk geschapen ding bevatte.

Alleen een Goddelijke Wil die alle dingen heeft geschapen

in een uitbarsting van zijn Liefde, kon zoveel vormen aannemen, zoveel functies vervullen, zo volhardend zijn, zonder ooit te stoppen met het volbrengen van zijn Daden.

En toch, wie probeert alles wat geschapen is te doorgronden om te zien wie Degene is die haar borst aanbiedt om haar melk te geven, de mensen te zogen en hen te vermaken om ze gelukkig te maken? Bijna niemand.

Mijn Wil geeft zich voortdurend,
Hij legt zijn Leven in elk geschapen ding om Leven te geven.
De mensen doen niet eens de moeite om naar Hem kijken en Degene te zien die hen zozeer bemint en die het Leven van hun leven is!

En door al deze afwijzingen van de mensen is de pijn van mijn Wil groot!

Daarom wacht Hij, met goddelijk en onoverwinnelijk Geduld, op zijn kinderen die, wanneer zij Hem herkennen:

- de sluier van de geschapen dingen die Hem verbergen, kunnen verscheuren,
- de Schoot van hun Moeder/Vader met dankbaarheid zullen erkennen en
- zich als echte kinderen zullen voeden aan deze goddelijke Borsten.

De Glorie van de hele Schepping, van de hele Verlossing, van uw Jezus en van het eeuwige Fiat zal volkomen zijn wanneer de kinderen van zijn Koninkrijk zich aan zijn/haar Borst hechten om er te zogen.

Zodra zij Hem herkend hebben, zullen zij zich niet meer van Hem losmaken. Hij zal hen alle goede dingen geven en Hij zal de glorie en voldoening hebben van al zijn kinderen gelukkig te zien

En deze kinderen zullen de eer en de glorie hebben om de Moeder/Vader na te volgen die hen met zoveel liefde op haar/zijn Schoot houdt om hen te voeden met haar/zijn goddelijke melk.

Mijn Wil bevindt zich momenteel in de omstandigheden van de zon wanneer de wolken verhinderen dat haar licht de aarde met al haar glans bedekken.

Doorheen de wolken kan de zon niet al het licht verspreiden dat ze bevat. Het is alsof de wolken de glorie van de zon verhinderen om haar licht, dat toch altijd hetzelfde is, de vrije loop te laten.

Op dezelfde manier verhinderen de wolken van de menselijke wil de weg die de Zon van mijn Wil zou willen volgen naar de mensen.

Omdat Hij niet alle Goede Dingen die Hij bevat kan meedelen, via de Schepping of rechtstreeks, wordt zijn Glorie tegengehouden door de wolken van de menselijke wil.

Maar wanneer zij het Allerhoogste Fiat zullen kennen en zijn kinderen zullen worden, zullen deze wolken weggenomen worden. Mijn Wil zal dan de Goede Dingen kunnen geven die Hij bezit. Onze Glorie bij de mensen zal dan volledig zijn.

20-56- 6 februari 1927 - Niets kan ontsnappen aan de Goddelijke Wil. Hij is in alle dingen aanwezig. De ziel die de Goddelijke Wil bezit, deelt in alle Zegeningen van haar Schepper. Zij geeft en ontvangt Liefde en Geluk.

(1) Ik was volledig ondergedompeld in de Allerhoogste Wil en volgde zijn Handelingen om mijzelf tot de handeling van elk geschapen ding te maken.

Mijn lieve Jezus kwam uit mij tevoorschijn en strekte zijn Armen naar mij uit. Hij omhelsde mij stevig en drukte mij volledig tegen Zich aan. Terwijl Jezus mij omhelsde, plaatsten alle geschapen dingen:
- de hemelen, de zon en de zee, allemaal, zelfs de kleine vogeltjes, zich rond Jezus. Zij omhelsden mij en wilden herhalen wat Hij deed. Ze leken onderling te wedijveren. Geen van hen wilde achterblijven.

Ik was in de war toen ik zag dat de hele schepping naar mij toe kwam rennen om mij te omhelzen.

(2) Jezus zei mij: “Mijn dochter, wanneer de ziel in mijn Wil leeft en Ik een daad voor haar verricht, zelfs een simpele kus, een klein woordje, dan komt de hele schepping erbij,
- te beginnen met de soevereine Koningin en
- tot het kleinste van de kleinste wezens.
Ze komen allemaal in beweging om mijn daad te herhalen.

In feite is mijn Wil Eén.

De Wil van de ziel, de Mijne en de Wil van henzelf, allen hebben het recht zich met Mij te verenigen en te doen wat Ik doe.

Bijgevolg was Ik niet de enige om je te omhelzen. Maar alle wezens in wie mijn Wil aanwezig is, waren bij Mij. Dus elke keer dat Ik een daad meer verricht met degene die in mijn Wil leeft, geef Ik een nieuw feest aan de hele Schepping.

Telkens er een nieuw feest is en Ik Me voorbereid om je een geschenk te geven of een Woord te zeggen, komen allen aangerend om eraan deel te nemen, mijn daad te herhalen, het nieuwe feest te ontvangen en voor jou het feest van hun daden te vieren.

Was het voor jou geen feest om de omhelzing van de hemelse Moeder te ontvangen, die van het zonlicht, van de golven van de zee, en zelfs van het kleine vogeltje dat zijn vleugels uitspreidde om je te omhelzen?

*Mijn dochter, waar mijn Wil is, is alles.
Niets kan aan Hem ontsnappen.*

(3) Ik bleef zijn Daden in de allerhoogste Wil volgen.

(4) Mijn lieve **Jezus voegde eraan toe:**

Mijn dochter, voor degene die mijn Wil bezit, is het alsof zij de zon in zich gecentraliseerd heeft. Het is niet de zon die je aan de hemel kan zien. Het is een Goddelijke Zon.

Het is dezelfde die in God is gecentraliseerd.

Zij verspreidt haar Stralen en Zij centraliseert hen in de ziel. Deze wordt eigenaar van het Licht.

Zij bezit immers in zich het Leven van het Licht bezit met alle Goede Dingen en alle effecten die Het bevat.

Daarom leeft zij in gemeenschap van Bezittingen met haar Schepper.

Alles is in gemeenschap met degene die mijn Wil bezit:

- gemeenschap van de Liefde,
- gemeenschap van de Heiligheid,
- gemeenschap van het Licht,
- alles is in gemeenschap met haar.

Bovendien beschouwt haar Schepper haar als een geboorte van zijn Goddelijke Wil. Ze is al zijn dochter. Hij verheugt zich erop zijn Goede Dingen met haar te delen.

En als dat niet mogelijk zou zijn, zou Hij daaronder lijden zoals een vader die, hoewel immens rijk, niet in staat zou zijn om zijn bezittingen te delen met zijn trouwe kinderen. Omdat hij niet in staat is te geven wat hij bezit, zou hij gedwongen zijn hen arm te zien.

Deze vader zou, ondanks zijn rijkdom, sterven van verdriet vergiftigd door zijn eigen bitterheid.

Want de vreugde van een vader is geven en zijn kinderen gelukkig maken met zijn eigen geluk.

Een aardse vader die niet in staat zou zijn om zijn bezittingen te delen met zijn kinderen, kan zoveel lijden dat hij sterft van verdriet.

Hoeveel meer zou de eeuwige Schepper lijden,

- nog meer dan de meest tedere vader,
- als Hij zijn Bezittingen niet zou kunnen delen met degene
- die het goddelijke Fiat bezit en
 - die, als zijn dochter, alle rechten heeft om deze gemeenschap van Goede Dingen met haar Vader te bezitten.

En als dat niet zo was, zou dat in tegenspraak zijn

- met de Liefde die geen grenzen kent en
 - met de meer dan vaderlijke Goedheid,
- die de voortdurende triomf is van al onze Werken.

Wanneer de ziel dus het Allerhoogste Fiat bezit, is de eerste Daad van God om zijn Bezittingen met haar te delen.

Door zijn Zon in haar te centraliseren, door de stroom van zijn Licht, laat Hij zijn Goede Dingen neerdalen in de diepte van de ziel waar zij alles neemt wat zij wil.

Door dezelfde stroom van Licht die zij bezit, brengt zij deze Goede Dingen terug naar haar Schepper als een zeer groot eerbetoon van Liefde en Dankbaarheid. Diezelfde stroom laat ze opnieuw naar haar terugkeren.

Zo stijgen en dalen deze Goede Dingen voortdurend, als een verzekering en een zegel van gemeenschap tussen de Schepper en de mens.

Dat was de toestand van Adam toen hij geschapen werd, totdat hij zondigde. Wat van Ons was, was van hem. De volheid van het Licht was in hem gecentraliseerd. Zijn wil was één met de Onze. Dit gaf hem de gemeenschap van onze Bezittingen.

Hoezeer voelden Wij ons Geluk verdubbeld door de Schepping Omdat Wij Adam, onze zoon, gelukkig konden zien met ons eigen Geluk.

In feite was zijn wil één met de Onze. Zo kon onze Wil onze Goede Dingen en ons Geluk in stromen over hem uitstorten.

Het was zodanig veel dat hij niet in staat was om alles in zich te houden Hij had immers niet het vermogen van zijn Schepper.

Adam was tot de rand toe gevuld tot op het punt van overlopen. En hij liet al het overige terug opstijgen naar Degene van wie hij alles ontvangen had.

En wat liet hij opstijgen?

- de volmaakte Liefde, die hij van God ontvangen had,
- de Heiligheid en de Glorie die hij samen met Ons bezat, om Ons als het ware een gelijkwaardige teruggave van Geluk, Liefde en Glorie te geven.

Wij hadden hem Geluk gegeven en hij gaf ons Geluk terug.
Wij hadden hem liefde, heiligheid en glorie gegeven.
En hij gaf ons liefde, heiligheid en glorie terug.

Mijn dochter, *het bezitten van een Goddelijke Wil is iets verbazingwekkends*. De menselijke natuur kan het niet volledig begrijpen. Ze voelt Hem, ze bezit Hem, maar ze weet niet hoe ze het moet uitdrukken.

20-57- 9 februari 1927 - Luisa's onvermogen om te schrijven. Net zoals de zon altijd licht geeft, zo wil de Allerhoogste Wil altijd het Licht van zijn openbaringen schenken. De erge gevolgen van het niet opschrijven van wat Jezus zegt.

(1) Ik wilde niet schrijven omdat ik me daartoe niet in staat voelde. Bovendien was mijn uitputting zo groot dat ik voelde dat ik het niet kon.

De gedachte kwam bij me op: "Misschien is het niet langer de Wil van God dat ik schrijf, anders zou Hij me meer helpen en me meer kracht geven.

Bovendien, als Jezus het wil, kan Hij zelf schrijven – zonder mij."

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij. **En Hij zei mij**:

(2) "Mijn dochter, *de zon* geeft altijd licht. Ze wordt nooit moe om haar koers te volgen en het aardoppervlak te verlichten.

Zij triomfeert wanneer zij:

- *het zaad* vindt om het te laten ontkiemen, het te laten groeien zodat het zich vermenigvuldigt,
- *de bloem*, om haar kleur en geur te geven,
- *de vrucht*, om haar zoetheid en smaak te geven.

Door haar effecten mee te delen, toont de zon met feiten

- dat zij de ware koningin van de aarde is en
- dat zij bijgevolg zegeviert.

Zij triomfeert immers wanneer zij haar effecten kan overbrengen, en haar koninklijke functie kan uitoefenen over de hele natuur.

Anderzijds, in bepaalde gebieden waar zij geen zaden, bloemen, planten of vruchten vindt, kan zij haar effecten niet overbrengen

Zij houdt hen dan allemaal voor zichzelf en blijft daardoor zonder triomf. Zij is als een koningin zonder onderdanen, die haar functie niet kan uitoefenen

Alsof zij verontwaardigd is omdat zij haar effecten niet kan overbrengen, verbrandt de zon deze aarde zodanig, dat ze onvruchtbaar wordt en geen enkel grassprietje meer kan voortbrengen.

Welnu, mijn dochter, *de Zon is het symbool van mijn Wil.*

En deze wil van nature, in de ziel waar Hij heerst, zijn Licht laten schijnen.

En omdat zijn Licht ontelbare effecten heeft, wordt Hij nooit moe en put Hij zichzelf nooit uit. Daarom wil Hij zijn effecten overbrengen.

En Hij triomfeert wanneer Hij ziet dat je daarvoor openstaat. Dan kan Hij zijn effecten krachtiger overbrengen dan de zon op een zaadje, een bloem of een vrucht.

Hij kan de geur, kleur en zoetheid overbrengen, die Hij omzet in Kennis van de dingen die mijn Wil aangaan, en die de betoverende pracht van de tuin van mijn Wil vormen.

En mijn Goddelijke Fiat voelt zich, meer dan de zon, een koning die zijn koninklijk ambt kan uitoefenen,

Hij voelt dat Hij niet alleen zijn onderdanen heeft, maar ook zijn dochter, aan wie Hij, zijn effecten en zijn Openbaringen kan meedelen, en haar zo kan veranderen in een koningin.

En dit is zijn hele triomf:

- de ziel in een koningin veranderen en
- haar met koninklijke gewaden kleden.

Al mijn Openbaringen over de Allerhoogste Fiat, zullen de nieuwe tuin van de kinderen van mijn Koninkrijk vormen.

Daarom wil zijn Licht altijd zijn effecten in jou planten om jouw tuin rijk en weelderig te maken met allerlei hemelse bloemen, vruchten en planten.

Aangetrokken door de verscheidenheid van zoveel schoonheid, zullen allen dan betoverd zijn en ernaar streven om in mijn Koninkrijk te leven.

Als je niet over de juiste instelling zou beschikken

- om de openbaringen van de effecten van de Zon van mijn Wil te ontvangen en
 - om hen te ordenen en om hen op te schrijven,
 - om het Goede dat Hij bevat en zijn ongehoorde Wonderen bekend te maken,
- zou mijn Wil handelen als de zon. Hij zou je verbranden en je zou als een onvruchtbare en onproductieve aarde worden.

Bovendien, *hoe kan Ik alleen schrijven, zonder jou?*

Mijn Openbaringen moeten tastbaar zijn, en niet onzichtbaar.

Ze moeten voor de mensen begrijpelijk zijn. Het menselijk oog heeft niet het vermogen om onzichtbare dingen te zien.

Het is **alsof Ik tegen jou zou zeggen**:

'Schrijf zonder inkt, zonder pen en zonder papier.'

Zou dat niet absurd en onredelijk zijn?

Aangezien mijn Openbaringen bedoeld zijn voor het gebruik door mensen, die bestaan uit een lichaam en een ziel, heb Ik ook materiaal nodig om te schrijven.

En jij bent degene die Mij dat moet bezorgen.

Dus jij zult Mijn inkt, papier en pen zijn.

En Ik zal mijn karakters in jou schrijven.

Wanneer je hen in jezelf voelt, druk hen dan uit en maak hen tastbaar door hen op papier te zetten.

Je kunt inderdaad niet zonder Mij schrijven – want je zou geen onderwerp, thema of dictaat hebben om over te schrijven.

En dus zou je niets kunnen zeggen.

En Ik kan niet zonder jou schrijven. Want dan zou Ik de belangrijkste dingen missen die Ik nodig heb om te kunnen schrijven:

- het papier van je ziel,
- de inkt van je liefde en
- de pen van je wil.

Dit is inderdaad een werk dat Wij samen moeten doen, in wederzijdse harmonie.

(3) Toen ik aan het schrijven was, dacht ik bij mezelf:

“Vooraleer ik bepaalde kleine dingen opschrijf die Jezus me vertelt, lijken ze me van weinig belang. En daarom lijkt het me niet nodig om hen op papier te zetten.

Maar terwijl ik hen opschrijf, verandert de manier waarop Jezus hen innerlijk inspireert het hele beeld. En hoewel die kleine dingen onbeduidend lijken, blijken ze inhoudelijk van groot belang te zijn.

In het licht van dit alles, wat een verantwoording zullen degenen die gezag over mij gehad hebben, aan God moeten afleggen, als zij mij niet tot gehoorzaamheid gedwongen hebben om te schrijven.

Hoeveel dingen heb ik verwaarloosd, omdat ik geen opdracht kreeg!"

Jezus bewoog zich in mij. En Hij zei mij: “Mijn dochter, zij zullen Mij waarachtig rekenschap moeten afleggen.

Als zij geloofden dat Ik het was, zal de afrekening zeer streng zijn. Want geloven dat Ik het ben en geen enkel woord van Mij in acht nemen, is alsof zij een Zee van Goedheid voor de mensen willen tegenhouden. Want mijn Woord komt altijd voort uit de Kracht van mijn Scheppende Macht.

In feite heb Ik één Fiat uitgesproken in de Schepping. En Ik heb de hemelen uitgespannen, bezaaid met ontelbare miljoenen sterren; nog een Fiat, en Ik heb de zon gevormd.

Ik heb geen twintig woorden uitgesproken om zoveel dingen in de Schepping te vormen. *Maar één Fiat was voldoende.*

Mijn Woord bevat altijd zijn Scheppende Kracht. En noch jij, noch iemand anders kan weten of mijn Woord erop gericht is om een hemel, een ster, een zee, een zon voor de zielen te vormen.

Daarom is het negeren ervan en het niet aan de mensen laten kennen, alsof je Mij die hemel, die zon, die sterren en die zee teruggeeft, terwijl ze zoveel goeds zouden kunnen doen voor de mensen.

En de daaruit voortvloeiende schade kan n toegeschreven worden aan degene die geen rekening hield met mijn Woord en het in Mij verstikte.

Als ze bovendien niet geloven dat Ik het ben, is dat nog erger.

Want dan zijn ze zo blind dat ze de Zon van mijn Woord niet kunnen zien.

Ongeloof leidt tot koppigheid en hardheid van hart.

Terwijl geloof het hart verzacht, en het voorbereidt

- om gewonnen te worden door de Genade en

- om het inzicht te ontvangen om mijn Waarheden te begrijpen.

20-58- 11 februari 1927 - Waar de Goddelijke Wil heerst, brengt Jezus orde in de Snaren van zijn Eigenschappen. Hij moet tegen de ziel kunnen zeggen: "Hier is mijn Hemel." De kinderen van het Fiat zullen koningen en koninginnen zijn. Alleen zij die het Goddelijke Fiat bezit, heeft het recht om zijn Koninkrijk te vragen.

(1) Ik was in mijn gebruikelijke toestand.

Mijn geliefde Jezus liet mij in mijzelf vele snaren zien, naast elkaar.

Zij gingen uit van één bol in hun centrum. Onder deze bol was er een lege ruimte. En mijn lieve Jezus bevond zich daar.

Hij raakte de snaren vaak aan en bespeelde hen op zo'n prachtige en harmonieuze manier dat het niet te beschrijven is..

Nadat Hij zijn kleine sonate gespeeld had, **zei Hij mij:**

(2) Mijn dochter, deze snaren zijn het symbool van de ziel, waarin mijn Wil heerst. Ik vind er zelf plezier in om hen te vormen en te ordenen. Zie hoe mooi ze zijn!

Elke snaar heeft een eigen kleur en is gehuld in een licht.

Zo vormen zij samen de mooiste regenboog, die straalt van licht.

Maar wil je weten waarom elke snaar een aparte kleur heeft?

Omdat elke snaar één van mijn goddelijke Kwaliteiten symboliseert, dat wil zeggen, mijn Eigenschappen.

Ik heb alles geordend:

- de snaar van de Liefde,
- de snaar van de Goedheid,
- de snaar van de Macht, de Barmhartigheid, de Kracht, de Wijsheid, de Zuiverheid
- kortom, van alles

Ik heb niets uitgesloten, zelfs niet de snaar van de Gerechtigheid.

Dus wanneer Ik wil liefhebben en bemind wil worden,

raak Ik de snaar van de Liefde aan.

Oh! Wat klinkt zij zacht, doordringend, heerlijk, zuiver:

- om hemel en aarde te beroeren en
- de meest intieme vezels te doordringen van alle wezens waarin mijn Wil heerst.

En Ik bemin en Ik word bemind, omdat de klank ervan iedereen aantrekt en verrukt om Mij lief te hebben. En Ikzelf, verrukt door mijn eigen Liefde, heb lief en stort oceanen van Liefde uit.

Deze klank is zo melodieus dat Hij Mij bereid maakt om alles te verdragen en om het groot kwaad van deze arme wereld te dragen.

Deze klank zet Mij *er vervolgens toe aan, om de snaar van de Goedheid aan te raken.*

En deze klank roept iedereen op om de zegeningen te ontvangen die mijn Goedheid wil voortbrengen en aan de zielen wil schenken.

In deze klank kan je stemmen horen spreken.

Zij doet iedereen attentvol zijn.

Je kan geluiden van verbazing en bewondering horen, omdat je in deze klank de stemmen en de zegeningen hoort die Ik wil geven.

Deze klank zet Mij ertoe aan om mijn Zegeningen uit te storten.

En het maakt de zielen ontvankelijk om hen te ontvangen

Telkens wanneer Ik één van mijn Eigenschappen wil gebruiken, raak Ik de snaar aan die daarbij hoort.

Weet je waarom Ik al deze snaren in jou heb aangebracht?

Waar mijn Goddelijke Wil ook heerst, wil Ik immers Mijzelf volledig vinden, met alle dingen die Mij toebehoren.

Dan kan Ik in de ziel waar mijn Allerhoogste Fiat heerst en regeert, doen wat Ik in de Hemel doe.

Ik heb dan mijn Troon en mijn Melodieën in haar, zodat Ik

- de klank van Barmhartigheid kan laten klinken, om zielen te bekeren
- de klank van Wijsheid, om Mijzelf bekend te maken,
- de klank van mijn Macht en mijn Gerechtigheid, om Mijzelf gevreesd te maken.

Ik moet kunnen zeggen: 'Mijn Hemel is hier.'

(3) Daarna maakte ik mijn rondgangen in de Schepping. Ik drukte mijn 'Ik bemin U' op elk geschapen ding. Ik vroeg dat, krachtens deze Goddelijke Wil die ze mooi en ongerept houdt, het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat op aarde zou komen.

Maar tegelijkertijd zei ik tegen mezelf:

"Geschapen dingen zijn levenloos, ze hebben dus niet de kracht om zo'n heilig Koninkrijk te vragen."

Ik dacht dat. En toen kwam mijn geliefde Jezus uit mijn binnenste.

Hij zei mij: "Mijn dochter, het is waar dat geschapen dingen geen ziel hebben. Maar het Leven van mijn Wil stroomt in elk van hen. Het is krachtens mijn Wil dat ze zo mooi blijven, zoals ze geschapen zijn. Alle geschapen dingen zijn edele koninginnen die tot mijn koninklijke familie behoren. Krachtens mijn Wil die hen bezielt en alle handelingen die mijn Wil in hen uitoefent, hebben de geschapen dingen het recht om de komst van mijn Koninkrijk te vragen, omdat het ook hun Koninkrijk is.

Om het recht te hebben om de komst van het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat te vragen, is het noodzakelijk deel uit te maken van onze Familie, waarin onze Wil zijn eerste Plaats, zijn Troon, zijn Leven heeft.

Daarom heb Ik je eerst in Hem laten geboren worden, opdat:
- mijn Wil zijn vaderschapsrechten over jou kan uitoefenen, en
- jij de rechten van een kind kunt hebben, en
zo het recht hebt om zijn Koninkrijk te vragen

En je hebt dit recht niet alleen voor jezelf, maar ook voor alle geschapen dingen: dat wil zeggen, voor al die ontelbare daden die onze Wil in de hele Schepping verricht, om te vragen dat Ons Koninkrijk en het jouwe moge komen

Mijn dochter, wie anders kan aanspraak maken op het recht om koning te zijn dan de zoon van de koning?

Iedereen verwacht trouwens dat het koningschap aan hem toekomt. En als we zien dat een dienaar, een boer, naar dit koninkrijk streeft,
- die niet tot de koninklijke familie behoort en
- die zegt dat hij het recht heeft om koning te zijn en dat het koninkrijk van hem zal zijn,
dan wordt hij als een gek beschouwd en verdient hij alle spot.

Op dezelfde manier zal iemand die mijn Koninkrijk wil opeisen en
- in wie mijn heilige Wil niet heerst,
- die zich in de positie van dienaar bevindt,
niet het recht hebben om mijn Koninkrijk te vragen.

En als hij erom vraagt, is dat slechts een manier van spreken en zonder dat hij daar recht op heeft.

Stel nu dat een koning honderden, duizenden kinderen heeft, die allemaal rechtmatig tot zijn koninklijke familie behoren.

Hebben zij niet allemaal het recht
- om edele posities te bekleden die bij hun status passen, en
- om te zeggen: 'Het koninkrijk van onze vader is ons koninkrijk omdat zijn koninklijke bloed door onze aderen stroomt'?

Welnu, in de hele schepping, zal er in de kinderen die behoren tot het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat, meer dan adellijk bloed stromen. Het Leven van mijn Wil zal stromen, dat hen het recht geeft om tot de koninklijke en hemelse familie te behoren.

Zo zullen allen koningen en koninginnen zijn, zullen allen edele posities bekleden, die de familie waartoe zij behoren waardig zijn.

Omdat de geschapen dingen allemaal kinderen van de Hemel zijn en omdat ze de daden van mijn Wil zelf in zich hebben, die dit van hen vraagt, hebben zij meer recht om te vragen dat het Koninkrijk van mijn Wil komt dan de mensen zelf, die door hun eigen wil te doen zichzelf tot dienaren hebben geverlaagd.

Wanneer jij dus, in naam van de hemel, de zon, de zee en alle andere geschapen dingen, vraagt om de komst van het Koninkrijk van mijn eeuwige Fiat, dwing je mijn Wil Zelf om de komst van zijn Koninkrijk te vragen.

En denk je dat het iets onbeduidends is dat, wanneer je om zijn Koninkrijk vraagt, een Goddelijke Wil in elk geschapen ding bidt?

Ga dus verder en trek je niet terug. Integendeel, je moet weten dat het mijn Wil zelf is, die je in de hele Schepping op weg stuurt. Hij wil immers zijn dochter in al zijn Handelingen bij Zich hebben, om je te laten doen wat Hij doet en wat Hij van jou verlangt”.

20-59- 13 februari 1927 - Zolang de Goddelijke Wil niet bekend is en zijn Koninkrijk niet heeft, zal de Glorie van God in de Schepping onvolledig zijn. Voorbeeld van een koning.

(1) Ik volgde de Goddelijke Wil en zijn daden in de Schepping.

Er kwam een twijfel in me op:

Hoe kan Jezus zeggen dat de Glorie van de Schepping en de Verlossing onvolledig zal zijn totdat het Koninkrijk van zijn Wil op aarde komt? Hoe is dat mogelijk?

Heeft de Allerhoogste Wil niet de deugd om zichzelf te verheerlijken? Hij bezit deze deugd wel degelijk. En die is meer dan voldoende voor zijn glorie.

Hij zegt echter dat als zijn Wil zijn Koninkrijk niet uitbreidt onder de mensen, zijn Glorie, vanuit de Schepping, onvolledig zal zijn.

Ik dacht hierover na toen mijn geliefde Jezus mij verraste met een zeer helder Licht dat uit Hem voortkwam. **Hij zei mij:**

(2) “Mijn dochter, het is op zich zeer duidelijk. Totdat mijn Wil bekend is en Hij zijn eerste ereplaats en zijn Rijk heeft in elk wezen dat uit onze scheppende Handen voortgekomen is, zal zijn Glorie altijd onvolledig blijven.

De reden hiervoor is zeer duidelijk.

Ons voornaamste doel in de Schepping was immers om deze Allerhoogste Wil tot leven te brengen, zodat Hij,

- door *zich te bilocaliseren in de hele Schepping,*
zich overal zou kunnen uitstrekken:

- in de hemel, in de zon, in de zee,
- in de bloemen, in de planten en
- zelfs in de aarde en in elk wezen dat uit onze scheppende Handen voortgekomen is.

Hij vormde het Leven van alles, vormde zijn Leven in alle dingen.

Mijn Wil *wou aanwezig zijn in elke mens,* zodat Hij

- evenveel Levens kon hebben,
 - evenveel Rijken om te heersen,
- als er mensen het licht zouden zien.

Maar mijn Wil heeft zich niet teruggetrokken. Er is geen enkele plaats waar zijn Goddelijke Leven zich niet uitstrekt. Er is geen enkele mens die niet doordrongen is van deze Allerhoogste Wil.

Hoewel Hij zich overal uitstrekt en alles en elke mens doordringt, kan Hij geen Leven vormen.

Hoeveel Goddelijke levens worden in mensen onderdrukt.

Hoevelen weigeren Hem de eerste plaats in hun daden.

Hoeveel plaatsen Hem achter verachtelijke en onwaardige daden, en weigeren Hem over hen te laten regeren..

Denk je dat de vernietiging van zoveel Goddelijke Levens van Mijn Wil in de zielen een triviale zaak is?

Is het een kleinigheid dat mijn Wil voelt dat zoveel van zijn nobele, sublieme daden vernietigd worden, terwijl zij Hem gebruiken om een schandelijk menselijk leven te leiden, een monsterlijk leven dat hen naar de hel zal sturen?

En denk je dat dit triviaal is, Mijn dochter?

De schade die de schepping aan onze glorie toebrengt is onmetelijk groot – zo groot dat zelfs al het Goede van de Verlossing Ons niet kan vergoeden.

Want zelfs met de Verlossing is de mens niet teruggekeerd in de eenheid van onze Wil, noch regeert Hij volledig in de zielen.

De schade die Onze glorie ondervindt van de kant van de Schepping is groot en onberekenbaar, zo groot dat zelfs al het goede van de Verlossing Ons niet kan vergoeden,

Want zelfs met de Verlossing is de mens niet teruggekeerd naar de eenheid van Onze Wil, noch heerst Hij volledig in de mensen.

Hoevelen zijn er die zichzelf als goed en heilig beschouwen, en verdeeld zijn tussen de Goddelijke Wil en de menselijke wil. Daarom is onze glorie in de Schepping niet volledig.

Alleen wanneer de dingen die Wij geschapen hebben, dienen: voor onze eigen Wil,

en voor degenen die Hem de eerste ereplaats geven:

- door Hem in alle dingen te erkennen,
- door Hem te laten heersen in al hun daden,
- *en door Hem tot absolute Koning en heersende Koning te maken, **alleen dan zal onze glorie compleet zijn.***

Aangezien alles aan Mijn Wil toebehoort en Mijn Wil overal is en de bezielende kracht achter alles, vind je het dan niet rechtvaardig en juist dat iedereen Hem erkent en één wordt met de Goddelijke Wil,

Stel je een koning voor met zijn koninkrijk.

Alle landerijen, huizen en steden zijn zijn exclusieve eigendom.

Er is niets dat niet van hem is niet alleen omdat dit koninkrijk van hem is, maar ook omdat het eigendomsrecht bepaalt dat deze dingen van hem zijn.

Nu wil deze koning, uit goedheid van hart, zijn volk gelukkig zien en deelt hij gratis zijn boerderijen, villa's en landerijen uit, en biedt het gratis huisvesting in zijn steden zodat iedereen rijk kan zijn, ieder naar zijn vermogen.

En hij schenkt zijn volk dit grote goed met als enig doel dat iedereen hem als koning erkent, hem een absoluut rijk toekennen en erkent dat het land dat zij bewonen hun gratis door de koning is gegeven, zodat hij verheerlijkt, erkend en bemind kan worden voor het goede dat hij voor hen gedaan heeft.

Maar nu erkent dit ondankbare volk hem niet als koning en eist het eigendomsrecht op de gronden op. En zij ontkennen dat zij door de koning gegeven zijn. Wordt deze koning dan niet beroofd van de glorie van het goede dat hij zijn volk heeft gedaan?

En als je daar nog aan toevoegt dat zij zijn gronden gebruiken zonder dat zij daar zelf voordeel bij hebben:

- dat sommigen het niet bewerken,
 - dat anderen de mooiste aanplantingen verwijderen,
 - dat sommigen de mooiste tuinen verpesten,
- zodat ze zelf hun eigen ongeluk en ellende veroorzaken.

Dit alles samen zou een schande en een leed zijn die niemand zou kunnen verzachten, ten koste van de glorie van de koning.

Dit is slechts een schaduw van wat mijn Allerhoogste Wil heeft gedaan en nog steeds doet.

Niemand heeft ons ook maar één cent gegeven om te mogen genieten van de zon, de zee en de aarde.

We hebben alles gratis gegeven, en alleen om hen gelukkig te maken en opdat zij mijn Allerhoogste Fiat zouden erkennen, die hen zo liefhad en niets anders wil dan hun liefde en zijn Koninkrijk.

Wie zou deze koning kunnen compenseren voor het verlies aan glorie dat dit volk hem niet heeft gegeven, en zijn immens verdriet kunnen verzachten?

Laten we opnieuw veronderstellen dat iemand uit datzelfde volk, zich bekleedt met het rechtvaardig verdriet van zijn koning en hem zijn glorie wil teruggeven. Hij begint de grond die hij bewoont te renoveren om er de mooiste en aangenaamste tuin van het koninkrijk van te maken.

Vervolgens vertelt hij iedereen dat zijn tuin een geschenk is van de koning omdat deze van hem houdt. Dan roept hij de koning naar zijn tuin en zegt hij tegen hem: "Dit is uw grond. Het is rechtvaardig dat alles tot uw beschikking staat."

De koning is zo blij met deze loyaliteit dat hij tegen hem zegt: "*Ik wil dat je samen met mij koning bent en dat we samen regeren.*"

O, hoe ziet hij zijn glorie hersteld en zijn verdriet verzacht door dit lid van zijn volk. Maar deze man gaat nog verder.

Hij trekt door het hele koninkrijk.

En door de mensen met zijn woorden wakker te schudden, brengt hij een groot deel van hen ertoe hem na te volgen en het koninklijke volk te vormen dat zijn koning het recht geeft om te regeren.

De koning voelt zich in zijn glorie hersteld en als beloning geeft hij hen de titel van 'kinderen van de koning' en zegt hij tegen hen:

"Mijn koninkrijk is van jullie – regeer mijn kinderen, regeer!"

Dat is mijn plan: dat er in mijn Koninkrijk geen dienaren zijn, maar enkel mijn kinderen, die koningen samen met Mij zullen zijn.

Dat zal komen met mijn Goddelijke Wil.

O, hoezeer wacht Hij erop dat Hij zijn volledige Glorie in de Schepping terugkrijgt en dat men erkent dat alles Hem toebehoort, om te kunnen zeggen:

"Alles is van jou - laten wij samen regeren."

Hoezeer wacht Hij erop dat zijn Kennis over het Allerhoogste Fiat de wegen bewandelt om de mensen te doen ontwaken, hen op te roepen en aan te sporen om naar mijn Koninkrijk te komen. Daar kan Ik dan mijn ware kinderen vormen, aan wie Ik de titel van koningen kan geven.

Daarom is het voor Mij zo belangrijk dat deze Openbaringen over mijn Goddelijke Wil bekend gemaakt worden..

Want het gaat om **mijn grootste Daad, namelijk**
- de vervulling van mijn Glorie en
- het volledig welzijn van de mensen.

20-60- 16 februari 1927 - Overal waar het Fiat heerst, brengt Hij alles in verbinding. Voorbeeld van twee echtgenoten. Het werk van de Goddelijke Wil is de bekroning van alle handelingen en de triomf van de Goddelijke Daad in de mens.

(1) Ik doorliep de hele Schepping om alle geschapen dingen samen met mij mee te nemen tot bij de Allerhoogste Majesteit te brengen, in eerbetoon, lofprijzing en aanbidding. Zij zijn immers het Werk zijn van zijn scheppende Handen. En zij zijn enkel Hem waardig die hen geschapen heeft, want zij worden bezielde door zijn Goddelijke Wil .

Terwijl ik dit deed, zei ik tegen mezelf:

"Geschapen dingen verplaatsen zich niet, ze blijven op hun plaats. Ze gaan niet met mij mee. Het is dus zinloos om te zeggen dat ik ze meeneem, aangezien ze niet meegaan."

Dat dacht ik. Mijn lieve Jezus kwam uit mij naar buiten. Hij toonde mij tegelijkertijd mijn kleine ziel, met vele stralen die zich daarin concentreerden. Zij hielden de communicatie in stand met alles wat geschapen was zodat zij in verbinding stonden met mij, en ik met hen.

Maar het belangrijkste punt van oorsprong, waar deze stralen vandaan kwamen, *was God*, die in verbinding stond met alle dingen en alle wezens.

Mijn lieve **Jezus zei mij:**

(2) Mijn dochter, waar mijn Wil regeert met zijn Licht dat niemand kan weerstaan,- omdat het immens en doordringend is, *brengt Hij alle dingen in verbinding.*

Elke Straal gaat uit van het Goddelijke Centrum, waar mijn Wil zijn hoofdverblijfplaats heeft.

De Stralen zijn niets anders dan de Daden die het Goddelijke Fiat uit Zichzelf voortbrengt om elk geschapen ding te overspoelen, er zijn Leven in te vormen en evenzoveel tweede verblijfplaatsen in elk van hen.

Het is natuurlijk dat wanneer de ziel, waarin mijn Wil heerst, haar daden in mijn Wil vormt, alle geschapen dingen de mededeling van deze daad ontvangen.

Zij verenigen zich op de vleugels van hetzelfde Licht, om de daad te van deze ziel waarin mijn Wil heerst., te vormen.

Want zij bezitten één enkele Wil, één enkele Kracht. Bijgevolg is de daad die zij willen volbrengen 'Eén'.

Het is mijn Wil die *alle dingen bezielt en alle handelingen in één handeling verenigt.*

Wees er dus zeker van dat, zelfs als de geschapen dingen op hun plaats blijven, ze je allemaal volgen.

Mijn Wil zelf stuurt hen naar jou toe, zodat je niet alleen bent, en zij je allemaal kunnen begeleiden.

Het is net als bij een bruiloft: *de bruid en bruidegom lopen vooraan en zij worden gevolgd door alle gasten.*

Jij bent de bruid met wie mijn Wil zijn Koninklijk Huwelijk wilde sluiten. Hij verwijderde de verdeeldheid en de hindernissen die tussen jou en Hemzelf bestonden, om het gelukkigste paar te vormen dat ooit bestaan heeft.

Het zijn dus feestdagen voor jou en voor mijn Wil
Jouw daden, bezielt door het goddelijke Fiat, zijn voortdurende

uitnodigingen, die je uitzendt naar alle dingen die uit onze scheppende Handen voortgekomen zijn.

Bijgevolg is jouw uitnodigingslijst buitengewoon lang en kan niemand de uitnodiging weigeren. Want het is een Goddelijke Wil die al zijn Werken uitnodigt voor zijn banket, zelfs **mijn hemelse Moeder**.

En allen voelen zich vereerd en triomfantelijk om deze bruiloft bij te wonen en deel te nemen aan het bruiloftsfeest van mijn Allerhoogste Wil.

Daarom wachten ze vol ongeduld op je daden, je uitnodigingen, je oproepen, om aan te schuiven aan het feestmaal en het bruidspaar te vieren.

Zo, ga jij steeds voorop met mijn Wil tot bij de Allerhoogste Majesteit. Mijn Werken volgen je achterna en dit is terecht.

Want toen Wij alle dingen schiepen, gaven Wij de mens heerschappij over al onze Werken, dat wil zeggen:

- aan de mens in wie ons Goddelijk Fiat volledig zou heersen,
- niet aan de ziel die door haar menselijke wil verdorven was.

Zo'n ziel is de minste van allen, heeft geen rechten en kan niet communiceren binnen Mijn Wil.

Maar de ziel in wie Mijn Wil heerst, heeft het recht om als eerste iedereen op te roepen – en door iedereen gevolgd te worden.

Daarom is handelen in Mijn Wil het grootste wonder, de volheid van alle handelingen samen, en de triomf van de Goddelijke Handeling in de menselijke handeling.

Dit komt omdat Mijn Wil onvruchtbaar leek te zijn temidden van de mensheid. Nu maakt de eerste dochter van mijn Wil Hem gelukkig. Hij ziet in haar de vele nakomelingen die Hij aan het licht zal brengen.

Mijn Wil zal dus niet langer leven zoals een onvruchtbare moeder,

te midden van haar volk, maar als een vruchtbare moeder te midden van al haar kinderen. Ervoor was Hij als een weduwnaar.

Bij het scheppen van de eerste mens huwde mijn Wil met de menselijke natuur. Als zegel van het huwelijk dat Hij met de mens aanging, begiftigde Hij de menselijke natuur met enorme rijkdommen..

Toen hij zich van Hem terugtrok, bleef mijn Wil vele eeuwen lang als een weduwnaar.

Maar nu heeft Hij zijn rouw om zijn weduwschap afgelegd. Opnieuw gehuwd, heeft Hij zijn bruidskledij aangetrokken en zijn bruidsschat hernieuwd.

De zegel van deze bruidsschat is de Kennis over mijn Wil, als geschenk van de Rijkdommen die Hij bezit.

Daarom, Mijn dochter, wees waakzaam om je bruidskleding te bewaren en te genieten van de heerschappijrechten die Mijn Wil je als bruidsschat gegeven heeft.

20-61- 19 februari 1927 – Jezus nodigt Luisa uit om te strijden. Jezus strijdt met zijn Kennis, zijn Voorbeelden en zijn Lessen, terwijl de ziel strijdt door deze te ontvangen en de Daden van zijn Wil in de Schepping en de Verlossing te volgen.

(1) Ik vervolgde mijn vlucht in het Goddelijke Fiat. Mijn lieve Jezus kwam uit mijn innerlijk tevoorschijn. Hij toonde zich en Hij verbond zijn Handen met de mijne. ***Dan nodigde Hij mij uit om met Hem te strijden.***

Ik was zo klein en voelde me niet in staat of sterk genoeg om met Hem te strijden, des te meer **omdat er een Stem** uit een Licht kwam **die zei:** "Zij is te klein – hoe kan zij deze strijd winnen?"

(2) Jezus antwoordde: "Integendeel, juist omdat ze klein is, kan ze winnen. *Want alle kracht zit in kleinheid.*

(3) Ik was ontmoedigd en durfde niet met Jezus strijden.

(4) Hij spoorde mij aan om te vechten en Hij zei mij:

"Moed, mijn dochter, probeer het.

Als je wint, zul je het Koninkrijk van mijn Wil veroveren.

En je moet niet ophouden omdat je klein bent.

Want Ik heb je alle Kracht van de geschapen dingen ter beschikking gesteld. Zo voegt zich bij jouw strijd alle Kracht die vervat zit in de hemel, in de zon, in het water, in de wind en in de zee.

Ze strijden allemaal tegen Mij. Ze vechten tegen Mij om het Koninkrijk van het goddelijke Fiat te veroveren.

Ze bestrijden de mensen met de wapens die elk in hun macht hebben opdat de mensen mijn Wil zouden erkennen en Hem kunnen laten heersen, zoals zij zelf Hem onder hen laten heersen.

En in hun verlangen om te winnen, hebben alle geschapen dingen zich in slagorde opgesteld. Ze zien immers dat de mensen zich verzetten en ze willen koste wat het kost winnen.

Omdat ze de Kracht van deze Wil bezitten die hen bezielt en beheerst, bezitten zij de wapens waarmee ze mensen en steden met zo'n kracht kunnen vernietigen, dat niemand hen kan weerstaan.

Jij kunt beschikken over de volledige kracht en macht die alle elementen bevatten. Zij is zo groot dat, als mijn Wil haar niet in bedwang hield, de strijd zo verschrikkelijk zou zijn, dat ze de aarde tot stof zouden verpulveren.

Maar deze Kracht is ook de jouwe. Daarom:

Doorloop de geschapen dingen om ze in slagorde te brengen.

Mogen je daden, je voortdurende smeekbede om het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat, de hele Schepping oproepen om zich gereed te houden.

En mijn Wil werkt dan in haar en zet al haar Daden in gang om zijn Koninkrijk onder de mensen te laten komen.

Het is dus mijn Wil zelf die strijdt. Hij strijdt met mijn eigen Wil voor de triomf van zijn Koninkrijk.

Uw strijd wordt dus bezielde door mijn Wil, die voldoende onweerstaanbare Kracht bezit om te overwinnen.

Ga daarom verder en vecht. Want je zult overwinnen.

Bovendien is jouw strijd om het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat te verkrijgen, de heiligste strijd die er bestaat. *Het is de meest rechtvaardige en legitieme strijd die gevoerd kan worden.*

Dit is zo waar dat mijn Wil zelf deze strijd begonnen is door de Schepping te vormen.

En pas na een volledige overwinning zal Hij zich overgeven.

Maar wil je weten wanneer je met Mij vecht en Ik met jou?

Ik vecht wanneer Ik je de Kennis over mijn eeuwige Fiat openbaar maak. Elk Woord, elke Kennis, elke Vergelijking is een strijd en een gevecht dat Ik met jou voer,

- om jouw wil te winnen,
- om hem op zijn plaats te zetten, door Ons geschapen, en
- hem, bijna met geweld, in de Orde en het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil te brengen.

En wanneer *Ik deze strijd met jou voer*, om jouw wil te onderwerpen, begin Ik die onder de mensen.

Ik vecht met jou wanneer Ik je leer:

- de Weg die je moet volgen,
- wat je moet doen om in mijn Koninkrijk te leven, en
- het Geluk en de Vreugde die je zult bezitten.

Kortom,

- Ik vecht *met de kracht van het Licht* dat mijn Kennis bevat.
- Ik vecht *met de kracht van Liefde* en met de meest ontroerende voorbeelden, zodat je Mij niet kunt weerstaan.
- Ik vecht *met beloften van oneindig Geluk en Vreugde*.

Mijn strijd is volhardend. En Ik word nooit moe.

En wat win Ik daarmee? Jouw wil. En met die van jou, diegenen die de Mijne zullen erkennen, om in mijn Koninkrijk te leven.

En jij vecht met Mij wanneer je

- mijn Kennis ontvangt,

- deze Kennis in je ziel ordent

om in jezelf het Koninkrijk van mijn allerhoogste Fiat te vormen.

En door met Mij te strijden, span je je in om mijn Koninkrijk te veroveren. Elke daad die je in mijn Wil verricht, is een strijd die je met Mij voert.

In elke ronde door alle geschapen dingen heen,

om je te verenigen met alle daden die mijn Wil in de hele Schepping verricht, roep je de hele Schepping op om de strijd aan te gaan om mijn Koninkrijk te veroveren.

Je brengt mijn Wil Zelf tot actie in alle geschapen dingen, om de strijd te voeren tegen mijn Wil zelf, om zijn Koninkrijk te vestigen.

Daarom zijn in deze tijden de wind, het water, de zee, de aarde en de hemel meer dan ooit in beweging.

Ze voeren strijd tegen de mensen wanneer er nieuwe toestanden optreden. En hoeveel zullen er nog volgen, die mensen en steden zullen vernietigen!

Want in gevechten is het noodzakelijk om bereid te zijn om verliezen te lijden, en vaak ook aan de kant van de overwinnaar.

Er zijn nooit koninkrijken zonder strijd veroverd.

Als dat wel het geval was, hebben ze niet lang standgehouden.

Jij vecht met Mij wanneer je alles wat Ik in mijn Mensheid gedaan en geleden hebt, overweegt en er je ***'Ik bemin U'*** in drukt.

En voor elk van mijn Daden vraag je om de komst van het Koninkrijk van mijn allerhoogste Fiat.

Wie kan zeggen welke strijd je tegen Mij voert?

Je brengt mijn eigen Daden ertoe om de strijd tegen Mij te voeren zodat Ik Mij kan overgeven en je mijn Koninkrijk kan schenken.

Daarom: Ik bestrijd jou en jij bestrijdt Mij.

Deze strijd is noodzakelijk

- voor jou, om mijn Koninkrijk te winnen;
- voor Mij, om jouw wil te winnen en de strijd bij de mensen te beginnen om daar het Koninkrijk van mijn Allerhoogste Wil te vestigen.

Ik heb mijn eigen Wil en al zijn Macht, Kracht en Onmetelijkheid om de overwinning te behalen.

Jij hebt

- mijn Wil zelf tot je beschikking,
- de hele Schepping en
- al het Goede dat Ik in de Verlossing gedaan om een formidabel leger te lanceren
- om de strijd aan te gaan en
- het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat te veroveren.

Zie, elk woord dat je schrijft is ook

- een strijd die je tegen Mij voert
- een extra soldaat die zich bij het leger voegt, dat het Koninkrijk van mijn Wil moet veroveren.

Wees daarom waakzaam, mijn dochter.

Want dit zijn tijden van strijd.

En het is noodzakelijk alle middelen in te zetten om te overwinnen.

20-62- 21 februari 1927 - De reden voor Jezus' grote belangstelling om de Goddelijke Wil bekend te maken.

(1) Mijn arme geest dook in de vele Kennis over de Allerhoogste Wil. Ik vroeg me af: "Waarom is Jezus zo geïnteresseerd in het bekendmaken van Zijn Goddelijke Wil en in het feit dat Hij onder de mensen heerst?"

Ik zei dit toen mijn altijd vriendelijke Jezus uit mijn binnenste tevoorschijn kwam. **Hij zei mij**:

(2) Mijn dochter, wil je weten waarom Ik er zo op sta om mijn Wil bekend te maken en dat Hij onder de mensen heerst?

Het is de enige manier om/

_ de mens te kunnen herscheppen en

- Mij in staat te stellen om te geven, en
- om hem te laten ontvangen.

Zolang mijn Wil niet triomfantelijk en heersend terugkeert in de mensen, zal ik niet in staat zijn te geven wat Ik wil.

Zij zullen niet het vermogen hebben, de ruimte, om te kunnen ontvangen wat Ik kan en wil geven.

In feite heeft alleen mijn Wil deze Deugd, deze Macht om orde en evenwicht te scheppen tussen de Schepper en de mens, en zo opent Hij alle wegen van communicatie tussen hen.

Hij heeft zijn Koninklijke Weg om

- zijn Gaven zonder gevaar te kunnen zenden,
- te laten neerdalen wanneer Hij wil, en
- persoonlijk zijn grootste Goede Dingen naar de mens te brengen.

De mens die dezelfde Weg bezit, kan Hem ontvangen, of naar boven gaan om zelf te nemen wat zijn Heer hem wil geven.

Hoe rijk en machtig een koning ook mag zijn, als hij niemand vindt om aan te geven, zal hij nooit de voldoening en tevredenheid ervaren die het geven met zich meebrengt.

Zijn rijkdommen zullen ongebruikt, geïsoleerd en verlaten blijven.

Hij zal misschien verdrinken in zijn eigen rijkdom.

Maar hij zal nooit de voldoening en het geluk ervaren van het geven en anderen laten delen in zijn bezittingen, omdat hij niemand vindt om ze aan te geven.

Deze koning zal een geïsoleerde, verlaten koning zijn, zonder gevolg. Er zal niemand zijn om naar hem te glimlachen, hem 'dank u' te zeggen.

Hij zal nooit feest vieren. Want feesten is geven en ontvangen.

Dus ondanks al zijn rijkdom, zal deze koning een spijker in zijn hart hebben, verlatenheid, eentonigheid. Hij zal rijk zijn, maar zonder glorie, zonder heldendom, zonder naam.
Wat een pijn voor deze koning, met al zijn rijkdom!

(3) Maar, mijn dochter, de reden waarom Wij de Schepping gemaakt hebben en de mens geschapen hebben, was om onze rijkdommen te kunnen geven, zodat de eeuwige glorie van onze Werken zich zou kunnen verenigen met de innerlijke Glorie en het immense Geluk dat Wij bezitten.

Aangezien de mens niet in onze Wil is, voelen Wij hem ver van Ons verwijderd. Niemand omringt Ons om Ons 'dank u' te zeggen. Er is niemand die naar Ons glimlacht van vreugde om onze werken. Alles is isolatie.

Wij zijn omringd door enorme rijkdommen.
Maar omdat onze schepselen ver van Ons verwijderd zijn,
- hebben Wij niemand om hen aan te geven
- hebben Wij niemand om onze Werken te bewonderen
en ervan te genieten.

Wij zijn gelukkig, maar alleen vanwege Onszelf
En niemand zou ons Geluk ook maar enigszins kunnen verstoren.

Maar Wij worden gedwongen om het ongeluk van de mensen te zien omdat zij, zonder met Ons verenigd te zijn, niets kunnen nemen en Wij hen niets kunnen geven.
De menselijke wil heeft indernissen opgeworpen en de poorten van communicatie gesloten.

*Geven is vrijgevigheid, heldendom, liefde.
Ontvangen is genade.*

En de ziel, door haar eigen wil te doe, belemmert onze Vrijgevigheid, Heldendom en Liefde.

En als Wij iets geven, is dat altijd beperkt, en wordt het gegeven met veel spanning en verwarring – omdat de harmonie tussen hen en Ons verloren is gegaan, zodat de dingen niet soepel verlopen.

Wij zijn niet in staat te lijden. Ons Wezen is onaantastbaar voor alle kwaad. Maar als Wij in staat waren om te lijden, zou de mens ons bestaan vergallen.

Dit is de enige reden waarom Wij er belang bij hebben om onze Wil bekend te maken: om Hem te laten heersen onder de mensen.

We willen geven. We willen dat zij gelukkig zijn met ons eigen Geluk. Alleen onze Wil kan dit alles bewerkstelligen:

- het plan van de Schepping verwezenlijken en
- Ons onze goederen laten delen.

O Wil van God,
hoe bewonderenswaardig, machtig en begeerlijk bent U.
O, ik smeeek U, verover ons met uw Rijk,
maak Uzelf bekend en laat iedereen zich aan U overgeven.

Deo gratias.

Deel 20 - Inhoudsopgave

20-1- 17 september 1926 – Alles wat door God geschapen is, heeft zijn plaats. Wat buiten de Goddelijke Wil valt, verliest deze plaats. Het belang van het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat.	5
20-2- 20 september 1926 - Wie de Wil van God niet doet, is als een hemels sterrenbeeld dat uit zijn plaats geraakt is, als een ontwricht lichaamsdeel. Het is dag voor wie in Gods Wil leeft en nacht voor wie erbuiten leeft.	10
20-3- 23 september 1926 – Zij die het universeel Goede wil doen, moet voor iedereen compenseren. De drie niveaus van de Wil van God.	14
20-4- 26 september 1926 - De eenvoudige uitdrukking "Gods Wil" bevat een Universeel Wonder. Alles wordt omgezet in Liefde en Gebed.	17
20-5- 28 september 1926 - Luisa is zeer bedroefd door de publicatie van haar geschriften. Jezus wil dat ze aan zijn Zorg toevertrouwd worden. Jezus dringt aan bij de priester die zich met de publicatie moet bezighouden.	18
20-6- 2 oktober 1926 - De generaties zijn met elkaar verbonden. Daarom: sommigen bidden, anderen bereiden voor en weer anderen bezitten. Jezus schenkt naargelang onze bereidheid. Zijn Woord is een nieuwe Schepping. In de Hemel zijn er geen geheimen.	20
20-7- 6 oktober 1926 - Nieuw Martelaarschap. Wie de Goddelijke Wil niet doet, berooft zichzelf van het Goddelijke Leven. Luisa's Geschriften worden haar ontnomen. Jezus troost haar door haar te laten zien dat alles in het diepste van haar ziel geschreven staat.	24
20-8- 9 oktober 1926 - Het Koninkrijk van de Wil van God is als een nieuwe Schepping. Jezus verheugt zich wanneer Hij over zijn Wil hoort spreken.	27

20-9- 12 oktober 1926 - Wat het betekent om eerstgeboren dochter van de Goddelijke Wil te zijn. Hoe Jezus door zijn Wil aangetrokken wordt om de ziel te bezoeken en haar klaar te maken om met Hem om te gaan.....	29
20-10- 13 oktober 1926 – De Kennis van de Goddelijke Wil zal de eclips van de menselijke wil vormen.....	32
20-11- 15 oktober 1926 - De ziel zal in de Hemel evenveel glorie, gelukzaligheid en vreugde bezitten als zij op aarde aan Goddelijke Wil verworven heeft.	35
20-12- 17 oktober 1926 - De ziel doorloopt de hele Schepping en Verlossing, houdt de Goddelijke Wil gezelschap in al zijn Daden en vraagt in elk van hen om zijn Koninkrijk. Het Fiat is het fundament van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil.....	38
20-13- 19 oktober 1926 - Het Goddelijke Fiat bezit de Bron van vernieuwing en de ziel die zich door Hem laat beheersen, staat onder invloed van een nieuwe, voortdurende, nooit onderbroken Handeling. Zij ontvangt de Effecten en het Leven van alles wat de Goddelijke Wil volbracht heeft.	42
20-14- 22 oktober 1926 - Het grote Goed dat het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat zal brengen. Het zal de beschermer zijn tegen alle kwaad. De heilige Maagd Maria heeft schijnbaar geen wonderen verricht. Zij verrichtte wel het grote Wonder om een God aan de mensen te geven. Zij die het Koninkrijk bekend moet maken, zal het grote Wonder verrichten om een Goddelijke Wil te geven.	45
20-15- 24 oktober 1926 - Niets is heiliger en brengt meer geluk dan de Goddelijke Wil. Alle daden van de Schepping en de Verlossing hebben tot doel het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat te vestigen.	52
20-16- 26 oktober 1926 - Alle Daden van Jezus waren gericht op het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat. Adam voelt dat de eer die hij verloren was, hem teruggegeven wordt.....	56

20-17- 29 oktober 1926 - God heeft zijn Liefde voor de mens in alle geschapen dingen gecentraliseerd. Uitstorting van Liefde in de schepping van de mens . Het Fiat heeft de mens doen leven in de weerspiegeling van zijn Schepper.....	59
20-18- 1 november 1926 - Wat het Allerhoogste Fiat doet in elk geschapen ding. De Lessen van de Goddelijke Wil aan de mensen om onder hen te komen heersen.....	64
20-19- 2 november 1926 - Zijn daden verbergen in de Handelingen van de Hemelse Moeder. De Verlossing zal niet langer dienen als voedsel voor de zieken, maar als voedsel voor de gezonde mensen.	69
20-20- 3 november 1926 - Hoe meer een ziel op aarde in de Goddelijke Wil geleefd heeft, hoe meer wegen zij geopend heeft om voorbeden in het Vagevuur te ontvangen. Hoe meer een ziel van de Goddelijke Wil bezit, hoe meer waarde haar gebeden, werken en lijden hebben.....	74
20-21- 4 november 1926 - De Heilige Maagd was de getrouwe afspiegeling van haar Schepper en van de hele Schepping. De Goddelijke Wil heeft de kracht om waterdruppels te veranderen in een zee. De Goddelijke Wil is verborgen in de geschapen dingen.	78
20-22- 6 november 1926 - Jezus belooft Luisa naar de Hemel te brengen wanneer Hij zijn Lessen voltooid heeft. De nieuwe apostelen van het Fiat. De ziel die in Hem leeft, centraliseert de hemel, de zon en alle dingen in zichzelf.....	84
20-23- 10 november, 1926 – De ziel die in de Goddelijke Wil leeft, bevat de hele Schepping in zich. Zij is de weerspiegeling van haar Schepper. Twee gevolgen van de zonde.	87
20-24- 14 november 1926 - Als de ziel de Goddelijke Wil in de Schepping niet volgt, kan zij geen weerspiegeling van zijn Werken hebben. Het is noodzakelijk om grote Genade te ontvangen om de Heiligheid te bereiken van het Leven in de Goddelijke Wil.....	91

20-25- 16 november 1926 - Elke daad van de menselijke wil is een sluier die de ziel verhindert de Goddelijke Wil te kennen. Jaloezie van de Goddelijke Wil. Hij neemt alle functies voor de ziel op zich. Dreiging van oorlogen en straffen	95
20-26- 19 november 1926 – De Goddelijke Wil wordt gekweld door de mensen en wil uit deze toestand komen.....	98
20-27- 20 november 1926 – Alle goddelijke Eigenschappen hebben als taak om in de ziel de nieuwe kleine zee van hun kwaliteiten te vormen. Ze hebben allemaal een beweging.	102
20-28- 21 november 1926 – De tederheid van Jezus op het moment van de dood. Wie leeft in de Goddelijke Wil heeft voorrang op alles.....	107
20-29- 23 november 1926 - Dreigingen met straffen. Zij die in de Goddelijke Wil leven, vormen de ware Zon. Waaruit bestaat deze Zon?	109
20-30- 27 november 1926 - Zij die een zending vervult, kan moeder genoemd worden. Om dochter genoemd te worden, moet je in haar voortgebracht worden. De andere heiligheden zijn lichten, terwijl de Heiligheid van de Goddelijke Wil de Zon is. Het fundament van deze Heiligheid is de Mensheid van Onze-Lieve-Heer.....	112
20-31- 29 november 1926 - De Allerhoogste Wil, die Koning is, handelt als dienaar van de menselijke wil omdat de mensen Hem niet laten regeren.....	116
20-32- 3 december 1926 - De Goddelijke Wil overschaduwde de Mensheid van Jezus in de ziel. De menselijke wil creëert afstand tussen God en de ziel. Wij zijn Stralen van Licht die uit God voortkomen. De gevangenschap van Jezus tijdens de Passie symboliseert de gevangenis van de menselijke wil.....	121
20-33- 6 december 1926 – Het contract tussen Jezus en de ziel. Een daad kan alleen volmaakt genoemd worden wanneer de Goddelijke Wil erin heerst.	125

- 20-34- 8 december 1926 - Degene die in de Goddelijke Wil leeft, is de echo en de kleine zon. Deze Geschriften komen uit het Hart van Onze-Lieve-Heer. De Werken van Onze-Lieve-Heer zijn sluiers die de edele Koning van de Goddelijke Wil verbergen. .128**
- 20-35- 10 december 1926 - De Goddelijke Wil is een voortdurende Handeling die nooit ophoudt. De heilige Maagd Maria laat zich door deze Handeling beheersen en laat Hem zijn Leven in haar vormen. In de Hemel wordt tijdens de Feesten van de Maagd Maria de Goddelijke Wil gevierd.132**
- 20-36- 12 december 1926 - De Klacht van Jezus tijdens zijn Passie toen hij zag dat zijn kleren werden verdeeld en er om zijn tuniek werd geloot. Adam was vóór zijn zonde gekleed in Licht. Nadat hij gezondigd had, voelde hij de behoefte zich te bedekken.136**
- 20-37- 15 december 1926 – De kleine Liefdesnoot. Elke daad van de Wil van God die door de mens volbracht wordt, is een daad van nog meer van Gelukzaligheid.....140**
- 20-38- 19 december 1926 - De Godheid lokaliseerde zijn Wil in de Schepping. Zijn aard: Geluk. Hoe Hij de universele Daad werd. Het bezit dat Hij aan de mens wil geven.....142**
- 20-39- 22 december 1926 – De tekenen dat men tot de hemelse Familie behoort. De gebruikelijke manier waarop God zijn Werken verricht is in een één-op-één relatie met een schepsel. Zo handelt Hij met zijn Moeder. Hoe groter het Werk dat Jezus verricht, hoe meer dit het beeld van de Goddelijke Eenheid in zich draagt.....146**
- 20-40- 24 december 1926 - Weeklagen en lijden vanwege het gemis van Jezus. Het Lijden van Jezus in de Moederschoot. Zij die leeft in de Goddelijke Wil is als een ledemaat die verbonden is met de Schepping.....152**
- 20-41- 25 december 1926 - Het klein Kindje Jezus liet zich, pasgeboren, aan zijn Moeder zien. Het Licht dat het kleine Kindje uitstraalde, bracht door zijn komst op aarde aan iedereen de**

Verlossing. Verschil tussen de grot en de gevangenis van de Passie.	156
20-42- 27 december 1926 – Wie de Wil van God niet doet, splitst het Licht en vormt de duisternis. Het ware Goede vindt zijn oorsprong in God. De ziel die leeft in de Allerhoogste Wil, vindt in Hem haar evenwicht. Zij leeft met Hem in de hele Schepping. ...	160
20-43- 29 december 1926 - Het Koninkrijk van de Allerhoogste Wil werd gevormd in de Mensheid van Onze-Lieve-Heer.	164
20-44- 1 januari 1927 - De wil van de ziel als geschenk voor het Kind Jezus. Zijn hele Leven was het symbool en de oproep van de Goddelijke Wil. Kennis is het middel om de komst van het Koninkrijk van zijn Wil te bespoedigen.	166
20-45- 4 januari 1927 - Elke Daad in de Goddelijke Wil brengt Goddelijk Leven. Wie de Waarheid wil horen, maar weigert deze uit te voeren, blijft verbrand. Moeilijkheden van de Goddelijke Wil in de zielen.	170
20-46- 6 januari 1927 - De ziel die leeft in de Goddelijke Wil, is altijd zichzelf. De Orde van de Voorzienigheid in de Incarnatie en in de manifestaties van de heilige Wijzen.	174
20-47- 9 januari 1927 – De ziel die de Wil van God doet, bezit zijn Evenwicht en heeft een daad van Licht voor alles. Er werd een noot van pijn geplaatst. Daarom kijken de Goddelijke Wil en de menselijke wil elkaar met argwaan aan. De eerste vruchten zijn het meest geliefd.	177
20-48- 13 januari 1927 - Jezus vraagt aan Luisa om te schrijven. Zijn Woord is Geluk. Zij die in de Goddelijke Wil leeft, wordt gezien als afkomstig uit het Hemelse Vaderland. Luisa bidt samen met de hele Schepping. Jezus belooft dat haar alles zal gegeven worden.	180
20-49- 16 januari 1927 - In het Koninkrijk van het Fiat zijn alle dingen volledig, tot in alle kleurschakeringen toe. Zij die in Hem leeft, neemt alles in één keer in zich op.	185

20-50- 20 januari 1927 - De Communie in de Goddelijke Wil, kan niet geconsumeerd worden. Zijn sluiers zijn onaantastbaar. Luisa verlangt naar de Hemel. Daarom is zij weemoedig en maakt zij de hele Schepping bedroefd.....	188
20-51- 23 januari 1927 - Het Goddelijke Fiat is een krachtige magneet die God naar de ziel trekt. De menselijke wil is destructiever dan een aardbeving en hij staat bloot aan alle dieven.	192
20-52- 25 januari 1927 – Jezus spoort Luisa aan om te schrijven. Zij die in de Goddelijke Wil leeft, ademt het Al. De ziel die in Hem leeft, kopieert God in zichzelf en blijft gekopieerd in God.	195
20-53- 28 januari 1927 - Onze Heer zal drie Koninkrijken hebben. Het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat zal de echo zijn van de Schepping. Armoede en ongeluk zullen verbannen worden. In Onze Heer en in de Maagd was er geen vrijwillige of gedwongen armoede. De Goddelijke Wil zorgt jaloers Zelf voor zijn dochter.	198
<i>De Allerhoogste Fiat is meer dan een vader Want Hij bevat de Bron van alle Goeds. Daarom heerst er, waar Hij aanwezig is, geluk en overvloed.</i>	204
20-54- 30 januari 1927 - Waarom Jezus niet geschreven heeft. In deze Openbaringen zijn er geen dreigementen of angsten, te vinden maar enkel de echo van het Hemelse Vaderland. Wanneer zal het Koninkrijk komen. Het lijden van de Heilige Maagd en dat van Onze-Lieve-Heer was lijden dat voortkwam uit hun zending. Zij bezaten het ware Geluk. De Kracht van vrijwillig lijden. Het Geluk van het Koninkrijk van het allerhoogste Fiat.	205
20-55- 3 februari 1927 - In het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat zal er slechts één Wil zijn. Een uitspraak over de Goddelijke Wil kan een sleutel, een deur, een weg zijn. In alle geschapen dingen vormt de Allerhoogste Wil evenzoveel borsten, opdat zijn kinderen zijn kennis kunnen drinken. •	214

20-56- 6 februari 1927 - Niets kan ontsnappen aan de Goddelijke Wil. Hij is in alle dingen aanwezig. De ziel die de Goddelijke Wil bezit, deelt in alle Zegeningen van haar Schepper. Zij geeft en ontvangt Liefde en Geluk.....	218
20-57- 9 februari 1927 - Luisa's onvermogen om te schrijven. Net zoals de zon altijd licht geeft, zo wil de Allerhoogste Wil altijd het Licht van zijn openbaringen schenken. De erge gevolgen van het niet opschrijven van wat Jezus zegt.....	222
20-58- 11 februari 1927 - Waar de Goddelijke Wil heerst, brengt Jezus orde in de Snaren van zijn Eigenschappen. Hij moet tegen de ziel kunnen zeggen: "Hier is mijn Hemel." De kinderen van het Fiat zullen koningen en koninginnen zijn. Alleen zij die het Goddelijke Fiat bezit, heeft het recht om zijn Koninkrijk te vragen.	226
20-59- 13 februari 1927 - Zolang de Goddelijke Wil niet bekend is en zijn Koninkrijk niet heeft, zal de Glorie van God in de Schepping onvolledig zijn. Voorbeeld van een koning.	230
20-60- 16 februari 1927 - Overal waar het Fiat heerst, brengt Hij alles in verbinding. Voorbeeld van twee echtgenoten. Het werk van de Goddelijke Wil is de bekroning van alle handelingen en de triomf van de Goddelijke Daad in de mens.....	235
20-61- 19 februari 1927 – Jezus nodigt Luisa uit om te strijden. Jezus strijdt met zijn Kennis, zijn Voorbeelden en zijn Lessen, terwijl de ziel strijdt door deze te ontvangen en de Daden van zijn Wil in de Schepping en de Verlossing te volgen.....	238
20-62- 21 februari 1927 - De reden voor Jezus' grote belangstelling om de Goddelijke Wil bekend te maken.....	242
Deel 20 - Inhoudsopgave	246